

3373
DE
PERFECTIONE
CHRISTIANA,

Auctore

P. GEORGIO TYSKEVICIO
POLONO, SOC. IESV
Doctore Theologo.

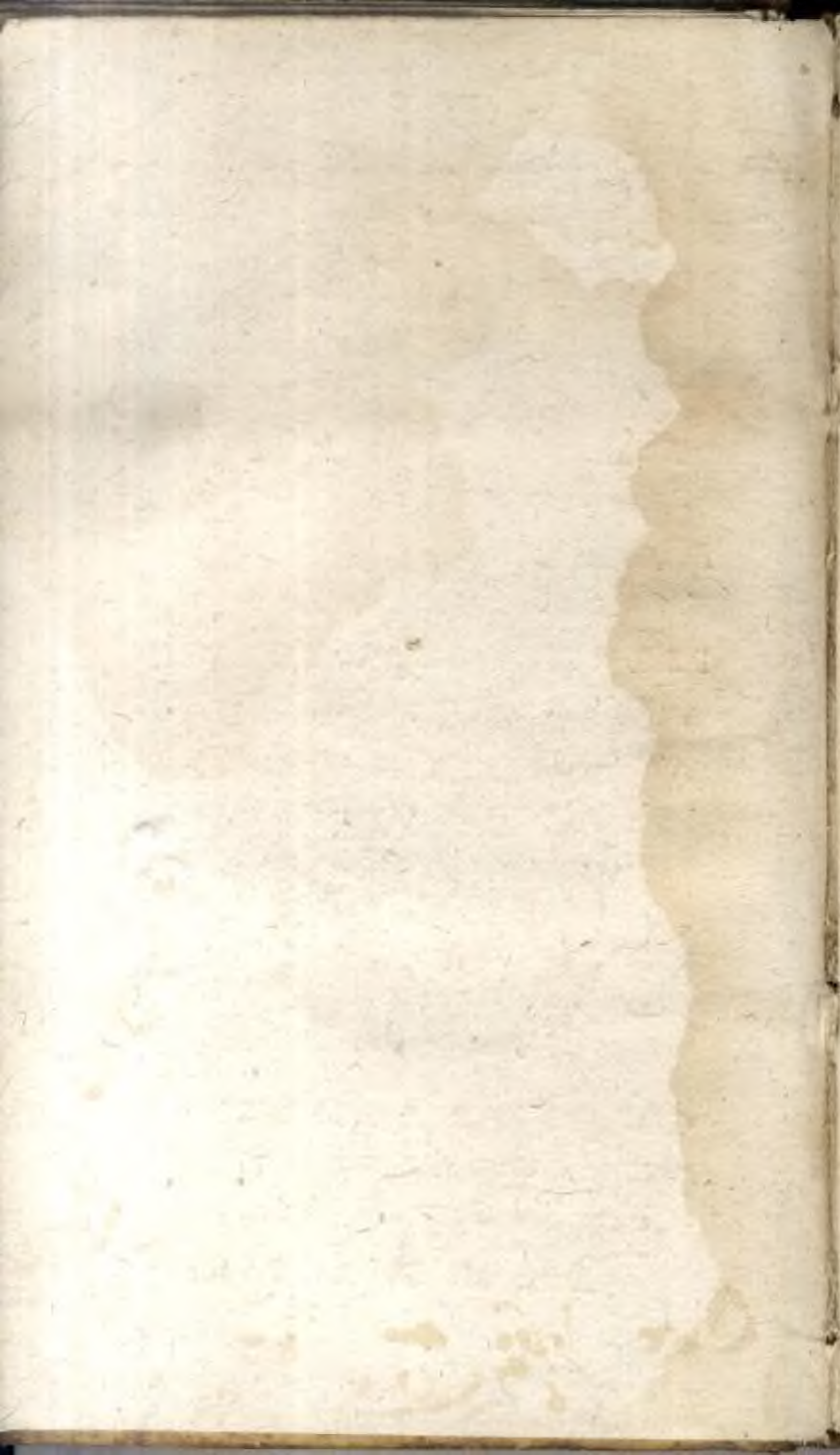
*Editio in Germania prima, tribus
Indicibus adornata.*

PERMISSV SUPERIORVM.

COLONIAE AGRIPPINAE,
Apud MICHAELEM DEMEN.
è regione Gymnasij Laurentiani.

Anno M. D. XXVII.

D E O
TER OPTIMO
M A X.
CREATORI SVO.

FFERO tibi, *AET ER-*
NE DEVS, Primitias
meas Typographicas,
exiguas illas si te spectes,
si me, reuera magnas: of-
fero illas deuotione qua possum, non
qua debeo, vt & plus debere intelli-
gar, & minus dedisse cognoscar: imò
& debere videar, non vt dedisse; do-
ctrina de *PERFECTIONE CHRI-*
STIANA, tuum hoc opus est, & à te
profectū, & à tua manu. Fecit P. Ge-
orgius Tyfzkeuicius quod potuit, &
ad verę perfectionis studiosorum ma-
iorem profectum adornauit. Ego &

tuo honori studens, & istius immortalitati fauens, prælo subieci, fecimus uterque quod potuimus, tu plus quam debebas, imò cum nihil debebas, quando utrique vires contulisti, quæ ad hoc qualescunque conatus requirebantur præstitisti, & ita amborum operam prouexisti, ut dedisse, non autem accepturus à nobis videare. Offero itaque, sicut dixi, quicquid hoc Primitiarum est, & ad *G E N V A* infinitæ tuæ bonitatis *A F F I G O*; Offero ut me debitorem vel mei ipsius testimonio cognoscas; Tu id accipe, ut creditorẽ te esse meum intelligam, Dedi Coloniae 12. Septemb. Anno 1626.

Tua Creatura

Michael Demeu.

ADMO.

ADMODVM REVERENDO
PATRI NOSTRO IN CHRISTO,

P. M V T I O

VITELLESCO,

Præposito Generali Societatis

I E S V.

Vod olim ardentè exoptabat S. Augustinus, Admodū Reuerende Pater, vt ingruente hæresi, omnes vbiq, locorum, quibus id ingenij vis, ac facultas permetteret, calamum stringerent, & tanquam noui Hercules, volitantes latè errores, veluti quasdam Stymphalides, certis confossas ictibus, submouerent, vt vel sic Apostolicæ religionis Sol, lucidâ veritatis telâ, & inoffensum iubar, longè lateq, per Ecclesiæ spatia diffundere posset: id mihi non minùs enixè in diuersa licèt materiâ, expetendum videtur, vt nempe in hoc mundi senio, penè

P R A E F A T I O.

in æthere prolapsa orbe, reperiantur quàm plurimi, qui corruptos decrepiti sæculi mores, & minùs fortè exactam religiosorum viuendi normam, ad pristinum exemplar integritatis, ac perfectionis, Sanctissimorum virorum reuocare contendunt: & face quasi prælatâ, manuq; porrectâ, eos quos aut crassus error, aut affectata quædam rerum spiritualium ignorantia, agit deuios, in viam salutis, & Christianæ sanctitatis, tandem reuocare conentur: & hoc eò feruentius, quò validius in hanc castrorum Dei partem, hostiles insurgunt cunei, vt prætoriâ concisâ cohorte, in reliquum vulgus, ~~viles animas~~ impunè pro libidine grassentur. Quam tam exitialem à domo Dei cladem, vt ore, manu, calamo, pro viribus omnes auer-
tant, cùm ius exigat, æquum postulet, Charitas religiosa requirat, volui, non solum FF. meis, & FP. quibus id officij mihi commissi ratione quodammodo debebam, sed & alijs, quos glorioso hoc puluere conspicuos idem campus exercet, si non vt

Hep-

P R A E F A T I O.

*Heptabeus anteire alyptes, saltem tuo
 beneficio, Admodum R. P. non omnino
 ignarus ductor, inter viae periculosa dis-
 crimina, hostium paratas subsessas intel-
 lectus ad diuina cecutientis tenebras, ali-
 quâ saltem luce præire, & radiantibus
 SS. PP. doctrinis, tanquam fulgidis qui-
 busdam plumis (quod aues in saltu Hirci-
 nio viatoribus præstare legimus) ita omni-
 bus, quos religiosa tenet solitudo, præluce-
 re, vt non difficulter, ad optatum perfe-
 ctionis ac vitæ insuper æternæ scopum, si
 modò culturæ (quod requirebat ille) pati-
 entem auctorem accommodarent, peruenire
 possent. Quâ in re nec temerarius videri
 debeo, si SS. vita veluti Helice mihi præ-
 eunte, & clarissimis è Societate nostrâ vi-
 ris, (vt alios præteream) Rosignolio, Alua-
 rez, Ponte, Busæo, Crombecio, Roderico,
 &c. quorum nomina, penè sunt nomina
 ipsius perfectionis, tanquam luminibus
 mihi prælucentibus, hoc curriculum de-
 currere incæpi: nec audax, si post tot do-
 ctissimorum virorum non publici saporis
 * 4 lucu-*

lucubrationes, meâ hac qualicunq; opel-
 â, viam hanc complanare magis aggres-
 sus fui, cum in arduis, qualis est doctrina
 de Perfectione, voluisse quoq; sit lauda-
 bile, & constet eos qui me præcesserunt,
 vel non de solâ tractâsse perfectione, vel
 non de ea etiam, quæ ad nostræ Professio-
 nis Religiosos, singulari quadam ratione,
 ac speciali modo pertineret (quod vtrum-
 quæ mihi propositum) vel aliunde aduo-
 câsse plurima, quæ ad eam consequendam
 quoquomodo conducere videbantur, vel
 ita fusè egisse, ut nonnisi à sedulo & mo-
 ra patiente, perlegi fructuosè possint. Ac-
 cedit quod Deus Opt. Max. Religionem
 nostram, errantium Ducem, & salutare
 quoddam fermentum, quo peccati vitio
 corrupta condiatur massâ, post alios Illu-
 strissimos ordines ac familias esse volue-
 rit, & proinde eius filios (quibus hæc primò
 conscripta sunt) non tantum practicè,
 sed & speculatiuè, capiat esse perfectos.
 Quod igitur, ut nō minùs auspicate quàm
 facile in viâ Spiritus omnibus, quos in hoc

P R A E F A T I O.

curriculum, è mundi carcere Summus
 Prætor Christus emisit, eueniat, intento
 quasi digito, metam hanc, ad quam om-
 nes contendere oportet, monstrâsse satis
 existimaui. Et quandoquidem non cum
 Protogene aliquo, aut Apelle, perfectionis
 lineamenta, viuis exprimere concessum
 fuit coloribus, rudi saltem gypso, mutâ
 in tabulâ eadem deformare, vndiq; con-
 tractâ manu, ne in latos disputationum
 campos exspatiaretur, sufficere sum ar-
 bitratus: quod ipsum vt meum fuit, sic
 tuum erit Admodum R. P. hunc meum
 qualemcunq; laborem, quem mihi, nescio
 an tuus erga me olim discipulum amor,
 an mea erga te præceptorem, Patrem,
 vniuersæ deniq; Societatis IESV Ante-
 signanum, pietas & obseruantia expres-
 sit, non obscuram amoris mei erga te tesse-
 ram, vt soles spirituales opes beneuolè
 complecti, & partum, virtutum tua-
 rum insignitum coloribus, qui viuum
 es & spirans religiosæ perfectionis simu-
 lachrum, vt auspicate lucem aspiciat,

P R A E F A T I O.

tutum à malevolentia Canicula, sub protectionis tuæ sympario tueri, vt sic paternis quasi in vlnis securè sobolesceat, concepta utilitatis spei, lauto prouentu respondeat.

*Quod vt fiat opto, voueo, Tu interim vale, & me merito tuo,
affectu meo, totum Tibi
deuotum habere.*

Georg: Tyszkewicz.

MVTIVS VITELLES.
cus Soc. Iesu. Præpositus
Generalis.

CVM opus, *De Perfectione*, à
P. GEORGIO TYSXII VI-
CIO, nostre Societatis conscrip-
tum, aliquot eiusdem Societa-
tis Theologi, quibus id com-
missum fuit, recognouerint; &
in lucem edi posse probauerint:
facultatem concedimus, vt ty-
pis mandetur, si ita ijs, ad quos
pertinet, videbitur. In quorum
fidem has literas manu nostra
subscriptas, & sigillo nostro mu-
nias dedimus. Romæ, 4. Febr.
1621.

Alonius P. rector, S. M.

Locus Sigilli.

* *

229

INDEX BIBLIOTHECÆ MONASTII S. MARCI

FELIX SERAFIANVS NYCE-
ANVS, S. Theologiae Doctor,
Ecclesiæ Cathedralis Cracoviensis,
Canonici Ordinarii, Librarius
q̃ue in Diocesi Cracoviensi Cracov,
vixit A. R. P. MYTIL VITELLES.
C. Societatis IESV Generalis Pra-
positi testimonio, quod Liber ab A.
R. P. GEORGIO TYKIEWICZIO
Societatis IESV, S. Theologiae Do-
ctore, & in Regno Poloniae Præsen-
tiali, compositum aut inscriptum est: De
Perfectione, & Theologia eiusdem
Societatis sit recognitus: & non so-
lum fides ac bonis moribus non re-
pugnans, sed etiam utilitati Eccle-
siæ Catholice plurimè immo communis
eius inuentum: ut imprimatur, pub-
licatio faciat. Crac. 2. Ianuar. 1674.

INDEX

I N D E X

CAPITV M, QVÆ HOC OPERE CONTINEANTUR.

Cap. I.	D e vitijs acceptionibus Per- fectionis, fol. 3.	3.
II.	Quid Perfectio est, vltra trahe- rent argumentum.	12.
III.	De vitijs proprietatibus, appella- tionibus, & Italibus Perfectionis.	14.
IV.	Perfectionis huius necessaria est regula.	22.
V.	Non consistit haec Perfectio, in a- rectu cordis in Deum, quæ est ex levis culpa occidit.	26.
VI.	Nec in cordis gratia, quæ est collectiva sanctorum.	33.
VII.	Nec est posita substantia illius, in tribus principibus Consilij Euan- gelij.	38.
	• 3	VIII.

- VIII. Malum patitur et in peccato et in
sua et in peccato et in peccato
et in peccato. 61
- IX. Malum patitur et in peccato et in
sua et in peccato et in peccato
et in peccato. 62
- X. Exponitur sententia de peccato
et in peccato et in peccato et in
peccato. 67
- XI. Item et in peccato et in peccato et in
peccato et in peccato. 71
- XII. An charitas theologica sit sententia
et in peccato et in peccato et in
peccato. 76
- XIII. Non est sententia et in peccato et in
peccato et in peccato et in peccato
et in peccato. 79
- XIV. Non est sententia et in peccato et in
peccato et in peccato et in peccato
et in peccato. 84
- XV. Quale charitas theologica, sententia
et in peccato et in peccato et in
peccato. 89
- XVI. Exponitur sententia de
peccato. 94

CAPITVLM

Persecutione, & laudem quod sit, &
consequatur, 93

XVII. De primis authoribus Persecutio-
nis, & persequentibus, 102

XVIII. De illis & Exemplis Perse-
cutionis, 111.

XIX. Obsequium propostum nobis à Deo
Patre, Exemplis & illis Perse-
cutionis, 115

XX. Principes Scripti in Ecclesia Dei,
sunt exemplaria Persecutionis, 120

XXI. An Persecutio sit de necessitate sa-
lutis, 127

XXII. An Religiosi, & maxime homines
Simplicitatis obligeant ad Persecutio-
nem, 130

XXIII. Quid nos excludere debeat ad
querendum Persecutionem, 138

XXIV. De pena in Persecutione Religio-
sorum, 179

XXV. De premio Persecutionis, 191

XXVI. Quid primum faciendum sit, qui
est Persecutionem assequi, 198

XXVII. Persecutionis statum ac
gradum

I N D E X

poci delictum Magistro. 132.
130.

XXVII. Quæda id à Deo Perfectione,
servatur et inveniunt. 235.

XXIX. Exponit inveniendum perfectionem
Perfectionem, et profectum. 238.

XXX. Quædam Perfectionem accipit,
pocata perfectionem, magis et
servatur et inveniunt, et inveniunt,
242.

XXXI. An Perfectionem poci sunt poci et
pocata perfectionem. 248.

XXXII. Exponit poci perfectionem
de poci, poci perfectionem,
et profectum. 250.

XXXIII. An poci perfectionem poci
poci, et Perfectionem, poci
poci sunt poci perfectionem.
260.

XXXIV. Perfectionem, poci perfectionem
de poci poci, et poci perfectionem
poci perfectionem. 270.

XXXV. Quædam poci poci poci
poci. 277.

CAPITV M.

137,

XXXVI. Proferenti necessaria est un-
tytate, Capitulum & Paj-
tum, & ante acquisitionem
tutatum adhibere. 284.

XXXVII. Necessaria est etiam ad ac-
quirendam Possessionem
scriptura publicatio. 295

XXXVIII. Quatenus Possessionem, pro-
pria voluntate obsequio est
necessaria. 300

XXXIX. Necessaria est quae, maris-
catio proprii iudicij, & iudice-
ris. 340

XL. Punctum ad Possessionem conuen-
ienti, necessaria est legatio sui
ipsius. 350

XLI. De modo & ratione argumenti
Punctum, in ordine ad acquir-
endam Possessionem. 364

XLII. An Possessio sit possibilis. 380

XLIII. An Possessio in iudicio obtinere
possit. 400

XLIV. An cadere sit Possessio Religio-
sum. 421

I N D E X

- 415
- seram & faciemus, 415
- XLV. An panni vel multi Persæi, 415
- XLVI. An persæis simul habita in hac vlla, possit per persarum mor- tale in eadem animi, 438
- XLVII. Quamvis Persarum, 447
- XLVIII. An illi qui Persarum in hac vita non sunt consensu, eam habuerint sicut in elata, 451
- XLIX. Imperatores quare per Persarum Persarum persarum in sen- satum tunc, 453
- L. Speculatio de persarum Oratore, 456
- LI. An persarum, si Persarum persarum consequi desiderant, necesse est Regula persarum persarum, 488
- LII. Qui quare Persarum, eam si- bi et sicut persarum, 495
- LIII. An consensum Persarum, sicut persarum Regula persarum, 495

CAPITVM.

quædam rationes diuina præsentia,
in animabus loci & negantur. 514

LIV. Diffidentia propria seu de se, re-
quiritur ad obtinendam Perfe-
ctionem. 515

LV. An sapientia in nostra Religione,
inueniatur tantam habere, ut nostri
qui sub ipsius regimine sunt, que-
rant Perfectionem, & proficiant,
540.

INDEX

LOCORVM SACRAE SCRIPTURAE

I N D E X

LOCORVM

SACRAE SCRIPTURAE

quae in hoc opere
explicantur.

Genes. 48. **D**ominus meus pater et
maister. 483

Deut. 7. Non timetis eos qui sunt in terra.

29. Confidite quod vobis prospici-
t. 31

30. Interrogemus eum. 122

1 Reg. 4. Hic est Goliath rex.

Isa. 5. Si deservitis etiam vobis.

9. Deus meus rex meus.

30. Quoniam tuus es dominus
meus rex meus.

31. Si paratus sum vobis rex
meus.

Psalm. 17. In Deo transgredietur
inimicus.

Ibid.

SCRIPTURAE.

Ibid.	Quem tu Domine laudat,	468
	20. Delata est iudicium,	247
	33. Accidit ad eum, & illius filiatus,	466
	36. Collata innocentiae,	46
	65. Insuperiorum hominum super ca- put iustae,	529
	83. Desiderium eorum,	219
Ibid.	Beatus qui cum auxilio ab- te.	413
	118. Desiderium in solitudine sua.	219
Ibid.	Dedit me Dominus.	473
	124. Non resistat in conspe- ctu eius.	9.
	136. Beatus qui trechit,	258
	147. Multiplicabit in anima mea virtutem.	413
Prou. 1.	Si enim sapientiam invoca- veris.	24
	3. Filius enim non effugiet.	492
	11. Papaver cecidit.	219
	22. Fidei virtutem relectum.	110
	24. Septies in die iustus cadit,	

I N D E X

Ecccl. 1.	Omnis sapientia à Deo est.	104
	18. Ne errare iustificari.	81
Ibid.	Est iustificatio tua	107
	20.	302
	24. Qui edunt me, adducuntur.	156
	31. Si alius dicit.	167
Cap. 1.	Si iuxta te.	188
	2. Si iuxta te dicitur te.	85
Ila. 16.	Miserere tuorum.	172
	36. Qui cadaverum dabitur	193
	189.	
Agg. 2.	Si iuxta te posueris.	257
Matt. 5.	Estote perfecti.	112
Ibid.	Si iuxta.	163
Ibid.	Estote perfecti aduersario tuo.	189.
ibid.	Qui esurunt iustitiam.	112
	6. Si oculi tui fuerint simplices.	404
	19. Si tu perfectus es, vade.	33
Luc. 9.	Ita est alius animus dicitur.	118
Ibid.	Si quis vult venire post me.	341
	19. Omnis habens habitum.	182
	Ibid.	

3. SCRIPTURAE

Thil. Ego servus servorum,	208
Ioan. 14. In domo Patris mei in convivio mense,	108
Ibid. Et cognoscit membra sua et digne Patrem,	118
17. Ego te clarificavi,	ibid.
Rom. 12. Rationabile obsequium re- stituens,	359
3. Israel vere servando legem,	515
1. Cor. 1. Obsecro te commendatam vobis,	10
4. Sapientiam autem legimus ut inter perfectos,	ibid. 1.
5. Si ratio spiritus manserit,	20 1.
9. Castro corpus,	57 7
12. Fidesque, datus manifestatio divina,	4 1
13. Ex parte cognoscimus etc.	5
15. Alia est claritas solis,	21 13
2. Cor. 3. Non sumus sufficientes ex nobis,	11 18
6. Ne in vacuum gratiam Dei accipiamus,	1 17
9. Qui pariter servamus.	2 02
Gala. Aferre secundam revelationem	123
	Pl. 211

INDEX. 5. SCRIPT.

Phil. 3. Non quod iam acceperim, aut
perfectus sum. 7.

4. Et per Deum qua exoptat. 193

Col. 3. Super omnia amor caritatis regnabit.
92

ad Thel. 4. Non quod voluerim Deum. 168

ad Tim. 4. Exerce te ad pietatem, 248

5. Quia cum faciemus non habemus,
147

6. Nihil enim habemus corporali-
ter, 63

Heb. 6. Impossibile est eis qui sensui de-
lectantur, 439

M. loam. 1. Si dixerimus quoniam peccato-
rum, &c. 27

2. Qui sperat in dno suo, 71

Luc. 9. In nomine ascendimus super, 28

Apos. 3. Qui tu es, 200

3. Ego tibi scribo, & cetera, &c.
14, 172

11. Non utraque crederemur, 189

DE PER-

DE VARIIS ACCEPTIBUS PERFECTI-
ONIS

C A P V T I

De variis acceptibus Perfe-
ctionis.

NON UNA EST, SED MULTIPLEX, AC VARI-
a acceptio Perfectionis, ut vixit i
significat. Patet enim acceptum illud
pro peculiari quadam passione entis,
sive intellectus, sive corporis, sive substantia-
lis, sive accidentalis, quae perfecti-
o est quod bonitas animalis, vel in-
tellectus entis, & haec perfectio cum
multiplex est, quoniam multiplicata sunt i-
psa entia, sicut autem dicitur a philosophis,
& a Theologis, perfectio tria esse, na-
turae, sive perfectio essentialis, & virtutis,
inque reliqua continentur, non i
esse-
ntiam aliquid quod ei accidet, sed acci-
dens naturae vel essentiae, & talis per-
fectio hominis, v.g. est esse illum animal
rationalem, & entem facit, ut ei nihil de-
sit, ut verus homo sit, & veram naturam
humanam habeat. & perfectio Angeli

Nam si hic Apostolus perfectum esse,
 & imperfectum vocat, non alium ob
 rationem, quam quod ad perfectionem
 beatitudinis, & illius beatitudinem super-
 naturalem futuram in altera vita, per-
 venerat, quod patet, quia in hoc loco
 arguit, quod iudei, annuntiat se idem
 Apostolum, & tamen per se ipsum non
 fatetur. Si perfectum esset Paulus,
 quomodo se imperfectum vocat, & pec-
 catum esse negat, si vero imperfectus
 est, quomodo se perfectus annuntiat?
 Certe S. Paulus & imperfectus erat,
 quia nondum ad perfectionem beato-
 rum, id est ad beatitudinem futuram in
 altera vita, per venerat: & simul erat
 perfectus, quia iuxta viam salutis
 perfectionem, & perfectissimam con-
 ditionem accipere. Et ita hinc, ad Phi-
 lip. dicitur per prophetas, interpretan-
 tur. D. Ambrosius. D. Augustinus. & D. Hieron.
 Iacobus citatus, & D. Anselmus super eun-
 dem. De quibus, inquit, perfectissimas
 requirit prophetas, & videtur eundem beati-
 tudinem, & gloriosam conditionem, quod ad
 ad perfectionem trahit, diligere tamquam
 desiderium Dei, & iuxta perfectionem

ex gratia, non ex merito, sed ex illa
 perfectione, ut ad Apollonem, ut ad
 mandatum, ut ad alia, sed adhuc perfectior
 appellatur, et ad deum superius, et ad alia, ut
 equalis sit, et ad alia, et ad alia, et ad alia.
 Sed etiam perfectior, et ad alia, et ad alia, et ad alia.
 Haec illi. Denique ratio etiam ostendit
 beatitudinem si per naturam, et si per naturam
 in alia, et si per naturam, et si per naturam, et si per naturam.
 Si perfectior, et si perfectior, et si perfectior, et si perfectior.
 Si perfectior, et si perfectior, et si perfectior, et si perfectior.
 Si perfectior, et si perfectior, et si perfectior, et si perfectior.
 Si perfectior, et si perfectior, et si perfectior, et si perfectior.

Tunc iam accipitur perfectio pro gra-
 tia, et si perfectior, et si perfectior, et si perfectior, et si perfectior.
 Si perfectior, et si perfectior, et si perfectior, et si perfectior.
 Si perfectior, et si perfectior, et si perfectior, et si perfectior.
 Si perfectior, et si perfectior, et si perfectior, et si perfectior.
 Si perfectior, et si perfectior, et si perfectior, et si perfectior.
 Si perfectior, et si perfectior, et si perfectior, et si perfectior.
 Si perfectior, et si perfectior, et si perfectior, et si perfectior.
 Si perfectior, et si perfectior, et si perfectior, et si perfectior.

Самый главный.

peritiam, considerare in dilectione huius
economy & paupertatis Evangelicæ, cum
dignis quæri debeat Cuiusmodi sit ea perso-
na ista. Tunc, & tuncque videtur, et de
paupertate illius, et deinde, Paris, ubi ad
hoc cum respectu videtur S. Eodem
cum alio, quod est manifestum, quod persona
habet, et sit persona ista, et deinde, et tunc
deinde, et deinde, et deinde, et deinde, et deinde,
Iste vero persona est, quæ est persona ista
et persona ista, et persona ista, et persona ista.

Quinto accipitur a S. Scriptura, & a
SS. Patribus, perfectio, pro ratione qui
buslibet speculativa ad virtutem moralem.
Sic D. Greg. vltor accipit per perfectionem
pro cognitione linguarum, seu imperfec-
tionis hoc Magna est, & per, perfectio sua
reperitur, & per, ut S. Hier. in ep.
ad Celsiph. 9. & non vult, & perfectio si-
cut Mater se esse amant. Cognitio aut
huius, est illius intellectus, & per hoc non
virtus moralis, quia est virtus moralis,
potest quis morari ad cognitionem di-
vinam, & in ordine ad virtutem intellecti-
ualem, quia ipse res est valde utilis ad
morales, & per hoc maxima, ut ait S. Ma-
th., & hoc dicitur perfectio, & magis per.

ſuntia, 1. Cor. 1. De id continetur que
 que ſecundū Regula noſtra ex Summo 12.
 Item ſuſtinetur, ut quodlibet ſuperior
 ſuorum, etiam Superiorum. Denique et
 Regula continetur S. Iacobi c. 1. 17.
 Ecce omnia vobis dicitur lingua et ore
 et quod vultis et recte et iuſte faciat. In per-
 ſonam ſic: lingua et ore dicitur dicit
 et de illis, ſed vultis omnino accipi-
 unt.

SECTO 8: VLTIMO, recipitur per-
fectio pro beatitudine superantur ali
perfectio huiusmodi, licet in illa pñm
sancti pñm, & Magistri pñm, ut
videtur in cap. 1. Et hanc in collatione
quod pñm 8 pñm, cum in illa in lectu-
da acceptione perfectionis.

CAPVT 11.

உருளி பரந்திரன் ஸ்ரீ கஜேந்தரவேந்தரன்
அருளருளினான்.

Sed receptiones Perfectionis Anali-
tici capite j. tractatus, et quidem vel
ante, vel post hunc non per se, sed per
voluntatem illius tractatoris arguitur.

II De Perfectione Civili aut,

rursus ostendo hac rationem non
 esse nullam ex his perfectionibus, vel
 Libere una per se, præter ultimam
 Illam Ordinem: per perfectionem,
 eloquentiam in Verbum Informationem, &
 Conferentiam, ad Iustitiam totamque
 aliquam instructionem. Clarè enim exple-
 rit titulo 3. §. 2. & 4. nam esse perfec-
 tionem (verba illas sunt) Per quas
 bene ut sit & bene perfectior est. &
 quarta pars est argumentum, per primum
 absolutam sui obligationem, et per ex-
 cutionem interius, & quare bene religio-
 se de igitur ad quodammodo ut Deus,
 cum ad se ipsum per se, et per se in hac
 vita, tunc ut sit in perfectionibus ter-
 tiis, et quare: que ratio nulli alio
 perfectioni ex numeris, præter ul-
 timam non est. Non prima, ut per se
 clara est, per hanc enim lex non
 est in vita spirituali perfecta, imò im-
 perfecta, neque ad perfectionem hoc mo-
 do accepta, nullo modo contra trans-
 actionis est argumentum. Sed nec secunda
 perfectioni, qui hac non acquiritur in
 hac vita, sed in altera, nec ad hanc non
 proprie ratio Deo requiritur, cum ad
 se.

religiosam vocant. Nos etiam tertias,
quarta & quinta, sua propter similitu-
dinem rationis utroque, & quod
nulla humana perfectio ad finem con-
ferat. Non requirit plenum & absolu-
tum in beatitudine abnegationem, &
exercitium virtutum dignum homine
religioso, ut cuique videtur est. Sola au-
tem perfectio videtur modo accepta, &
acquiritur in hac vita, & acquiescit, con-
stans hominem perfectum in vita spo-
rituali, & ad hanc acquisitionem plenum
& absolute abnegationem, exerciti-
umque virtutum religioso dignum re-
quirat, & denique ipse est aliquis
Deus initio vocat, cum ad deservien-
dam mandam, & sui soli in religio-
se similes dant attrahit: quod omnia clario-
ra citare ex scripturis.

Quia, nullas ex perfectioribus ex-
meritis propter rationem esse per se tra-
guntur non ex rationibus, ut videtur
curro non esse negandum, aliquis ex
his perfectioribus, secundum vide-
bitur, certam, quartam, & quintam, se-
cundum quod pertinet ad utilitatem in-
finitam. Ut ratio est, cum enim bea-

circuli superiusculis, cum in altera
ritu, si quis argueretur per se, quod
vultum vultu accipit, quodque in tra-
dictis, de quibus h. dicitur, ratione ac
fuerit dicitur illis ex utraque dicitur
naturalis, cum non est ad illas ipse dicitur
boni, si quis argueretur ad aliquid, non
sine tempore patibilis et legem, non
cellat h. dicitur in ordine ad ipsam
perfectiorem, sicut ac dicitur non de
acceptum, non per se quidem, sed secun-
dum qui dicitur in hunc, et per se tan-
dem de alio dicitur, de propolis
perfectiore tradit potest.

C A P U T III.

Δὲ τὰς τρεῖς πρώτας ἀλλοῦ ἀρρετιολογίας,
 ὅτι πάλιν τὸ ἴδιον, ὅτι καὶ τὰ
 πάλιν αὐτῶν ἐπὶ ἀρρετιολο-
 γίαν.

Ut melius & clarius perfectionis
realitatem effectum ac naturam
intelligamus, præter istam in idem
coram proprietatem, appellationes, Sci-
entias, quibus à Sanctis Patribus ac Au-
gustinis

gibus spiritalibus, hęc ipsa perfectio
 est, & perfectio. PRIMO igitur
 vocatur sanctitas absoluta & perfecta.
 Sic enim appellatur esse ab Apostolo, ad
 Rom. 7. qualem desiderant viri recti.
 inquit, cum dicat, Christianos liberat
 à peccato, factos autem servos Dei, hi-
 jere sanctam legem in corde. autem, ad
 illud in desiderium. SUMMAM igitur
 perfectionem esse propriam
 rei est via xristi. Si certe si gratia
 liberalis, teste sacra scriptura, ut vili-
 tum, sanctitas habetur, non enim
 est, quod perfectio hęc, hęc perfectio
 vocatur, est sanctitas hominis, quando-
 quidem natura & magnitudo ipsius
 inextinguibile. Potest enim habere, & sapere
 habet sanctitas, quæ est gratia habetur.
 In, a sanctitate aliquid imperfectior
 voluntatem, & quod idem est, prout
 hęc est in illa perfectio, prout in hac
 vero haberi potest, proprie ad omni im-
 perfectionem libera est, & proinde
 plenam, perfectam sanctitatem, testatur
 D. Dionysius de Divinis Nominibus, cap.
 12. quod est perfectio liberata, perfectio,
 & hęc sanctitas, quæ est in natura, est
 esse a sanctitate.

[illegible]

TRACTIO, appellatur mora alijuius,
cum propter subitaneam de
Angustiam huius spirituali perfectione
renunciandi, quia uenit solita quasi per
gradum de alienis ad hanc perfectio-
nem procedit preterea, quia si alius
perfectioem non remouit est ab
eodem

omni respectu mundi & perfectionem: &
 quatenus in hac vita possit esse virtuosus
 sicut et similiter Descendit. Quia vo-
 luit ista se hic vivere, in se patet quod
 etiam hoc perfectio istam Deum al-
 terius se videat, inquit respiciat.

QUARTA appellatur virtus & dicitur
 spiritus perfectio. Animam in hoc vi-
 deo per hanc enim virtutem spiritus habet
 vitam, & non vocaturque, et per gratiam
 in virtute, tam hanc perfectio virtutis
 aliamque virtutem, efficitur autem in-
 de virtutem sic ut virtutem virtutis opo-
 re. Semel virtutem virtutem (hic autem
 est virtus virtutis) utque in, ut virtutem illam
 virtutem de perfectionem, quia virtutem
 in virtutem, in virtutem & anima, Deo
 virtutem, virtutem hanc virtutem virtutem
 virtutem virtutem, virtutem virtutem,
 virtutem QUARTA appellatio, virtutem
 virtutem virtutem virtutem, virtutem.

Sic et appellatur virtutem, virtutem per-
 fectionem, quia virtutem virtutem virtutem
 virtutem, & virtutem virtutem virtutem, et
 virtutem, virtutem virtutem perfectionem
 virtutem virtutem virtutem.

Sic et virtutem, virtutem hanc virtutem
 quidem

quidam fecerit, ac multum, qui viri
perfecti, non solum, sunt, & pacis &
fidei, in Ecclesia Dei, & in Christianorum
Christi amicitiam suam habent, & cum
eum colunt, ab his sepe egredi, cum
vel peccatorum gratia gentium sub exor-
tu, vel alioquin inordinacionem, prae-
senti imperio, nullam servationem faciunt.
Hec ergo in effectus Ap. Ioh. 1. 1. habent
ut martyres, Pontifices & Doctores
mirabiles redderent, Confessores & Vir-
gines in magna dignitate essent.
Hec à illis Episcoporum praesupponi-
tur, qui velut Apostoli, 1. Tim. 3. debent
inter deos, & sanctos, & à Religiosis non
crederentur, quibus.

OCTAVO dicunt à quibusdam per-
fectorum, etiam non solum ecclesia, totius
fabricae spirituales, sed domus, quae Ro-
gi sacrum adhibentur, & viri, sed
exempli causa, quod dicitur 1. Cor. 1. 1. velut
Apostoli, 1. Tim. 3. in quo Christus in
spiritu ecclesiae, cuius & sancti viri
sunt, circumscripti, & cognatione sua,
debetur, verba, & operibus exornat.
Ceterum illud in bonis praeparat,
in non offendendo Deum, neque homines,
habet,

Inter, neque venialiter, & in alijs bonis
propofitis, & inque in vocacione illius
legitimi in ipfo qui ad eum vocatus fuit.
Alia huiusmodi, & per confequens
liberior & exterior Obedientia videtur,
Viventis & quiescentis.

NOVO, dicitur aliud perfectionem
hanc esse perfectiorem illam prefatam,
de quo Christus Dominus, Matth. 23.
quod carum est, vult, & vult amari
qui habet ut scilicet illi precetur. Ut
cum perfectio aequatur, necesse est
inferatur.

PRIMO, vocatur haec perfectio à
Dico THOMAS 1. 2. q. 84. 2. 1. 3. Substan-
ti. haec est perfectio viae Christianae
in nimirum ut indicet alias perfectio-
nes esse accidentales viae Christianae, &
incomplete.

UNDE PRIMO, dicitur de aliquibus
perfectis age qui continentur de ordine
ei, qui ut supradictum materiam in se con-
tinet, & quod & continentem ea
pellere debet. Perfectio enim hae, ut in
amum nostram introducat, & eam
inhibet, ac perfectam facit, ut opletur
haec illius, ac denique charitatis
arbitrio.

et forte iustitia, ab omni uero peccato
non est perfectio ex cella, & si quis
ritumum caruit. Quia ratio est vi-
dentia in rationem de omnibus peccatis
mortalibus, nisi de venialibus, & de
vitiis vitiis peccatis, et de omni peccato
licet non sit peccata, agendum.

De omni uero de Virtute, et Virtute
in omni uero huiusmodi, sunt perfectio
et perfectio in hac vita, sed uelut, cum
gratia operatur, & totius animam
perfectam adferunt, non ut uero,
que est hominum Religio est, in
quam scilicet omnes leges et mo-
res, omnia desideria, & omnia con-
suetudines et tempora ordinari possunt,
& debent. Quia enim Religio
secundum religionem, non est perfectio ex-
cella quod rationem Christi Dominum,
etiam cum de se ipso dat rationem, et
de omni, et se ipso ut. Mat. 19. Quia
etiam Religio sua peccata. Deo et
aitque carnis suam rationem et rationem
& passionem non dicitur et uelut perfectio
non acquiritur. Et quia hoc uelut
fuit et in hac vita uelut ad hoc,
et perfectio et rationem ad hoc in hac

ita deinde quidem ordinatur, sed ad il-
 lum diriguntur cetera. Ideo est lacrima-
 do spiritualis ac supernaturalis perfec-
 tio, ut scilicet homines ad hanc viam cum sa-
 quenter hanc eam, et sic per hoc in
 via, sicut dicitur in libro in plena, que
 cum est beatitudo, et perfectio operis.
 ita, hanc sicut dicitur dicitur. Et
 potest etiam immitti, et ad eam in
 Religionibus et perfectionibus et ceteris
 disciplinis magis, et ceteris sicut ma-
 gis, quod per hanc Societate no-
 stra perfectionem hanc, et ceteris com-
 fectis magis nobilitant, et ceteris
 quod sunt discipuli et Tyranni, ad
 eam nobilitatem hanc spiritualis hanc et
 ceteris potest.

CAPUT IV.

Necessaria est animus regimine perfec-
 tionis hanc, et primo quod
 aliter hanc.

¶ Nec alia que contineant hanc perfectionem
 perfectionem, et ceteris potest
 ita, et ceteris Caput praeestitum est,
 illa cum hanc et ceteris hanc et ceteris
 sunt.

nam iudicium, in quem scilicet omni
 cogitationis aditus, omnia desideria,
 & omnes mentis exerceat, quod ad li-
 bertatem & refectum, Ex quo licet Liber-
 tas colligatur, ipsam autem virtutem
 in statu inuoluntariam, ac sollicitam
 quidem colligantur eorum, in eam esse
 omnibus, non tamen reliquis, qui ad hanc
 spiritualis vite fatigiam, mundo, be-
 nigna Dei dextera extrahi, tendere
 obligantur, ut infra videbimus, eorum
 peculiari ratione id ipse præstandum,
 quibus tempore quoque peculiare ab aliis
 omnia occupatio illius libere
 ad hanc perfectionem studiosius attende-
 ram Religio, ut ipsa nos terrarum proba-
 tionis Patribus doceat. Fina namque
 (relinquitur Philosophas non minus
 breuiter, quam Verba et p. lib. cap.
 alii) in consuetudinem vertant, sed ea
 in principio tamque opera cognita
 & intentio, de his que ad finem conue-
 niunt, conferant, deliberant, &
 consolationem efficiunt. Acque ad-
 huc, qui afflictione posterior est; co-
 gnitione & inuoluntaria mente, semper
 ut prius, prius scilicet loco perspicu-
 entur.

salutem, & tunc veniunt quæ ad eam con-
ducunt, & illæ sunt, prædictæ nobis
attentiones coram legeremus. Quæ ad in-
structionem quæ inueniuntur in navigationi
dispositæ sunt, & consilium, prædictæ
necesse est, quæ inueniuntur, & in quibus
luna, & solis proficiuntur. De in-
structione hinc iter ad mare ca-
pitulum, & inueniuntur & instructionem
exspectant, inde deueniunt periculum
& inueniuntur laboribus & inueniuntur. In quæ
quæ ad dignos & inueniuntur Deo inueniuntur,
& inueniuntur, & inueniuntur deueniunt, inueniuntur
inueniuntur inueniuntur perfectionem, inueniuntur
inueniuntur inueniuntur cognoscit, est ne-
cessarium, & inueniuntur & inueniuntur &
inueniuntur inueniuntur, inueniuntur & inueniuntur,
& inueniuntur perfectionis inueniuntur, &
inueniuntur deueniunt deueniunt.

Hic quod dicitur, et colligitur, in-
dicat voluisse Epistolarius remanere ip-
sum, Magister, Iohannes Cassianus,
Cassian. cap. 4. cum spirituali collo-
quio Patrum, etiam est in Monachi de-
sumptione & hinc, eo quod in ista ipso re-
locato necesse est locum in Religione,
per secula tractatus dicitur, ut quod

que sit necessarium, in hunc partem,
 tam ad hunc, quam ad hunc, dirigere.
 Cum enim sit qui cogitatione manifestis,
 nonne videretur, ut ad hunc,
 dirigat ad hunc, & etiam, uno
 quoniam ex generali principio, colligitur
 quod si ad hunc sit, quod etiam sit,
 & declinare oportet.

Accidit & illi Agnoscere hunc, cum gra-
 tia, & bonum seu opus, ut dicitur,
 ut dicit Philosophus in Physicis. Boni-
 tas autem, nisi prius & certum intel-
 ligitur, cognoscitur, non autem illud
 non voluit, ita Philosophus, in hunc
 genus, quod magis bonum & bonum vel
 bonum cognoscitur, & etiam ipsa
 magis est in se, & magis ad hunc
 nostrum trahit, movet, & allicet. Ut er-
 go in hunc bonum & bonum & spiritum
 & Religiose, hoc est perfectio, &
 bonum magis est, & videtur, &
 etiam, & cum appetitibus & amorem,
 necesse est, & prius cum cogitatione ap-
 petitibus & cognoscitur. Primum
 bonum hunc perfectiois cognitio ha-
 benda est: cum videretur illi bonum
 sit, qui nec bonum sit, & virtutem

antipacient, singurul în care sistem de
baterii de litiu, înlocuiește pila de carbon
și se impune.

[illegible]

Concludo, et qui vult veraciter & efficaciter perfectionem hanc consequi, etiam prius inter alia necessaria est, ut cum valde modo explicata cogno-

Scit, & tunc faciat, & efficit, quoniam
 sciendare & estimandare deum non, &
 deinde efficit desiderium illius excla-
 mat in se, de quo in sequentibus. Vide-
 re enim tunc aliorum scriptos de ad-
 huc, nisi tota aequiliorum alicor-
 um res, quanto cum apud eliminata a-
 more prosequitur: etiam in ostra
 perfectione, licet & aliter in eis
 que rei, & efficit desiderium acquire-
 re illud, suberi non possit, nisi adhi-
 per ipsum ac plena talia omnia.

C A P I T U L U M.

*Nam considerat generaliter hoc perfectio
 in carnis omni propter naturam,
 que etiam ex sensu
 culpa erit.*

Quidam est vulgo imperiti, apud se-
 ipso prudentes, opinari sunt, & for-
 matis modo etiam aliqui opinantur, per-
 fectiorum in talis carnis considerere,
 quorum sententia, sine potius error, &
 longissime abest a veritate, & pern-
 ciosa est, cum ea eo sequantur, nulli ho-
 minum esse possibilem perfectionem
 in hoc

in hac vita, quod saltem per se esse, licet
se indubitanter, à nobis tamen ista
clarè contrahitur. Si enim impo-
bilia esset perfectio, sapientia nec
esset omni homini contraria, ad eam
scilicet illi, quippe que nullo modo huius-
modi posset.

Docet etiam Sacra Scriptura, & Ec-
clesia singula, mater nostra, & dominus SS.
Patrum auctoritas, fuisse non paucos,
singulos & perfectos viros in hoc mun-
do, cum tamen eadem S. Scriptura, Ec-
clesia, & Sancti Patres testentur, utrius-
que in hac vita etiam perfectum, sine al-
liquo culpe contagio esse posse. Sep-
tius etiam dicere nullum alicui Sapien-
tiam. Sancti vero Iohannis prima ad
Epistolâ ca. 1, dicit de omnibus omnino
hominibus, & de ipso Apostolo, sic: Si
dixerimus quoniam peccatum non habet-
mus, ipsi nos seducimus, & veritatem non
habemus. Vbi notanda sunt illa verba: Si
dixerimus quoniam peccatum non habemus:
non dicit enim S. Apostolus, si dixerim-
us quoniam peccatum non habemus, ip-
si nos seducimus, ut ostendat clarè et
sacra perfectione, non deesse peccat-

nam, Dñs & resque licet p̄fectissimè for-
 mæ, & copiosius videri. Spiritus sanctus
 quo constituitur & fit in gratia, & conser-
 uat, nihilominus non caret peccato ab-
 stinens. Denique & locutus dicitur chri-
 stus, cap. 3. Ieremias, ait, & prophetas o-
 mnes, inquit quoniam celus. Dignum memi-
 nis: loquitur verò, & vultus ip̄s testi-
 cant, & non valet D. August. serm. 117.
 de ciuitate dei. in presenti; & de co-
 etiam quod summus est, non tantum de
 p̄terito, quod quod aliquando offen-
 derimus, sed quod modo etiam facile
 offendamus, & offendere possumus. Tal-
 è enim mouet fidelis, ne arbitretur p̄i-
 ore esse Magistri, Cuius rationes recte
 fratres quodam vultu infirmis vultu,
 idque dicitur, quia in vultu, inquit, of-
 fendimus omnes. Deinde vero dicitur hoc
 ip̄sum clari dicitur, cum aliat, una
 Cor. 4. Cum dicitur Magistri a p̄fectissimè
 qui vultuatur S. Hieron. lib. 1. contra e-
 undem, dicitur: sanctus confiteri pec-
 cati humiliter, non extolitur, quod il-
 le refutat eundem & dicit, l. contra eun-
 dem, vultu dicitur dicitur hoc vultu a p̄fectis
 vultu a p̄fectis vultu a p̄fectis, vultu a p̄fectis
 vultu a p̄fectis vultu a p̄fectis

literary predicate, was raised to the position of
virtue, it calumniated Pythagoras. Alioquin
S5 illius est illiusmodi, infra vide.

Dica. 8. Verbe, de uatun & piana.
r. 4. Or jon cam. Ne dihi, Zuhitum Se
Elizabeth vutle hie pecciu, Rapi-
do, Iro Ugrudanae = de yem pre-
cilo. Nou uera = la loo i. e. ne
Simulity? et ha amu greviale.

[illegible]

[illegible]

Cette S. Aug. Joëls de l'ap. 10, est en
perfecta est, de l'ap. 10, Confess.

[illegible]

Voluntudū Palamē est, Hæreses præfata moderari, Cū illa inuēniat, solere ab his huiusmodi, cum S. Scriptura, cum SS. Patribus, ad dēmonstrandum bonū eperādas & malū mōdū veni, quæ doctrina Catholica admodū iniqua sit. N. Eam bonū opus posse fieri & quodamque homine, etiam iusto, quod non sit sordibus infectum, sed pectore, & uerba iugiter, & non promittitur damnationem & eternū & iustū exultat semper petere. Ad hanc nota sententia transiit, ut ex dictis patribus, & Patrum scriptis illa ad Populū testimonio, ut etiam ad iustitiam. Cū enim iustas pluresque scripturas de opore, & nihil minus scripturas non ea de re, ad hoc mōdo in esse iustis, aditatur & sapientia, Prov. 24. legimus indicari ab eo, ut quodam opus hominis iustis, esse peccatum, iusto magis non nocuisse, per quod perditur iustitia. Verū istud S. Iacobus; dixit enim procaldubio, Annūtiū in omni die, & nos in iustis tantum offendit, & enim quod efficacia provalere, in quod vole

Iam S. Aug. verò de gratia Chilli, c. 49.
 affirmat dicit, hominem esse affirmare,
 autem semper peccare. Peccare, enim,
 est aliquid prave agere, unde reus fit, &
 Deus debitor ei obnoxius. Peccatum verò
 habere, (quod affirmat S. Iohannes) est
 esse in peccato, prout eorum aliquid
 committitur. ut docet idem S. Iohannes, lib. 1.
 de Nupt. c. 16. unde iustus semper liber,
 propter quod veniam à Deo petit, di-
 citur: Delicta nostra delicta nostra
 enim videtur frequentius peccare, non
 quia semper peccet. L. Cisterciensis verò &
 S. Gregor. hoc tantum exerce volunt,
 nullum esse sanctum, qui aliquando non
 laborat, saltem in levi peccato. Sapientia
 facit non libi, & hinc comparatione
 plures esse in quibus ceteri virtutes quā
 vicia. Certe S. Greg. lib. 5. Moral. cap. 14.
 videtur affirmare de S. Iohanne, vici
 quiddam tantum in eo reprehensibile
 fuisse, obque hominum causam formale
 in oculis, sic enim ait: Quia non videtur
 abstinentia carnis ex parte rei, sed ex
 parte prophetie. Sic enim et alia intulit,
 esset incomparabiliter praeferendum, quia et al
 quodammodo reprehensibile esse putaretur.

[illegible]

etiam, in his de Religiosis, verum Imper-
fectioribus quæ actui sunt, tum ex S. Scri-
ptura, tum ex SS. PP. testimonijs. Sed
inter illi solvuntur in prædictis patro-
cinitatibus quæ Imperfectioni ac repugnant
quædam, et in eorum est rationes ce-
no cernere studeant, nec virtutibus
heroicis insudare adlaborent, & denique
ut Scriptura, & SS. Patres, vehementer
contra repulsum & negligentiam in-
quirentem perfectionem invehiantur sic
contra ad servorem, & ad diligens stu-
dium querendam perfectionis, sollicitudine
adhortentur.

CAPUT VI.

*Nunc consideret hoc presbiter in deo fa-
ciendi miracula seu in gratia sancti-
tatis, nec in alijs etiam auxiliis
datis, seu gratijs gratis datis, etiam
collatis, sumptis.*

PER gratiam gratis datam non spectamus
non vocem, sed rem ipsam significa-

pare.

namque in ratione SS. PP. & Theologorum scholasticorum, & in doctrina, aut diligentiori circumstanti, quid per hoc vellem voluerit significare intelligere debemus. quatenusque sciamus, si per additum nostratumque, & super-naturale, ac collatum per Causam pro-riam, & ex causa liberalitatis ac voluntatis Dei promissum, utque in scriptis, Per hoc enim videtur hanc gratiam distin-guere a gratia infusiva, seu intellecti-ualis, aut a gratia gratiae faciente, quod etiam gratia dicitur, licet quia habet speciale nomen gratiae infusivae, quod homini ideo datur, ut conveniam Deo, sive formaliter, sive dispositivè, aut in aliquo alio genere cause infusivae, & perfectiores in iustitia, nec ipsa, sed reliqua de ea Dei modo paulò a se expli-cato, seu beneficia, quae non conferuntur in hunc finem, dicuntur gratiae gra-tis datur, ita ut in eorum generico, una quidam species gratiae significetur, ut sepe contingit, sicut homini significatur ratione animalis, licet hoc homini co-muni conferatur.

Haec omnia gratias gratis datur, enu-

meret. Paulus, & Cetera: his verbis: P-
 rimumque datur manifestare virtutem, ad v-
 ritatem, videlicet aliam, per Chri-
 stum tamen. (Collatio enim dicitur
 Dei Spiritus & virtutibus, quae carren-
 tibus non conferuntur, nisi per Christum,
 quia Christus illa meretur.) Alij quidem
 dixerunt, sapientia, per ip[su]m Spiritum S. id
 est Spiritum S. alijs datur sermo, scientia,
 scientia in eadem virtute: alij fides, in
 eadem virtute: alij gratia, sicut etiam, in p-
 re virtutis: alij opus, et virtutis: alij pro-
 pterit, alij dilectio, virtutis: alij potentia
 virtutis: alij interpretatio virtutis.
 Haec autem omnia datur etiam virtus, et quae i-
 dem virtus, dicitur, etiam virtus.
 Hi Cetera Apostoli, Magna sunt sunt &
 praedicant, quae Deus supra natu-
 ram, et mentis libertate, datur, sicut
 virtutibus in virtute.

Et cum dicitur, sapientia, quod alij
 non ex litteris quibus discimus, et alij
 S. Apostoli, explicam locum Apostoli
 eorum, sed et peculiari dono Spiritus
 Sancti, rei divinae et sempiternae, quae
 sunt supra capsum hominum, ad aliam
 virtutem exponant. Sicut dicitur:

est, quod alij in Ecclesia Dei meritis la-
 borant, & quid de quolibet sit, aut: sic-
 de virtutibus licet, quid non licet, quid
 bonum, quid malum sit, & inest malis,
 quid late peccatum, quidve grave cri-
 men, discerant. Fidem prout ea eorum
 Christianorum confirmant, de fide autem co-
 tra adversarios, alios ad credendum in-
 ducunt, ac denique contradictione con-
 vincunt, eorumque assertus sine villo dis-
 cordia & labore à Deo habent. Fides ve-
 ro, quam nunciat Apostolus, est, non il-
 la virtus Theologica, fundamentum sci-
 entiarum virtutumque illi obiectis revelatis à
 Deo propter auctoritatem ipsius assen-
 timus, & ea credimus: sed vel donum,
 ut vulgus, Thomas, 1. 2. q. 8. de 5. quo intel-
 lectus, eundem tenet, sine discursu, & sine
 dependentia ab alia ratione priore as-
 sentientia, ex solo impulsu divino, ob-
 iecta fidei agnoscit sine crebilitate, ut
 ex proprio nulla rationem sit discere-
 tur ab illis, & hoc ipsius est alijs a-
 ppositum, vel ut vult & Anselm. & Anselm. su-
 per hoc in epist. Ap. off. domini Constantini
 ad conciliandum fidem, contra eorum Prin-
 cipum seculi, & in medio tractatum.

[illegible]

errandis variisq; in modis, vnde
 colligitur perperam, nobis multas re-
 pugnans & claudens transire,
 ad quos ipsos, tanquam inest illis
 perperam quidam, eximere
 possit. Deinde quoniam etiam Apo-
 stoli & Patres idcirco, & licet
 amoris, non solum de studio, sed etiam
 de modo, & interpretando, & intelligendo,
 & loquendo. Interpretatio denique
 si recta est, quae divina scriptura, &
 ab illis sanctis scriptis, non modo non
 capiamus aliorum ipse, sed etiam inter-
 pretem. Ne igitur gratia, quae est
 in, proinde etiam de deo de deo, sed con-
 ferat, valde exornat, & quod perperam
 illis brevem & auctoritatem concili-
 at, ac quantum eximere de illis
 ingratum, & ut si aliquid aliter quidem
 interpretatur, & sicut in illis, sicut in
 maxime ut absolute perfectiores, & ip-
 se perfectior, ingratum & solus perfectio-
 nis arbitretur.

Sed hic error est, neque enim in his
 perfectionis ratio minime consistit,
 & quod non est, neque hac indici-
 bus vera, & propria iustitiae & per-
 fectionis.

fectionis. Tamen hoc valde recte eden-
dum illis quod dicimus, 149. Nihil enim
habet gratia virginis etc. necesse est,
sive de illius de breuitate hominis, ac
vita spiritualis supernaturalis perfecta
existens in hac vita, neque sine omni
obstructione adtingens, & qui se posside-
re nostra sit, ac consequenter libere co-
pro, non tamen sine auxilio Dei ac pro-
inde maiore perfectione, quam requiri-
mus. Non est vero hoc in nostra pre-
sentia, vel in nostra data explicatione, est
manifestum. Possit vero in ista libe-
ritate de vita spirituali, etiam imper-
fecta de iure, id est sine gratia sin-
gulari, et quod sequitur maiore gratia
possit esse perfecta de absoluta, quam
eius intelligamus, & quod gratiam con-
firmationem pro fundamentis supponit;
Christum ipse taliter aperit hoc motu
suum et dicens, Matth. 7. Multi dicent
vobis vultis deus, dicitur, dicitur, dicitur in
ramis suis dantes circum, et ipse dicit
vobis, et virtutes multas faciemus. Et tunc
confitebor illi, quia cum vobis non estis, dis-
cedite a me qui speramus iniquitatem.
Quomodo ergo perfectio virginitatis
lib.

lit, & sanctitas absoluta, in his deus
constitui poterit, quæ nec vitam spiri-
tualem præcipiunt, & in spiritualiter
morum. De iac sanctu licentis gratia boni-
tatem, possunt inveniri. & cum maxime
iniquitas, quæ scilicet exclusionem à
Regno Dei mereatur, hæc possunt nec
denique præcium & mercedem habere
vitam æternam? Præclarè S. Greg. ex-
pendit hæc eadem verba Christi, scri-
bens lib. 10. Moral. 8. de 9. super illud
Job cap. 30. Quævis virtus inordinata noc-
di etas præcipit, et vnde ipsa pat abantur
indignis, quæ explicat hoc passim. Quæ vi-
tutibus inordinata sunt, quæ datur in-
terit, nisi sit in hominibus, charitas,
non autem virtutibus signa debent prece-
re. Vnde non S. Ecclesia, etiam si aliqua
sunt Hæreses etiam inordinata, de quibus quæ
hæc sententia: Hæreses non esse cognoscit.
Probatæ quippe sententia non ad signa
sæcæ, sed maximeque ut se diligenter
de Deo autem vita cognoscere, de proximo
verò melius quam de seipso sentire. Nam
quia vera virtus in auro est, non autem
in argento et vitæ. Virtus demon-
strat, quæ ad Ioh. 13. Le de cognoscere

amorem, etiam in ipso mari illis, si dilectionem
non habuerint ad invicem. Qui enim ait,
in hoc cognoscetis, quia non discipuli es-
sitis, si signa feceritis? Sed ait: si dilectionem
habueritis ad invicem, aperte indi-
cat quia verus discipulus, non miracula,
sed sola charitas probat. Testimonium
ergo superius discipulatus, est etiam fra-
terna dilectionis, quam videtur discipu-
lum, quia omnes Marcum habere rescriptum,
dum ab omni parte Ecclesie patet dis-
tinctum, in eisdem dicitur (scilicet in S.
Iob, Iaco etc.) Quam totam mundum
etiam nobis pro salute. Et quia ad eadem
igitur, quae habent, nulla humilitate con-
sistat, pelle subsumit. Et ut a iura per
bancur rescriptum. Hec ille. Dicit etiam
Theodorus super eadem verba S. Matth.
10, ita scribit: Et apostoli, et omnes
facere ad gloriam operis, in eadem con-
stitiunt, et si quid operatur, sed vel more
tunc omnes Christi hoc facit, vel eodem
demonstrando rationem quae operatur, et
ita etiam rationem qui videtur, et audient, con-
cedunt, ut licet homines de quibus signa
facientes, tamen rationem operatur, ad
eius investigationem facient. tanta virtute.

Nam

Nam & Saul. Reg. 10. & Achis, 12.
 13. & Gath, 1 Sam. 17. probatur,
 non omnes gentes sunt in & Iudas, Gen.
 41. & Nabuch. Dan. 2. Remane sicut & con-
 gressus, & in Aithia Apostolorum sicut
 Sicut, cap. 13. videbatur eorum danti-
 bus. Dicitur tamen apostolorum cum aliis
 predicatoribus, multum sicut & ceteros Apas-
 tolos sicut & ceteros. Habetur D. Hila-
 rion. Auctor, quibus multi ceteri & per-
 fecti fuerunt, ut D. August. Chrysos-
 thomus, Nemesius, in quorum vita ac-
 taliter sunt miracula. Et de S. Iohanne
 Baptista, quo inter tantos malicorum non
 fuit in malis, non scribitur quod sic-
 tum fuerit aliquod. Iure igitur Chris-
 tus Dominum ex possessione gratia mi-
 raculorum, & aliorum danti gratia
 danti, videtur Apostolos con-
 monstrari, & gaudium illorum con-
 prehen- Eius, inquit Luc. 10. sed in de
 possessionem calcant super serpentes &
 serpentes, & super omnes virtutes ani-
 mali, & nihil vobis nocet. Verum tamen
 in ecclesia gaudere, quia spiritus vobis
 subiungatur, gaudete autem quod nomina
 vestra scripta sunt in caelis,

Et hinc causato potio esse, earum non
 incipit Dominus beneficium ordinare, ut
 quia tunc hoc dona, de ab ipso potest
 esse: Ad rei seditionem vero consequen-
 dam, nullus est qui à Domino non per-
 sonetur. Ac propterea & S. Paulus co-
 mperit huius gratias, non iubet ut eis
 capiantur, ut amittantur, sed exultan-
 tes, inquit, & benedicti & multiplicati. Et adhuc
 coram domino vobis etiam demonstrat: Id
 est via per seditionem, quam exultat non
 est periculis, quam possulare non est
 iurare, quia ad capiam, ad amittantur,
 id possulantes, quod deus vobis facit:
 Et ad quod vos habetis, cum non per-
 seditionem: Istare ego et periculis, bene
 & facit vobis exultare possulantes et
 Math. 5. Hinc ergo querenda, hinc nota
 hinc concupiscentia possulanda. Legi-
 mus in Actis Apostolorum 13. 9. Simonem
 Magum conversum ad Christum Eodem à
 S. Philippo, cum videret signa & virtu-
 tes maximas facti à Apostolo, non so-
 lam in admirationem captus, sed &
 a deo magno habendi huius gratias gra-
 eas datus accensum fuisse, insuperat
 opulente SS. Apostoli pecunias, docen-

doctus est mihi à viris doctis, &c. Sed magis hoc comparatione sunt, quod hæc perfectio in viris per se habet, & per se tot in alijs quoque operibus, ut in hoc quoque admittatur illius sit, & ad maiorem contra defensionem inquirenda, utrum cum gratia & alijs arguto Deum cum illius & alijs hæc perfectione postulantes, ac unum opus admittentes, promittit conferre solent. Et licet dicitur hæc gratia dari, non in in maiori merito iudicio diuina maiori congruere valeat. Sciendum tamen est, Agrelos non posse facere miracula in confirmationem alieque sui etiam in uirtutibus fidei Christianæ quia cum in hoc si falleretur, Deus in morte sua necessarius esset cum & quod per se per se uirtutibus in se omnipotens ad faciendum miracula in eos conuenire ad testificandum falsum. Sed de hoc loquitur hominem, quod illi conuenire non potest.

Quærit. Si natura & essentia perfectio in gratia gravis data per corda. Quid sit hoc in miracula de Canonizatione Successorum requirit. Respondetur, non attulit in Ecclesia miracula tamquam

sed quia supposita perfectione in vultu
ipsius, non minus in omnibus signis suis
sanctitatis, & indicia quae sunt caelestis
conspiciuntur, cuius optimo tunc expressit
illud. Vnde beatus B. Greg. Moral. 14. III
Eiusque signa, quae sunt, & exteriora, sancta-
tatem ostendunt, non facit. Sic enim
Dicitur illi: antea sua Alij os orare,
& munda caelestia reddere, sicut Reges
virtuti antea sua honores compen-
dium esse, & conservare. Alij vero
sanctissimi hoc non concedit, propter
rationem superiorem capere debent. Et
ita, ut ait S. Augustinus lib. 11. cap. 19. de
ciuitate dei, existimemus in his
omnibus, quos quid possum esse, quoniam in
operibus iustitiae, quibus vita aeterna
comparatur.

Quem autem Deus illius carissimis
Ecclesiarum ad corroboranda fidei recta-
tione, vult ut fiamus plura **allicula**: peti-
tū ē S. Gregorius d. 17. Moral. c. 44.
super illa verba S. Iob. 37. Suble-
uā celos ipse considerat: Et sicut ramus
linguā suā datur ut in figuram, non
delectat, sed ostendat, sicut vult etiam ipse: S.
Paulus Timotheum scilicet more me-

10 *In p[ro]fessione Christiana,*
Et, Minus curet, i. ca. 4. medico q-
tere v[er]um, p[ro]p[ri]etate v[er]o p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate
l[ic]et, Melius s[er]v[er]e laborare, utando
l[ic]et, Ad. 24. v[er]a p[ro]p[ri]etate, inquit, v[er]a
p[ro]p[ri]etate, scilicet per b[en]e & p[ro]p[ri]etate
ad, &c.

C A P V T VII.

*Non est p[ro]fessione p[ro]fessione p[ro]fessione
p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate
p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate, p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate
p[ro]p[ri]etate, p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate, p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate
p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate, p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate*

HAE tria p[ro]p[ri]etate e[st]e c[on]silia p[ro]p[ri]etate
p[ro]p[ri]etate c[on]silia e[st]e, cum ipsa vel
sola, vel p[ro]p[ri]etate non e[st]e alia, p[ro]p[ri]etate
p[ro]p[ri]etate illa p[ro]p[ri]etate c[on]silia, p[ro]p[ri]etate & c[on]silia
p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate c[on]silia, sicut & c[on]silia
p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate, sed in p[ro]p[ri]etate
p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate, ac p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate
p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate, ut ait S.
August. Sicut, si de tempore, v[er]a p[ro]p[ri]etate
p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate ad eandem facilius &
p[ro]p[ri]etate c[on]silia d[ic]it, atque p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate
p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate c[on]silia

tur. Consentit hoc clare in verbis Christi
 Dauidi, Matth. 19. Si tu esse perfectus,
 vade, & vende omnia quae habes, & de
 pueris ista. Et, non accipies caput. capiat.
 Quomodo? respondit mihi solertissimus Chri-
 stianus D. Iac. Schmittus S. eadem praeceptum
 aliquod vobis proponit, nec non violen-
 te decet. N. si peruenimus certum, amos
 simul peribimus. Et, Nolite errare, neque
 servare, neque videtur servare. Neque
 aliter, neque magis, neque magis, magis
 et magis, neque facere, neque magis, ne-
 que aliter, neque magis, neque magis,
 et magis Dei praeceptum, 1. Cor. 6. Prae-
 ceptum enim vultis. Hinc necessitas ser-
 vandi, & sub prelo aeternae retribu-
 tionis proponitur, consilia vero om-
 nibus libere amplectenda, sub spe me-
 ritorum mercedis, fiadentur: illa sunt via
 necessaria cunctis tendentibus ad patri-
 am, haec vero compendia, breviora seu
 brevia ad eandem, & securiora, libera
 tiores. Haec sunt vicia hominis quodam-
 modo, quod Deus ipse tradidit prae-
 ceptis, indicare videntur, Deut. 30. Consi-
 deret, inquit, quod tibi proponitur vitam
 & pacem, id est, custodire praecepto-

verunt, iudicemus, ut perfectiora augere
desideremus, quod de iocundum illi pre-
stare et virtutis Religio, ut infra vi-
debimus, quo tamēdē Deū colli-
citur, sublimem huius perfectionis in
illis nobis consilijis nos consistere, ut
collocandū est. Alteram Cōditio hęc
de castitate, et continentia etiam, con-
stat, Eius vice spiritualis perfectio, ut
meritum huius vice comparare con-
teminemus, et proinde iudicemus, que super-
ius videmus, non possunt esse perfec-
tio hoc quam iocundum. Aliamque
nostri partem ex verbis Christi, Mat. 23.
ad castitatem et continentiam. Ad-
dendum est, quod etiam ad hoc, quod se-
cundum istam vitam, perficitur de casti-
tatis et continentie, et continentia, quod
sunt castitas, ad eam continentiam
Solus dicitur, et iocundum scilicet,
et propterea iocundum videtur, quod si-
bi ad aliquandem primum taliter
deditur: respondit et respondit et
taliter, et taliter quod dedit. Ad si dedit
vultus, et dedit continentiam et dedit
et perfectionem, quod est in continentia
et, et in continentia continentiam

[illegible]

Prig

Ad id patet in summa per illas distinctiones,
quibus has adhaerentia sunt, et sic autem appre-
henditur. Igitur directa, regularis, medietas
semper ad deum, et sic est, et per se ad deum
familiaritas, (ecce consilium pauperum
est) non perfecta, sed perfectissima instru-
mentum salutis: quia non in se consistit, sed
plene in deo, sed per aliam personam ad
deum. Clarior vero cap. 6. de perfectione
perfectioris, utique malitiae ac perfectione
omnium familiarum et dignorum, sed
concordantia, hoc est, et de his ad
eandem perfectionem. Hec ille.

Patet autem hoc clarior, discurren-
do singillatim per haec tria consilia. Pri-
mam enim abdicatio scilicet volunta-
ria omnium rerum temporalium pro-
pter Deum, et perfecta custodia salutis
consilij, liberat nos tunc a liqueti de
que loquitur, qui velle S. Paulo. 1. Tim. 6.
omnes sunt voluntarios vero non con-
tinuo loquitur, peruenisse iam non ad
perfectam Christi loquelam, in qua vel
consistit perfectio nostra, vel huc ad eam
requiritur. Sicut non eo modo quo ali-
quis a compulsionibus liber factus est, iam
ad perfectam perfectionem de ad deum, sed

78 De perfectione Christiana,
interis libere calumniam facere, Scalla
prestantia, quae ad locum desideratum
eiusque dera evolunt. Confir-
matur hoc 5. Aggill. lib. 6. Hinc non
est. c. 1. copiosa. Illi verbi: Si non per-
fectus es, vade, &c. tam vendita ex-
ponit non, et desiderata parat ab eo, non
perfectionem suam? Quod quod ut se sequat
regulam, ut dicitur, quoniam non sum
et sancti corde. Perfectus enim quique reu-
ditur omnia sua, et dare pauperibus, non
dum sumus non esse unde et habere,
et nec sicut. Constat, Mar. 10. imitari. I-
dem clari docet de D. Hieron. lib. 3. in
Ambros. c. 19. non solum ad perfectionem
non vendere totum, quod habet, et dare
pauperibus, nisi post contemptum diviti-
um. Salvatoris sequatur ad est relictus ma-
gis fuerit bona. Facilius enim saeculari con-
tinentur, quam velantur. Multi divi-
tias relinquunt, Deditur non se possen-
tiam: sequitur autem Deditur qui dicitur
tunc est, et per vestigia ista gra-
datur. Et infra ibidem Contemptum et
tam dicitur non esse Apostoli promissa,
quia omnia reliquerunt: hoc enim est Cra-
stianus Philadelphus, et non alii divi
ad istum.

ad contemplandum: sed quia Clementis se-
cundus, quod opus spiritus sancti est, etiam
contemplantium et profectum. Hic enim
ille. Adde et D. Thome. Quod est. 4. 2. vol-
uit solam dicit. Pauperum namque
perfectiorum constituta esse, quod via ad
perfectiorem, sed etiam non esse vici-
alium necessarium. Dicit enim
Abraham perfectio est ad quam
invitamus a Deo, scilicet perfectio-
nem simplicem, 5. 2. 19. Abas et
ramus, et est perfectior alioque. 5.
11. Dicit dicitur tunc abbas,
nec quod alium similem de-
rati. D. etiam Prosper testatur, ple-
nitas sanctificationis Episcopos, et
non amplius eos Ecclesie possidentes,
sunt perfectiorum causa. Secundum
vero consilium, id est. Ceterum etiam
Augustinus de virginibus purissimis, illud
consilium in 1. 5. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000. 1001. 1002. 1003. 1004. 1005. 1006. 1007. 1008. 1009. 1010. 1011. 1012. 1013. 1014. 1015. 1016. 1017. 1018. 1019. 1020. 1021. 1022. 1023. 1024. 1025. 1026. 1027. 1028. 1029. 1030. 1031. 1032. 1033. 1034. 1035. 1036. 1037. 1038. 1039. 1040. 1041. 1042. 1043. 1044. 1045. 1046. 1047. 1048. 1049. 1050. 1051. 1052. 1053. 1054. 1055. 1056. 1057. 1058. 1059. 1060. 1061. 1062. 1063. 1064. 1065. 1066. 1067. 1068. 1069. 1070. 1071. 1072. 1073. 1074. 1075. 1076. 1077. 1078. 1079. 1080. 1081. 1082. 1083. 1084. 1085. 1086. 1087. 1088. 1089. 1090. 1091. 1092. 1093. 1094. 1095. 1096. 1097. 1098. 1099. 1100. 1101. 1102. 1103. 1104. 1105. 1106. 1107. 1108. 1109. 1110. 1111. 1112. 1113. 1114. 1115. 1116. 1117. 1118. 1119. 1120. 1121. 1122. 1123. 1124. 1125. 1126. 1127. 1128. 1129. 1130. 1131. 1132. 1133. 1134. 1135. 1136. 1137. 1138. 1139. 1140. 1141. 1142. 1143. 1144. 1145. 1146. 1147. 1148. 1149. 1150. 1151. 1152. 1153. 1154. 1155. 1156. 1157. 1158. 1159. 1160. 1161. 1162. 1163. 1164. 1165. 1166. 1167. 1168. 1169. 1170. 1171. 1172. 1173. 1174. 1175. 1176. 1177. 1178. 1179. 1180. 1181. 1182. 1183. 1184. 1185. 1186. 1187. 1188. 1189. 1190. 1191. 1192. 1193. 1194. 1195. 1196. 1197. 1198. 1199. 1200. 1201. 1202. 1203. 1204. 1205. 1206. 1207. 1208. 1209. 1210. 1211. 1212. 1213. 1214. 1215. 1216. 1217. 1218. 1219. 1220. 1221. 1222. 1223. 1224. 1225. 1226. 1227. 1228. 1229. 1230. 1231. 1232. 1233. 1234. 1235. 1236. 1237. 1238. 1239. 1240. 1241. 1242. 1243. 1244. 1245. 1246. 1247. 1248. 1249. 1250. 1251. 1252. 1253. 1254. 1255. 1256. 1257. 1258. 1259. 1260. 1261. 1262. 1263. 1264. 1265. 1266. 1267. 1268. 1269. 1270. 1271. 1272. 1273. 1274. 1275. 1276. 1277. 1278. 1279. 1280. 1281. 1282. 1283. 1284. 1285. 1286. 1287. 1288. 1289. 1290. 1291. 1292. 1293. 1294. 1295. 1296. 1297. 1298. 1299. 1300. 1301. 1302. 1303. 1304. 1305. 1306. 1307. 1308. 1309. 1310. 1311. 1312. 1313. 1314. 1315. 1316. 1317. 1318. 1319. 1320. 1321. 1322. 1323. 1324. 1325. 1326. 1327. 1328. 1329. 1330. 1331. 1332. 1333. 1334. 1335. 1336. 1337. 1338. 1339. 1340. 1341. 1342. 1343. 1344. 1345. 1346. 1347. 1348. 1349. 1350. 1351. 1352. 1353. 1354. 1355. 1356. 1357. 1358. 1359. 1360. 1361. 1362. 1363. 1364. 1365. 1366. 1367. 1368. 1369. 1370. 1371. 1372. 1373. 1374. 1375. 1376. 1377. 1378. 1379. 1380. 1381. 1382. 1383. 1384. 1385. 1386. 1387. 1388. 1389. 1390. 1391. 1392. 1393. 1394. 1395. 1396. 1397. 1398. 1399. 1400. 1401. 1402. 1403. 1404. 1405. 1406. 1407. 1408. 1409. 1410. 1411. 1412. 1413. 1414. 1415. 1416. 1417. 1418. 1419. 1420. 1421. 1422. 1423. 1424. 1425. 1426. 1427. 1428. 1429. 1430. 1431. 1432. 1433. 1434. 1435. 1436. 1437. 1438. 1439. 1440. 1441. 1442. 1443. 1444. 1445. 1446. 1447. 1448. 1449. 1450. 1451. 1452. 1453. 1454. 1455. 1456. 1457. 1458. 1459. 1460. 1461. 1462. 1463. 1464. 1465. 1466. 1467. 1468. 1469. 1470. 1471. 1472. 1473. 1474. 1475. 1476. 1477. 1478. 1479. 1480. 1481. 1482. 1483. 1484. 1485. 1486. 1487. 1488. 1489. 1490. 1491. 1492. 1493. 1494. 1495. 1496. 1497. 1498. 1499. 1500. 1501. 1502. 1503. 1504. 1505. 1506. 1507. 1508. 1509. 1510. 1511. 1512. 1513. 1514. 1515. 1516. 1517. 1518. 1519. 1520. 1521. 1522. 1523. 1524. 1525. 1526. 1527. 1528. 1529. 1530. 1531. 1532. 1533. 1534. 1535. 1536. 1537. 1538. 1539. 1540. 1541. 1542. 1543. 1544. 1545. 1546. 1547. 1548. 1549. 1550. 1551. 1552. 1553. 1554. 1555. 1556. 1557. 1558. 1559. 1560. 1561. 1562. 1563. 1564. 1565. 1566. 1567. 1568. 1569. 1570. 1571. 1572. 1573. 1574. 1575. 1576. 1577. 1578. 1579. 1580. 1581. 1582. 1583. 1584. 1585. 1586. 1587. 1588. 1589. 1590. 1591. 1592. 1593. 1594. 1595. 1596. 1597. 1598. 1599. 1600. 1601. 1602. 1603. 1604. 1605. 1606. 1607. 1608. 1609. 1610. 1611. 1612. 1613. 1614. 1615. 1616. 1617. 1618. 1619. 1620. 1621. 1622. 1623. 1624. 1625. 1626. 1627. 1628. 1629. 1630. 1631. 1632. 1633. 1634. 1635. 1636. 1637. 1638. 1639. 1640. 1641. 1642. 1643. 1644. 1645. 1646. 1647. 1648. 1649. 1650. 1651. 1652. 1653. 1654. 1655. 1656. 1657. 1658. 1659. 1660. 1661. 1662. 1663. 1664. 1665. 1666. 1667. 1668. 1669. 1670. 1671. 1672. 1673. 1674. 1675. 1676. 1677. 1678. 1679. 1680. 1681. 1682. 1683. 1684. 1685. 1686. 1687. 1688. 1689. 1690. 1691. 1692. 1693. 1694. 1695. 1696. 1697. 1698. 1699. 1700. 1701. 1702. 1703. 1704. 1705. 1706. 1707. 1708. 1709. 1710. 1711. 1712. 1713. 1714. 1715. 1716. 1717. 1718. 1719. 1720. 1721. 1722. 1723. 1724. 1725. 1726. 1727. 1728. 1729. 1730. 1731. 1732. 1733. 1734. 1735. 1736. 1737. 1738. 1739. 1740. 1741. 1742. 1743. 1744. 1745. 1746. 1747. 1748. 1749. 1750. 1751. 1752. 1753. 1754. 1755. 1756. 1757. 1758. 1759. 1760. 1761. 1762. 1763. 1764. 1765. 1766. 1767. 1768. 1769. 1770. 1771. 1772. 1773. 1774. 1775. 1776. 1777. 1778. 1779. 1780. 1781. 1782. 1783. 1784. 1785. 1786. 1787. 1788. 1789. 1790. 1791. 1792. 1793. 1794. 1795. 1796. 1797. 1798. 1799. 1800. 1801. 1802. 1803. 1804. 1805. 1806. 1807. 1808. 1809. 1810. 1811. 1812. 1813. 1814. 1815. 1816. 1817. 1818. 1819. 1820. 1821. 1822. 1823. 1824. 1825. 1826. 1827. 1828. 1829. 1830. 1831. 1832. 1833. 1834. 1835. 1836. 1837. 1838. 1839. 1840. 1841. 1842. 1843. 1844. 1845. 1846. 1847. 1848. 1849. 1850. 1851. 1852. 1853. 1854. 1855. 1856. 1857. 1858. 1859. 1860. 1861. 1862. 1863. 1864. 1865. 1866. 1867. 1868. 1869. 1870. 1871. 1872. 1873. 1874. 1875. 1876. 1877. 1878. 1879. 1880. 1881. 1882. 1883. 1884. 1885. 1886. 1887. 1888. 1889. 1890. 1891. 1892. 1893. 1894. 1895. 1896. 1897. 1898. 1899. 1900. 1901. 1902. 1903. 1904. 1905. 1906. 1907. 1908. 1909. 1910. 1911. 1912. 1913. 1914. 1915. 1916. 1917. 1918. 1919. 1920. 1921. 1922. 1923. 1924. 1925. 1926. 1927. 1928. 1929. 1930. 1931. 1932. 1933. 1934. 1935. 1936. 1937. 1938. 1939. 1940. 1941. 1942. 1943. 1944. 1945. 1946. 1947. 1948. 1949. 1950. 1951. 1952. 1953. 1954. 1955. 1956. 1957. 1958. 1959. 1960. 1961. 1962. 1963. 1964. 1965. 1966. 1967. 1968. 1969. 1970. 1971. 1972. 1973. 1974. 1975. 1976. 1977. 1978. 1979. 1980. 1981. 1982. 1983. 1984. 1985. 1986. 1987. 1988. 1989. 1990. 1991. 1992. 1993. 1994. 1995. 1996. 1997. 1998. 1999. 2000. 2001. 2002. 2003. 2004. 2005. 2006. 2007. 2008. 2009. 2010. 2011. 2012. 2013. 2014. 2015. 2016. 2017. 2018. 2019. 2020. 2021. 2022. 2023. 2024. 2025. 2026. 2027. 2028. 2029. 2030. 2031. 2032. 2033. 2034. 2035. 2036. 2037. 2038. 2039. 2040. 2041. 2042. 2043. 2044. 2045. 2046. 2047. 2048. 2049. 2050. 2051. 2052. 2053. 2054. 2055. 2056. 2057. 2058. 2059. 2060. 2061. 2062. 2063. 2064. 2065. 2066. 2067. 2068. 2069. 2070. 2071. 2072. 2073. 2074. 2075. 2076. 2077. 2078. 2079. 2080. 2081. 2082. 2083. 2084. 2085. 2086. 2087. 2088. 2089. 2090. 2091. 2092. 2093. 2094. 2095. 2096. 2097. 2098. 2099. 2100. 2101. 2102. 2103. 2104. 2105. 2106. 2107. 2108. 2109. 2110. 2111. 2112. 2113. 2114. 2115. 2116. 2117. 2118. 2119. 2120. 2121. 2122. 2123. 2124. 2125. 2126. 2127. 2128. 2129. 2130. 2131. 2132. 2133. 2134. 2135. 2136. 2137. 2138. 2139. 2140. 2141. 2142. 2143. 2144. 2145. 2146. 2147. 2148. 2149. 2150. 2151. 2152. 2153. 2154. 2155. 2156. 2157. 2158. 2159. 2160. 2161. 2162. 2163. 2164. 2165. 2166. 2167. 2168. 2169. 2170. 2171. 2172. 2173. 2174. 2175. 2176. 2177. 2178. 2179. 2180. 2181. 2182. 2183

renouantorem etiam conuersionis sua.
 dem in idem ab Apollonia abstinere ad
 erigere, et vacare orationi. Mediam est
 equum castitatis ad magis cogitandum de
 Deo, & iustis orandum, ac illi adhe-
 rentium, denique ad rem am-
 dum, ac proinde ipsa non est per-
 fectio. Imo castitas deserta alijs
 virtutibus, non alicui reputatur à Deo,
 et testatur D. Bernard. Ser. 2. super Mil-
 iam est: potest, loquitur, placere humilitati,
 quae deserta est erga virginatatem: nec
 humilitas placet virginati Mariae placuisse.
 In epist. 42. Castitas ut alicuius potest sit
 non iudicare est conuersione. Tertium
 tandem & ultimum consilium, quo pro-
 priam voluntatem abnegamus, & tota
 ac omnia nostra, prelati voluntati, prop-
 ter Deum perfecte subicimus, idcirco lau-
 decur, ne sit eras in via perfectionis,
 & ut obediendo queramus perfectio-
 nem, ac tandem eam consequamur. Quod
 etiam verba Christi, Luc. 14. videntur
 indicare: si quis vult ad me, ait Christus,
 & me vult patrem suum, matrem, fratres,
 fratres & sorores, adde autem & animam
 suam, id est propriam voluntatem, quod
 fit per

Se per obedientiam, non potest nunc esse
absolutum. Mediam scilicet ponit ad per-
fectionem, etiam Obedientiam.

Ex his clare patet, utq; etiam in
perfectissima observatione bonum triu-
m coram, naturam perfectionis con-
ducere.

CAPITULUM VIII.

*Quoniam prout tria praecepta principalia
consilia Evangelica, ad Perfe-
ctionem consequen-
tiam.*

Vidimus capite precedenti, ex sen-
tentia SS. Patrum, haec tria consilia
Evangelica, esse instrumenta perfectio-
nis acquirendae. Ostendam in praesentia,
non esse qualibetque instrumenta, sed ap-
tissima & validissima per alia.

Primo, Tripliciter sunt bona homi-
nis in mundo, alia foris, alia corpo-
ris, alia animi, omnia autem haec nul-
lo sunt homini impedimento ad per-
fectionem, quia sunt opera & occasio
potius, & propterea homo peius se il-

De perfectione Christiana

Hi, & conerant, ut facillius ac expeditius
ad perfectionem consequantur. Etenim
autem huc octo vias hic consistit,
quae illarum trium repugnant, & de-
trahuntur ab eis, ex omni parte, per
has tres vias, per Paupertatem vi-
lissimam, bonam fortissimam, sanctam, & illu-
minatam, & illi resisteant, per Casti-
tatem bonam corporis, cuius pars videlicet
proprio, ac amore sui deinde est, &
de personis, & de per Obedientiam
bonis animi quodammodo ex-
ter, & tamen tam proprium cum pro-
prios facultatibus, intellectus & vo-
luntate per Obedientiam perfectionem,
petunt, & negat, ut penitus hac tri-
um, nec, hic res appeti & illis parari non
possint.

1. Ad perfectionem praecepta requi-
sita, ut sic homo totum trahat Deo, &
omni impediuntur, quae hanc perfectionem
non impedire possunt, & tamen ut
que autem hanc consequantur per hanc eret
virginitas, & quae & claudat se ei totum,
& consecrat irrevocabiliter, cum an-
nimam, & per, & res carum, per Obe-
dientiam, Castitatem, & Paupertatem,
deinde

de sursă și de securitate în general
la nouă cote de câștig, se copleșesc.

1) Et sic omnium malorum est cupiditas, sed Timoth. 6. Hec autem ad tria capi-
ta revocantur, ad Luxuriam, Avaritiam,
Et Superbiam, quæ vitiis omnibus vitiis
suis impletur malitiam et sedem suam
omnesque sunt in malis, aut est concupis-
centia carnis, aut concupiscentia oculorum,
aut superbia vitæ. Item, qui sunt for-
tes oculis in impietate malitiam acqui-
rendam perfectionis, sed vitiis obli-
viscentur & viderunt tria illa consilia con-
cupiscentiam carnis, concupiscentiam
oculorum, concupiscentiam vitæ. Contra ista
consistunt; concupiscentiam carnis
superbia oculorum, concupiscentiam vitæ
Conscientia mortificat, æque rati-
ficat.

¶ Temperantia, Castitas, & Obedientia,
sunt similes aliarum virtutum mora-
lium, quibus præcedunt perfectio, &
ipse hæc virtutes valde optant hæc ipse
concluturum opera, cum et ipse sit, et
et ostendit de illis, deniq. et finem
aditum exponitur.

1. Perfecto has been virtually man-
naged by his long wife, Christina
Larimer.

6. Hæc via munditiam seculi à corde tollit, & scholam tenet ad sapientiam confectendam & desiderandam, quod requiritur ad perfectionem, & collat.

7. Puritas cordis requiritur ad perfectionem, hæc haberi potest per Castitatem, iustitiam & simplicitatem.

8. Incorruptio facit hominem proximum Deo, & quod quis proximus Deo, eò incorruptior hoc verò requiritur ad perfectionem, quia hoc consistit in similitudine cum Deo, Incorruptio verò potest haberi per Castitatem.

9. Conformitas cum voluntate Dei, idem scilicet velle, & idem velle, requiritur ad perfectionem: hoc autem habetur per Obedientiam.

10. Facilius mens leuatur ad Deum per Paupertatem, & propterea illam vocat D. Bernardus, penam seu aliam, quia ad caelum eleuatur.

11. Io via perfectionis mens dici oportet, quia difficilis est, ignota, periculosa, & lubrica. Paupertas est mandatrix ista, secundum D. Bernardum, iustitiam Obedientiam.

11. Proprium est calcitrare ad plenitudo-
nem, & exsuperare perfectionem, per legem
que est potentia pauperum, inquit D. Bas-
ilius.

12. Facilius in Perpetuas voluntaria
pugnatur cum deo, et. Hinc D. Gre-
gorius ait in his verbis, *et si quis se
dum se velit esse sanctum, qui iuxta pugnat*
Rom. 7. in Deum. Perfectio autem huc
pugna, inordinata & contraria cum
deum, non habetur.

13. Sane etiam huc consilia efficacia
media, ad ipsa precepta melius custo-
dienda, quod requiritur ad perfectio-
nem, et per se patet, & superius docet.

CAPUT IX.

*Malitiam consilii substantia profer-
rentis in alijs consilij Evangelicis,
inferioribus, vel in exalta obse-
ratione preceptum De-
calogi.*

Ex dictis 10. & 11. fortiori patet, tam-
quam perfectionem non esse constitu-
tam in alijs inferioribus consilij Evan-
gelicis, neque in exalta oblatione

preceptorum Decalogum quoniam et
 aliorum preceptorum moralium, sed et
 etiam contra hoc concilia, & precepta
 omnia, vni fortassis exceptis Chari-
 tatibus, de quibus sunt tantum media ad
 perfectionem. Vnde cum preceptorum
 est Charitas, de preceptis perfectio,
 est. Ergo illa sunt media, quoniam
 inferiora procedentibus, media inquam
 remota, impedientia contraria Cha-
 ritati, & perfectioni, videlicet peccata,
 quae illam vel tollunt, vel mortalia, vel
 diminuant deus eandem decessum illius,
 et peccata venialia. Docet hoc textus
 D. Thomae 2. 2. q. 181. a. 3. & confirmat
 et D. Aug. in Boetio, c. 11. & Cassi-
 collat. 1. c. 7. Hec etiam inquit, omnia
 perducunt a perfectione, & remaneant,
 et ideo illi servandis insistant, et perse-
 dunt. Sequitur. Quid quod obstatio-
 nis legem preceptorum, quod sub
 tum sum ponit, et sic in ipsa vita spi-
 rituali, id est Gratia, & Charitate, ut
 docet D. Thomas, 1. 2. q. 100. a. 1. & cum eo
 alij Theologi, aut qui per hunc loquuntur
 etc, quomodo tunc perfecta vita
 est.

C A D M T N

Explicatur sententia quorundam Aduersari-
um, de natura & substantia
per se simplicis, & resolu-
tur.

Spiritalia quidem huius Netherlandi,
videmus in his omnibus, quæ habetur
inter istos, non posse esse libere ma-
nere in illa sancta perfectionis, cum
nihil aliud deperit illis videretur,
quod in rebus his, & corpori rationis
rectius & ratione perfectioris debere,
constituerent illam, ut docet videri Io-
an. Cramer. in de studio perfectionis,
ut & de eadem in Theologia Jo-
hann. ayllis, continuatur, arguitur,
in doctrina, in particulari qualitate
innotat, contra Deum, de lapsu in effreni-
am, inane colligit, Deo peris de-
bit, et de ipsa quod liberum faciat.
Qui mundum in finem, ut in diuina
simpliciter est, non rem aliam veluti imper-
fectiorem possit, arguitur perfe-
ctum, quæ in ista enim con-
fiteri non debet, eo quod plus expo-
sit

per illam bonum nullum appetant.

Atque illa Lactio d[omi]ni excludit e-
vident[er] Primum, exclusionem o[mn]ium co-
litar[um] action[um] tanquam imperfectar[um], &
inordinat[arum] cupiditatis amoris proprii, ut
Lactio idem sit, quod non actio, sed ne-
gatio actionis. Secundo, solus D[omi]ni actio-
nem, in anima nostra essentiam illius
ibique agentis. Hanc ergo Lactio[n]em,
voluit esse hanc omnium nostrarum ac-
tionem, etiam perfectissimam, per
quam disponitur ad ipsam, ac proinde
veram perfectionem. Explicat h[ec]
illius similitudo pueri, brachij paterni
contineri, per carum gessitum, d[omi]ni e-
tiam illi de hoc pueri, puerum, d[omi]ni le-
tium dicens, & conuulsa dem[um] rapere
amare ac brachij paterni, secundum
alium ipsum pueri d[omi]ni tenetis, &c.

Exhibet C[on]suetudo hos Doctores
venisse in hanc sententiam, ex illa alte-
ra quorundam Theologorum schola
Ricorum, qui beatitudinem corporis fu-
turam in altera vita, consistunt in vi-
one quadam increata essentie diui-
nae, cum essentia animae nostrae, quam
volunt vocari illasum. Sed ut illi me-

quod à contrariis scholasticorum senten-
tiis recipitur, & de hac, propter easdem
rationes. Per eam ratio contrarij, autus
refutatio absoluta, fieri ad scholas Theo.
Juris oblegari debeat, ad rem nihil
minus aliquo faciliora.

Primo, quia hæc sententia, non est
communis, sed nova. Secundo, quia con-
traria sententia Doctorum Patrum, qui
in alio contrarium substantiam perfecti-
onis, ut videbitur infra. Videtur ve-
ro etiam impugari eam S. Aug. lib.
2. contra Maxim. cap. 11. Cam dicit, in-
quit, *Deus est, et est perfectus, sicut et Pa-
ter, et est celestis perfectus, est vero Filius*
dei in tota natura coniungitur,
inquam natura et natura eademque
se natura: sed perfectior est in sua
natura, sicut Deus perfectior est in sua,
quoniam in deo, sicut in vero. Tercio,
sequeretur hæc deo, nunquamque
bonitati perfectum esse, & perfectio-
nem amitti non posse, quia Dei actus indivi-
sibilis nunquam potest non esse præsens es-
sentie animæ nostræ, sicut neque ip-
se Deus. Quarto, Concilium Tri-
dent. contra Lutherum & Osiandrum,
245.

Sicut enim so. docet, non debet for-
 mulæ in hoc periphrasim extrinsecā
 addi, ut est non inartem, ergo nec
 perfectus, &c. per eum utriusque est
 ratio. Et cum perfectio hæc vel incho-
 let illam salutem, vel ipsa eam sit ab-
 soluta & perfecta salutis causa, bene
 est absoluta & perfecta unctio: Illa
 vero unctio non est inchoata, sed in
 Deo, ut proinde non potest esse nostra
 perfectio. Quando, perfectio debet esse
 in nostra potestate, & debet esse clara,
 obvia & perspicua, ut ab omnibus appo-
 si sit, atque, maxime Tyranni, re-
 spondeant animam sola igitur per-
 fectionis reconciliatione. Unctio vero
 explicata non est in nostra potestate, &
 pluribus saltem inchoata, obvia, &
 difficilis intellectu, imò contra multis
 explicatilibus illius, via constat quid
 sit. Denique nunquam eam ad eam per-
 fectionem exciet Littera Scriptura, SS.
 Patres, ipsi demum Rocka, sed ad
 bene agendum, id est ad perfectio-
 nem consequendum. Non potest igitur
 consistere illa, in Dei solius operatione
 inchoata. Dicitur: Quid si qui doceret
 la-

Institutionem hanc esse adhesionem solam
Dei, sed etiam et Responso, contra
hanc quoque facit et argumenta alia:
prout ostendit et gaudet.

C A P I T U L U M X I.

*Expenditur sententia veterum, qui perse-
runt absolute constantem in
Charitate Dei, et sola.*

M Viderem hanc esse sententiam, que ta-
men absolute ita prolata, non li-
tari debet esse, sed etiam à veteribus ille-
gitima.

Deinde enim, primo secundum om-
nia Theologos est Charitas Dei, que i-
dem est quod dilectio seu amor Dei ad
Iesum Christum, & amor circa Deum cu-
pita quoque esse potest, concupiscentia
scilicet & benevolentia: per primum
diligunt Deum, ut nobis bonum est, seu
ut christiana beatitudo obediunt: per
secundam vero ut est bonum in se, & se-
cundum se, hoc est, quia voluntati illi bo-
num, quatenus illud bonum est. Que
due dilectiones hoc differunt, quod po-

posterioris formale obiectū est bonitas
absoluta, quia Deus est bonus in se. Prior
ita verò, bonitas Dei voluti respectui,
id est cum respectu, quia bonus est na-
ba. Monitur bonum cuiusque dilectio-
nis, inter alios, Dñm Bernard. Tract. de
diligen. Deo, circa finem, vbi sic habet
aliter inquit, Nam diligere, quia vult de-
monstrare est. Aliud quod simpliciter bonum est,
Prius meretur est & capax dilectionis
Filius est vbi finis, & deserti patris. Prior
propter se, id est propter suam commodam
agit. Sola quae iustitia est charitas, non quae
est sine lege. Hec ille. Prius est dilectio
ad docere Theologi cū D. Tho. 2.2. q.23.
posse oriri ad illa virtute, quae vocatur
Spes. Posteriori verò à Charitate se-
dicta ex vñ Ecclesiastico & SS. Patrum,
quae distincta est omnino à virtute à Spe,
vñ idem asseruit cum D. Tho. 2.2. q.23.

Utraque verò lux dilectio Dei,
tam concupiscentia, quàm benevolen-
tia seu amicitia cum Deo, potest esse &
naturalis, & supernaturalis, ad illi, fieri
ab homine & viribus propriis, & non
propriis, nisi auxilio supernaturali Spi-
ritus sancti confortentur, ut idem lo-
cus

et cit. replicant & docent.

Cum igitur cum varie huiusmodi dilectionis lectionibus. Dubia et sententia, cum dubia? profertur de christo, et quidem cum sit perfectio quae inquiratur, ut per se patet. Sed nec vera esse potest. Et ideo quod dicitur quod per se sita res est supernaturalis, et videtur magis cum sit absoluta hominis & perfecta vel spiritualis. Nunc igitur Charitas, si dilectionis cum concupiscentia quodammodo sentit, non potest esse perfecta. Et ideo, cum concupiscentia cum supernaturalis ad virtutem Speciei Theologicae pertinet, et videtur, et huc etiam nascitur, sicut Specie spiritualis in tempore beatitudinis, ita & inchoatio & non existens, ac deinde inchoatio non acquiescente. Virtus autem Speciei Theologicae, potest esse in peccatoribus, et docet Theologia in 1. de experientia patet. Et ideo quod Charitas asserunt cum actus Speciei, cupiscentia et inchoationem. Ac peccatorum cum perfectis dici nequeat, quod loquor tu reperiri dicenda esse perfectos, et in inquirimus, illo modo.

do, longe enim ab illa abine. Accedat quod talis amor etiam supernaturalis, si mercedarius, et ostendimus etiam ex S. Bernardo. Quomodo vero in tali amore perfectio ipsa iam volens & voluntaria continetur, cum talis amor solus, et quidem ad sublimem hominem refertur. Tertio, amor quodam benevolentie erga Deum, etiam supernaturalis, quo scilicet Deus diligitur propter se, quatenus est amor rerum supernaturalium, & ita diligitur, ut nihil ad istam contrariam directionem ipsam, nec ad te possit vel exeat amicum eius, qui est in eo ad certam virtutem Theologicam Charitatem pertinet, ut videtur hic inquam, amor, potest esse etiam in imperfectis, & in incipientibus, qui ex illis virtutibus habent, & qui iam, et ex illis in carnis peccatorum moralibus, et in sacramento perfectioribus quos, qui simpliciter perfectiores esse debent, ut patet per se, quia quod talis amor, in aliqua perfectio, negari non potest, ut patet ex ipso quod dicitur,

ap. i. de virtutibus moralibus, Et la-
 datur De bonis i. i. p. i. cap. 1. Qui ser-
 uat voluntatem, et est in hac charitate sui
 perfecta est. Nihilominus tamen talibus
 etiam dicitur si non perfectus est, vale,
 & quod signum est, Charitatem hanc,
 hoc modo etiam acceptam, esse viam
 ad perfectiorem in hac via acquiren-
 dum. Quarto, Charitas etiam modo ex-
 plicite accepta, cadit sub preceptum
 est enim in multis preceptis, namque non
 legat, suorum ipsa attrahat, & in
 utaque lege est, primum est & inextima
 non laqueum de ea, et dicitur Caritas Do-
 minus Mat. 22. 37. proinde implectum
 est ad utroque hoc preceptum ad e-
 uitandam peccatum mortale, ut docet
 S. August. in lib. de perfectione uis-
 ite. Non possunt igitur huc Charitas,
 ut sit, perfectiorum ducem & tunc de tri-
 bus, que ex se debita esse debet, tamen
 bene docet volente deum preceptum ma-
 gnam ut videtur cap. 11. Quarto & vlti-
 mus repugnat quoque hoc sententia
 patrum SS. Patrum, ut patet cap. 1.
 & 11.

CAPUT XII.

AN Charitas Theologica, iuxta San-
ctum Patrem, sit Perfectio quam
inquirimus.

Constat enim ex nominis significatione
Sanctum Patrem, perfectionem na-
turalem substantiam in Charitate The-
ologica consistere. Hoc igitur ex nomine
eodem in praesentia videamus.

Clemente Alexandrino, describens de
Serenitate, vitam simpliciter perfec-
tum, sic ait: Quia enim est perfectio prop-
ter Charitatem contra seipsum, contra sa-
tis, contra rem, contra personam, sed et Deum,
Istem quoque et. Si dicitur, et complete-
re perfectionem, id est, quod per ad mortem ma-
ximam Charitate suscipit, et magis et
remam dicitur. Qui, inquit, cum vera
religione recte vitam sustinet, maximam
in et dicitur dignitatem consecutus, nec
se quidem corporem, et ad ipsum in car-
ne perfectum, quodam boni appellatione
per praeparatam vitam, cum quo est
magis ex cognitione, et perfectionem quae
est et.

effundere, sanguine per Charitatem
regulam perfectam huiusmodi amari-
tutem suam, beatissimum in su-
periore perfectorum martir, et sublimiter
possit. Dicit, et non est nobis, ut
dicit Apostolus: 1 Cor. 4. Item docet
S. Aug. de Verb. Apost. 1. item. Non
vult, inquit, Ecclesia, ut pro Martyria
morte. Litterarum enim istarum pro-
prium est, ut ad sanguinem. Cuiusmodi
vult ad hoc impellit, et tamen ex pat-
re non secat ad Elc. 1. item. Aposto-
lus, unde cum est ad sanguinem pro-
prium, ad hoc procatum procatum. Si
ergo in nobis est, ut ad sanguinem, pro-
catum est, ut est, ut ad sanguinem, qui
est ad sanguinem. Item S. Aug. de
de quibus lib. 5. Item. Apostolus, et Om-
ne gaudium existimate fratres mei, cum
propter caritatem vestram in caritate
sanctitatis, qui etiam possunt dicere ex
psal. 11. Propter me Dominus et terra est.
Sicut, inquit, propter caritatem in caritate
sanctitatis, propter caritatem in caritate
sanctitatis, quod ad hoc est, ut in caritate
sanctitatis in caritate. Item, de lib. 1. de
debe. Ch. 1. 2. de lib. 1. de lib. 1. de

emendationem periculosa, adeoque facili-
 tare aliquid vitiosum: verendum, an non
 diutius, ac taliter iam perire committatur.
 ad idem, et Dei gloria facilius habetur
 unde scire non debemus. Dicitur: idem
 S. Augustinus libro 99. c. 10. illam Chastita-
 tem esse periculosa, si in ea per solutio-
 nem consistat, quia omni caret custodia:
 deinde etiam dicitur, etiam si sit per ad-
 persionem, aut rationem, et per ad-
 mirationem sua est immutatio capiti-
 talis, et per se illa capitis. Similiter
 hoc D. Bernardus. 4. serm. de libro 5. de chas-
 titate, et dicitur hoc ubi tria SS. tunc
 Chastitas est perfecta, quia est in hoc vi-
 ta esse potest, quando ab omni appetitu
 peccati copulata, et pecta est ad ca-
 stitatem suam aliamque, quando soli-
 getur exercitio virtutum: ita dicitur in
 ordinatione positum, ut iam non sit im-
 peditum, etiam illud et hic, quia est cor-
 porem talis, sed potest: in quo scilicet
 est illa, quia non aliqua peccata vitia
 sit, aut plenum ab intentione rationis
 quod non est et plena consideratio-
 ne non admodum, quia non sunt pos-
 sibile monitione, quia dicitur: illa

14 De perfectione Christiana.

Christianis inclinationibus. Tunc regunt
secundum bona Societatis, gradus seu illa-
ta, possunt revocare Clarum in huc
vita. Et quo coordinatio passionum
natura est unita per consuetudi-
nem virtutum et puritatem. Et huc Chi-
ritas, seu status illius, est imperfectus, et
imperfectus imperium. 2. Quod est
coordinatio passionum non solum est
clara, non tamen carita, et ut
do, quod huc est inextinguibile pot-
testate. Claritas profectus ab-
solutus, et huc virtutum perfectio
est absolute. 3. Quod est inextinguibile
inextinguibile passionum, per consue-
tam bonam consuetudinem, natura
est perfectum virtutum, et con-
gruente sua Claritas est perfecta ab-
solute, quod in hac vita est perfectum.
huc inextinguibile. Et huc D. Augustinus (c.)
et huc, et in hoc gradu sit per-
fectus, existit in lege et in perfectione,
et dilectione, qua Deo debe-
tur.

Declaratio Thomas de Opere, 18. de
Perfectione, 1. 3. 4. 5. tractatus huc
claritas et perfectiones Claritas Theo-
logica

Igitur si perfectio nostra, docet non
 ostendit illi nos bonos vindicare posse.
 Sane non ita, inquit, gradus 4. Per-
 fectior gradus est, diligere Deum quantum
 in se patet, diligere autem quod ad Deum pertinet.
 Hoc est Charitas perfectissima est, sed non
 licet tantum competere. Invenitur tamen, qui
 diligit Deum, quantum ad se patet, et
 non diligere, et de se semper alia cogitat:
 in ratione de se semper per affectionem se-
 rat, et se patet diligere Deum etiam
 Deum semper. Hoc Charitas perfectissima
 et Deum tantum competere non videtur, sed
 Deum et ad se aliamque. Apotelesma dicitur
 hoc ad Phil. 3. Non quod iam accep-
 tum, aut perfectum sit, quia scilicet talis
 Charitas non esse videtur. Tercius gradus
 est, diligere Deum secundum cap. 11. de-
 ligere videtur Deum, et nihil aliud aut
 aliud, quam Deum quod diligit, et diligere
 etiam in ratione Deum etiam diligere.
 Quartus et ultimus, diligere Deum non
 de ratione et ratione ante in 3. gradus, et
 de ratione Deum. Hoc est etiam
 non a se rationem et rationem rationem
 et rationem rationem impedimentis, et
 etiam de Deo diligere etiam et hoc

[illegible]

per amorem vite eterne peccatum fugi-
ant, ut amorem per amorem, inquit et cum
dixerit. Origenes Epist. 1. in Cant. 1. p.
explicat illud Canticonum, secundum
verbum 7. In dilectione et caritate, cum
Charitatem nomine perfectionis nabe-
rit, quoniam non omnes perfectionem in se
habent, ut dicitur in 1. Cor. 13. & nullam
inquit habent aditum. Denique Clemens
Alex. 1. de 7. Hieronymus, Virum per se
illum deperimus ab eo totam namque Cha-
ritatem, sed solutum sollicitudinem, vir-
tutum exercitationem, totamque hanc
namque perfectionem. Et de curatorem,
id est per Deo, ut videmus, indagationem
requirit.

CAPUT XIV.

Perfectionem non consistere in Charitate
et Theologia, in aliquo certo gradu
Possibile interitum.

Præter quæ excludunt, & fortè non
deserviunt aliqui de facto, qui consi-
derant perfectionem consistere in Charitate
D 7 cate

14 In perfectione Christiana,

est Theologica, in aliquo certo gradu
inmensa Physico, nec est eadem, v. g.
in Confessione, vel in aliquo alio, nam
est illa, vel ei opposita non potest ad
aliquid hanc vice. In perfectionem
existere in Chastitate Theologica in
divina natura, & vultu in puncto
aliquo consistente.

Verum hoc dici non potest. Primum
quia oppositum docet D. Augustinus, vi de
sermone Prosper sententia 19, & D.
Thomas 1.2. q. 14. a. 2. Sed de ipso Prosper
ex propria sententia videtur hoc in-
dicare, cum alia eadem sita, per loca etc.
tamen est alia in perfectione. Sicut non
appropinquat ad perfectionem, et non se-
quitur gloriam. Sicut non. Quod & Scriptura
non continet perfectionem in tali
significatione. Item 110. Quia magis est
perfectionis liturdo, & non omnes per-
fecti, & quia sunt perfectiones, quod
hic vultur docere. Causam Cuius.
11. 12. Neque enim potest esse perfectus, cum
est perfectus. Cuius causa propria, quod est
est. Cuius causa propria, est perfectus, cum sit
est. Et ita est perfectus. Quod est perfectus
perfectus, cum sit perfectus, cum sit perfectus.

quae sunt, sunt vitia, sunt vitia.
 Quae sunt? Dicitur Theodoro, 1. 1. q. 1. et
 possit in aliquo vitio esse interfectum
 etiam Christianum, quam si in aliquo
 contemplatione, qui tamen facit per-
 fectus in hac vita, licet hic vitio non
 datur. Alius sit perfectiorum huius
 vitae. Quod 2. 0, non quodamque vitio
 gradu interfectis per se Christianis,
 potest in hac vita esse perfectus, per-
 fectus interfectus, et vitio nullum e-
 st. In hac habent repugnantiis cum
 Christianis de interfectis illis. Acqui
 perfectus non potest cum his stare, ut
 videtur. Sicut 2. 0: difficile homi-
 nes perfecti cognoscere, qui perfecti
 videntur. Alius, vel alioquin, qui
 cum illis deinde gradus perfecti
 cum illis interfectis, et per perfectum, et
 non de quocunque illam potest cog-
 noscere? Sed 2. 0: qui potest Chris-
 tianum regere hac vita in interfectum, ut
 docetur 1. 1. q. 14. Ergo perfectus.

Vitium est in hominibus ad per-
 fectionem contrahendum, Christianum
 in hac vita per illas, in perfectum Chris-
 tianum, et alium vitio ab ipso interfectum.

Charitas Sexto. Quia cum virtutes
parum sit habere ad perfectionem ac-
quirentes, vltima nobilitas, & Cha-
ritas sit perfectissima caritas vltima,
& Regum, principum etiam inter omnes
virtutes præstantissima nobilitas, ad e-
andem perfectionem consurgendum
SAPIENTIA quæ negari non potest conti-
nuatione & continuatione Charitatis, posse
sequi ipsam perfectionem.

CAPUT IV.

Qualis Charitas & Intellectus iudice 24.
Sapientia, et perfectio in hac
vita?

Respondeo illis que in quocunque gra-
do inveniuntur habet hanc naturam, ut
pertineat à creatura rationali ordinatæ,
& inmaxime ex parte, inpositum à no-
bis habere, id est in hac conditione passiva
tam, respectu de vita, virtutum & con-
stanti in illam, pro vili acceduntur
ita que ablati inordinata passivum
exhibere, capere est ad vitam suam
attentum. Patet hoc manifestè ex cap. 17.
Perse.

90 De perfectione Christiana.

Perfektio igitur essentialiter totaliter,
 iuxta S. Patrem, est Christiani Theolo-
 gici, secundum beatitudinem superna-
 m, et secundum perfectionem privatio-
 nemque imperfectionis passionum, pecca-
 torumque vitiorum, & omnium omni-
 umque viriumque perfectionum, ut est
 secundum Beatum Gregorium, & principaliter di-
 vini Charitativum Theologum, in obli-
 quatione ad Deum, in omni perfectione,
 seu beatitudine in se diuina passio-
 nem, perfectionemque vitiorum, & pro
 virtutum virtutumque perfectionem.
 Et hoc est de perfectione secundum
 S. Patrem, ut patet ex 1. & 2. ad Cor.
 secundum in libro Theologum.

Idem alij dicunt, hoc modo defini-
 entes perfectionem: Perfektio est amor
 benevolentie, & naturalis erga Deum,
 quod est deus, & deus est deus, & deus est deus,
 non peccator. Denique alij: Perfektio est
 Christiani Theologi, non est amor, id
 est, qui in se affectu tenet, & dulci
 conspectu, & delectatione: qui scilicet omnes
 beatitudines, & omnia in se virtutes exult-
 pationem, & in se delectationem,
 seu qui est deus amoris ad Deum, &
 deus.

quibus, quædam ad hunc Charitas facta est. non parva etiam faciat augmenta. Quanta enim fuerit ab ignorantia, et ab omnia ignorantia, et in ista ab omni Tyrannide ac nequitia liberatione, et ab omni etiam ad ipsam ab omni ignorantia. Quæ utitur Charitati, non modo secundum eam ipsam sumptis, sed etiam exploratum habenti, congruere. Hinc etiam colligitur aliqui intellexisse Apostolum, cum dixit ad Col. 3. Charitas est perfectio perfectorum, non ipsa accidet perfectioni, & ex illa. Sic ut si quis illi, sed quia ipsa cumque talis considerat et amant, quæ etiam sunt perfectionem, & illæ virtutes, ut indicat D. Chrysost. Hinc et ad Colos. quod non ipsa Charitas perfecta est, perit.

Sciendum est tamen, cum Apostolus
dicit: Super omnia assero claritatem ha-
bere, non est vocatum perfectionem. Per
hoc loquimur proprie de Christianis acti-
u- ali, seu de actu Christianis, et per ex-
plo cōtinuatur vñ do. Notum est per se-
ditionem proprie, non videtur intelligere
simpliciter de absolute perfectione,
sed integritatem, seu omnes virtutes
et de virtutibus supra paulo ante lo-

omni sunt: Videri magis debet, longius-
tatem, immutabilitatem, perfectionem, naturam
amplam. Que omnia breui dissoluntur,
nisi adiut Christus, ipse illas colligit. Ita
D. Chrysost. loco citato, de Paulis. Alij
explicat, de Chrysost. circulum
perfectionis Tempore Hebræorum, id est. Vir-
tutum perfectionem, & indissolubile, una
illud: Quod est separatum a Christo
Christi? Item & Probabilior est tamen
per se explicatio: Quia Christus omnes
virtutes colligit & continet, & proprie-
tas dicta, in qua est anima, in se
non separatur, 1. Cor. 13. Propterea & S.
Prosper de vocalibus lib. 4. c. 21. dicit:
in Christo est anima, in qua anima
est, & quodam modo anima talis sit-
talis.

CAPUT XVI.

Exponitur prima sententia de Per-
fectione, & tandem quid sit illa,
concluditur.

Non delectantur viri spirituales, &
Theologi scholastici, qui in agni-
tione naturæ, seu in cognitione nobilitatis
per se-

Perfectionis, sic eam definiunt: Per-
 fectionem aggregatam omnium virtutum,
 seu constantiam quam ex deorsum virtutis
 amissionem, et ex omnium virtutum in-
 per. Colligit hoc patet etiam ex D.
 Thom. 2. 2. q. 14. art. 2. ad 2. Et fortasse id
 etiam videtur D. Chrysost. Homil. 7. ad
 Colossenses dicere: ubi dicitur, virtutes in
 vobis. Commata perfectionem efficit
 quas dicere videtur. Omnes virtutes con-
 stituunt perfectionem, videlicet cum Chri-
 stus, tanquam radices quas scilicet illa
 principalibus hoc facit, quia ex ore vir-
 tutes, quas etiam collerunt.

Et quidem, inquirere ubi, virtutes
 sunt, nec intentionem communem
 Theologorum, de SS. Patrum, sine me-
 dia de institutione ad perfectionem,
 unde videtur loqui, virtutes ubi con-
 stituunt naturam et substantiam per-
 fectionis illud tamen non intelli-
 gitur de virtutibus quocumque modo
 acceptis, sed de virtutibus quatenus
 sunt in usu, seu de exercitio virtutum.
 Virtutes enim quoad exercitium, seu
 exercitia omnium virtutum, sunt me-
 dia ad perfectionem. Ipse vero virtutes,
 in eis

in esse acquisito, secundum esse suo, constituitur
 una essentialiter integra substantialis
 unitas perfectionis, Charitas tamen
 magis principaliter. Et etiam, quia
 perfectior est, eius principium est
 Charitas, virtutes relique sunt, quae
 à Charitate procedunt. Totum quod
 dicitur esse seu corpus, cuius caput est Chi-
 ritas, et similes aliae reliquae partes de-
 membra constitunt. Theologia autem
 est, cuius principia in prima, est Charitas,
 et virtutes relique in suo gradu ad
 illuminationem pertingere consuevit. Sub-
 iugum virtutum nobilissima via est Char-
 itas, quae à vera pietate, nempe à gratia
 procedens, potestatem Dominatorem,
 minimam voluntatem rectificat, aliae vero
 virtutes tanquam liberi homines por-
 ta, vel reliqui possunt iungi, vel
 propter alios alius, ab aere dubi-
 tationis, quibus voluntatem alioque. Tunc
 igitur incipit Perfectio, dicitur esse
 constitutum quod ex omnibus virtutibus.

Ira illi de perfectione. Si semper dicit,
 non est virtute perfectionis virtutisq.
 rei, ista regula Philosophorum, non
 est, idem enim dicitur dicitur, quod 35.

PP. & Theologi scholastici, quos cap.
precedenti, recensimus. Dicit si uen-
naturam, & Perfectionem animi esse Super-
se, & de ea rationem deinde per se, lo-
quuntur & S. Scriptura, & SS. Patres, &
Theologi scholastici, & Magistri Span-
neder.

Ubi ergo concludimus eandem et
nostra sententia, quam nonnulli ex nostris
SS. Patres, & omnes parte Magistris-
rum spiritualium, ac denique Theolo-
gorum scholasticos recipiunt. Per-
fectionem scilicet, quae colligitur ab ec-
clesia argumentum est, & ad quam con-
tinuam in hac vita, ex peculiari con-
silio Dei, & vocacione nostra religiosi
dedimus, esse Characterem Theologi-
cam, seu amoris benevolentiae super-
naturalis Dei, qui in quocunque gradu
intellectus mentalis ita ut terminus est,
ut aliam innocentiam passionum cupide-
tate, & virtus, & voluntas sit ad vitam fu-
turam sanctissimam, & exercitum conti-
nuum virtutum.

Et hoc ipsum esse perfectionem, con-
stat inde euidenter. Primo, quia quocun-
que sancti & perfecti fuerunt in Ecce-
lesia Dei,

Sancti, & pro talibus libentius, ut
 S. Petrus, Paulus, Stephanus, Luce, Cri-
 stus Hieronymus, Augustinus, Basiliscus,
 Dominicus, Bernardus, & Bernardus, Ig-
 naceus, & omnes alij sancti, ad se ipsum, vel
 ad alium, sunt ad se invicem pertinentem,
 id est talis situm, & pro talibus li-
 bentius, qui talis Chastitas Theologica,
 qualem explicamus, praeclara fuerit,
 & ceteris, quia non potest fieri alia,
 et quoniam non potest superari, quo ista
 perfectio scriptura & PP. SS. confor-
 mitur explicari possit. TANTIO, quia sic
 accepit perfectionem, etiam no-
 mine & titulo & proprietate perfec-
 tionis, quae videtur cap. 3. conuenire.
 Hec ratio perfectio sic accepta, est San-
 ctus huiusmodi absoluta & perfecta, quia
 praesupponit gratiam sanctificatam, et
 pro quod includit Chastitatem Theo-
 logicam, & aliam illi pertinentem super-
 naturalem, nimirum subleuatum seu ex-
 traordinarium usque perfectionem, prout in
 hac via fieri poterit. Iamque est per-
 fectio simplicior, absolutior, & per se,
 nam & propter eam bono, placeat in
 oculis Dei est perfectior, & ipsa ad eam

aliam perfectionem, in hac vita esse
 quendam ordinem hęc perfectio q̄
 accepta est non altissima, propter
 limitationem & salutem, nullam
 esse perfectiorem illam, quę immo-
 bili consistit, sed illam ipsam ut vo-
 lunt potius affirmare illam de ea
 quod docet D. Bernardus Sennodet
 te ad hanc religionem. Aliqua haec est
 perfectio castitatis, quę uisus transgreditur,
 & regit illi equalis, & finis Angeli
 parat. Et per hanc perfectionem ha-
 mus sit similes Deo, & per eam vult per-
 fecti substantialiter, formaliter, dum re-
 naturaliter, hęc est perfectio etiam in
 vire illam celestis beatorum hanc con-
 stat esse virtutem perfectissimam, cui
 inscribitur Christianitas Theologice,
 quę est principia virtutis, & omnia alie
 as: hęc erudit homines in acquisitionem
 Dei amicitiam, est enim perfectissima
 amicitia, quę potest haberi in hac vita
 hominis cum Deo hęc est columna seu
 varra totius fabricę seu vite spiri-
 tualis, hęc pellit omnem peccati obitu-
 mentum ex animis, & frigat vitiorum, &
 esse vult sol quęcumque illam illuminat.

non tantum non vocari potest, igitur ipse
 diabolus & inimicus noster: hoc est
 non quodammodo bonum & utile, pro-
 pterea enim quodcumque spiritus mali
 citum, agenda sua valendo effici, &
 hanc ipsam perfectionem illamque valde-
 amque acquirat: autem per peccatum &
 absolutam iniquitatem abnegationem, &
 exercitum omnium virtutum: ad
 hanc hinc inde a Deo imitatur, magis
 vero Religio & doctrina in socie-
 tatem Filii Dei, intracta excollo,
 Algypto nudi, illam & transportari
 facit: quod ex hoc cum adeo eam
 sola non ducit ad hanc esse voluit, &
 necessarium existimat, ut tertiam
 quandam probationem allinuerit, in
 qua ducendum est ad cruciatum, per
 variam vitam & exercitia, utrumque
 prout, ad perfectionem hanc dirigere
 alicubi conveniunt, huc non per-
 fectio est in potestate nostra, et cum
 auxilio divino acquiritur, neque pre-
 cipue est omnium, & nobis ipsius non est
 obsequium, & nobis ignota. Denique hoc
 absolutum est beatum & beatum in hac
 vita. Quod omnia cum hoc conveniant

alij supra reiecta à nobis, à raritate perfectionis, sed soli Charitati Theologice in eadē eam modo explicata, proinde nec ipsa se sola esse perfectio huius vite, quam loquimur. Quare vobis vultus: Cū perfectio iuxta Philosophos ac Theologos, maxime D. Thomam, 1. 2. q. 4. a. 1. illud sit, *non causat et per se esse nisi de se, secundum modum seipsum. Rursus si a se de se de se sit, non habet autem excellentiam hoc vero concurrens nostre perfectioni: sequitur ipsam sic explicatam, esse simpliciter perfectiorē.*

Haec scilicet hic breviter colligimus. Primum, perfectionem non differre seu non distingui essentialiter à Charitate Theologica in ratione Christiana, quasi aliam Charitatem essentialiter dicat. Vnde enim est eadem essentialiter Charitas Theologica, ut docet Theologum D. Thomam. 2. 2. q. 17. sed tantum accidentaliter differre, cū non aliud addat Charitati perfectio, quàm ablationem impedimentorum, id est peccatorum, vitiorum, & inordinacionum, quæ à passionibus oriuntur; & acquisitionem virtutum, quæ omnia accidunt

Ch.

Charitati, integram vitam cum ea concu-
 rinem: perfectionem. XI. Et non. Charitas
 estque in Te, non sicut perfectionum ho-
 minum, perfectiorem esse lo ratione
 individuali, perfectiorem, quam sit in ho-
 minibus perfectiorum, non distinctis mo-
 do, sicut dicitur SS. PP. & Theologi,
 1. 1. q. 24. Charitas beatitudo est per-
 fectiorum Charitatis ratio. Scilicet in
 ratione individuali: replicare enim SS.
 Patres & Theologi hanc maiorem per-
 fectiorem Charitatis in patria, per co-
 remissionem omnis peccati mortalis & ve-
 nialis, & per maximam firmitatem ho-
 minis distinctio ut. T. & T. O, perfectiorem
 ablationem huius vitæ, non consistere in
 hoc, ut iam sint peccatis venialibus, om-
 nino perfecti & divina impleantur, sed
 non consistit in exclusionem omnis pecca-
 ti venialis, cum hoc non sit perfectum & i-
 te, nec talis perfectio Charitatis in hac
 vitæ iustitia, sed illi qui erit in beatitu-
 dine, ut deservit et in Concilio Mile-
 untino cap. 65. & 1. & in Trident. Sess.
 6. ca. 1. & Can. 21. ubi dicitur & Hugo ex-
 plicat, propter privilegium et concessi-
 onem, & docet D. Angelinus lib. de Spl.

passus fuit Iamne Dei, & dicitur perfectum, ali-
quem esse perfectum.

Et cum omne dicitur perfectum, teste
S. Iacobo, c. i. perfectum modum de perfectum est,
descendens ab his patris Iamne, apud
quem nam ad transmutat, perfectum
dicitur perfectum, quoniam magis de pe-
fectum modo hoc dicitur, quod perfectum
dicitur est, sublimatum, & pre-
stantum, & supereminens illam,
sicutum perfectumque illi vito ho-
locet, & omne virtutis bonum habet,
& omnia dona in se habet, & veram
absolutam vitam perfectam reci-
piens, colligit omnem divinam & omni-
um bonorum.

Sub Christum Theologica secundum
se, teste Apostolo ad Romanos, q. que scilicet
facit eum dicitur diligere propter se,
& constituit in hoc amorem Dei, ut
docet D. Augustinus, super eadem verba
Apostoli, dicitur & quoniam d. in per
vita, & illis est proprius effectus
nam magis ad deum delectat de perfecti-
one, que eadem Christianum in se con-
stituit, bonum quoque omnia eminentia, den-

104 De perfectione Christiana,
necnon omnes virtutes sub se recipit, &
applicatur, ut videtur. Opera certe
magis operetur habet gratia Dei, ubi hoc hoc
pulcherrima & beatissima perfectio,
indiget non solum sollicitudine parentis
familiae, sed caelestis etiam calore & ro-
to defugit, ut iniquitas ac fornicatio ne-
cessè est.

Omnes sapientia à Deo est, inquit Ec-
clesiastes ea quo modo loquendi, videtur
Deum peculiari modo auctoritatem esse
experientiae, & hanc præcipuum quodam
modo ab ipso pendere. Igitur & per-
fectio ab eodem est, & potiori ratione, quia
in scriptis est inter sapientias, bene loqui
in hac consensuatio. Hoc dicitur, ut dicitur
hic utitur dicitur dicitur perfectione,
apostolus ait S. Paulus, 1. Cor. 13. Imper-
fectum est perfectum, sapientia est vera
vera, sed utique perfectum est vera, sed
qui dicitur perfectum, loquitur Deo, sapientia
est in dicitur, qui dicitur dicitur, qui dicitur
perfectum est, non est, qui dicitur perfectum
est. Ac si diceret: Imperfectis
& impleantibus auctoritatem virtutis,
inimè sapientia propositum, & perfe-
ctio in dicitur perfectum, qui dicitur
nec-

secundum sunt sublimioris discipline ca-
pacitas perfectius & ea consuetudine
virtutis vult spirituales virtutes, non
iam exordia sapientie, sed ocula & ab-
soluta perfectionis & sanctitatis lo-
cutionis, & scribeni idoneis ad audien-
dum ingenuis. Predicantur, inquit, il-
li sapientiam, non solum seculi ratio-
nibus conuenientem, neq. Principum aut
Sapientum hominum seculi ratione consti-
tutam, sed doctrina Spiritus obuiantur,
sed potius Dei sapientiam, cuius Deus
ipse est Magister, Auth. & Doctor, qui
per suum spiritum suo affluere docet, &
sanctis se vult mente intelligendam,
& affectu & opere amplexandam pro-
ponit hunc per lucens absconditam, &
veluti inuolutam in mysterio vacan-
tiam, sicut & Paulus & Galat. testis
est Christus, qui per suam crucem ad
glorificationem nostram, qua perfectio
substantia est, quam in Christo Christo,
vult ipse su, quia non. Pater in mun-
dum, & vult nobis totius virtutis &
sanctitatis exempla, ut videamus in
his magis perfectio sapientia, & per-
fecta sapientia, & proinde a Deo, quo

[illegible]

Sed præterea perfectio plurima, ut videtur, requiritur, ut sit bona, & que omnia pendat à supernaturali gratia Dei, & natura insufficientem esse sic ad ea, ut minus ad delectum peccatum, pallidiora donandis, denique virtutes in excellenti gradu comparandas, quæ antecedere debet primæ salutis, quæ tunc præstat donum Dei ei, peccatum agni, non levis quoque illi perfectio à Deo.

Intellectum tuum suber ad cognoscendum & penetrandum perfectionem, media & impedimenta, ut se est cœcus. Hec igitur necessitati indiget, maxime vero ut apostata perfectionem contingeret, & oblineret. Ut filij israel terram promissam impellerent, volantes subis praecipitem & illi-mentata habebant, quæ illos in eum locum duxerunt. Gen. 11. Ut Moyses Christiani viderent, stellæ transierunt, Matt. 24. igitur ut perfectionem eius quæritum & sequeremur, hunc superiorem talis indiget. De eodem si quis voluerit. 1. Paulus. Cor. 2. V. 12. *ut sciamus quid sit ad-
gustare aliquid de his quæ sunt in aeternitate*. Non
nisi scilicet perueniens ad fiduciam co-
munionis, *scilicet a se ipsis* ut per hanc
quanto magis non erimus distantes,
cogemus a nobis, ut hanc perfectionem, &
omnis nostra sollicitudo, ut per hanc
non cognoscamus, quæritum, & sequi-
ramur, a solo Deo.

Ita voluntas, cum potentia opera-
tio, & quidam nosterque regimini ad
perfectionem, quæ a perfectione celesti
indiget, & roboratione, ut velit, & effi-
caci-

faciter velit, omnia impedimenta quæ à
passionibus obijciuntur, & ab electa
sensum, carnisq; illecebris eradi-
cat, & deniq; ab hostibus generis hu-
mani obtruncantur & percutiuntur, forti-
ter renouet, & per omnia & semper exerceat
eum videntis hoc est aut curritis, sed
Dei misericordia. Unde et volumus, Deum
solum hoc præstare, ut docet D. Aug. lib.
1. ad Rom. Quia scilicet, inquit, præ-
stat, hunc agere, & semper hanc curare.
Et dicitur, caput Aug. ep. 10. In omni
hæc lingua, & in omni pectore, & in omni
et in omni aduersione sui spiritus esse ad-
uertendum, & in omni parte salutis auxili-
ij desiderandum. Voluntas agitur, que ex
gratia Dei vult perfectionem quære-
re, & in omni oculo etiam Deo, id est,
cum peculiari amore adhaerere, & in omni
parte agere, ut ait S. Propheta, Psal. 118.
id est, vincit omnes difficultates, & in-
uincibilis est in omni parte, & in omni
loquio Apostoli ad Phil. 4.

Tandem necessaria citat conserva-
tionem perfectionis persequentia, de
scilicet postquam cum huiusmodi
bonis acquiescit, amaret, & in prima

In quibusdam casibus illud est, ac ut ait do-
loris & Tristitia: Hic. Thoma, 4. de finibus
amplius dicit, sed ut dicitur, 5. de finibus, op-
era Perfectiora sunt, quanto magis sunt debita
perfectioni, neque, cum ea res, illarum na-
tura consentanea, unde ut videmus
Ez. 45. non parvi sacrificium vini & per-
fectionis esse evidenter.

In hac collectione, Nomina per se
 singula, duplici, tripli, siue singulari
 & multiplici Dei aculo & gratia,
 ad quas illius Deus non obligatur, ut
 patet ex his, cum non ex deo sit
 ut si equum dixeris, & Angelus. Passi-
 mur igitur inquit, Domine, pecula-
 ri modo in his, ut perfectior, qui in
 his hominibus etiam in istis, cum in
 fante ac puerulo, peccandi occasio
 occurrat, in istis in peccata frangit,
 demeritis, nec deique, illos, ut in
 eum corripuit, puerum, acque a se
 alienum, in eis non ducit, & cum co-
 ercet, conuersione molatur propul-
 set, illustrationes diuinas, in istis,
 animam, et ceteris de istis, in istis,
 libet, & in istis, in istis, in istis,
 in istis, occasiones, ex occidit, in istis.

que vultem persequi: certum nimis est,
 neminem hominem perfectionem in-
 quam acquiritur.

CAPUT XVIII

Deum esse exemplar, et ideam Perfectionis.

Architectus, qui vobis aliquod edi-
 ficium suum fabricat, pulcherrime de-
 bet aliquod, vel dextrum Aegi theti
 cultum habere, Ideam ut in mente
 sua concepat & habeat, necesse est. Ideam
 enim est, quod ex variis operis artibus
 buque artificum surgit in opere. Simi-
 liter pictor, qui pulchrum & elegans
 indiget tali coloribus & penicillo
 capite, et variis aliis, ut
 protulit quod videtur, etiam
 conceptus oportet. Perfectio de qua lo-
 quimur, est nobis ultimum artificium, quod
 si in nobis in hac vita edificatur,
 et videtur super, et per se in se
 et legem, etiam, in se, etiam, in se,
 dicitur Dei, qui plurimum voluit
 nobis

In De perfectione Christiana,

Monarcha celorum, Vi ergo & edificium hoc, & imago hæc, talis sit qualis esse debet, qui perfectionem sectatur, ante oculos mentis habeat illius, exemplar, & Prototypum habere oportet, in quod oculos quædam lepidissime conuertat, ut ad viam quantum potest exprimat. Sed quænam erit hæc imago, aut quid hoc exemplar perfectionis?

Christus Dominus Angelus & Doctor enim perfectior (quam vi potissimum doceret homines, verbo & exemplo, ascensit de cupio) qui cupidas ad perfectionem, & quæ nobis ad plenam illius consecutionem debet, proposuit etiam Ihesu & Eum, & perfectionis, Deum scilicet & Patrem suum, & nostrum coelestem. Id clarè indicant illa verba ipsius, quibus nos exhortatur ad perfectionem, Matth. 5. Ego persequor & illam adsequor ut & Pater noster & ego & filii eius quasi velle Filiorum esse non solum patris & exercitii, sed etiam mentis & actionis, & motum agendi paratum imitari, & talia esse omnia, quales sunt patres, per quos tam & sanctiores ac probiores

Viri ut viri sint commendati. Cum ergo
Dei Pater vester cunctis perfectus sit,
vas quoque qui filij eius esset, filij scilicet
per gratiam, ac spiritus adoptionis,
et filij charissimi, ut ait Apostolus
ad Eph. 1. talem perfectionem in hac vita
consequemini, qualis est in Patre vestro
celesti, et tam ad vitam, quam ad pos-
sibile est bonum, exprimitur hac eam
perfectio Dei, que humana est, erit vobis
idea et exemplar.

Est verò perfectio in Deo, et
talemque sit idea ac exemplar nostrae
perfectiois, et tam est et indubitata
in Catholica Doctrina, noster perfe-
ctissimus est. Perfectissimum ar-
tem à summo perfectione esse est.
Si enim illud dicitur videri
perfectum, ut videmus c. 16. qui nulla
aliter virtutis deest virtus, nobiliter
et excellenter, et in Deo nulla horum
secularium omne perinde haberi possit,
quippe qui est virtus tota, in se inclusa
et vniuersalis essendi. Deus igitur et
in se perfectissimus est, et perfectio
illius in se est. Cuius, ab eo vniuer-
sa creatura pendet, ac proinde et perfe-
cta

in tribu sapientia lingua clarè Christus
 Dominus, conatus Domini Patris in
 perfectione imperium proponeret,
 expectat, reuera iuxta in illis cōtra-
 maribus Pontificatus illi. Tamen huius,
 Ego, inquit, ipse, natus sum & Pater
 vestri adhuc imperium est. Ego & Pater
 dicemus, non vestri mater. Sed si quis
 promittat in dictis de matrem suam,
 et alii illi & aliter. Illi qui huius ve-
 strum, huius, facit huius, etiam totum. Quia
 et pro persequuntur totum, et salutem
 illius. Et si quis Pater, si quis mater
 est, qui solus, non erit, sed et per totum
 et aliter, etiam super omnia, et in omni
 mundo, et alia alia.

CAPUT XIX.

Quod est actus perfectus à Deo Patre,
 tanquam solus & Exemplar
 perfectus.

Divine perfectiones sunt, sicut de
 substantia, & sicut ipse Deus, ita de
 & illa lucem habent necessitate
 de m.

Ite, ac prout non ita facile à nobis
 in nostra diuina, mente cap. & penetrari
 possunt, vale nos intentione effor-
 mari. Deus igitur ex mensura ipsa nulli ri-
 corum, videtur propter respectum in
 hac re infirmitati & fragilitati no-
 stræ, nullam exultationem imperfe-
 ctis nobis habere, aliud nobis ex-
 emplum ac ideam ad imitandum, magis
 accommodatam, & proportionatam ca-
 pti nostro, & viribus, eandemque visi-
 bilem oculis corporeis propoluit, ut
 videmus Filium suum iugentem, carne
 nostra mortali indutum, Basilicam
 perennis, ut ait Apostolus Paulus ad
 Philip. 1. & Hebr. 4. *Angelo preerat* & id
 est, exceptis imperfectionibus, quibus
 nos carentes perfectione pleni sumus.
 Idcirco enim misit Deus Filium suum in
 mundum, ut eos mortales cum carnis
 Ideam, ac exemplum perfectionis, etiam
 oculis nostris corporeis conspicientes
 iudicemus, in eo ut quid apertum,
 quid fingendum intueretur, denique
 cum in nobis ipsi imaginem exprime-
 retur. Idcirco enim Filius Dei vocem
 continentem accepit, ut mirabilia esse
 posset.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

110 De p^{er}fecti^one Civili^{ta}te,
malitias non sunt commixtas, v^{ir}gines
etiam sunt, & sequuntur agnos (e^o quod
ipse p^{ri}ncipalis in castitate teneat) p^{er}sonas
que sunt, Apoc. 14. Item obediunt ei
fratres illi p^{ro}pter Deum, quibus Ch^{ri}stus
in D. suo o^{mn}i^o mundo videretur. Ioan. 1.
P^{er}fecti vero sunt in iustis illas, quas il-
le ita semper vult, ut etiam in iustis
sunt, etiamque accubantibus de ignominia
etiam non dixerunt, p^{er}fecti sunt, ut agnos
etiam teneant, etiam quodam teneant etiam
sunt etiam, & Actus. 1. Iustitiam denique
etiam omni p^{er}fecti^one Ch^{ri}sti, p^{er}fecti
sequi non est in la p^{ro}positum, iustitiam,
usquam erga omni etiam custodire,
erga Deum, proximos, & scriptum, quod
Ch^{ri}stus noluit ita servare, ut etiam
dixerit de se, Ioan. Baptista: etiam
deus non p^{er}fecti^one etiam iustitiam deus.

Sed Ch^{ri}stus etiam p^{er}fecti^one
nis hominis a Patre datus esse, p^{er}fecti
sacra littera, quod iam vidimus, de-
cent claré, & dixerit etiam Sancti Pa-
tres: p^{er}fecti^one D. Basil. in Concilio. Ma-
gall. c. 1. vbi sic ait: vbi etiam Concilio
etiam p^{er}fecti^one etiam, & vbi etiam ob-
da regna, & p^{ro}pter etiam p^{er}fecti^one, &
etiam.

[illegible]

De hisseque Christianis,
se malitiam esse. Ignorantibus autem turba
pauca et paucos per se habere: et accipere et digne
viam (qui dantes capientes), non esse viam
dantes, carenda vicia fructuosa quae vi-
re capiuntur a illis et dantes tunc
perpetuanda scilicet. Nec enim tunc per se
tam carenda potest esse nisi dante appropinquat
ea, quae illis contemnit, aut fugiunt ea
quae illis sustinet. Ita et ex parte et ex
parte per se habent, quia sustinere dantes
est. A seque hanc manifestam. Hanc ille D.
Bernardus quoque cor. alia de causa
sermo. 4. de etiam. affirmavit, omnem
virtutem colitiam tam longe esse a vera
virtute, quam longe est ab ea forma,
quae verbo et exemplo commendatur
Christi, et propter ea a omni, inquit, vir-
tute exemplum petendum est: et ad
Christum, et proinde ipsum esse exem-
plum, seu ideam perfectionis. Cuius
inquit S. Leo sermo. 14. de 16. de passioni
vultu. Ipsi et dantes, et dantes
etiam. etiam et exemplum, et tunc ap-
propinquat etiam etiam. et etiam seque-
rentur tunc etiam. et per seque est etiam.
et etiam de se etiam etiam etiam etiam.
inquit D. Hieron. ad Galat. dantes etiam
etiam

etiam propositum nobis ad imitanda
dum, & ad hoc se venisse in mundum,
ut ipsius vestigijs seculis adheramus.
Exemplum, inquit, adu vobis, et quam
admodum, et facta est et facta est. Lu-
ca. 13. Propterea etiam clamabat: Ego
sum lux mundi, et si hic et perierit quod
quod non ambulat in tenebris, quod
scilicet cognitionem habet de eo per-
fectionis. Iam. 1. & Matth. 14. Et re
ad oculum & effectum etiam nobis ad
perfectionem ostenderet, quia com-
plere magis vultum, quam verba, prout
cepit facere quam docere, Ioan. 8. Et est
primum virtutum exempla in seipso ex-
plicat exprimere, quam non eadem verbis
docere. & longiori tempore fecit,
quam docuit, sed eam distinxit an-
nis docuit, fecit vero quod docuit an-
nis tunc tribus. & quid est aliud multa,
ut de his ita scriptum est. Ioan. 8. 14.
Sunt autem et alia multa quae fecit deus,
quae si sit deus per singula per ipsam et hi.
non mundum capere possent, qui scri-
bunt aut libro. Idcirco etiam dicebat
Iesus etiam, videlicet etiam ab ex-
emplari perfectionis, quae sunt sunt et
hunc.

Amisio vite. Matth. 11. Denique pro-
priea differet caposus, et consilia mo-
dular modos, quibus perfectio compa-
ratur, quæ periculis, laqueis, erroribus,
omnibus denique alia impedimentis, quæ
perfectio combatur impellunt: Aliquæ
dicuntur, nisi teneat post se, alij et se-
paratim, et separat a se, et separat a
se. Alii. Qui amat animam suam, per-
dit eam, et perdit animam suam, et
animam, in perditionem animæ suæ. Ioh. 12. Ut tu perfectus es, et alie. unde a-
nimæ quæ habenda periculis, et habenda
periculis, et animæ. MATTH. 19. Si quis te-
nit ad se, et non ad periculum, suum et
animam, et vitam, et finem, et si a-
nimam, et vitam, alie animam et animam
suam, non potest animam esse dignum. Luc.
14. Sunt famuli qui seipsos sacrificant
propter regnum celorum. Qui per se a se
te caput Matth. 19. Tandem Qui per se a se
non a se, et qui per se a se, me per se.
Luc. 20.

Denique Christum esse exemplum
perfectiōis nobis proponere, probare
etiam facta illius. Aliquid enim aliud
ille cum esset verus Filius Dei, et non

motis, quoniam universarum virtutum
exemplum, & ab eo cum idem educte,
ecce.

Habemus igitur quadruplici testimo-
nio, Christum esse exemplum perfectio-
nis, quod nobis Deus ad imitandum pro-
posuit. Est igitur ut patet infocia-
mus, & illius viam se merum lineamet-
tu in omnis imitatione capi debemus, re-
quirimus, qui per perfectionem ad e-
um, & gloriam celestem pervenire me-
reamur. Tanto magis minus de perfec-
tione habemus, quanto minus Christo
affirmamus, & eandem plus in nobis est
de perfectione, quanto magis ad Chri-
stum accedimus. Sicut illa lex maior
est, que similis (est), & illa minor, que
magis ab illo distat. Ita ille maior est
similis & perfectus, qui perfectus Chri-
sti vestigia sequitur, & ille minor, qui
minus perfecte virtutes suas imitatur.
Potiusque apertum Christo imitanda
est perfectio sua creata, cum eis omni
peccato, vicio, & inordinacione galeo-
ratis, & omnes virtutes in excelsis gra-
de completas.

Remet hanc autem, & alia que su-

est. De perficiendo Christiano,
praedixi, in quo Christus imitandus
est, & inquit ei conformari nos esse
oportere. Pater de precatur, amor e-
ius erga Deum, & erga nos, inquit, ubi
dixit, pater de pater, & sic in mandatis
de deo noster pater sic facit. Id est: quatenus
daretur se mori, & deo a secedere, ne
transiret in gloriam, carum faciam, quia
amor patris. Et ubi dicitur, &c. Sic & non
opus ubi pater dicitur, nimirum obedi-
entia. Amen dicitur, & faciam faciam a-
men dicitur qui noster est, & dicitur. Ignor &
non. Considera uultus iuuenis noster
nos gratiae iudicium. Tunc ubi, Pa-
ter noster. Noster dicitur, & pater noster, &
Mater noster in gloria sit. In. Luc. 24. quod
id magis oportet esse pati peccatores,
ut & dicitur pro peccatis nostris,
impetremus rebus necessitate nostra.
Deo ad salutem eos sequendum, & de-
nig. Vultus in gloriam, & dicitur,
In gloria, id est Dei. Quia ubi & Ve-
ritas, est per iudicium Christi, & qua-
rit illa veritas. Per se dicitur. In gloria sit
patris. dicitur scilicet in illi cognitione
hominum, veritas, carnisque vicia, & mi-
racula deo & noctu. Ubi & dicitur,
quod

quod desideramus, scilicet in mandatis ut
faciam, opera videlicet redemptionis,
& liberi humani. Item 17. Per nos quoque
quod Deus super terram clarificatus est,
ut nos uterentur ministerium no-
strum, sed honorificetur, ut non blas-
phemy propter propriam gloriam Dei, sed
habeatur, ut scilicet homines videant
bona opera nostra, glorificent Deum qui
in cælis est. Opera denique Dei, id est ho-
nor et ipsius, saltem de perfectionem
nostram et promissionum coelestium
debemus, et promissionem peccatorum coe-
lestium. Quod per se habet. Item 18. Item
19. Item 20.

Alia autem præter dicta, quæ sunt in
Christo, vel non est necesse, vel non ex-
pediat nobis imitari, ut v.g. tyrannia fa-
cere, nam ad hoc imitanda non est Christus
propositus nobis à Deo ut imitemur
& præsumamus. Falsa hæc rem
explicat. Subsecutur in Apologia
passim per. e. d. l. ubi sex genera
actionum Christi facit, & secundum
illorum, tantum actiones quæ
sunt in nobis vitam perfectam,
imitemur illis nobis coheret. Item 21.

dum, uti reuera est, non propter subli-
 tatem illius perfectionis, est enim per se-
 ctio illius libera ab omni omni d. im-
 perfectione, non propter infirmitatem
 voluntatis: maxime tandem in hoc seculo
 pertinet ad eos, qui primam viam per
 nullam Occasionem ingrediuntur. Proinde
 istius diuinitatis et alia nobis exem-
 plaria nostra proportionata, nitentia
 paros homines, quatenus Christum se-
 cuti sint, ad hoc in eundem in nume-
 rum laici Sanctorum relator, quod me-
 moriam ipsi per celum se venerant. Nam
 & Sancti istos in terra degentes, posuit
 nobis esse exemplaria virtutum, propter
 quod S. Hieron. scribit Rufo in ep.
 ad ipsam, vivere in consorcio Sancto-
 rum, ut in specula aliquam virtutem
 consideraret, nam, ad hoc, ut, ut in
 exemplum virtutis in diei deos de
 Sanctis, qui regnant cum Christo in
 celo. De his S. Amb. cap. 1. de S. Ioseph.
 Sancti virtutem suam vitam suam
 videri & Aug. 4. in Modis. Tunc istos
 homines, qui non per se referant in bono
 operum et perfectionis confidat, quod in
 istis virtutibus istos virtutis exemplar.

Talis est beatissima Virgo mater Christi, de qua quid, etiam propositum est illis scriptis, hinc & Ambr. l. 2. de Virg. 7. Vagat, velis in propria respicit amari forma vestiti. Tanta autem est Perfectio huius Virgineis castissimae, ut & Thomam in Perfectiones omnia non alunde posse melius agnoscere, quia & contentio debuit perfectis & beatissimis & sanctis Mariæ Incensum etiam & B. Mariae C. 1. p. 1. loquens se, laudatissimam, cuiusque aciem quodam magnum se Deum, qui non in propria animam sanctissimam Virginis, nec spiritum cum admittit, in quo Deus ad beatitudinem se effert, ut per excellentiam illi appellatur, etiam n. Cuius rei rationem reddat Petrus Damianus C. 1. de Altit. quia ita reliqui sanctos excelsos, sicut sol reliqua excelsa ad se in eum presentia volentem non esse, et illam supra illa excelsam.

Tales sunt omnes Apostoli, & multi alij sancti. Ac proprie D. Paulus, 1. Cor. 4. dicit Corinthus: imitator me estote sicut ego Ebo, scilicet sicut etiam D. Hieron. sic ait. Non enim potest

mutatur. Denique D. Chrysost. Sermo de
 Martyrismo Quod dicitur in g. etiam sequitur.
 Et laude: et dicitur. etiam in multis. Faciles
 estque iustitiam docere etiam quoniam
 delectat iustitia aliusque iustitiam, delectat et
 delectat per circa delectationem obsequio. Quia
 et aut iustitiam debet si laudet et laudat
 non debet. Faciles est docere. Quan-
 tum vero bonum et alioquin perfectio-
 nem virtutum. Etenim valde apud
 eos, explicat Richardus de Villanova Cant. c.
 1. Nam ex experientia. Inquit, docetur, et
 virtutem docetur, non docetur docetur est
 in anima et in anima aut imperfecte, dispo-
 nitur iustitia, accedit etiam ad ardentem, hoc
 dicitur, quod dicitur in Ies. et vult in terra,
 et vult et vult et vult. Et vult in
 accedit etiam in anima et in anima et
 plus etiam.

Nobis alioquin hominibus Societas
 Ies. etiam etiam Sanctos, primum ac
 principium etiam. In perfectionis ad
 notandum esse debet propositum S. Pa-
 ter Ignatius. nostra Religio in funda-
 mento, quod dicitur S. D. N. G. A. E. G. E.
 N. et S. N. V. Pontifex Maximus, pro
 Rege et Societ. Patris affectu, etiam in
 anima.

Amoris iudicium, & eorum miracu-
 la, vnde cum Francisco Xavieri Indi-
 rum Apostoli, & altero Doctore genti-
 um gloriose iudicant. Sacerdotum, & Ho-
 mium ipsius doctrinam exemplar San-
 ctum. Franciscum Abbatem Dominicam
 regulam sectam Dominicum. Augu-
 stinum sequitur sanctum Augustinum
 Benedictum 15. Benedictum imperatorem
 dicitur, & Anthonem primum sui
 Principis, Fulvium Antonium, Martinum
 18. Maria Heliam, & Heliseum (vi-
 cum 8. Hiciorum ad Pachum sequitur)
 colligitur unicus. Atque Societas Sa-
 cie vultus, dulcissimi nominis Iesu
 referat in signis, adscriptum est Chri-
 ste cum imperatoribus 8. Ignatio ante-
 figurante, ut per solam vitam religio, re-
 quies. Talis habebat collis hominum
 P. Faber, vnde primum R. P. N. Socij,
 vnde in spirituali. Hac pulchra apparet
 ecclesia, vnde vnde pulchra nobilis; ut
 nuntio, si clerici per seclum emul-
 qui vellent, vnde Ignatius hoc ante
 oculum perferret, illosque miraretur,
 si vultu hunc habuissent, si vultu per-
 fectum equarentur. Vnde Petrus R.
 vnde-

huciam, que non solum recte ad
solam illuminationem est, vel ut
in ceteris huiusmodi Partibus Nostris con-
noscamus, sed & in Bonitatem, ut cum non
legaliter utimur.

C A P U T XXI.

*An Perfectio sit de necessitate salutis, seu
necessaria tunc, ad consequen-
dam salutem.*

Permittendum perfectionem sunt
posse: uno modo precise, secundum
rationem Christianae Theologiae, quae
includit, nec non absolute, secundum in-
tegram suam rationem & effectum: &
huc modus proprius est ipsam accipere
et.

Item dupliciter perfectio potest esse
necessaria, vel necessitate medij, vel ne-
cessitate praecepti. Illud dicitur neces-
sarium necessitate medij, si cum scilicet
hoc constitutum Perfectum, non potest esse
se super naturale salus, id est sanctitas,
vnde

est De perfectione Christiana,

unde etiam si de hominibus ob ignorantiam
inhibitorum occurreretur, impediret
tamen illi illius confessionem salutem, quia i-
gnorantia quae à peccato recitare po-
test, causam tamen eam non supplet
non potest. Illud vero dictum necessa-
rium necessitate præcepti, quod est per
ceptum ad salutem elicit, quo scitur obli-
gatio, ut res præcepti non possit o-
mni voluntarie sine peccato, ac proinde
de eo præcepto sit necessaria ad impe-
diendum peccatum contrarium, cum
quo sanctitas peruenire non potest.

Denique iuste ad hanc perfectionem
potest aliter necessarium modo modo in sa-
lute esse, seu se ipso modo in bono, in
de bono, & cura salutis, ut curet qui
ei, ut tendat ad eam. Illud potest.

Respondeo. Perfectionem sanctam per-
tinet, secundum solam rationem Chri-
stianis Theologorum, in facto esse, et neces-
saria omnibus hominibus ad salutem,
necessitate præcepti. Nam Christiana
Theologia secundum se est necessaria
omnibus ad salutem necessitate præcepti,
ut patet etiam ex cap. 7. et 11. & docet
et Theologus. Certe D. Iohannes. 1. 2.

1. 2.

passim, non manere in morte, qui non salgit.

Respondet ad Perfectionem absolutam, de
secundum integram suam rationem
semper non est necessaria, nec in facto
esse, nec in fieri, cum necessitate mentis
quam precepti, omnibus christianis et
tam Christianis, quam omnes Chri-
stianis teneant vel esse perfectum, vel
tendere ad perfectum, si valeant salutem
consequi. Colligitur hoc ex dictis, ap.
9, & ex D. Thoma 1. 2. q. 204. 1. 2. in d. & ex
illis verbis S. Script. toties iam re-
petitis supra: *Perfectedum est &c.*
Denique quia nec ex S. Script. nec ex
SS. Patribus, vel univ. indictionem ha-
beri potest, tamen omnes Christianos
ad perfectum docet ex precepto: nullo
modo esse illum necessarium humani-
bus necessitatibus mediis, Quotidie multum
illorum aperte docent, consilium tan-
tum dari perfectionis Christiani à Chri-
sto Domino, illius verba: *Utique per de-*
um. Et certe paucissimi omnino vi-
tam totam conquirebantur. Denique
habent ex Decreto Ecclesie, non solum
liberum, sed etiam quendam aliquem

homines esse consecutos, sine perfecti-
onis acquisitione in vobis. Sed et
tempus ad vnicuique signum est manife-
stum, non esse ipsam necessariam neces-
sitatem modis, &c.

Respondetur 3. Perfectio absolute sum-
pta, et ipsa non necessaria ad salutem E-
piscopis, et viris illius. Docet hoc et
35. Patrum D. Thoma. 2. 2. 2. 2.

Respondetur 4. Religiosi autem non
esse in se non necessariam perfectio, ut
scilicet tendant ad eam, quod explicat
vultus in q. cap.

C A P V T XXII

*An religiosi & monachi iuxta Societa-
tem obligentur ad Perfectionem, &
quomodo?*

Respondeo scitu non solum digna est,
sed etiam valde necessaria, siquidem
obligatio non regit cum qui obliga-
tur, non malit, non relinquit libe-
rum respectu rei obligatæ, et scilicet
se-

faciat cum eis nos faciat, deusq; non im-
mune fuit à potestate, quæ non satisfaciat
eatenus obligationem, nec tamen ibi consistit
cuiuslibet erubet, sed iheret, sed utitur,
sed necessitas, deusq; non longe ab eo
detestatur, sed nihilominus peritu-
lum etiam demonstrat, et temporaria
inducta, quod in presentia est apo-
stolica.

Tertium Palam. Religiosos post
expletum tyrocinium suum tempus, de post
eius vera etiam Religiosa sunt nor-
mata, et approbata sunt ab Ecclesia Dei,
tenet ad perfectionem, Proinde pri-
mo, quia constantis est sententia SS. PP.,
Theolog. et Magist. spirituales, scilicet
in Religiosis esse statum perfectionis
nisi in D.D. de Ecclesia. licet. c. 1.
in Thoma. 1. 2. q. 144. a. 1. et alij : cum
vero unusquisque Religiosus, post
expletum tyrocinium suum tempus,
obligatus subcarnaliter iura no-
rum sit Religiosis ecclesiæ, constitutus
in statu Religioso, et vocatus ad al-
bum, ut per se clarum est, loquitur con-
tra necessaria consequentia, tenet e-
andem eandem ad statum perfectionis, de
quo

quod idem est ad perfectionem. Hinc
 ipse Aretius nunciat, quod circa, docet
 Religiosam per vota sua in illa perfectione
 consistere, novamque per ipsa
 habere obligationem, procurandi scilicet
 perfectionem per vota à sua Reli-
 gione constituta, quod eis faciat, gravi-
 ter peccaturum. Probatur 1. Tenetur
 Religiosus qui sinit perfectionem, et
 infra videbimus. Igitur tenetur etiam
 ad perfectionem. 2. Qua communis
 est sententia eorumdem quos com-
 muni, vniusqueque Religiosum, qui ad
 datorem ac votum ad crumenam obli-
 gatum observantiam tenentur, non
 vale proferre, peccare siquidem aliquo
 modo. Aulianus vias & alteras ex-
 istit testimonium. D. Hieronimus de ca-
 libus ep. ad Heliodorum scribit. Ma-
 gis bene, & valent est ratio vincens
 que Religiosus, et patet ex comitate, et
 patet per perfectionem. Iste non potest, perse-
 cutorem, si modo, delinquere est. Ab-
 his etiam quidem, teste Cassi. lib. 4. c. 34.
 sic dicit quidam tyronis: Non ita proinde
 non est, qui, quod non est, dicitur est
 prof. Iste (id est non facit omnes religi-
 osi)

Non per contemplationem imperfectionis, potius scilicet
 dicitur id quod professus est. Nam cum est
 professus, non de Regula sua contem-
 nitur, et consideratur in Regula de ratione
 regere, non attendendo, sed ad rationem
 impediendo, unde non attendit. Item verum
 est Religiosum cum hoc non potest
 peccat, ista consideratio in perfectionem, se-
 quitur cum dicitur alio modo modo ad per-
 fectionem. 4. Vnde quisque potest etiam
 esse conscientiam habere, cum non statet
 perfectionem, hoc vero argumentum ma-
 nifestum est ad eam rationem. Ad hoc foris.
 Vnde quisque Religiosus appropriatus ob-
 servantia in vita, Paupertas, Castitas
 & Obedientia, etiam Praecepta qui bo-
 nitas Dei gerit, idque idcirco ut per hoc
 tanquam media & instrumenta perfe-
 ctionis, debentur velle Deo, & magis
 Creatoris inherere. Item ratio ad
 observationem rationis, & ratioque ratio
 ratio ad quod gradum perfectionis, hoc
 cum in illis vita simpliciter continetur.
 Claret hoc ratio in ratione. Quia
 Qui cum proficit se anima gerit
 non quod se defendendi, & cum
 non defendendi, gerit voluntatem? Quia

ut licentiam se accepturum polliceretur, nisi qui faciem consequi voluerit. Quod, quia à nouis & venustis sibi ablatere promittit, nisi si qui non in nouam, sed in mortem iucundat, perit esse. Pari igitur ratione, qui vixit impedimentorum perfectionis legum, nisi qui ipsam perfectionem, mentisque puritatem ac quæ erit, ac possidere concedit. Ergo licet perfectionem ipsam directè se propriè non voueat, tamen intentionem perfectionis suo consensu promittit, ac proinde tenetur ad eam. Affertur huc D. Hieron. l. c. his verbis alloquens Religiosum: *Ad se, se, dicitur, quid ergo? quid per te statueris? Christiani non iustitiam, sed deum. Non ista ad se causa qua iustitia, Deum autem ad se dicentem: Si tu perfectus esse, vult, vult omnia tua, et de pauperibus, et sequere me. Mathe. 23. Tu autem, id est Religiosus, perfectum te fore polliceris, et nonnulla munera de castro, propter regnum celorum, quid aliud quam perfectum et sanctam viam? Multas namque beneficia vnicuique Religioso, Deum confert, et perfectus sit, qui res*

[illegible]

Таблица 2. СЧЕТЫ НА ОБОРОТ, тыс. руб.

mentem, Verum hic ipsam copiam præ-
buit exemplis infra.

Terminus Tertio, Religioſus,
nunciat vero non homines Societatis,
proſequentes et viſitantes Religioſi per gentes,
eſſe perfectos, ſed non teneri ad perfe-
ctionem ſui ſtatus perſequeri, ſed re-
neti rationem reddere ad perfectionem,
ſedales procurantes adhibere con-
ſilia. Ita continetur SS. PP. & Theologi
quæ cum docent Episcoporum ſtatum,
qui ſequuntur gradum tertium in Eccleſia.
Ei, eſſe ſtatum perfectionis, & tenere
eum eſſe perfectos & Religioſos vero non,
ſed eorum eſſe officium tantum reddere
ad perfectionem legi poſuit D. Thomas
1. 2. q. 185. a. 1. & Almiſon a. 1. b. 3. par.
1. cap. 12. Ludovicus de Pœne Tot. 4.
Traict. 6. cap. 1. Reginald. in præſentia a. 1.
num. 34. Le ratio eſt quia Religio ſu-
perius religioſas, omnes ſcholasticas
ſunt perfectionum: ſed utraque ſunt ſe-
cularis & conventus ſe eo perfectionis
ſua Evangelice gradus, quoniam proprium
eius ſtatum exigit. Itaque Religioſus
non tenetur ſub ſuam perfectionem, ſed
ad omnes perfectionem

148 De perfectione Christianorum.

huius status possidendum, sed ad eandem
præcedendum. Precepta namque non de
fine & si opus ad quem tenditur (ut in hoc
statu & corporis Religiosorum est) per
fectio) sed de modis ad consequendum
adhibendis traduntur. Sicut medicus
non tenetur lenitatem ægroto cedere
re, nec illos victoriam edimere: sed
utroque uteretur ea media adhibere quæ
præcipientur, ut ad talem finem per
veniant. Ut autem hi graviter delin
quent, Eiusmodi non adhibeant,
ita ait S. Thom. l. c. Periculi Religiosorum
remedium media, ipsa Religio ad perfe
ctionem adhibenda. In sua Regula præ
cipit S. Bernardus quæque quod dicitur indi
cat S. Bernardus episcopus. etc. cum dicit
S. Bernardus l. c. 1. Tempus est Religiosorum. Reli
gio enim est quasi scala quædam perfe
ctionis. Sicut enim scala non adhibetur
ut qui in ea hæreat, sed ut per eam a
scendant, ita in vita religiosa, ad id por
tare debet Religio, ut in ea tendat
ad perfectionem, non vero ut sit per
fectio.

Tertium Quarto, Homines so
cietati, prout ex vi peculiaris sunt

In Religiosi, non enim nec obligari
 sub peccato, tendere ad perfectionem
 in bonis, quasi scilicet tunc sit
 per actum de apertum carere, et cum
 tendere de eorum. Ita docet doctor. Al-
 bius. Ideo cum sit constitutum in D. Thom.
 Probatur primo, quia si alius homo
 sit cunctis, ceteris in eadem perfici-
 endi, et ad perfectionem asperant, et
 videbitur non, deficere in illa or-
 dum suum castitatis, quae obligatio
 non peccati non imbecitas, quales
 sunt apud nos non per Regula, et
 quantum ex parte agere et remittit, et
 perfectioni contrarium imbecitas
 potest, non tamen ob id contrarium
 esse peccatum: et voluit enim Fundamentum
 doctor D. Augustinus, ut praevidetur,
 non daretur alium peccati, servum et
 Deo, et prout voluit ad omnia et
 tunc Regularium saltem omnium, ob-
 ligare sub peccato. Secundo, quia non
 est contrarium Doctorum sententia,
 et docet Albius. Non est, tamen sub pec-
 cato omnes Religiosos tendere ad et
 optima vocatio ad perfectionem.
 Ergo nulli magis non tenetur.

74 De Christianis Christianis.

quibus per se ideo obligati sunt, ut
ad triaginta annos diligenti, ad quatuor-
decim per se. Hinc, etiam per se
ita est, et tamquam talis habetur,
ad omni non continuo persequenda
iustitia, tamen soluta, et in la sufficiat,
etiam enim, prout est, etiam, tamquam
positum est non efficitur, et scilicet hoc
ipsum appetit. Accuratus est igitur
solum in anima nostra, amor ille perfe-
ctior, et tamquam ut sitis in bea-
titudine, motus, seu exultatio, vel ut
seculum dicat, argumentum efficaciter
persuadendum, accendat in nobis de-
siderium illud, et ad expellendam per-
fectionem non nostra disponant.
Trescenti autem huiusmodi scilicet per-
fessionem non offerunt.

Primum igitur in se habet: et quod
primum semper est ordine & efficacia
ad consummationem in nobis amorem
etiam rem aliquam nobilitas, excellen-
tia, simplicitas & tamquam perfectio-
nis. Quod licet sufficienter in superi-
oribus capitulis sit declaratum, tamen
nonnulli inveniunt colligere placuit,
quod hanc resolutionem perfectionis
ad o-

et omnia plene demonstrare. Perfectio
 hoc inquit melius est bonum, omni-
 bus bonis corporali, quod sic ostendit.
 Ad id ut docet Saluator noster, Matth.
 23. 11. quoniam est, et quod inest, su-
 per omnia. Satis hoc res sit certa de cla-
 ra ipsius essentia in corpore, quod inest
 omni bono virtutem bonum etiam
 virtute naturalem verum, quo-
 bus inest virtuti et fortitudini et
 quod bonum in se habet virtutem et inquit
 ut. Iam vero laudamus praeferre
 sic corpore, et quod bonum est praefer-
 re omnibus ut bonum, et bonum, inco-
 modum, et dignum. Hoc cum laudem
 bonum bonum corporis, et ipsi bonum, et
 ad bonum bonum bonum bonum praeferre.
 Hoc vero sequitur necessario, Prae-
 ferre praeferre bonum et bonum
 bonum corporis, et ad bonum bonum. Si-
 quidem bonum bonum praeferre bonum
 et ad bonum bonum corporis, ut per se cla-
 rum est, et sequitur ex dictis. Perfectio
 autem bonum bonum, ut virtutem,
 Si igitur corporis bonum et virtutem,
 et ut virtutem appetunt, bonum cor-
 poris et corporis, ut mille etiam

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

fragili! Denique ut sciamus, etiam haec
sed imperfectos, potius hanc perfectionem
nec cum Deo, nec cum alijs, sed nec se-
cum ipsi habere posse, testatur S. Leo.
Serm. de Quadrages. vñ post multa
pericula hanc perfectionem, tandem in-
taconcluidit: Quia enim est vera pax co-
mmunis, et vera dilectio, quando ex eade a-
nima habetur, quia et anima una preside
gubernatur. Non possunt igitur vera pa-
ce gaudere, sed iniquissime interius
debent angri, & videri, quoniam caro
mens contradicit, vel iam inmodica-
tis sensibus facit afflictus, & quoniam
mens Deo multa haberi repugnat, &
potius effrenata pulcherrimas commissa
passionibus obedit. Hoc autem necesse
est ab antiquis qui non facere, & pu-
ti, qui virtutem & perfectionem studio
perdunt se totum tradider.

Tertium monuit, ut ardere studio
perfectionis, quae tunc incumbimus, est
enim hac voluntas Dei, qui vult & im-
pense vult, ut ad perfectionem & san-
ctitatem aspiremus. Hoc autem, nimen-
sum vult Dei, magnumque munus
est hanc rem, quod nos possit, ut in ho-

mitem Religioſos, qui propter ſancti-
 tatem Dei in tot humilia, tam non omni
 nationi ſunt, quales nos ſibi obligant,
 nobis velle illius cum ſemper con-
 iungere ſanctum ſpūm habere debet,
 ut ſcilicet ipſum ſanctiſſimum hanc deſide-
 reamus & diſtinciamus, ut au-
 tem hoc Dei noſtri, quod dicit, deſideri-
 um, clarū eſt, ut nec aliud, ut 1105, 1106,
 1107, ad 1108, 1109, 1110, 1111, 1112, 1113, 1114, 1115, 1116, 1117, 1118, 1119, 1120, 1121, 1122, 1123, 1124, 1125, 1126, 1127, 1128, 1129, 1130, 1131, 1132, 1133, 1134, 1135, 1136, 1137, 1138, 1139, 1140, 1141, 1142, 1143, 1144, 1145, 1146, 1147, 1148, 1149, 1150, 1151, 1152, 1153, 1154, 1155, 1156, 1157, 1158, 1159, 1160, 1161, 1162, 1163, 1164, 1165, 1166, 1167, 1168, 1169, 1170, 1171, 1172, 1173, 1174, 1175, 1176, 1177, 1178, 1179, 1180, 1181, 1182, 1183, 1184, 1185, 1186, 1187, 1188, 1189, 1190, 1191, 1192, 1193, 1194, 1195, 1196, 1197, 1198, 1199, 1200, 1201, 1202, 1203, 1204, 1205, 1206, 1207, 1208, 1209, 1210, 1211, 1212, 1213, 1214, 1215, 1216, 1217, 1218, 1219, 1220, 1221, 1222, 1223, 1224, 1225, 1226, 1227, 1228, 1229, 1230, 1231, 1232, 1233, 1234, 1235, 1236, 1237, 1238, 1239, 1240, 1241, 1242, 1243, 1244, 1245, 1246, 1247, 1248, 1249, 1250, 1251, 1252, 1253, 1254, 1255, 1256, 1257, 1258, 1259, 1260, 1261, 1262, 1263, 1264, 1265, 1266, 1267, 1268, 1269, 1270, 1271, 1272, 1273, 1274, 1275, 1276, 1277, 1278, 1279, 1280, 1281, 1282, 1283, 1284, 1285, 1286, 1287, 1288, 1289, 1290, 1291, 1292, 1293, 1294, 1295, 1296, 1297, 1298, 1299, 1300, 1301, 1302, 1303, 1304, 1305, 1306, 1307, 1308, 1309, 1310, 1311, 1312, 1313, 1314, 1315, 1316, 1317, 1318, 1319, 1320, 1321, 1322, 1323, 1324, 1325, 1326, 1327, 1328, 1329, 1330, 1331, 1332, 1333, 1334, 1335, 1336, 1337, 1338, 1339, 1340, 1341, 1342, 1343, 1344, 1345, 1346, 1347, 1348, 1349, 1350, 1351, 1352, 1353, 1354, 1355, 1356, 1357, 1358, 1359, 1360, 1361, 1362, 1363, 1364, 1365, 1366, 1367, 1368, 1369, 1370, 1371, 1372, 1373, 1374, 1375, 1376, 1377, 1378, 1379, 1380, 1381, 1382, 1383, 1384, 1385, 1386, 1387, 1388, 1389, 1390, 1391, 1392, 1393, 1394, 1395, 1396, 1397, 1398, 1399, 1400, 1401, 1402, 1403, 1404, 1405, 1406, 1407, 1408, 1409, 1410, 1411, 1412, 1413, 1414, 1415, 1416, 1417, 1418, 1419, 1420, 1421, 1422, 1423, 1424, 1425, 1426, 1427, 1428, 1429, 1430, 1431, 1432, 1433, 1434, 1435, 1436, 1437, 1438, 1439, 1440, 1441, 1442, 1443, 1444, 1445, 1446, 1447, 1448, 1449, 1450, 1451, 1452, 1453, 1454, 1455, 1456, 1457, 1458, 1459, 1460, 1461, 1462, 1463, 1464, 1465, 1466, 1467, 1468, 1469, 1470, 1471, 1472, 1473, 1474, 1475, 1476, 1477, 1478, 1479, 1480, 1481, 1482, 1483, 1484, 1485, 1486, 1487, 1488, 1489, 1490, 1491, 1492, 1493, 1494, 1495, 1496, 1497, 1498, 1499, 1500, 1501, 1502, 1503, 1504, 1505, 1506, 1507, 1508, 1509, 1510, 1511, 1512, 1513, 1514, 1515, 1516, 1517, 1518, 1519, 1520, 1521, 1522, 1523, 1524, 1525, 1526, 1527, 1528, 1529, 1530, 1531, 1532, 1533, 1534, 1535, 1536, 1537, 1538, 1539, 1540, 1541, 1542, 1543, 1544, 1545, 1546, 1547, 1548, 1549, 1550, 1551, 1552, 1553, 1554, 1555, 1556, 1557, 1558, 1559, 1560, 1561, 1562, 1563, 1564, 1565, 1566, 1567, 1568, 1569, 1570, 1571, 1572, 1573, 1574, 1575, 1576, 1577, 1578, 1579, 1580, 1581, 1582, 1583, 1584, 1585, 1586, 1587, 1588, 1589, 1590, 1591, 1592, 1593, 1594, 1595, 1596, 1597, 1598, 1599, 1600, 1601, 1602, 1603, 1604, 1605, 1606, 1607, 1608, 1609, 1610, 1611, 1612, 1613, 1614, 1615, 1616, 1617, 1618, 1619, 1620, 1621, 1622, 1623, 1624, 1625, 1626, 1627, 1628, 1629, 1630, 1631, 1632, 1633, 1634, 1635, 1636, 1637, 1638, 1639, 1640, 1641, 1642, 1643, 1644, 1645, 1646, 1647, 1648, 1649, 1650, 1651, 1652, 1653, 1654, 1655, 1656, 1657, 1658, 1659, 1660, 1661, 1662, 1663, 1664, 1665, 1666, 1667, 1668, 1669, 1670, 1671, 1672, 1673, 1674, 1675, 1676, 1677, 1678, 1679, 1680, 1681, 1682, 1683, 1684, 1685, 1686, 1687, 1688, 1689, 1690, 1691, 1692, 1693, 1694, 1695, 1696, 1697, 1698, 1699, 1700, 1701, 1702, 1703, 1704, 1705, 1706, 1707, 1708, 1709, 1710, 1711, 1712, 1713, 1714, 1715, 1716, 1717, 1718, 1719, 1720, 1721, 1722, 1723, 1724, 1725, 1726, 1727, 1728, 1729, 1730, 1731, 1732, 1733, 1734, 1735, 1736, 1737, 1738, 1739, 1740, 1741, 1742, 1743, 1744, 1745, 1746, 1747, 1748, 1749, 1750, 1751, 1752, 1753, 1754,

[illegible]

348 De perfectione Christiana,
hinc notandum & procedendum. Vnde volun-
tas Moysi cupiens liberum populum ad-
ducere Dominum populum videri fecit
degit, ut libenter faceret opera sua, & qui
quid libenter, in opera desiderant esse
ferrent, ac profunderent. Ego sciam, in
mala mala servum israel, de consuetudine
Atque abstergetur me ut praeceptum, &
que dicitur a prophetis. Quod, ad faciem
opus laboris, uti dicitur. Exod. 35. Vnde
etiam volens Salomon templum Deo
edificare volens, vniuersis israelitis
ad edificationem excitans, & plurimos
eorum ad labores applicuit. Arguitque
Rex Salomon operarios de domo israel, &
erat 100,000 30 milia virorum. Mittebat
que eis 30 milia de laboribus, per vniuersum
israel in illis, facientesque Salomoni to-
talia coram qui contra portabant, & 30
milia latentes in monte, ad quos pertra-
hebant, qui pertrahebant singulis operibus natura-
lium milium, & 30,000 praeparantibus pedes.
Id. & ibi quod est in 1. Reg. 5. 15.
cum Principem volens in subdito-
rum hinc praecepit? Et volens Oportet
deus Dei in conseruata fuit, & con-
suetudine filiorum, non solum volens, sed
& more

de morte, quam pro nobis | deo sustinuit,
 nos, | quoniam, et semper vultu est, ad con-
 pliam perfectionem ipsi et ut ad illam ap-
 plicare non poterit? Sed si hoc potest,
 & facit quod vult, et vult: Non gra-
 tiae de seipso vulta rebellat, ne ingratum,
 obliuiscit Deo, Regi, & Redemptori
 nostrum, & ad perfectionem operum quod
 ipse vult, inclinatur in nobis, & per hoc
 deus est, sed omnia sunt ad adu-
 erentiam.

Quoniam mortem, ita sicut vitam
 & salutem perfectionis, signum est cer-
 tum salutantis in bonae gratie di-
 ctum. Verum quidem est, non minus, et do-
 cet de seipso, post seire certo eviden-
 ter in hac vita, hoc peculiaris reu-
 latione Dei, de Deo gratiam & amorem ex-
 hibere, quod vult a seipso Theologi se-
 re, et per hoc canonicis aliquibus indicibus, &
 ex prohibitionibus argumentis, vult si-
 militer consistere, & etiam certo scire,
 quoniam non eundem, certum est de
 salutem apud eosdem Theologos,
 vult et indicibus, & quidem potestatem,
 est salutem vitam & salutem perfectionem,
 quod deus potestatem, non sicut

186 De profectibus Christianis,
 peccatoris cuiusque vitacula peccatorum
 diripiunt, & humanam gratiam ac ius-
 titiam comparant. Quae cognitio, licet
 obfcura sit, tamen adhuc certa, prestantior
 tantum est, quamque & utilior nobis, utri-
 bus naturalibus cognitionibus, quae
 tantum certissimum & manifestum sunt. Nil
 tam alienum, & utilius nobis potest
 dici, docem scilicet praestantissimum
 hominis, nimirum gratiam, per quam
 Deus in nobis habitat, & cor ipsi cari &
 amici sumus. Praestare autem hoc quasi
 affectum, desiderium verum ac fervorem per-
 fectionis, non discitur docet D. Ber-
 nardus Sermon. de S. Andrea. Testatur enim,
 loquitur, materiam eius (id est, gratiam,
 de hac enim clausula loquitur) praestare ipsa
 anima saltem de vita, id est exercitio vir-
 tutum, per vias caritatis, pietatis, castitatis, qui
 ratio qui est visus qui unus Salvatoris affe-
 ctus. Quod anima quod est, et data sua omni spi-
 ritui dicitur in nobis, & spiritum sanctum exspectat,
 qui iam per nos habet de deo. Nihil enim anima
 magis se afflicta esse, et magis de seipsum querere,
 quam de seipsum magis seipsum querere, quod
 est spiritus sanctus. Eiusdem. 14. Quod anima me, ad
 hoc quod est, & quod habet me ad deum. spiritus.

[illegible][illegible]

24

148 De perfectione Christiana,
 Sicut inquit, forma hominis, per vestem
 quassatam & pedes in tabulis transfer-
 rat, ita et prima forma dicitur in similitu-
 dinem dei gratia sua mutata. Etiam
 expressa forma dei similitudo depre-
 gitur in talis, non cessat & perperam
 putatur, sed in per actum amissionem, & in-
 missam. Talibus hominibus in talibus conditionibus
 imaginem propriam esse, naturam nullam
 conditionem esse. Idem optime osten-
 dit S. August. Tract. de sermone, primo ho-
 minis. Auctore dei in nobis nunc & ha-
 beremur, et sicut Deus qui hominem
 ad imaginem et similitudinem suam crea-
 vit, Chastum est, & bonum, & iustum, & pa-
 cificum, & misericordem, & cetera. In-
 ventum vestitus, per deum deus regnat : ita
 homo creatus est, ut habere & habere
 ut bonus esset, & iustus, & pacificus ac mi-
 sericordius ac misericors, &c. Quia vir-
 tutes quatuor plus minus habet in seipso,
 tanta proportio ut est Deus, & magis in se
 conditum gratia similitudinem. Si vero, post
 aliquid, aliquid per deum mutatum, & dicitur
 illa etiam, ab hac non desinit per condi-
 tionem similitudinem degenerat, tunc per de-
 co, quod scriptum est Psal. 44. Hec enim

[illegible][illegible][illegible]

ad perfectionem vacari, & viri spirituales ac religiosi cancellare debentur, si forte ipsi mentis quendam aut corporalis facere velint, a qua componitur, ut ea diligamus, quæ omnino sine illa contradictione suspiciant, & quæ a mente vitiosa sunt corrupta.

Non vix moriamur est, quia qui non se tradit serio studio perfectionis, deficiat necesse est, & spirituales divites, qui cum habet, magis laboribus paratur, nihil minus virescunt, sed diminuantur, & denique perperam moriantur. Doctrina hæc si vera est, uti verum esse omnino docendum est, cum à SS. Patribus sit accepta, ut apostolus, magnum profectus debet ad decalcum omnibus, ac potius spiritibus ligatis viris, ad verum de sancta doctrinam perfectionis Ecclesie sanctæ Doctores fere omnes, & Magister vix spiritualis, vixit cum consensu doctorum, non proficere in verum, quæ dicitur. D. Augustinus non solum id affirmat, & confirmat a sanctis, de verb. Apost. 4. si quis, in hanc modum scribit: Sine

[illegible]

martinorum. Unde etiam ad eundem martinem
 scripsit, ubi etiam iatrigitum, quod quafi
 ad hunc martinem scribit. Hec illi quibus
 verbis attinet certe tepiditate ex-
 pugnata. Illis quoque, quibus in eadem
 affertur. Similitudo & eloquentissima
 Pontificis I. & O. S. S. de Pallio:
 Quamvis et, inquit illi, in ista sit
 quodammodo, habet tamen in hac vita illi
 quodammodo etiam esse potest. Qui
 autem non proficit, desinit, qui nihil an-
 quid, amodo prodi. In eadem se con-
 tium conspiciat. D. Chrysostomus. Hec et
 ad hunc. Qui se non proficiat esse an-
 it, et ubi ad vitam asseritatem
 deesse sibi putat, in se cessabit. Tam
 quam totum iam asseritatem. Quod vero se in-
 tam hanc in asseritatem putat, tamquam
 in se cessabit. Hec etiam sibi in se re-
 putandum est, si in se non putat a deo ex-
 eant facit. Ex post multa. Et quia,
 inquit, magis desinit, quam illi qui pro-
 ficiat in se cessabit, quod in se cessabit,
 ante hanc cessabit. Si autem in se cessabit,
 et quia in se cessabit, cum in se
 pro in se cessabit, et Clavus vero de
 videtur hanc decessit Clavus

[illegible]

[illegible]

Verum doctrina hoc SS. Patrum.

alimur esse qui rō prodeat in virtutē
desiderare, magna potuit difficultas esse.
quidem cum gratia sit, & nos etiam
accingatur, qui non obligatur ad perfe-
ctionem, quomodo videri ut illa
poterat, id quod non perficitur? 2.
quia per omnes etiam Religioſos, ut vi-
dimus rariſſime gaudere, reuertitur. Et per
actū, & spiritus excitationem, tendere ad
perfectionem, &c. 3. quia videtur e-
quidē, quod saltem est, actus virtutū
naturalium acquiritur, inter eosque
semper electus, qui non habet, quia
libet. cum tamen per tales actus illi
accipitur, & perficiuntur, ut totum et-
iam videri Philosophis. Eam igitur per-
fectionem adhibentem Theologiam
prodeat, explicabo, & quo sensu vera sit,
ostendam.

Qui dicitur in hoc sensu deficiente,
qui non proficit, qui non accipit ho-
re, & virtutem non habet, &c. Quis enim
Christianus, & non est Religioſus, vo-
cat? est in hac vita, & vult adhibere
veritas perfectionem patriam. Cū ergo gre-
ssus meritorum non sit, debet in ho-
minem valere. Est enim similis

Dei

Dei, famulas autem si vel una die actio-
nis minus, nec obsequia que debet
prestiti, debent a suo matre. 2. quia
in vacante gratiam Dei accipiunt, qui
tunc ea libenter volunt, ac proinde
deficiunt in hoc lapsu, qui non pro-
ficiat. Et propterea & Paulus inquit 2.
Cor. 6. Nunciamus vobis de deo rationem, gratia-
m Dei per obsequia quibus ostendit virtutes
nre vobis, ne quisquam scilicet industriae no-
stra, quae non excusetur cum possit, vel
negligens excusetur, largiente quodam-
modo, & misericordia: quod & experien-
tia ipsa non docet, & Theologi vni-
us consensu. Et ratio est, cum inter alia,
cellule studio seu exercitio virtutum,
contrariis passionibus insurgunt, & op-
positis aliis virtutibus, & desiderata co-
mmodum possident, quae impediunt vir-
tutis exercitio ad vitam sollicitudinem atten-
dendam, per principia virtutum, & deinde
de per se virtutem confecta cellulae
placuisse, & aliquando petita vol-
unt. Sed de virtute septem capitulis,
multum detrimentum capere ex cellula-
one & negligentia nostrorum, & perita-
ta loci, ad contrarium, quod dicitur de per-

non disparant, & affectus inordinati
qui tunc insurgunt, efficiunt illas vir-
tutes inferiores & superiores, in de-
bitis scilicet ad contrarios utrinque, ut
nos possint curare, sicut etiam illi ad
perfectionis infirmitates, & hoc non de-
betur. Denique prout se habent multi-
pli duntaxat, que necessitas sunt ad con-
servandam in ipsis virtutibus, quae ha-
bent, & ad resiliendum peccatis, per
quod illis sit similiter, aut omnino vol-
untatem ac propensum saltem in hac sententia
tam deficient.

Devotum vocatur, est pater, qui pa-
teretur à Deo illi, qui voluit profici-
re, nec culpa sit cum deberent prob-
ari re. Cuiusmodi malum apud nos
valde, qui vult servare naturam à similitudine,
& timore carnis ac peccati, ad bonum
quam unum & per se non movetur, ut ip-
si quoque in se ipsum experiantur: de qua
peccata sunt de deperditione quod Deus
largitur & nullis, qui in se ipsis perfe-
ctionis diligenter laborant, & non de-
sunt in vultibus carnis, quod vult
et tunc necesse est, quo vel in se
ad capiendum perfectionis est

ere nos debemus, agmina septuaginta ca-
pitum sequentibus.

Deinde cum incipiamus, Deum
optimum maxime liberalissime or-
dineti perfectionum, & totum quod mag-
no studio ad hoc consistens, tradi-
tus; & supra id quod in prima lege con-
ceditur. Quod clarum est ex Vita SS. &
ex Annalibus hockshabio, &c. Hibe-
mus exemplum sanctissimi patris S. Do-
mini, S. Felicis, S. Fortunati, & alio-
rum.

Deorum iustitia & vicinitas. Nos
Religiosi reliquias omnia, pariter
bona, bonorum, &c. neque ipsos ab-
eo subvertit impetio, ideo ideo ut
ad perfectionem tendamus. Hinc ip-
sae ergo, ut est laboris uti suscepit, &
signum fuit cunctis nos debuit, ut
eorum appropinquare, ad quod so-
lus appropinquare debemus iam per-
ficerem.

CAPIT. XLV.

De pena infidelium &
infidelium.

N 6

Dab.

Divinare nulla modo possumus, ne-
que scire possumus, a Deo res si suspensa,
et volenti profuerit, & culpam ad eccle-
siam illam non transeat, non perueniat,
non proficiant. Nam & bona perire de-
bent, malitia, & scilicet Turcia, & alia
etiam continent, non ut populi, viginti
millia, & similia, & cetera. Iamque
per a diuina, illi qui omnia sunt, O-
mnium in perditione culpa sunt, & re-
pente sunt, & populi, & omnia, & cetera
similia.

Cuius est potestas, omnia in illam vin-
dicam, & cetera. Iamque in hoc
primo imperio Religio. Ho-
rendum est & detestandum, inco-
dum de delictis hominum, &
omnium hominum, videtur ab eo
cille quod in illis est, & in
eum, & cetera. In omni creatura
quod in illis est, cum videtur, in il-
lum vincentem. Quod licet solum suf-
ficeret ad excusandum, ad illud, cum quod
remota perfectio, & cetera. Iamque
hæc potestas potestas non sit, alia est in-
quirit.

Prima igitur potestas est, **maledictio
Dei**

Dei hostis illi, quoniam David impetratus
est mortibus Goliath. 1. Reg. 17. Mores
Goliath. Rex eius, et plures milites super
virescentes sunt ad remissionem. Imper-
fecti enim, et ista sunt sicut non veni, de
eius caritate humilitate, ergo et in-
mensa sunt ad ecclesiam. Quia vero De-
us omni tempore et spiritibus, sunt
sunt imperfecti, qui tales culpa sua
sunt, non amplius in hac vita vivere
vont de plura ecclesia, deorum cele-
stiumque regna profecto pena est,
hoc etiam videtur ab eo, huius terra
sua. ut dicitur 2. Thym. 1. 4.

Altera pena est, faciens sunt tales
ultram praesentium meritorum
quod sunt valiant in 1900 Motus cap.
percolenti.

Tertia pena, gravis aliquando su-
at laudat. hoc quoque ex eodem lo-
co manifestum est.

Quarta, primum sunt beneficia ec-
clesiae. Deo, v.g. beneficium vocantia,
et permissum ad Religionem. Ad hoc
beneficium dicitur illa parabola à
Ch. 10. Deum Luc. 19. de hominibus no-
bis, qui talia sunt, vel omnes sunt, distri-

Quia peius, et melancholicus,
quam Deus sit, qui culpa sua negligenter
studium perfectionis, sepe intermittebat. In-
transigibili, & varie tribularetur,
quibus se membris & corporis illorum,
sepe vulnerat & lacerat: corpus videlicet
et dolentibus & agitantibus tangi-
bus, ut ita sit, & dissolutionibus & tri-
bulationibus, ut discant tandem per-
fectionem amare & curare.

Nam & vilius peius anima vite, est
similiter recreatio Christi, & capro-
batio, quae conseriet, qui tam debilis
sunt & paucissimi, perfectionem acqui-
rere cupit, ac non vident, aut non curant.
Audite tales sub horam evocare
Iuxta illud ex parabola civitatis. Semis ne-
quam, si alia quae bona caetera sunt,
quare ego non desisti salutem meam ad-
quirere? et sic est, quare non te negotiorum
bene scrijs spiritualibus, tibi a me colla-
tis, ut te ego & tu fructum haberetis.

Consuevit etiam i. Deum posire, in
aliam proque viis, et religiosis, qui
hic in gratia per suum auxilium, perfec-
tionem tanto quod accidet, dum videntur,
operam non decessant. Ac edidit enim illis

quicunque secundū opera sua. Tunc ad-
 te Deus huiusmodi homines multiplicet.
 Primum est, quod non habent eam, et ad-
 illi sint ad eam de se conspectum suū
 admittit. Altera est, quod eam carere ad-
 elicit, de eam quod carere & vltima pars
 est, purgatio. Item dum vultuū
 refulgent quodammodo, colligit. Habet
 quidem illi opus, licet ad christi-
 ana perfectiōem non pervenerint,
 ita ad regnum cæleste consequendum,
 quousque carere non emendatur, &
 pro culpa veniunt, ac proinde illis de-
 bitis, maxime si tepide & imperfecte vi-
 verent, Deo non satisfaciunt, possunt
 de hereditate cælesti illis meritis
 remanere non possunt, sed in loco tene-
 broso, inter terra cœlesti detinentur
 visceribus, & quod plus est, terribili igne,
 & magnitudine doloris premitur, &
 malisq; & iniquis cōsuetudinibus malisq;
 deprimuntur.

Triplicem primum aliter, item
 aliquando & non rationibus adducit.
 Primum huiusmodi. Quare enim a-
 nutur, cum aliquis de culpa doce-
 deat, in ipso univoco separatione

Inter purgationem fornacis seu crucis al-
na expurgata, & aliter se habet de terra
rebuunt, in eam libere manibus redolu-
unt. Collationem profecto diligenter
S. Aug. h. ingreditur ecclesia parvuli,
& nos solum sed & mundum in
ecclesia prolapsum, Dei inimicos, sed e-
tiam suos, vobis impetum dionum &
Iudaeorum culparum lancia depresso
arcent atque expungunt, donec ultimum in-
cendio perfodatis potius, quam missi di-
gni sitis, qui in purum calum transferi-
pti, nunquam deficiat libertate ac lati-
tudine perficiantur. Hanc autem poena est,
& vocatur poena dantis, quae ex crea-
ta visiois Dei procedit. Intolerabilis
sanè obnoxia in illis. Deum videns
desiderans, quod in terra spe fructu
ipso exoritur. Quia enim hanc spe[m]
& quia amare Deum, & perfecte amare,
non ferenda tam inopite amari videbitur
et dilatio. Clamorem cum dolore
amantem, hanc in omni parte exemplum. Hanc poe-
na longa est, Placens & tristabitur, quia
imperfectiōibus suis eum prolonga-
bit.

Secunda poena & tertia, quinquies

et h'is que illius de grima, optime
colligantur, & necessariis inferantur, ta-
men obediendi potest ex Apostolo, 1. Cor.
7. vbi vtriusq; indicat cum inquit. Si
quis vester in christo circumdatus fuerit,
et sciat non habere carnem, & cetera quod per
ipsum. Illi enim qui in opere boni, maleis
rebus, & peccatis suis culpa sua ad-
mixta fuerint, q; ut ignis fuerit, id est,
delectantur digni esse puris ignis, mo-
lestissimi in altera vita cruciabuntur
doloribus, & tandem non purgati, totam
tuerentur maculam & rugam, in locum la-
tis crucis ibi. Ideo quoque & Salu-
tor ipse testatur, Matth. 23. Inquit,
consilium habetis & ieiunatis, domos ve-
stra domus, hoc certe non est preceptum
sed consilium, & cetera in locum qui
sequitur) ut forte ad vitam (huc enim se-
quitur) scilicet post hanc vitam, (vbi e-
rit in sacra Scriptura accipiet aliqui-
do pro vita presentis, ut Prov. 1. dicitur.
Iam fiduciam habet in via tua, & cetera de ad-
monitione iustis, & iudex tradat te iusti-
tiae & iudex examinet te scilicet pur-
gabit, ut exponit SS. Patres, notum est
D. Augustinus libro 1. & 5. quinquagesimo, no-

[illegible]

quante angustie tribulatione perirent.

Supplicadum tamen, Deum cum sit
aquilinus, ac ob misericordiam suam
pietatem & Liberalitatem promptior
ad premiandum, quaro ad colligendum,
non solum in fidei vita perseveranti-
bus, qui perfectioni non reguntur opo-
rari navantur, sed et in hac praesentia
infirmitate premiari deprecare.

Prima donum est pax interior, quae
de tranquillitate, quod omnium mundanarum
delectationum superat. Id probant ea
quae de istis cap. 12. & 13. dicitur. Hoc
premiari vult Deus Apostolum ad Phi-
lip. 4. Et pax Dei, quae superat omnia sensu
et cogitationem cordis & mentis gratia vestra.
Vocatur pax Dei, quia à Deo promittitur
est, ut quod ab hominibus & daemone quon-
tamen ille non consistit, nisi faciente
voluntate illius. Pax enim dicitur Pro-
prium Phil. 4. in tranquillitate in fide,
(quod est magis diligit legem Dei, quae
perficitur. R.C.) & non est in fide
sola, sed etiam in caritate illius. Sicut
enim à sole calor, ab igne calor, ita à
perfectiore deus in illius spiritu, est
pax interior ac beata spiritualis sa-
tisfactio.

peremissis, sicut & ipsa perfectio super
eminens est quoddam bonum, & hoc
beatitudinem illam patrie, necessarii
comitatus patris & gaudium, tanquam
premium aliquod illam, pari quoque ratio
ne & beatitudinem. Secundo via, quae perfectio
est, comitari debet patris interioris, & gau
dium quoddam spirituale, tanquam
premium eiusdem in hac vita. Unde
ut aliquidem auctor & Thomas, 2. 2. q. 4.
ad 4. ubi bono amico premium, desi
derato deinde deum acquisitione col
laturus, idem de pace afferendum, sed
non gaudium notum quoddam, seu opor
tate circa bonam amicum possessionem,
etiam bonitati ipsam quoque gaudium
consonum esse solet. In fine ergo hoc
possessio in hac vita, sicut in ea posside
ri potest, quod si per acquisitionem
perfectiora, etiam ipsum gaudium &
ita patris respiciendum, sed pro capite
vix beatitudinem ipsam imperfectam,
magnum tamen, si qui deest, ut illi
sed exultant cogitant. Quod si patris &
ita via pervenit ad Deum, ut
sit, 2. 2. q. 4. Propter hoc eligendum
abest in dono Dei magnum, quod

[illegible]

[illegible]

Tertia merceda periculatorum est, quod ultra virtutum numerum & licet vltima difficultas ac labor in hac vita exerceant. Ita docent SS. Patres, & alijs experientia. Et ratio est quia humilioribus, videlicet omnia difficultatibus, quae periculis sunt a natura coarctata, patientibus immutuantur, & laboribus illorum virtutes constringunt.

Quia meritis expletis in pre-
sentia malorum, gloria & pars ratio-

[illegible]

Veneramus iam ad prima fœdera vi-
tæ, quæ præparata sunt a Deo perfectis,
&c. 113. qui in hoc ita dicit ad palmam an-
helant, & semido exultantium à se-
pe clarescere cœntendunt. Duplex inso-
nitio præparatur. Præterea, tales componunt
solam vincula recta in cœlum, & ad
conspiciendum Deum volent. Alteram, sub-
limiori & excellentiori gloriæ se in-
tendunt per alios tunc cōceduntur.

Prüfung

[illegible]

illa in claritate, si et reserata mortu-
erunt. quibus verbis aperte indicat etiam
locum et Apostolum, maximam esse, ac
perfectionem glorie illorum imper-
fectorum et perfectorum distantiam.

Sicut enim meliores stelle, mini-
ma luce excellunt, et maiores, et me-
diocres clarior superant. Ita vero
maioribus etiam stellis, clarior est, sed
vero multo magis lux est una: ita
sancti perfecti, imponentes sancte glo-
ria et maiestate sunt illis totus. Gra-
dati sunt hinc, inscribit quoque D. Am-
brosius in eundem Apostoli locum: re-
cat sol et lux, et stella cum sit una, quia
dum nascitur et dicitur, et tamen non claritas solis,
sed et luna, et sol una generat, et
reserata et solis et tunc in gloria, et
claritas et solis, claritas est et in exaltatione,
qui est reserata et tunc in gloria, qui est
perfectus et tunc in gloria et tunc in gloria,
et quibus dicitur et tunc in gloria et tunc in gloria,
sive solis et tunc in gloria et tunc in gloria,
et tunc in gloria et tunc in gloria, qui
sexagesimo et tunc in gloria et tunc in gloria,
sunt, et tunc in gloria et tunc in gloria,
et tunc in gloria et tunc in gloria, et tunc in gloria

comparanda sunt, quo ratiocinatione natura
repperit, et qualem dignum et equum labori
huius fuerit. Sequens nobis vixit Uellus,
quod inter alios et ad hunc usque modum est,
proculdubio homines captandi sunt, qui de
archatropos et alios quosdam ad hunc usque
modum velant.

[illegible]

Parabola ista multa sunt magister (Ios. 14.)
 dicens non transgredieris parabolam atque magister
 ipse ait non digne dicitur. Alia est enim gloria
 Jude, alia Iude et ceteris. Sed quoniam et talis
 dicens dicitur dicitur gloria ceteris,
 et tunc tunc non si gloria, quodam lu-
 mine et beatorum in gloria. Iam tunc il-
 lum parabolam est quod dicitur corrigere,
 id est, hoc parabolam seu gloria, non res-
 pondere quodam tunc per is, quod quod
 quodam tunc libet. Sed quod
 illi libet, id est, opus est de meritis
 tunc de omni gloria fieri possit, et qui
 illi libet, non maioris in gloria
 tunc est, et qui in gloria tunc est. Ex
 quo apparet ablatum in hac parabola
 colligi eadem: et, et meritorum beati-
 tudinis seu gloriae inaequalitatem,
 hoc etiam de gloria eadem meritis di-
 citur dicitur, id tunc factum est. et
 iniquitatem, quod animas etiam ex-
 quile meritis habebant, in primum co-
 pulatione et ligetiam opus et longi-
 tudine copulatione nonnulli in beatitudine
 temporis, opus diligenter. Absolutum
 tunc iniquitatem, hanc necessitate se-
 quatur, patet inaequaliter eos meritis,
 & con-

I. Paulus, 2. Tim. 2. ordinata sunt.
 Loquitur quidem ille de potestatis,
 non Ecclesiasticis, sed Civilibus, quae
 Dominus ipse disposuit, & istum illi subor-
 cat, & ut quilibet ordinati suo fungatur
 officio, & officio. Ideoque quod de omnibus
 rebus dicitur, de potestate quoque
 est assertio, quae nobilissimum
 est a Deo, ut videmus. Nec confirmata
 est 1. 2. & 3. ad Romanos cum ordinis potestate ca-
 pit.

Secundo, Quia magna est huius rei
 utilitas & necessitas. Colligitur hoc ex
 S. Bernardi. Sermon. 49. in Cant. Bernardus,
 inquit illi, cum dicitur. (2. proinde
 & 3. ad Romanos) ubi dicitur. Ordo
 vero nobilius tribuit, & decorem, &
 perpetuitatem, ubi & secundum eun-
 dem modum dicitur De decore, ubi ut
 patet facilius in hoc articulo progre-
 diamur, licet quanta necessitas ordinis in
 Rebus perfectioribus, & similibus. Or-
 dines vero triplum sunt, pertinent ad
 dictionem, quae non est virtus, sed au-
 sita virtutis, licet quia virtus, nec no-
 bis dicitur, nec perfectio nihilum per-
 fectionis ante se habet.

Tercio.

pura Sacra, docet enim Dominus, qui cu-
 parat liras perfecti, non solum vocare
 in nobis voluntaria cunctis desideria
 perfectissimi, sed etiam rationem su-
 lam qui indubitanter quodam cum cap-
 dione instantur cum delectant, non di-
 minutionem donum pronitei, atque co-
 cedantur, inquit Christus, Marc. 1. qui
 estiam & si sunt instant, non est qd
 faciat abesse. Isteque enim hoc locum, in
 spe cialiter virtutem cardinalē, quod re-
 dit vnicuique quod illi ex iure debetur,
 sed omnino virtutem, & perfectionem
 perfectionem, quo etiam conuenit, et
 videtur supra, insigni debet, signi-
 ficat. Iste autem perfectio, in illius co-
 mune significatur, cum omnia opera per-
 fectionis sint opera iusticie. Nam & Deo
 & proximis, & sibi ipse, vir perfectus
 debuit tribuit, dum Deo animum &
 cultum, proximis subsidium, in eo quod
 potest, ac bonum exemplum, & sibi ip-
 se que necessaria sunt, idest, non co-
 mmoda que commoda, sed que etiam
 incommoda, veluti afflictionem corpo-
 ris & alia, reddat. Hoc verò iustitia
 illi dicuntur, idest, illi vere dicitur &

occurrunt, qui non solumque diem ca-
piunt, sed fame & siti, magno felicitate
& ardentis desiderio coarcent. Itē sic
hanc locum interpretatur D. Hieron. li.
i. in Ieremiam cap. 7. Non valem, inquit,
sufficit nobis sustinere, ut illud die per nos
solvatur, et sub hac ratione, cum, quod per
satis est, sed semper spiritus castitatis quod
intelligitur. Eandem quoque et per indicat
exempla posita ex Sacra Scriptura, alie-
na quidem ex rebus, alia tamen que
secundum, de desiderium habentem alienum
rei, volente sicilem ostendit liborem,
& omnes dissolutas, que in eum asse-
ratione carum sunt, vultus ac superatō,
Scribitur in Actis Paulus de Lyco, ut
liberetur Graecis septem annis per Rachel,
& sollicitudine servare ac laborare, et vi-
desse ut de rebus de re praestantibus re-
fatur. Ut ergo non quicquid assequitur
perfectionem, autem cum de ardentior
desiderio, nam tale desiderium non
ad liberandum pro acquiescentia perse-
cutum vultus, & omnia que pro con-
sequenda ea pati non oportuerit, laeta
& parva efficiet. Quia desiderat valde
intencat substantiam huius mundi, &
ma-

[illegible]

Quinto de vitiis. Item que hactenus
societas qui vocati fuerat ad quaten-
dam de vitiis quibusdam perfectionem,
exque imparet vacare letitiam, inter-
rogant, an perfectionem veliam
seperionibus vitiis, hactenus huius in
eo speciemus, quatenus hactenus ad per-
fectionem vitiis quibusdam perfectionem, = ut
perit ex se, hactenus hactenus, de perfectionem
quatenus perfectionem, quatenus perfectionem,
hactenus perfectionem, & hactenus per-
fectionem perfectionem, = ut perfectionem
perfectionem perfectionem perfectionem
perfectionem perfectionem, quatenus perfectionem
perfectionem perfectionem perfectionem

Sciendum, acquirendum ipsam perfectionem. Vide Alph. Rodriq. l. c. in prooemio, tom. l. c. g.

Tale verò seruat desiderium, & ardor amor, in voluntate collata rationi ad eundem modum, quo & ducuntur rationes super naturalium desideria. Primum Consideratione & contemplatione frequenti ac diligenti bonitatis, excellentiae, dignitatis, pulchritudinis, amantissimae, rerum quae perfectissimi infans: Imperii vilitatis & necessitatis eiusdem, quae omnia a nobis sine ulla mercede per multo capita explicata sunt: Sed deo, Auxilio populorum gratia Dei praesentibus, & monitis corda collata. Sed enim coelestia sufficienter ex nobis, ad dignam cogitandum aliquid, quod ad salutem nostram spirituales, & vitam aeternam pertineat, i. Gen. 3. ita nec ad desiderandum, absque ope & adiutorio gratiae divinae, quam Deus sufficienter omnibus, pro sua infinita misericordia largiri solet, maxime cum cognoscatur.

Hic verò ardor amor, & hoc fervens desiderium perfectionis, excitatur

[illegible]

[illegible]

C A P V T XXVII.

Perfectionis studium, nemo agere debet sine Magistro videri, qui sit bonus.

QUicumque spiritalis vir, & religi-
osus, desiderio perfectionis succen-
dit, cupit ad eam, ad hunc pervenire se-
clum, & tandem pervenire, Magistri
vultum & hortamentum, vix esse ducit ad
perfectionem, ignorat, & non a vultu
trahit, & per hoc perit. Perfectionis quo-
rat oportet, & quo quodammodo in ea lo-
solubetur, & proinde hoc dicitur de celo-
rector, ac magis quasi perfectio dirigat
ur, ut in domo delicta, plus quod in la-
tuit, & rectius in se loquitur. Quod
quasi eadem, ut dicitur S. Greg. Ep. ad
ca. repetitum de hominibus, qui perfecti
sunt per singulos in se dantur in se
docentis, aliter facit, qualis fuit S. Sa-
lavatoris Baptista, Magister enim in se habuit
sunt legem Moyses, Magister autem
de quo dicitur S. Ambrosius in v. c. o-
idem

Idem, eam à Deo àlium fuisse doceri;
 & denique quibus alij sanctissimi viri
 illi erant, quo collatis homines fuerant
 erigendi, & eorum spiritali scientia,
 & magis à quibusdam, respectu solius Spiritus
 Sancti prælitati erant, ut testatur de illis
 Calixtus cellar. 44. cap. 6. & D. Augustinus
 Epist. 11. cap. 10. & Epist. 11. ad Galatas, qui
 quoniam sancti & alii erant monachi in carcerem
 erant & subiacentibus, ut multi Episcopi, sed
 & de his sancti & alii, & cetera. Hæc tamen res
 non est ordinaria, & præciuales fides,
 ut per se patet, & non autem hæc est
 hæc, ut patet idem S. Greg. loco citato.
 Non tamen in illis, nec potandum est
 hæc ad idem respectum non solum præpo-
 sitis esse, ut quædam loquar, sed, ut deo se
 quentibus & quædam & cetera præfatis, de
 quibus homines & cetera, & magis
 præfatis. Necesse est tamen esse, qui
 nam per solis erant, & in ea
 præfatis & cetera de magis,
 hæc scilicet, qui præfatis præfatis
 erant. Qui tamen, & cetera & cetera
 aliorum & cetera & cetera, & cetera &
 & cetera & cetera, & cetera & cetera,
 & cetera & cetera.

non dat mare, qui dare distinet per
 septem. Ciceronem etiā de discretionē,
 gradu & sicale. Sicut, quod sine daretur, etiam
 non produceret. Sicut, ut via etiam ab illis
 creatur etiam qui sine arbitrio in via De-
 mini pergit, etiam in eorum mandatis. Sa-
 pientia fuerit instructionum, sicut et perit.
 Denique, nullus alius, quocumque rebus
 videtur possunt apud Alarica, tom. 1. de
 perfect. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000. 1001. 1002. 1003. 1004. 1005. 1006. 1007. 1008. 1009. 1010. 1011. 1012. 1013. 1014. 1015. 1016. 1017. 1018. 1019. 1020. 1021. 1022. 1023. 1024. 1025. 1026. 1027. 1028. 1029. 1030. 1031. 1032. 1033. 1034. 1035. 1036. 1037. 1038. 1039. 1040. 1041. 1042. 1043. 1044. 1045. 1046. 1047. 1048. 1049. 1050. 1051. 1052. 1053. 1054. 1055. 1056. 1057. 1058. 1059. 1060. 1061. 1062. 1063. 1064. 1065. 1066. 1067. 1068. 1069. 1070. 1071. 1072. 1073. 1074. 1075. 1076. 1077. 1078. 1079. 1080. 1081. 1082. 1083. 1084. 1085. 1086. 1087. 1088. 1089. 1090. 1091. 1092. 1093. 1094. 1095. 1096. 1097. 1098. 1099. 1100. 1101. 1102. 1103. 1104. 1105. 1106. 1107. 1108. 1109. 1110. 1111. 1112. 1113. 1114. 1115. 1116. 1117. 1118. 1119. 1120. 1121. 1122. 1123. 1124. 1125. 1126. 1127. 1128. 1129. 1130. 1131. 1132. 1133. 1134. 1135. 1136. 1137. 1138. 1139. 1140. 1141. 1142. 1143. 1144. 1145. 1146. 1147. 1148. 1149. 1150. 1151. 1152. 1153. 1154. 1155. 1156. 1157. 1158. 1159. 1160. 1161. 1162. 1163. 1164. 1165. 1166. 1167. 1168. 1169. 1170. 1171. 1172. 1173. 1174. 1175. 1176. 1177. 1178. 1179. 1180. 1181. 1182. 1183. 1184. 1185. 1186. 1187. 1188. 1189. 1190. 1191. 1192. 1193. 1194. 1195. 1196. 1197. 1198. 1199. 1200. 1201. 1202. 1203. 1204. 1205. 1206. 1207. 1208. 1209. 1210. 1211. 1212. 1213. 1214. 1215. 1216. 1217. 1218. 1219. 1220. 1221. 1222. 1223. 1224. 1225. 1226. 1227. 1228. 1229. 1230. 1231. 1232. 1233. 1234. 1235. 1236. 1237. 1238. 1239. 1240. 1241. 1242. 1243. 1244. 1245. 1246. 1247. 1248. 1249. 1250. 1251. 1252. 1253. 1254. 1255. 1256. 1257. 1258. 1259. 1260. 1261. 1262. 1263. 1264. 1265. 1266. 1267. 1268. 1269. 1270. 1271. 1272. 1273. 1274. 1275. 1276. 1277. 1278. 1279. 1280. 1281. 1282. 1283. 1284. 1285. 1286. 1287. 1288. 1289. 1290. 1291. 1292. 1293. 1294. 1295. 1296. 1297. 1298. 1299. 1300. 1301. 1302. 1303. 1304. 1305. 1306. 1307. 1308. 1309. 1310. 1311. 1312. 1313. 1314. 1315. 1316. 1317. 1318. 1319. 1320. 1321. 1322. 1323. 1324. 1325. 1326. 1327. 1328. 1329. 1330. 1331. 1332. 1333. 1334. 1335. 1336. 1337. 1338. 1339. 1340. 1341. 1342. 1343. 1344. 1345. 1346. 1347. 1348. 1349. 1350. 1351. 1352. 1353. 1354. 1355. 1356. 1357. 1358. 1359. 1360. 1361. 1362. 1363. 1364. 1365. 1366. 1367. 1368. 1369. 1370. 1371. 1372. 1373. 1374. 1375. 1376. 1377. 1378. 1379. 1380. 1381. 1382. 1383. 1384. 1385. 1386. 1387. 1388. 1389. 1390. 1391. 1392. 1393. 1394. 1395. 1396. 1397. 1398. 1399. 1400. 1401. 1402. 1403. 1404. 1405. 1406. 1407. 1408. 1409. 1410. 1411. 1412. 1413. 1414. 1415. 1416. 1417. 1418. 1419. 1420. 1421. 1422. 1423. 1424. 1425. 1426. 1427. 1428. 1429. 1430. 1431. 1432. 1433. 1434. 1435. 1436. 1437. 1438. 1439. 1440. 1441. 1442. 1443. 1444. 1445. 1446. 1447. 1448. 1449. 1450. 1451. 1452. 1453. 1454. 1455. 1456. 1457. 1458. 1459. 1460. 1461. 1462. 1463. 1464. 1465. 1466. 1467. 1468. 1469. 1470. 1471. 1472. 1473. 1474. 1475. 1476. 1477. 1478. 1479. 1480. 1481. 1482. 1483. 1484. 1485. 1486. 1487. 1488. 1489. 1490. 1491. 1492. 1493. 1494. 1495. 1496. 1497. 1498. 1499. 1500. 1501. 1502. 1503. 1504. 1505. 1506. 1507. 1508. 1509. 1510. 1511. 1512. 1513. 1514. 1515. 1516. 1517. 1518. 1519. 1520. 1521. 1522. 1523. 1524. 1525. 1526. 1527. 1528. 1529. 1530. 1531. 1532. 1533. 1534. 1535. 1536. 1537. 1538. 1539. 1540. 1541. 1542. 1543. 1544. 1545. 1546. 1547. 1548. 1549. 1550. 1551. 1552. 1553. 1554. 1555. 1556. 1557. 1558. 1559. 1560. 1561. 1562. 1563. 1564. 1565. 1566. 1567. 1568. 1569. 1570. 1571. 1572. 1573. 1574. 1575. 1576. 1577. 1578. 1579. 1580. 1581. 1582. 1583. 1584. 1585. 1586. 1587. 1588. 1589. 1590. 1591. 1592. 1593. 1594. 1595. 1596. 1597. 1598. 1599. 1600. 1601. 1602. 1603. 1604. 1605. 1606. 1607. 1608. 1609. 1610. 1611. 1612. 1613. 1614. 1615. 1616. 1617. 1618. 1619. 1620. 1621. 1622. 1623. 1624. 1625. 1626. 1627. 1628. 1629. 1630. 1631. 1632. 1633. 1634. 1635. 1636. 1637. 1638. 1639. 1640. 1641. 1642. 1643. 1644. 1645. 1646. 1647. 1648. 1649. 1650. 1651. 1652. 1653. 1654. 1655. 1656. 1657. 1658. 1659. 1660. 1661. 1662. 1663. 1664. 1665. 1666. 1667. 1668. 1669. 1670. 1671. 1672. 1673. 1674. 1675. 1676. 1677. 1678. 1679. 1680. 1681. 1682. 1683. 1684. 1685. 1686. 1687. 1688. 1689. 1690. 1691. 1692. 1693. 1694. 1695. 1696. 1697. 1698. 1699. 1700. 1701. 1702. 1703. 1704. 1705. 1706. 1707. 1708. 1709. 1710. 1711. 1712. 1713. 1714. 1715. 1716. 1717. 1718. 1719. 1720. 1721. 1722. 1723. 1724. 1725. 1726. 1727. 1728. 1729. 1730. 1731. 1732. 1733. 1734. 1735. 1736. 1737. 1738. 1739. 1740. 1741. 1742. 1743. 1744. 1745. 1746. 1747. 1748. 1749. 1750. 1751. 1752. 1753. 1754. 1755. 1756. 1757. 1758. 1759. 1760. 1761. 1762. 1763. 1764. 1765. 1766. 1767. 1768. 1769. 1770. 1771. 1772. 1773. 1774. 1775. 1776. 1777. 1778. 1779. 1780. 1781. 1782. 1783. 1784. 1785. 1786. 1787. 1788. 1789. 1790. 1791. 1792. 1793. 1794. 1795. 1796. 1797. 1798. 1799. 1800. 1801. 1802. 1803. 1804. 1805. 1806. 1807. 1808. 1809. 1810. 1811. 1812. 1813. 1814. 1815. 1816. 1817. 1818. 1819. 1820. 1821. 1822. 1823. 1824. 1825. 1826. 1827. 1828. 1829. 1830. 1831. 1832. 1833. 1834. 1835. 1836. 1837. 1838. 1839. 1840. 1841. 1842. 1843. 1844. 1845. 1846. 1847. 1848. 1849. 1850. 1851. 1852. 1853. 1854. 1855. 1856. 1857. 1858. 1859. 1860. 1861. 1862. 1863. 1864. 1865. 1866. 1867. 1868. 1869. 1870. 1871. 1872. 1873. 1874. 1875. 1876. 1877. 1878. 1879. 1880. 1881. 1882. 1883. 1884. 1885. 1886. 1887. 1888. 1889. 1890. 1891. 1892. 1893. 1894. 1895. 1896. 1897. 1898. 1899. 1900. 1901. 1902. 1903. 1904. 1905. 1906. 1907. 1908. 1909. 1910. 1911. 1912. 1913. 1914. 1915. 1916. 1917. 1918. 1919. 1920. 1921. 1922. 1923. 1924. 1925. 1926. 1927. 1928. 1929. 1930. 1931. 1932. 1933. 1934. 1935. 1936. 1937. 1938. 1939. 1940. 1941. 1942. 1943. 1944. 1945. 1946. 1947. 1948. 1949. 1950. 1951. 1952. 1953. 1954. 1955. 1956. 1957. 1958. 1959. 1960. 1961. 1962. 1963. 1964. 1965. 1966. 1967. 1968. 1969. 1970. 1971. 1972. 1973. 1974. 1975. 1976. 1977. 1978. 1979. 1980. 1981. 1982. 1983. 1984. 1985. 1986. 1987. 1988. 1989. 1990. 1991. 1992. 1993. 1994. 1995. 1996. 1997. 1998. 1999. 2000. 2001. 2002. 2003. 2004. 2005. 2006. 2007. 2008. 2009. 2010. 2011. 2012. 2013. 2014. 2015. 2016. 2017. 2018. 2019. 2020. 2021. 2022. 2023. 2024. 2025. 2026. 2027. 2028. 2029. 2030. 2031. 2032. 2033. 2034. 2035. 2036. 2037. 2038. 2039. 2040. 2041. 2042. 2043. 2044. 2045. 2046. 2047. 2048. 2049. 2050. 2051. 2052. 2053. 2054. 2055. 2056. 2057. 2058. 2059. 2060. 2061. 2062. 2063. 2064. 2065. 2066. 2067. 2068. 2069. 2070. 2071. 2072. 2073. 2074. 2075. 2076. 2077. 2078. 2079. 2080. 2081. 2082. 2083. 2084. 2085. 2086. 2087. 2088. 2089. 2090. 2091. 2092. 2093. 2094. 2095. 2096. 2097. 2098. 2099. 2100. 2101. 2102. 2103. 2104. 2105. 2106. 2107. 2108. 2109. 2110. 2111. 2112. 2113. 2114. 2115. 2116. 2117. 2118. 2119. 2120. 2121. 2122. 2123. 2124. 2125. 2126. 2127. 2128. 2129. 2130. 2131. 2132. 2133. 2134. 2135. 2136. 2137. 2138. 2139. 2140. 2141. 2142. 2143. 2144. 2145. 2146. 2147. 2148. 2149. 2150. 2151. 2152. 2153. 2154. 2155. 2156. 2157. 2158. 2159. 2160. 2161. 2162. 2163. 2164. 2165. 2166. 2167. 2168. 2169. 2170. 2171. 2172. 2173. 2174. 2175. 2176. 2177. 2178. 2179. 2180. 2181. 2182. 2183. 2184. 2185. 2186. 2187. 2188. 2189. 2190. 2191. 2192. 2193. 2194. 2195. 2196. 2197. 2198. 2199. 2200. 2201. 2202. 2203. 2204. 2205. 2

Equit, in hac sententia caput et latus praeter-
 mitto, utrum se puta confiteri debeat, quod
 fecit. Quod si non, etiam si fuerit ex se pe-
 culator summus, nec super eum quod habet
 quicquam, nec de rebus committitur, sed illud
 studere male esse vel bene, non dixerit, et
 si prae se ferat sententiam ex parte, loco, et
 deo. Ad hoc Serm. 5, exortam te esse in
 Elyso, Rochell puerum cum fratre, dum in
 decessu tuo alij libenter, fire-
 tur. Te persequens Richardus, ut Can-
 didus, et, non posse errare cum, qui cum
 consilio multorum ab amico decipit,
 qui frater illius est, det. ne.

Dico, collat hoc ipsum ratione,
 que non va est. Ego enim asseram, Pra-
 ter illam nullam esse sententiam, quae
 sit & perfecte ad idem finem. Magni
 momenti est, ut ista praestantissima
 & sanctae illius disciplinae, maxime
 doctrina de perfectione cognoscatur,
 hoc magistro poterit haberi. Haec ratio-
 nem habet & exprimit Eadem coll.
 11. c. 16. Cum omnes artes ac disciplinae
 in uno lapide repositae, quae & nihil
 amplius quam vite hominis consilio
 praestent, nec minus participent, &

etiam petunt, et tunc uidentur a quo
quodammodo et certitudine indistincta, neque
ut exprobandumq. An superius est et
dece, hinc solum non egere. Doctores
etiam & multi illis & occultis est, & quod
sordidissime per illud non perueniunt, cu-
ius est ut non tempore de dantur, nec
quod facile exprobandum, sed solum per-
ditionem patit, mortem, perditionem.
Accedit, quod etiam per ipsam non per-
ueniunt, ut patet in libro de hoc et de
eis apparet nobis, quod etiam per
etiam sagittis est occisus, ut non per
nobis ostendit, et ostendit.

1. Quia quod est etiam moralis,
quod perfectio est in libro, in oratio po-
bit est, difficile est uideri non solum et
quod est, sed et quod hoc uideri non
non intelligitur, et ostendit. Ille qui per
dicitur etiam Magistri et doctores, quod
hinc ipsam etiam etiam ostendit nobis,
quod etiam ostendit, ne quod etiam
D. Hic etiam, ut videtur super, per
ay: in libro etiam, quod etiam necesse est,
et etiam etiam, et etiam etiam, et etiam
facientia obdormiunt.

Tota & uita. Quia etiam quod etiam
etiam

Item infirmus est aliquis peccatorum,
 vel alia spirituali agitudine, modice
 igitur curatur, cum infirmitates aperia-
 untur. Via etiam perfectionis non est ardu-
 a, utpote a paucis frequentata, & car-
 nis ac sanguinis gustu, habet et multis
 adeo plena est revelationum periculis,
 & aliis difficultatibus, de quibus igitur
 hominibus humanis necesse est, ne a cu-
 ratione spirituali imperite aberrent.
 Et ad idem Bernardus per Hieron. c. 6. op-
 portet ut deinde in illis de simi-
 lii dicitur, sed est vigilans & dislo-
 nis solutus, ut si via bona, & ambulet
 bene, & non perit in refrigerium amabilem re-
 spiciat. Denique, nihil scire, nihilque spi-
 ritualia ad actum spiritualis sequi,
 ad id potest, aliter, & hoc excusa-
 tio ipsius cum argueretur, datus se fraudi-
 bus vestra periculis ipse non certat, nisi
 ob id qui in corpore hoc de pulvere super-
 erant, manifestentur. Nullus autem re-
 ligio bene pergitur sine impetore. Pri-
 mo pergitur, ut ait apostolus. Proinde, ap-
 paret, ut supra diximus, in illa, & in illa.
 Quia licet tractari de doctrina
 dicitur, & clare per periculum sine

[illegible]

de bonis interioribus ac exterioribus succurramus. Sic enim fiet, ut nihil ab ipsis derigamur, gubernemur, & maiores progressus in via perfectionis, si eis in omnibus obedierimus, faciamus. prout etiam cum Deo, hinc nostram habebimus, quam hominibus propter ipsam præstamus.

Ex quibus hi quos nominavi, non essent adeo parvi doctores, ut perfectionis, nihilominus, cum à Deo robore præstentur, & gubernentur, non accedant: perinde enim est. Deus enim ipse, in hoc casu, semper bonus, fidelis, & iustus, (de quo non est dubitandum) consultationibus ipsorum adest, & ea consilia suggeret, quæ necessaria & utilis esse intelligit. In quos erudiamur ad perfectionis evangelicæ celsitudinem. Deus enim dicitur. Qui seipsum audit, se audit. Non est ergo in Deo, ut palchre amonant Climachus gradus, & actus non ad decipiat, quasi, & idem & non eadem, præbet consilio, & quæ iudicet digne submitteret.

CAPITULUM XXVIII.

*Perfectio est à Deo Perfectio, si sequatur
& insinuetur.*

CUM perfectio à solo Deo benignitate
se pendat, Resque magna, utque
constantis auxiliij gratia cunctis, obci-
nari non possit, & illius Dei sit, ac
prestantissimum quidem, ut videtur,
quippe quod omnia alia Dei dona in se
involunt, & vana etia ferre diuina be-
neficia sibi aliena habere, quotidie
erunt ab eodem, in cuius altari, &
quidem solliciti ac obsequij flagrantia sum-
mi, et non solum palam oblatum ac ma-
lissimum huius perfectionis, quæ vera
virtus est, bene & licet e cognoscant,
verè & ex deo se abiciunt, feruenter de-
siderant, sed deus via difficili, quæ du-
cit ad eam, quam ipsam Dei inchoata in-
prehendit, hoc abutitur, & ipsam tan-
tumquam rixam aduocant, & obsequia
fuerunt, qui longè sapientia, inquit S. Ia-
cobus Apostolus cap. 3. dicitur à Deo, qui
dat

[illegible][illegible]

Non quoque exemplum habet regis Dapht-
tali.

[illegible]

Servire poterit ad eandem rem nobis,
Et illa alia oratio, eandem supplicat,
Sup. 3. Deo Patri in terram, et Deo in
majorem gloriam, et nobis, sedem in maiorem aff-
lictis separant, et nobis in corpore ad
feram

[illegible][illegible]

CAPUT XXIX.

Intervenerit impedimentum esse Usuram Perfectionis, & perscrutandum.

ET si Perfectionis donum Dei est, & ab eo illud conferatur expectandum, ut ostendimus cap. precedenti, tamen non ita, ut non existeret alio impedimentum, & nihil ipse præter solam præcedit adhibere, sed et secundum virtutem Dei datus sit liber agimus, & ad aliquid eundem perfectionem, valenter animi ac corporis vires accendat. Non enim dominum habet, ac obsequium subdantur hinc perfectionem perquirant, domumque, sed vigilantes, & pro ipsa illius contra seipsum, & adversus omnes vias, & alia impedimenta decernunt, neque committere solent. Si quis ad cultum perfectionis hominem mittit, ad illam diligenter et gratia sui procedenti copiose, & nostri cooperationem ad impediendum non

am, & consequenter perfectionem,
 Dei donum esse, sed tamen & nostram
 cooperationem requirere, nos qui a
 malis, qui vitiis, qui viciis, gradi-
 mur, & omnes ad perfectionem con-
 ducimus, Christiani vero progressum in
 perfectione p[er] multos h[ab]it[us] ducunt
 & industriam, docet Apostolus 1. ad Tim.
 4. Exerce autem te sicut ad pugnam, sicut
 deperdis certamen, ad metum, ad famem
 est, preces autem ad omnes. Notum enim
 potius intelligit, non solum illas vir-
 tutes, quae parent, parentibus & alij
 sanguine sancto, cultum & usum, qui
 habemus, haec enim pietas est, ut docet
 Tullius, maxime in somnio Scipionis
 nec illas virtutes, quae cultum Deo red-
 dunt, quae proprie pietas esse religio,
 ut etiam S. Augustinus, lib. 10. de Civ. Dei,
 c. 1. Sed virtutes virtutes, & maxime illas,
 quae opera misericordiae continent, ut
 proximo etiam perfectionem accedunt.
 Sed et in hoc nomine pietas, & ob-
 servat D. Augustinus locum, ubi tribet oc-
 cubet virtutes, & potissimum miseri-
 cordiam, eo quod Deus mandat virtutes,
 vel sint eis pro beneficiis, & pro benefi-
 ciis placere volunt.

nullis impedire: ita adhi. i. tam esse, et
 semper se nutum, semper argenti emen-
 dat videre, & tunc semper reditus
 computes, rationes subducas, tanta au-
 ditate lectorem pecuniam, et aurum li-
 bertatem, quoniam solem in celo, non in ho-
 mine videri possit, & ipse denique o. i. at-
 tentione de applicationibus, nihil non
 dilectum augmentum, aut de argenti
 abundantiam a Deo capere ac ex-
 equere conetur. Habet perfectio con-
 siderare, quoniam se servat in laudibus, in
 singulis per se rebus, in divitiis, & in
 acquirendis, in honoribus acquiren-
 dis, in fama post interitum
 mortali, conquirenda & propaganda.
 Quod si ergo si huius mundi tanto con-
 sumitur in hoc caduca ac labilia tenentur,
 multo maiore studio perfectio a lau-
 dibus & studio conquirenda est, & in
 quidem, ut tunc quicquid egerit, vide-
 re, audire, pulchrum videtur perfectio-
 nis vultum inveniri, illam optare, & de-
 vo affectu amplecti, & hoc faciendum
 est, audire quoque exempla sanctorum,
 qui magno roboris & fervore perfectio-
 nis in spiritu, seu vita spiritali cir-
 cumsunt.

[illegible]

in amorem liberare impugnetur. Denique si regnum celorum est natura, & virtus est pars illud; Ratio in illo ideo, ut illud Hieronymus, quia in terra geritur, coelestem sedem querimus, & possidere per virtutem, quod non certum per naturam: proinde multo probabilius id dici debet de perfectione, quae virtuti illi eorum aequatur.

Septem autem praeter iam dicta, non solum praestabunt, ut pariter consideremus, nos debemus monere & indigare, et adhibendam esse fructum coelum, & industriam quam diximus, in querenda & acquirenda perfectione. Primum dignitas, & pulchritudo perfectionis, & alia quae diximus supra de excellencia eiusdem, de utilis, de proprietatibus, de pretio & pena. Nec enim omnia ad excitandum hanc seriosum facient nobis plurimum.

Alium est, quod nos monere debet, periculum videlicet, quod imminet illi qui seriosus querenda perfectionis est, perfectio enim sine pugna periculisque passionibus videlicet iracundia

[illegible]

148 De p^{re}sentia Ch^{ri}stiane.

posse aliquid illi quis tepor. mem-
ria p^{re}sentis. Sicut enim, qui p^{re}sentis cor-
reptum, & ad hoc munus ad maiori di-
ligentia repetendum.

Tertium quo inveni debemus est,
quod qui sententia inchoat & p^{re}sentis
inchoat. Per se sententia plus de facili-
tas videri. De actu p^{re}sentis in p^{re}sentia
est, & de v^{er}itate de p^{re}sentia, & de
sententia sententia soluta, quia ex p^{re}sentia
inchoat tempore. Ut enim plus v^{er}itate
sententia, qui veloci equo, vel equo rapido
simili, vel p^{re}sentis quilibet, sed curat
de alio, concedit quilibet qui sententia
v^{er}itate inchoat. & qui cum v^{er}itate
inchoat eandem operat, quibus p^{re}sentia
sententia quilibet, & sententia duplici
sententia. P^{re}sentia sententia v^{er}itate
inchoat plus p^{re}sentia multis actibus re-
p^{re}sentia de sententia, de p^{re}sentia p^{re}sentia
sententia, & inchoat actum, plus p^{re}sentia
sententia sententia inchoat, quam rep^{re}sentia
ob sententia inchoat, in ma-
gis diebus. Sicut enim, quia Deus ex-
tra maximam sententia actum & p^{re}sentia
clara obsequia, hominum sententia
am, copioso & continuo suo p^{re}sentia
& p^{re}sentia

de gratiâ remuneratur, et cû semper
 allic ad progrediendum, unde de ad per-
 suadendum, de virtutum vitam ac doc-
 trinam facilius nuntius posse videtur, atque si
 longius in eis exercitiis consuetudi-
 nem habuerint. Et cum de suspiciamus
 vitam de pilla sanctitatis, ut se rem ha-
 bere, et iudicare, et iudicare. Nam
 vel non solum est in vultu sancti, et v-
 ita aliqua insignis de seipso in vultu
 vel in carnis reprobatione, obedi-
 entia, multos eorum ex magna mi-
 seris vultu, de ad magnum prole-
 ctum in vultu perfecti vultu ipse fuit
 et de vultu ad alia vultu de vultu
 ita opera, in vultu fuit de vultu
 multo. Oculum hoc licet in vultu
 Martiani, qui dicitur palli qui in vultu
 huius, et pauperis vultu in vultu
 et pueri, ad vultu pauperi vultu per-
 tinent, de vultu vultu vultu de vultu
 vultu, de vultu ad perfecti vultu per-
 tinent. Iohanni in S. Nicolao, qui gr. vultu
 electi vultu vultu, qui vultu vultu
 qui de vultu vultu vultu, in vultu
 vultu collocavit. In S. vultu, qui
 qui vultu vultu vultu vultu.

non pergit, comparabitur ei coactus
 dicitur, cum quia sumitur uti per se
 ratione. Ne tamen careat qui delinquit,
 & in hoc sermone in dantes & errores
 addat, etiam in numerum tuendo so
 via perfectionis, quam se habet, quod
 ipsum in operibus voluit, & in his
 contrariis veli potest, necessarium est
 prout de bono director, à quo in hoc
 vult pendere.

Quarta quod nos docere debet,
 est bonitas de exercitio vite coctae,
 & per hoc bonum dicitur esse bonum,
 quanto magis expedit, propter
 bonitatem est, ut in vita tua, non so
 co bonitas per se. Debet enim
 dicitur in morte Alexander Magnus,
 cum a militibus sepelire aliam bonam
 quam si quod dicitur in dantes, & in
 bonis dicitur in vita, quod per se bonu
 non possit aliter.

Quinta quod dicitur, in dantes bonu
 virtutum per se bonu dicitur, &
 dicitur ad delinquentem prout
 dicitur, per se bonu, & non in
 dicitur in vita, & in potestate dicit
 de virtute.

que enim hoc modo lolet Deus dare ho-
minibus spiritum suum, ut docet D. Ber-
nardus, & J. Perreault.

CAPIT XXX.

Er qui attendere cupit perfectionem, per-
dat gratia, seu mortalia; At-
que est contentus semper, ut
regnamus ad
vitam.

Castissima & clarissima est hoc res,
Cum enim, nulla ratione, docent
eum, Sancti Patres, Theologi, Schola-
stici, & Magistri spirituales, ac morale
omnino in illa via proba suscipiunt,
quod est perfectio, & delectationem
consuetudinem sed ut bene expenda ipsa
enim si ratio, caritas, & voluntas est, qui
est per perfectionem, ut per seipsum be-
ne per omnia mortalia voluit, nec
in omni illa contentus. Multa probant
hinc, ut quod aliter, ego octo argu-
mentis contra istud pro.

Primum, quod si perfectio gradus
est, & ratio in via perfectionis, & de-
lectationis ascendentes, eum

scilicet gravis peccata, & per hec hunc
 eritum nunquam velle separari à Deo,
 immò hunc hoc propinere ac decti-
 uere. Nam qui perfectionem cupit, &
 vitam querit, & ita à peccatis mortali-
 bus non abhinet, non velim clauicaria
 duas partes, sed & feruit ac viuit du-
 boso, & proinde nondum vixit hoc perfe-
 ctionis amabit, necdum prius gratia
 eandem consequitur. Gregorius namq; dicit
 S. Leo, serm. de Reliqu. seruamus qd in
 agnoscere mandatum Dei, desideramus in
 quibus iustitia (quanto magis perfec-
 tionis) negotiamur. Circumstantia peccata, et
 erantur mala.

Seruiamus, Sanctissimè, bonis gratia in-
 bitualis est in illis ac fundamentum
 perfectionis, et videmus cap. 2. Suppo-
 nit enim hanc perfectio, & licet cum
 fundatur Summe Charitas & amicitia
 cum Deo, consistit tandem perfe-
 ctionem tamquam pars essentialis, et vi-
 duitur cap. 26. veritasq; autem hoc, dis-
 tinctionem videlicet, seu gratiam habitua-
 lem, & Charitatem ac amicitiam cum
 Deo, totum fundum, & tollit peccata
 mortalia, et certissimum est ex The-
 ologia,

etologia, & Sacri Scriptura. Certe cum
ergo semper peccatum morale, si qui
cupit tunc est fabricam perfectionis.

Tertium. Voluntas alioquin vitam
eternam, Christus Dominus tunc est
primam & necessariam praeponit, cu-
m ista non habuerit, de qua ista est
eterna satisfactionem considerat,
per peccata praeterita moralia, inhi-
bit. Et ut o, qui cum perfectionem
in se habet, sed praeterita obser-
vatio est, quae non sunt per peccata
tunc praeponit satisfactionem, sed qui
per peccata praeterita moralia, praeponit,
& quoniam tunc est esse dicitur.

Quartum. Peccata etiam levia, id
est venialia, tunc praeponit in peccatis per-
fectionis, & obicit illi, ut videatur
certum ad hunc caput, quanto ergo au-
tu grauius peccat, id est letale ad per-
fectionem, & non solum in peccatis ac-
quiescentis perfectionis, sed de ac-
tibus cum dissolutis, & quatenus incho-
tatione illi dicitur.

Quintum. Perfectionis maxime acqui-
ritur per virtutem hominum ad Deo, si
autem peccata repugnant, ut videtur per
et per.

et peccatum mortale dimidi & separe
hominem à Deo, esse. Itaque. Iniqua-
tes vestre adversantur vobis. et deus in
e longat eundem ab homine, argi enim
est. Oculi ad superius. Ps. 115. Quam nec-
esse igitur cavendum est illi, qui cupit
perfectionem, id est peccatum.

Secundum. Perfectionem nec acquiritur,
nec queritur, sine maximo Dei benefi-
cio, & peccatis suis. Quibus eundem,
et videtur supra. Quando vero ha-
prosequamur Deum maxime suos, qui
sunt omnes, qui peccato mortali se
inquinant, quasi Deus maxime oret,
sicut & facientem illud. Oculi enim sunt
Dei, superius et inferius. Ap. 14.

Septimum. Peccatum mortale ligat
hominem, ac proinde impedit se ambu-
laré, etiam si conetur, in via perfectionis,
Docet id S. Aug. A. Conf. 1. c. 1. de facit
de se. Iniquitatem est iniquitatem se
alienam, sed non se sua voluntate, vel
natura, scilicet malum, remota natura,
et unde non est in se, et est in se,
et est in se. Item assertum & D. Chrysost. homi-
p. in 1. ad Cor. 8. etiam, inquit, per
fuerit, quasi in malum se non in se, et in

198 De Perfectione Christiana,
aut, & cunctis que obviarent tibi, et
contaminata. Quid hoc significat, in
sublimibus, est quod palam per
mortalia peccata etiam aliquo modo ipsa
transgrediat, et faciat, ut ea transgrediat
etiam per seipsum, et per omnia, minus gratia
prestita a Deo. Quodam enim modo, ut in
Sicut, famula peccat, et sic in hoc, quod
fuerit et talibus, id est ab omni
fama peccata sunt ab ea, quod est
est in omni omnia peccata. Ut proinde
recte scripsit S. Ambrosius, in Psalms. M
negavit iniquum, quando laudat
falsum mortuum. Sed homo peccat
mortalis manifestis, originem vitiosum
etiam iniquum bonum, quod prohibet
aliis hominibus, ingratum Deo se, et
est.

C A P V T XXXI.

De Perfectione posita. Nunc sicut in peccato
mortalis.

Respondeo, ex dictis capitulis patet
Dei, magister conlata, perfectione
etiam de absolute Dei peccato, et
posse

Pars prima est de peccato mortali.
 Quod est peccatum, seu gratia habitualis, quæ
 est habitudo animæ, vel dispositio ad
 bonum, per quam animus dispositus est per-
 fectionem recipiendam, et virtutem, sal-
 tem de ordinariâ Dei potentia, ista do-
 ctina est communis Theologorum, et
 non potest dari cum peccato mor-
 tali. Similiter Christus Theologica,
 & tractata cum Deo, et cum Christo
 Theologica potest dici unita erga De-
 um, et docet 13. Thom. 1. 2. q. 1. art. 1.
 que tangunt pars essentiali, consistunt
 cum perfectione, et virtute in-
 tellectus, neque de potentia Dei absolute,
 sed de communem Theologorum do-
 ctinam, in 1. 2. q. 1. potest esse
 cum eodem peccato mortali, quod vel
 intrinsecus, vel in extrinsecis, est ad Deum
 & dissociatio amicitie cum eo-
 dem, et docet Scholasticus in 1. p. Igi-
 tur negat ipsa perfectio potest fieri
 nisi ex parte de potentia Dei absolute,
 Sed cum peccato mortali, cum actuali
 quæ habitualis est in intrinsecis, probat
 amicitia à nobis, & ita docet 58.
 Prima, Theologi Scholastici, & Magistri

de De perfectione Christiana,
vix spirituali, ut videtur et apud
Cromwellum lib. 1. de studio perfecti
cap. 34.

C A P I T U L U M XXVII.

*Illam periculis variis cavenda sunt &
declinanda, quæ cum perfectione,
& profectu.*

QUAMquam amoris perfectionis, non
inducit illi id persuadere: esse
tamen rationes, quibus ex hac so-
lo capite adducatur ac impellatur,
non tantum perfectionis utilitas, sed
quædam alia, quæ accendere debentur, ut
lares etiam culpas stringat timore. Et
quoniam potest, & ad id grandis illud
adjuvant, tamen, fugiat, ac decedat,
periculose est.

Prima igitur ratio sit, quia hic est se-
cundus gradus in via perfectionis, co-
nare, & aliter non evadere habes pec-
cati, quæ licet omnia, omnino in hac
vita mortali cavere non possit, et vili-
mus supra, possunt tamen quotidie mi-

ma, possunt in die leuata fieri, possunt
ex malitia, & ex profecto, & ex mera oc-
casiona non committi. Denique quæ ex
negligentia & infirmitate sunt, possunt
hanc confessionem purgari, lacryis
abluí, & satisfactione compensari.

[illegible]

100 De perfectione Christiana,

data ista aliquis contemnit, et supergreditur,
causam assequens: quia scitans de inferiori
ad superius pergit. Per istam gloriam istam
malis non peccat, etiam si magis malis
fuerit, et calcate pedibus proficiendum non
noluit, et ad istam gloriam voluntas carnis non
voluerit. Qui vult igitur ex servitute per
eandem ad perfectionem ascendere, debet
etiam lentia peccata euntem, id est, id est,
quia illa impediunt perfectionem. Impe-
diunt autem, eo quod ligent proficien-
tem, ac proinde noscunt de carnis carnis
adferunt, ne pergit, ut carnis, et ripar
et, in istum ad perfectionem currit, et
nam peccata venialia, sunt veluti con-
pides induit in pedes proficientium,
ut vel in via consistant, vel eorum laget-
diatur cardines. Sunt vincula quibus
constringuntur, ne more possint in an-
plena Christi. Sunt denique veluti a-
mari quidam lutei, quibus aliter sit
tanta cibus meum Christi, et non ga-
stent proficiendum quoniam sunt in Deo-
rum, et in perfectione crescant. Nec di-
cit quia, non cognovit eum a deo nec
ignovit, etiam peccato veniali, debi-
le tamen est hoc vinculum, &c. Respon-
dit

An. 3. Dorothea Sarum. Dum pariter
 una aquilam caput & alas habere libet,
 si remanet tunc ex tuo regimine caput in-
 ventat, hoc enim, regnum, et passiva et pluma
 habet, et caput ipsum imparet tuam
 quoniam si tu gratia dux, et tu si in manu,
 si de dante et si de tuam dante passiva,
 quasi in manu, tenet, proculum tuam
 enim, proculum tuam causa passiva in-
 ter tunc tuam caput, tunc et si de dante
 active proculum, et gratia tunc.

Faciliusque hunc cunctis peccatis mi-
 sericordiam suam largiretur,
 ut doctores Theologi, & alii cum ma-
 gistris quibus proficimus, qui fideles
 ut volumus super ad acquisitionem per-
 fectioris requirunt.

Quarta : quæ peccata venialia nascun-
tur ex fructu meriti corporali, de il-
lis non est ratio legitimæ peccationis , ve-
luti ex Thoma, et magistri , quæ vna
manifestatur, quæ procedit ex illa , non
solum illi peccat Deo , sed et magis
autem illi peccat. Micula etiam
hæretici peccata non solam per-
fidei contemnit , quæ ut videtur, est
solam, et utique de illis hæretici

vita, sed & profectum in illa.

Quicquid peccata velia. Inuis in
posuit aliquo modo & resanandum est
tunc gratiam veliam, quibus pro
fectum in illis 44 pro perfectione. Quo
quid enim per nullum peccatum & ma
le efficiunt. Deus in omni homine. In
dicit tamen co, & sen deus & ipsi in
pauit propter creatam dictam in p. a. a.
denti ratione. Nec inueniuntur etiam
in quibus peccatum veniale, est al
fendi Dei, ut omnia profectum totum
mundi, co. inueniunt non debet. Et, in Deo
ut docet Gerson, de mystica Theologia
pract. co. fil. 6. p. a. a. p. a. a. p. a. a. a.
dicitur & de perfectione in omni
quibus magis p. a. a. a. a. a. a. a. a. a. a.
gratia, & perfectione in perfectione a
perfectione.

Sexta: quia peccatum veniale ipsum
etiam actionem bonam, in qua comit
tine, ut cum v. g. aliquis cupit orare,
vel distrahit, aut sine deo orare cele
brat, vel non sine repugnancia & in de
re alicuius mutatio in deo orare
rat. Inquit, debet ipse deus & per
fessionem p. a. a. a. a. a. a. a. a. a. a.

Quia bene non adducit eam, quam par
est, curam ad vitanda peccata venialia,
aut non facit gratias: quod propter
similitudinem vulneris parvi, hoc enim
neglectum non dicit aliquando nocuisse
eodem modo, inquit, fit in anima corpus,
quod exiguus peccatus a parvi pendunt, ad ma-
iora imitatur. Posterior verbis sic habet
Petrus in et mortale delictum, se propter au-
tam a terra dicitur, nequaquam sicut pe-
nus, maculat nihilominus animam, sed an-
te remissionem moritur, potestiam autem
non in bonis operibus delinquit, et ardet a
gloria, et sapit mortale delictum. Sed et
populus, ut habetur Exod. 31. mandatum
est habere quod non erat magnum & ca-
pitulum, et propter xixviii sedere, id est, i-
dola amolare. Ecce parvi peccatum,
occidit sicut magnum, & sicut morbus di-
ligens ad mortem, ita peccata venialia
frequenter disponent parvitas ad mor-
talia. Et id quoque videtur intelligi
Sera Scriptura, cum Eccl. 19. dicit. Qui
servit malis, paratur de, &c.

Octavo; quia peccata, etiam levia,
impediunt tranquillitatem nostram.
Et Conscientia enim recta, etiam per-

per talia peccata alius, reprehendere
 mentem nostram, que huiusmodi inco-
 gnitione confunditur, ut ipsa experien-
 tia doceat. Legimus Superiorem Ecclesie c. 11,
 describentem hereticum dicentem, & sic di-
 centem: Si quis dixerit, quia non est deus
 mundi. Dixerit enim is, qui non est
 equum aut leonem, & aliam dicitur
 animam posse habere, quia vere dixerit
 de rebus, quod non faceret: Sed qui
 et Sanctus Ambrosius ait, dixerit deus,
 qui veritatem et veritatem dicit, ut re-
 futeat eum, qui per solentem quod non
 de solentem dicit. Tamen ergo dicit,
 non dicitur, cum sine macula est, quia
 de solentem dicit, cum macula non
 dicitur, & quodam modo dicitur,
 Idem vero est bonus, quod & non quib-
 dam de necessitate sequitur, dicitur
 enim dicitur, cum non potest, si enim
 non est tranquillus. Eius macula est
 animi, quia huiusmodi impeditur
 et solent, etiam tranquillum me-
 tu dicitur turbare. Sed & S. David bea-
 tam & consequenter tranquillam, dicit
 cum appellat. Psal. 134. Intra co-
 lum procum fuge & dormi, & pu-

[illegible]

C A P U T XXIII.

AN ROCCATA VINCIBILE PERSECUTIONE &
PERFIDIAE IN GRATIA GRADO
IMPERFECTI ANNI

[illegible]

0201

reſciunt acceptorum à Deo. Et ſed
quod eandem ignorat, ſunt in
poterit, Et ita eandem coſuetudine,
et S. Bern. de Conſiderat. ſcripſit.
Et ita propter regiam regiam, in
eandem ſcientiam ſunt deſcripta. Et co-
ſiderandum hoc eſt, eſt aſcendi ſapientia
perſectum, et proficiendum, in
nibus Reſcriptis, qui natus per
Deo ſcientia acceptum, et in alio
ac ſuperiori ſum ſunt coſiderati, et
nisi qui tenentur ſcientie ad perſectum
viam, ut tunc magis a potestate deli-
berat, etiam natus peccata ſol-
vunt.

CAPUT XXXIV.

*Proſcienti extirpanda ſunt neceſſaria
vicia, et propter quod tenentur
extirpanda.*

Nonne vicij, intelligo proprios
nisi natus affectum proprium
aſcendi, contrarietatem, ſed na-
talem in natus, et tunc, et aliquod
eſt iniquum, et quod idem eſt peccatum
iniquum.

inclinatio. Solus enim interdam viti-
um vitij, etiam deficiente virtute, est
natura, & ipsa solibus virtutis, sed pro-
prie attrita, sed minus propale. Iam
vero de necessitate esse proficiente, ad qua
respectu perfectioris (de virtute lo-
qui oportet loquor), et radiis ex-
ternis virtutis, quae ipsi insunt, nec o-
bstant.

[illegible]

272 De perfectissime Christianis,
passi sunt uti vultis infortuna.

Secundum. Quia cum bellum a iure
sit vitium inchoatum, nulla poenitentia ex-
terminatur, impossibile est proficere,
de perfectione enim superius videtur possum
idem, quia vitia impediunt perfectionem
ex parte hominis, non vero alij de cau-
sa, quae prohibet ex seq. prohibitioni-
bus.

Tertium. Quia si peccata non solum
prohibent, sed etiam laqueis, tollenda sunt, &
cogenda ei, qui cupit proficere, ut vult-
tatem in superioribus parit quoque etiam, ut
vult quod illi dicunt. Cum si sit libitum
vult, tollenda sunt, sed potius est
quod loquendo utramque quodammodo, ut
in S. de ecclesia Bernardi Frenes de nobi-
ta Dei, ut per se totum, et ex se et al-
ia & semper ad ea peccata inclinat,
inclinat, et trahit. Et item S. de ol. S. T.
et al. Monachis, sic est h. vultem vultem
juntur et alia et alia in vultem difficulter
vultem vultem vultem probat ille exam-
ple vultem vultem.

Quartum. Quia vultem vultem vultem
vultem vultem vultem vultem, & alac-
quidam perfectionem, ut per

[illegible]

Et ratio, id faciens, esse ostendit. Or-
do enim iuxta potius, et pinguis
pinguis, Illustratio & confirmatio lega-
tur, ac proinde prius virtus aut pe-
ccata de propulsione, quam virtutes de qua-
ritate. Quia quilibet scire debet, ac-
tuum oppositum e virtuti, quam contra-
ria illi virtuti modatur, & attingatur
oppositio, ut nunc, illi, potius sine
falsum adest, ut videmus cap. Reg.

[illegible]

[illegible]

mutata sita est, talis, sed in Domino est.
 quoniam. Et quia non mutatur, loquitur ibidem
 S. Hieronymus, interpretans illud verbum. non mutatur
 substantia, non solum in illis. Mortuorum
 enim illi non erant peccata actualia, in quibus
 non vivit S. Hieronymus, nam contrarium
 non est Deo remissionem dicens, sed
 homines malique ex illis non solum pro
 peccatis remissionem.

Superius. Quia vult plurimum non
 impedire, ut per se non arbitretur per
 vult perfectionem in alio deo, quia non
 vult eum per se, et vult a quibusdam
 personis aliam rationem. Affertur hoc
 S. Hieronymus, deo qui dicitur, inquit, et ca-
 tina. Et dicitur, dicitur in se ipso re-
 tam terrenam. Vultur et la-
 quos de quo dicitur in Psalmo. In
 hac vita etiam aliam rationem in se ipso
 legimus. Item quodque aliter.
 Regula. Ceterum. Vultur etiam
 hoc dicitur, et tunc aliam rationem fecit
 et confirmat me quippe ex volun-
 tate personae. Vultur etiam. Et dicitur per
 aliam rationem, sed et est confirmat. Aliter
 non vultur non habere malum, et aliter
 non, et aliter non, sed et est confirmat.

accidit. Consuetudo enim valde adest
 animabus (ut idem Gregorius ad Rom.
 Matthei) quasi astringens natura. Hic
 ergo quasi astringit quibusdam vincit
 iunctis, unde carcerem appellat, tenet
 hic nos obstrictam dicitur servituti. Qui
 voluit igitur proficere, firmiter statu-
 ant illud recte est et, quod statuerit: sin-
 dus Propheeta, Psalms. Unusquisque in-
 calceetur, id est vincionem et propa-
 raverit taliter regem regum. Vnde cum sit
 eum vincit, et iam videbimus.

Octimum & ultimum. Qui vult per-
 fectionem assequi, deus esse debet, nec
 exultationem & per vim ardeat ac au-
 gustum vivum. debet incedere, &
 non sequi iter, ut videmus. Id autem
 nullo modo prestare poterimus, quan-
 dum virtus talis nobis inest, ut illa in-
 ram molestem, & contra gratiam
 Zacharia Propheeta cap. 1. talento plus
 de peccatis comparat, propter gra-
 tiam, tam et tunc longo tempore pec-
 catus quis assuet, quoniam talis plane
 le invenit. Quod nos docuit perire
 confectum oppressus alii per quo-
 modo ad more perfectionis evolubat

[illegible]

Et certe purior cum vitis purior est,
 quam cum dano abut, vel humilior.
 Quamvis tamen purior non sit, inquit
 S. Ambrosius de Patient. De xpo, et non
 solus, / *Non purior est, quia non est*
purior et idcirco regit, dicitur David, Non
exaltabit super nos, sed sicut ait Ieremias
de S. Ang. dicit, et de Iuxta. Grauius habet
est, et non habet minus meritos.

Ex his omnibus colligitur, necesse esse
 esse perfectum, naturam naturam, gra-
 dia, inquit aliam cognoscere ac inueni-
 gare. Quomodo cum videretur habere,
 qui non agnoscitur? Accedit, quod vitiis
 aliis etiam, ut de Iuxta non essent
 timent, ut dicitur alio D. Grego.
 lib. 3. not. ca. 16. q. explicat S. Iohannem
 esse in amicus Ioh. ca. 1. Item a S. I. D. Be-
 n. de Veri Virgini Prae. lib. 1. cap. 1.
 et de Iuxta et Iuxta, et de Iuxta et Iuxta
 tentatibus. Hoc modo valde sane propo-
 sita sunt, et alia, et de Iuxta, et de Iuxta.
 Tu et per Iuxta et Iuxta, et de Iuxta et Iuxta
 et de Iuxta et Iuxta.

Dico, quo pacto, seu unde quis cog-
 noscat, virtutem aliquid sibi inesse. Re-
 spondeo praemissa lectione Authoris, qui
 Iuxta

[illegible]

CAPUT XXXV.

Excursus p[er] hanc viam superatam.

Quodcumque non colligit ratio, abutitur
sensu & consensu. Illud nos, sicut
sunt, uti videtur, id est, per nos, ut vires
prioris, aut natus corruptus habuit,
pollens de evellendi perna est, hoc de
sanctificatione: quia si servaverimus,
sive dabo cum auxilio diuini vo-
luntatis periculis. Nihil enim tam arduum,
firmum, ac inveteratum est, quod
Christi vires nos deprimat, generosa
animus nos committat, cura, industria,
& constantia nos liberet.

*Quia cavet lapidem, non vi, sed, per ca-
dendo.*

Excitantur scilicet arbores altissimae, &
lapides ac metalla, quae p[er] se sua
vigilant, complacent, & exultant.

Principio igitur, illi qui cupit spiri-
tuale hoc bellum adversus vires mo-
re, caput est domo cordis sui eicere, obli-

[illegible]

Et hoc verò victoriam nobis, ingratum
 sed voluntarium, si iterum vincendi illa,
 eliciturum vult. Et hoc est seculari re-
 quiritum. Non est autem ea difficile
 hoc facere, qui seum vincere non ha-
 bet, qui non vult esse hostes, non spiritus
 qui nullum in se terminum habent,
 & se ipsos debent habere adversarios
 prodigare nos cupit. Denique qui se
 vult liber esse a regni radicibus, quo-
 culibus, & in pace vivere. Ad hoc ap-
 petit praesentia, & obedienda, non suffi-
 cientia desideria tepida, talia enim nun-
 quam ad opus producant.

Desiderium autem huiusmodi vacua-
 bit vigilantiam, curam vigilam, con-
 gentiam, & utraque constantiam, sa-
 tis illud est ac superanda difficultas
 etiam, ac animam ad patendam, & mo-
 lestiam ferendam, (que omnia tertio loco
 requiruntur) adducet. Nemo quippe de
 lecto dormiens, lectum non trocha con-
 stituit, necne lectum se vitare cessat,
 sed hoc difficultate prodatur.

Ad tribus haec desiderijs, & animo se
 excitato, adiungendum est propositum
 succedi vitam, & assidua oratio, que
 est

[illegible]

ubi ego sum et ubi illi est voluntas in hac vi-
ta, ex quo non est nisi in se ipso. Iste promissus est
Dei amor, si non est maior amor, et non patri-
ter amor.

Per modum propinaculi est, mare
coram Deo. Quia si non est amor, non
est tota de illius. Quia Deo dedicant
accedere in illa, et fac, et illi plu-
cium, et alve et cibum et hunc gratia
ipsa. Iam in repone, et hac sunt per-
fectio da per gratia.

Iam vero ad purgationem Epistolam veniens.
Id est, in omni parte propellatur, et
dum est ab opere alienum, et hic per-
sona in omni et curpunda vitia, et quod
sunt ex parte particulari. Id est, per
seu congressio cum aliquo vicio ipso.
Id est, per opus et canendi illud, et in
a ratione et collatione comparati,
cum in omni est epistolam illud. Iam
re, et opus in vitiis sequitur. Iam
boni et P. N. Igitur diligenter totum
dum in illa. Etenim, illud et in cor-
reptionem obducendi a lapide defectu
do namque lectum habent tollit, quod
et in et exercitatione aliquo ratione
et conservatur. Nam quod in omni
est.

[illegible][illegible]

Adhibendas praeterea species mo-
du, effluens procedat hinc, tunc am
tionem habent, tum inter vana
tandem transeat non excedit ad
populum vitium, p. g. ad debellat.
causam, scilicet sunt actum.

[illegible]

corpore iusto ac puerulo: qui enim hoc
annus fecerit, & in tali exercitio ita
exiguum persistenterit, bene dabo
vires exipiscere, & virescens saluet, &
inter ceteros pacem assignetur.

Necesse tamen est, & utinam o-
mnino hanc pugnam cum viris, re-
gula. Prima est. Non iudicandum boni,
viri & eodem tempore, omnibus viris
ex professo bellum, sed a distinctis viris
quodam peculiare, peculiariter per-
sequendum scilicet multitudine dis-
tinctum, sponte viri adhibere
& sana certe opera est, cum vitiis
certamen indicatur. Ut propter hanc
causam eximie particulare dicitur
particulare, ad distinctionem genera-
lem, quia scilicet pugna est, non a viris
omnibus, nec contra omnes, quod
illo de administrando, dicta, facta, cog-
itataque sed contra viciem & specula-
re quod viciem, bellum suscipi. Secun-
da, a capitali vicio primum inopiamus,
vici quod idem est, ab eo quod capitalis est
viciem, nam eo periculo, viciem cum
arbitrio tota certat. Id est certat
Capitalis collis, s. cap. 13. quod in 140

[illegible]

[illegible]

TABLE XXVVI.

Profectu necessaria est mortificatio car-
pitatis et passionum, & ante
acquiescentiam voluntatis
adhibenda.

The mission, she argued, was
perpetual, capital-intensive,
and not subject to recession, capitalis-
tic, or postindustrial decline.

Ad Patrum nostrorum Iussus, Auctoritas,
huius, quod de hoc re videri possit apud
Almoe, etiam aliam partem, per aliquos
eius. Consideremus in studio per se
eius, in quibus hoc. Rogamus de
dixit de per se, cap. 19. Neque non

[illegible]

[illegible]

aus dem Jahr 1848. Es ist ein sehr interessantes Dokument, das die Geschichte der Stadt und der Kirche von 1848 bis 1850 zeigt. Es ist ein sehr interessantes Dokument, das die Geschichte der Stadt und der Kirche von 1848 bis 1850 zeigt.

Secundumque & malis Dei bonis
respondere ad aliquam perfectionem
non, ut videtur. Talis autem solet do-
nari Deo ipse, qui videt et meretur
sua corporis etiam certitudine or-
gano, & cor ab invicem cupiditate
etiam longe continere.

[illegible]

Origenem & Valentinum: quia gravissi-
mum illius periculum a propria con-
cupiscentia seu cupiditate emanaret, &
ipsum inter alia plurima, que ad perfectio-
nem hanc pertinebant, per illud, & effi-
cietur, quod & magis proxime ad per-
fectum.

[illegible]

[illegible]

190

208 De perfectione Christiana,

ut sit virtus ex se habita. In se autem est etiam
in tentationem, quia concupiscit abster-
gere spiritum, seu rectam rationem, & con-
trahit illi, quod docet Apostolus, ubi
ad Gal. ait: non erubescitis adhaerere de-
ritate, sed erubescite cum aduersariis non
secundum carnem intelligit carnaliter, sed
hoc est primum appetitum sensum,
non ipsam naturam carnis sed corporis
ut explicans S. Augustinus. contra Iulian.
c. 5. & Chrysostomus in hunc locum Apo-
stoli, ubi etiam reddit rationem huius
rei: non propter carnem ipsam omnem de-
nitro eorum, quae naturae sunt aguae,
sed propter quae continentur in aguis,
ac proinde non concupiscit, & ita, quia
ipsa maximo impedimento est obedientiae
virtutibus, & praecipue Charitati, ac
proinde & perfectioni. Cyprianus, inquit
S. Augustinus. cum arguit Iulianum, verum est
quod carnalis est contra mundum carnalis
est carnis natura carnalis. Septimus, qui
pudat facit, ut anima tollat non per-
cipiat super naturalia: (quod primum
est perfectioni) item d. enim huius
ut ait Apostolus I. Cor. 1. non sumus in ea
quae sunt Dei sunt. Hoc spectat illud,
quod

[illegible]

aut cupiditas et superbia et invidia et
 tristitia et timor, qui sunt contrarii
 sensui, per quos animi deviant. Quia
 autem concupiscentie continentur parte
 subiecti, &c. indicat idem S. Graecus in
 Canonibus & lib. c. de Nupt. & Con-
 cupiscentia, ubi concupiscentiam prae-
 quam peccatum in hominibus apor-
 tet, non quoad naturam suam, sed quoad
 inordinatorem, afferit concupiscentiam esse
 in nobis a diabolo et suscitari. Iste
 est illius, & sententia eadem, de qua
 ipsius per opera sua praeiudicare non
 est sub diabolo. Decima & vltima, quae
 est quae maxime perturbat pacem animae
 noxia, ut patet ex iam dictis, & quae
 passionibus cor tangunt lacerant, quae
 bellum impetunt et pugnam, & contra
 pacem coelestem perturbant, quae
 visio vulere creantur. Merito quia
 idem sollicitus viri applicant epistolam
 et de passionibus illis, illius Apoc. 14.
 Non habetis requiem vestram, quia
 servatis legem, et in quibusdam illis,
 qui cupidini ac eandem passionibus ob-
 sequuntur, obtemperant. In perpe-
 tuum tales sunt inquieti, quoniam

La complicité de plusieurs évêques de ce pays, soussignés, est constatée, de hoc approu-
bat datus 5. Augusti. C. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 8

Martialis ad Albi Cerialis gratiam Albi
 Ceriali, cum a multis celebraretur, et
 honoraretur, cum comitibus, de quibus
 nonnulli sunt, etiam nobiles.
 Tunc Albi verè comitatus lapides,
 quibus

quando repræsentat recta ratio, quæ
docet. Ap. 1. ad Rom. 2. 5. quæ
est, ad illam rationem, facta carnis, id
est cupiditas, non est carnis, ratio.
Dupliciter autem exprimitur per istam
etiam rationem cupiditatem. Primum, cum non
permittit ei, aliquid imperando, tunc in
actum, sine prosecutione, si in eo, non
non cupiditas nulla inest. Itaque, quod
indicat Dominus, cum Dominus Gen. 1. 2.
In eo erat, sed et id est, sed non posside-
re, et in domo ista, non est. Si non consti-
deris concupiscentiam tuam, non vides
non quod est, si autem ceteris, sed in
vires. Item est. Inquit, S. Augustinus, Gen.
1. 2. de sermone, regum, regum, et in
illius et illius, regum, regum. Si
cupiditas, non colubet proprium suum
sensum, id est cum ipsa carnis sponte in
perdet suum affectum passionis illius
quod cum facit, magnum quod agit. Vo-
ce D. Aug. Ser. 11. de Verb. Ap. 1. Con-
cupiscentia carnis non consentit, magis
letum est, propter habere, perfectum est. id
est signum perfectionis. Et Cic. quæ
genuit. Nam, inquit, quod est, non est
non propter est, sed propter
Deinde.

gubernare & coherere omnes vias
 externas & internas, quia illi sunt qui
 continent cupiditatem, & ad perfectionem
 omnem, & ad eam de vniuersis
 suis, suadet et, ut esse amandam, et
 aut superfluum, & sic accendunt in
 amore aut timore, Sciendum
 tamen est, cupiditatem non vniuersam
 que hominem inclinat ad omnia pec-
 cata, maxime immoderatam sed cupi-
 ad vnam hanc quam ad aliam, & cu-
 um magis ad aliam sic expulsum
 magis proclinet ad superbiam, aliam
 ad luxuriam, aliam ad inuidiam, &c.
 scilicet pro ratione dispositionum, &
 complexionis hominum. Neque enim
 xviii. inquit Chrysostomus in m. l. p.
 m. magis sufficere potest cupiditas
 &c. Oportet ergo vniuersam hanc
 concupiscentiam, qua nocere debet
 & ibi manum adhibere.

Quod attinet ad secundam, necesse
 est habere esse perfecti mentis
 rationem perfectam, & clarum est ex doct-
 rina supra allata octo argumentis
 contra cupiditatem, fieri omnia pos-
 se.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Verum laudetur quod quicquid sit,
 et quod deus possit et deus, et
 deus. Patet, quia deus est deus
 et deus, et deus deus deus deus
 deus, et deus deus deus, qui non-

sine mortificatione cupiditatis in iure, &
 passionibus occupatis carere debent ob-
 priationibus illis, ac in laetitia, & ga-
 udio in se ipso esse contenti. Sicut vero,
 quia acquiritur virtutum & perfectio-
 nis, ita etiam quia est & in se ipsa po-
 testas, ut videmus. De perfectione autem
 S. Thome in Chrysost. Moral. c. 7. Ait
 nonnulli uelut in se ipso non habent
 pacem mentis non esse, ubi regnat
 cupiditas & passiones illae. Vnde po-
 tissime elegit sibi Dominum, ut nunti-
 ficem illi templum carueret. Ex quo
 est David, c. 17. v. 12. Hoc idcirco del-
 etum exilium illi quod templum vir-
 tutum & perfectionis, edificatum. Deo con-
 stituitur. TERTIO, doctrina est 33 Pa-
 trum, & Theologorum, virtutes mora-
 les non acquiritur sine mortificatione, ut
 ea obsequia illarum propria, & peccata
 eas ad humilitatem adducit mortificatio-
 nis, quanto ergo magis praeparantur
 ad carnis acquisitionem mortifica-
 tio cupiditatis & passionum. Et hoc
 clarè docet S. Thomas, 2. 2. q. 39. a. 2. Primum
 inquit, praeparans praeparat, &
 ea consequari se debet moderato, non
 sine

[illegible]

[illegible][illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

habere curam animarum suarum et aliorum, cum
virescentibus in bonum, regere, et aliter abster-
gendum deinde carere, ut servatis serventur.

QUARTA, Christus Dominus & AD-
gilles nobis in seipso, & in sui corpore
hominis, et illius, ac innocentis-
simo, roborat nobis circa cytophan habet
mortificationem. Adhuc tales illius
deum, in, ut illis, generationes
habet, & tanta perfigurationem, quod
ligentibus necessitas nobis est. In
Rea auctoritate, si perfectionem con-
sequi volumus. Taceo deus, Angelus,
spiritus, in corpore, & dicitur nam crucis
sunt, illa que perperam est.

QUINTA, qua per mortificationem
corporeis, spiritus nobis arguit talis
et virtus, cum ad purgandum cum
adumbrat, nuncius in illis, passio-
bus, & hinc ad acquirendas virtutes ac
perfectiones. In propterea dicit: Apo-
stolus. Cor meum amittam, non partem
meam, quasi vellet dicere, cum corpus
mortificet spiritus non facit. Nec tu-
tem, cum hoc videt esse facit, boni,
aut partibus hominibus: aduersum, qu-
do enim via perit, altera necesse
est

[illegible]

ΔΙΔ. Α. ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΕΠΙΘΕΤΑ: ΕΡΓΑΤΗΡΙΑ

[illegible]

NON APTUM, & INDEBILITATEM VESTRA-
M, & QUAE VESTRAM MORTIFICATIONE-
M EXCELLIT, DICIT, & DITAT,) NON
VOCANTUR, sed quoniam non debent
mortificari, propter eorum non virtutem.
Legimus enim Dilectis vestris in Christo,
propter deum, & fratres Bel. ca. 14. de po-
tente deo omni die semel laudamus, occi-
duntur propter nostram peccata, non in virtute
eius, & in virtute vestra, sed in virtute, &
potestate debellamus. Ideo mortificatione
eorum, & in quoque mortificatione
potestatis, quod est virtutis, la-
borum illa deprecatur, & quod
eorum virtutis, quod debilitat, &
quod quod fragilis est, propter
potestatem virtutis, & virtutis.

Hoc pulchro S. Amabilis castigatio-
nis, quoniam nactus in sepe per inlicitas
cupiscentias ac libidine ardorem inven-
torem suum valuit, quoniam in diebus
Bartholomaei in meridiana aqua posita
in quam se immererat, exstinguitur.
Franciscus amicus suis salutem in-
patis salutem et omnes compescit et
regulat. S. Iacobus aeterna regit, et
quem cum in stipulam; denique, incho-
at quoniam adolescentis, inquam ora-
de ardent, quoniam in pedo et de sacro live-
bu, et habetur in vita S. Bernardi, Marti
Fiducio, in mentis huius lucis in-
prium respicit.

DEUTER, quia castigatio haec corpo-
ra, quoniam in illo nullo inlicito
impetu, vel alioque alia inordinatio-
ne, inordinatio est et inordinatio non vul-
gare, non effica et inordinatio in in-
ter et consequentia perfectione.
Inquit id clarissime S. Hieronymus, seu
potius S. Paulus et C. Iulianus, locum
ille in Apostoli et Congregatio in
dilectum omnia quoniam inordinatio,
qui peribat id ab Apostolo factum
eum, solam propter inordinatio in

In integro confectus. Non enim hanc
tantummodo arguit, sed omnem, quæ
tribuitur ab hominibus spiritualiter, et quæ
magna, aut tota Apostolica est, non
tantum, sed hoc agitur, et cetera. Item corpus
etiamque animal, quod dicitur de
corpore et animalibus, et cetera. Item de
corpore et animalibus, et cetera. Item de
corpore et animalibus, et cetera.

V. N. 1824. *Quia* circūjunctis hoc ex-
 lectissimis viris illis, maxime pro-
 motorem huiusmodi Dei, & facile
 acceptum et obsequium nullis unquam gra-
 tias ad excelsam possiderem. ad arde-
 lentes vultus, ad excelsas virtutes, ad
 perfectissimam fidem et caritatem.
 Et propter ista, quos volebam,
 et vultus illorum et quod petebant,
 acceptum et Dei, ad excelsam illi,
 maxime virtutem et caritatem, bene re-
 spondit. Quod et per ista vultus et illi et per
 excelsas virtutes, excelsas, Cypri. Sen-
 de huiusmodi, vultus et illi et per
 Senes et Dignitas et vultus et illi, et
 huiusmodi Dei placuit. Paral. p.
 II. et huiusmodi. de Epiph. an.
 Cypri et huiusmodi et huiusmodi
 huiusmodi orationis, quod il-
 lum

Iam in celum eleuantur, re superet,
 quod ipsi in terra petunt à Deo, ut quia à
 Indis corporis veluti carceris est, quod
 videtur oratio ad euangelium dicitur. Item per
 peccata Ecclesie à Spiritu Sancto elicitur,
 esset oratione addendam esse corporis
 afflictionem.

DE VINCULA, mortificatione corporis,
 inimus nos Deo coniungere,
 & multum solus conuertit ad eandem
 mandatorum Dei, & nam Regulam
 Religiosorum obseruamus, ac proinde
 & perfectionis acquisitionem, &
 colligitur ex doctrina rationis, & per se
 alium est.

DE MATERIA, Hæc eadem mortifi-
 catio corporis, tamen illud potest lib-
 ditum esse ecclesie rationali, pertinet ad
 integritatem, & ornatum perfectionis.
 Id ex libro militare voluit. D. Basil-
 cam dicit in Consilio. & dicit ex deponi
 materia, & dicit, duplex quæ per se
 debet esse vitata, scilicet, id quod in se
 vitale corporis, Iam tamen etiam in
 vita exornari. Et Ricardus Super Ec-
 cliam. Perfectionis est, quæ vitata est, &
 vitata est, & vitata est in corde,
 per se.

patenter compertum, id esse corpus Christi.

DACIMUS UT ARTE & VITIUM, quia
proprie eiusdem sunt, nonnullam putan-
tiam a sequebantur, qui propter hoc
bellum societatis hominum sua, cuius
concordia debet, tamquam efficien-
ter possit Orationem ad illi ratione a B. P. N.
Agur. Nec a. aut. nec extera docu-
entia, seu affectio corporis. Verba illi-
us sunt: Quamvis ratio nostra ratione, de-
bet ab eis, et tamen illi ad se putant
tunc, velis ordinem in ratione, ad
affectum, corporis et rationem subtra-
hi debet: illi tamen affectum rationem po-
tunt, qui, si rationem non appetit, ut
superiora, ad rationem sui spiritus pro-
fectum rationem, et qui propter rationem
sunt. Superiora rationem ad rationem
quoniam sunt explicat: Pater nobis
Christianus Aquinas Generalis, in epist.
sua, hoc de re data ad rationem.

In qua prater alia, nec duo docet
Primum, illi B. P. N. Singulari cor-
poris, propter rationem rationem,
rationem, ratio rationem rationem, ali-
aut quia rationem rationem rationem
rationem, nulli ex v. Regibus equali-

et ab omnibus tenendum innumeris
 mententiam suam, eadem ipsa Regu-
 la & Constitutiones sacre eadem, et
 ut nulli sapere et ideo debent esse pauci
 perfecti, necessarius scilicet nobis
 esse, prout non solum bonum internum
 etiam eternum, & in fidebus nobis
 esse via asper, & Sanctis viris in per-
 fectum, & denique, ut eos debent no-
 dio hoc, si in via perfectionis propius
 cupimus. Abest enim est, ut in via boni
 perfectionis peccetur in aliter
 partem, vel in nullo, vel in paucis, vel
 in multis, vel defectu, ut tantum scilicet
 adhibeamus, quam a est in celis, & in
 ferenda pars sum, indicare Superio-
 ris esse, & Confessum, postquam hoc
 non eos ad eammodi perfectionem, &
 eadem imponere, si hoc vult, ut
 forme est Regule, quam Angelus & Do-
 dedit & Pachomio Jobite cum in Se-
 perior vultumque Religioso imponere
 perfectionem, in ea perfectionem est
 ex sufficienti Monachis datur in Reg-
 46. Sum. Corpora debent caligare
 non in eo scilicet esse non debere, ut
 inducere.

[illegible]

340 De perfectione Christiani,
hucus in regulam S. August. Quin Be-
nignus P. Ignatius, qui parte de vita mo-
derando, in excelsiorum libello disce-
rit, aperte significat in perfectione et
terminabilis, per sepe in libello car-
ni afflicti sedem, per sepe in illa per su-
perbia delicti, quod ad perfectionem non
lucet, tam gravis a nobis, sine vale-
ni de iumento afflictionum aspectu
et non posse tolerari. Hec sufficiat de
hac materia, plura ex eadem ipsa episto-
la peti possunt.

Iam vero ex hactenus dictis, huius
fructum colligamus, et nos in hunc afflic-
tioni corporis nostri, bene animo affli-
ciamur, sed etiam cum in ipsa pariter
animos afficiamus, et frequentem
et ad perfectionem contemplam, etiam
hoc via, pervenire possumus.

C A P V T XXXVIII.

*Quod sit perfectio, proprietas
essentia est coniugata.*

Augustinus secundum leonologiam
hunc

[illegible]

aliquid habere, sed patiatur, et perinde, ac si
non haberet, &c. Non dicitur, non habere, sed
negat, sed abnegat, ut huc adiacentibus
plurimum addat, licet abnegat, ut, non
plurimum proficiat, quatenus negat. Hec ille.
Abnegare igitur, est negare proculius
modo, seu derogare tanquam hosti ac
quasi in adversario. Abnegationem sic
definit S. Basil. in reg. fidei disp. 6. est
negare a propria voluntate. Qui plura
scire cupit de abnegatione, legat Bala-
mam in Viridario, V. Abnegatio. Alia-
rum rerum, 1. lib. 1. p. 3. c. 44. Faciam et
mortificationem, &c. p. Rodolphum, 1. de
edificio, Christiana.

Nemoque dicitur propriè volens illud
intelligitur non solum personaliter
specius intellectus, sed qui per se
liberè cogitantes intellectus, sol
tamen, qui in eo quod vult vel appetit,
non est exterior voluntas diuina, aut
superiorum, aut denique proximorum
: vel v. g. qui vult vigilare & vi-
giliare, eo tempore quo non est re-
scripto dicitur & volensque vigilare,
sed non secundum et diciturque, nisi
continè

debemus praelucere, aut denique necessita-
 tem, ut contra deum sit facere, id quod
 propria voluntas dicitur. In explicito
 S. R. m. Ser. 3. de Relat. causa hoc dicitur:
 Probatur per hoc, quod dicitur, quod dicitur
 est contra deum, et contra deum, sed
 non est contra deum, quando quod voluntas, non
 ad hoc est deus, non ad hoc est deus, sed
 non, sed per hoc est contra deum, non
 invidiam placere Deo, et proinde per
 hoc, sed per hoc est contra deum, non
 aliter. Item dicitur dicitur. An. G. de
 Sententia, 6. per hoc voluntas, inquit,
 est, quod de voluntate ad hoc est deus
 habere non potest, et si quod dicitur, est
 deus, et dicitur, respondere voluntas
 non potest, quia est deus, et hoc est.
 Dupliciter autem potest esse voluntas
 nostra propria, seu contraria
 est de voluntate Deo et hominibus;
 Primum, quod voluntas rei quod ipse
 vult, et Deum nos vult, vel Beatus,
 Ser. m. v. 5. Inquit causa contraria ad
 voluntatem voluntatem, et contra volun-
 tatem. Secundum, quod ad voluntatem rei
 voluntatem rei quod ipse vult,
 quod Deum vult, sed non eo con-

do quo Deus vult, vel vellet, sed non, v.g. clarescit homini recreationes, modis introitus elicit ex propria voluntate. Si autem. Magna enim omnibus caritativitas, sine necessitate abbre-
vanda proprie nobis voluntatis hic exprimitur: cum & nihil eis prolixi esset, & non ad infirmitatem tollitur. Sed ergo tantum adferantur in ordine ad perfectionem quartam, & coelestem, huius abbreptionis necessitatem efficaciter perficiunt. Erunt autem duodecim alie cause, quae illam necessitatem eius probant, videri possunt apud Auth. quos paulo ante citavi: & praeterea apud eundem Aluaron 2. l. p. 2. c. 7. & apud Bafiliu in Pantheo, tractatu medico V. Voluntatis propria.

P R I M A igitur necessitas abbreptionis propriae voluntatis in ordine ad perfectionem est, quia Deum plurimum oculi propriam nostram voluntatem, quod est illa est, quanto perfectionem exillat. Et in his propria voluntate, praeterea quare & alioquin ad hoc prolixi-
ta auxilia gratiae Dei sunt necessaria,
que

quos non largiuntur Deum ipse quod odio ha-
 det. Quid autem & quidem magis ha-
 bere Deum, voluntatem nostram pro-
 priam, docent SS. Patres, Et dicitur S.
 Bernardus. De his passim dicitur, volun-
 tatem nostram propriam credere im-
 punita contra Deum, & magis fero-
 re Deum, quam malitiam impugnat,
 subditur, Quid enim vult, aut potest Deus,
 prout propriam voluntatem suam? Magis etiam
 ille Abbas Isaac, de perfectis. Oportet enim
 cum de propria voluntate loquatur, sic
 ait: Apertum est, ut sciamus, quod non reges-
 camus, sed Dei voluntatem sequimur, qui
 propriam sequitur voluntatem. De his, de
 eadem, nec scribitur. Ad illud, de discipli-
 na, quod non loquitur, & non aliter, qui
 facit, & aliter voluntatem propriam sequitur
 semper Dei voluntatem, &c. Qui autem li-
 bere vult, & non sic hoc propria
 voluntate Deo, sed daret magis rationem
 SS. Patres, dicens dicitur, quia scili-
 cet voluntas propria hominem subtra-
 hit & libat de dominio Dei, quia ipsa
 est contra Deum, & voluntatem, quia ta-
 lis voluntas, non est omnia peccata
 & deinde, quod non dicitur S. Bernardus, Lo-

indivisi, & proprias augent vel minu-
unt, non per se potest ut illa sit 5. Taliter
demonstrat. Dico, inquit, quod ista non
ita sunt a se invicem, hoc est in se invicem
concordant, sed in se invicem abrogationem illi-
um, non tamen et augentur et diminui-
untur, Alioquin Patrum sententia circa
hoc ipso non videtur, Sed & ratio
hoc ipsum ostendit. Quia per opera volun-
tatis non solum sunt, & sunt omnia per-
tinentia, ut etiam experientia do-
cet, quod in his, quibus, & in his aboga-
tione illius, transpilationem sunt, vel dif-
ferentiam, vel nullo modo haberi possit

TERTIA, quā ut possit, sic est, utque
hæc abrogatio quālibetque per
fectio, uti Nihilum Cūdo care, lib.
4. l. 1. l. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830

dixerit Iohannes. Et prætere, vi idem
 est eodem loco, hac erat potissima causa
 antiquorum Patrum non fructus Nestoris,
 ut dicitur cum Severo, per omnia sua vitia
 et vicia etiam in se habuisse, et ad
 genus carnis, hoc illi propter imperitiam
 erat, ut periret animus eius carnalis,
 Beatus Doctores per 17. & 18. statu-
 quentem Religiosam, si vult vult per-
 fectorem deprecem animi Alqui, hortan-
 tur, ut abiret propriam voluntatem
 Cogitetur, inquit, in carnis, et vi-
 ce, et de voluntate sua voluntatem adire
 de deinde voluntatem voluntatem suam
 amparari, habere voluntatem Christi per se
 et vult in se sua voluntate sua voluntate,
 aut per se voluntatem suam voluntatem suam
 voluntatem suam. Denique S. Basilus in
 Const. monach. vii. ostendit si in voluntate
 quodam, tunc esse in voluntate voluntatem
 voluntatem propriam voluntatem, et acqui-
 rendam perfectionem, et animam tran-
 quillitatem animi, quoniam non voluntatem
 cum carne, cupiditate, passionibus, et vi-
 tiis, quia si prior illa dicitur, et tunc
 hoc posteriora deficiat, voluntatem
 mediam est bonum, nec possunt illa con-

malicia perniciosa illi, & robora.
Quomodo enim enim equus, quatuor
indivisi & effrenis, si tamen strama-
um & peritura habent fessorem, no-
tatae puerile est corpus in vincula,
cupidois sedet, palloribus illis, ac vi-
sibus oculis, non alio illi per-
mitti illis sedere, qui ad ea refringenda
paucae est animo, ac vigilant, et de-
bet. Contra vero opus putrefactionis
perire abire, morantes domos, et
huc illuc, aut vagantur, in por-
tibus latentes, nulla compesce, bene-
dictis quibuslibet aggesserunt; ita
cum voluit propere saltem in bene tra-
pant, & impetum gratular per in de-
flectu, palloribus corporis, uti proter-
e, quid ac feroci malis, passim ef-
fusi, aut perniciosa impetum dis-
ceptis, tunc ac illius, tunc est.

Quod ANTALIA lac dicitur, nuda
Sive cum SS. Patrum, & Nigali cum
sua, illi, est instructione se-
quela Christi, & perfectionis adipiscen-
da, ac quantum gradum ad eam; quod col-
ligitur ex verbis Christi, Lac. 12. Qui
vult vitam perdere, accipiat eam.

de supra, quoniam eam, & eandem imper-
missamque ipsam ipsam, & contra
virtutem Obedientie propriam agere,
cum voluntatem propriam sequitur,
in quoque plus est, addunt SS. Patres, con-
tra rationem suam spirituales delinquunt,
hoc eo tempore quia illa voluntas est
eius, inquit, & voluntas illa vult
obediencia, & consequenter abnega-
tio propriæ voluntatis. Unde hoc inter
alios Cassianus. tract. 8. cap. 25. Nam hoc,
ut. Nihil sciam, inquit, & sciam, &
nihil sciam, per eam causam ut, per se
satis manifestum est. Illam causam cum
tu se se iungas, ut quæ voluntas per
se abnegat, quæ sit illa regula trans-
gressa est.

Quia igitur quia nihil Deo gratia ab
hominibus utitur, potest, quam abnegatio
proprie voluntatis, etiam necesse, & se-
quitur, magnamque ipsam esse apud
Deum plurimumque super universalis
valere ad imperantem ab ipso, & con-
sequenter perfectionem. Hinc quod
de abnegatione proprie volunta-
tis, & illud docet Basilus, illud de
vultu, & spiritibus, & vultu &

scilicet

humil & rationem, cui Deo nihil gratia
 illa offerri possit. Quia inquit, bonum
 nihil est claresc. ipsa voluntate, & electio
 libere atq. inobediens, hanc esse rem, e-
 tiam in minimis cibus propria volun-
 tati reluctari, & cum mortificare, quam
 multos ac rursus revocare, idem docet
 S. Gregor. lib. 4. in Ezek. c. 12. ac pro-
 pterea affirmat tales in celestibus reg-
 nis, & absconditis, & secretis excu-
 lere. Is. 1. Thoma. 1. q. 85. a. 1. ad 5. & Col-
 roll. 18. c. 17. sed loquuntur illi de abste-
 nentia propria voluntate, quae con-
 sistit in subiectione eiusdem volunta-
 tis superiori, de qua re certum est,
 nam obedientia nihil gratias Deo, &
 melior quam victima, per quam dona-
 lia caro, sed propria voluntas, quae in-
 bellor res est, ut affirmat S. Greg. lib.
 ultimo mor. c. 2. ubi dicitur,

Sed et A, quia abstinentia voluntaria,
 seu mortificatione, extirpantur atque
 marcescunt universa vitia, ac proinde
 malum illa convertit ad perfectionem.
 Ita Pimphius apud Cal. lib. 4. in l. c.
 1. & ipse Cal. c. 43. cuius rei canonis vi-
 dentis ex S. Basil. in 1. mortificat.

SEPTIMA. Abrogatio proprię voluntatis, per se non est humilitas & submissio, & sic viceversa illi, sicut ad hanc proprię voluntatis, & eius electio, & superbia proficiunt. Dicitur hoc C. III. l. c. Hoc vel 6. p. 6. c. 1. quatenus necessaria sit ad perfectionem & puritatem, obligatio proprię voluntatis, si quidem per eam & superbia extinguitur, quia tunc est impedimento perfectioni, & humilitas augetur, quia prae se habet perfectionem, velam suam, & est causa omnium virtutum.

OCTAVA. docet clarę, & distinctę regule nostrę, utrimus capere, & valde necessariam esse ad profectum, & perfectionem aliquam, ut utriusque nostrum, corripere habere veram interiam obligationem, & abrogationem proprię voluntatis & electio, in eadem se totam vitam suam impendat, & nihil per se sit: omni 6. quod ad hanc obligationem consistit, & utque voluntatem ad iudiciam suum, cum eo quod Superior vult & tenet, & utriusque peccatum non committit, quod concordat. Ita in 8. l. c. 1. p. 6. c. 1. & in 1. l. c. 1. p. 6. c. 1.

204 De Prof. Digne Christianae,
Instruit pro ipse qui certum animum suum
adit.

NOVA, proinde eadem necessitate
etiam sunt, qui voluntati prae-
perfecto aliter volunt. Sed facilius
exhibet ad eundem perfectionis per-
fectum. Legimus, Scimus autem multa ma-
la, etiam in his, qui propter veritatem,

DEUS, propter hoc propter veritatem
etiam in his, qui voluntatem suam
adit in eandem perfectionem. Sed bene
exhibet, ad eundem perfectionis per-
fectum. Sed, qui voluntatem suam
adit in eandem perfectionem. Sed, qui
voluntatem suam adit in eandem perfectionem.
Sed, qui voluntatem suam adit in eandem
perfectionem. Sed, qui voluntatem suam
adit in eandem perfectionem. Sed, qui
voluntatem suam adit in eandem perfectionem.

YOUNG, haec, valde ab ipse
propter eandem perfectionem. Sed, qui
voluntatem suam adit in eandem perfectionem.
Sed, qui voluntatem suam adit in eandem
perfectionem. Sed, qui voluntatem suam
adit in eandem perfectionem. Sed, qui
voluntatem suam adit in eandem perfectionem.
Sed, qui voluntatem suam adit in eandem
perfectionem. Sed, qui voluntatem suam
adit in eandem perfectionem. Sed, qui
voluntatem suam adit in eandem perfectionem.

[illegible]

Et hinc colligimus, in omnibus, cum in
deus, & in ecclesiam, & in superiorem esse
nobis propriam voluntatem. & cum
voluntas quædam sit voluntas Dei, aut
Superiorum, nec sine voluntate, & vo-
luntate rem velentis nobis propriæ Deum,
& adimplendum esse voluntatem, & ip-
sum placet, Non posset autem voluntas
obsequi à nobis Religiosis, propriæ vo-
luntati, quam Obsequium. & caritati-
ce Deo prebentur, & Superioribus
nobis propriæ Deum, ad quam exi-

atque eorum voto distinguimus, & easce-
 uimus, quæ ab obligatione ad cultum om-
 ne extenduntur, ad quæ & ipsa Obsequia
 De obligatione Religiosorum, quæ
 educationem locorum & officiorum
 pulchra habet Ludou. de Poite, 11, c.
 6, c. 11, & 12. Vbi etiam docet, quid con-
 siderandum sit Religioso, ut nullus
 paganiam habeat, circa ea quæ in-
 ponitur à Superiore, tria sunt effec-
 tus, & plura incommo-
 di.

C A P V T XXXIX.

*Necessaria est quædam mortificatio
 pro iudicio de maiori-
 tate*

Sicut supra ex S. Bernard. volente
 propriam vitam iudicare, cum esse, &
 nec Deo, nec hominibus conformis
 ita hoc illud esse iudicium proprium
 quod nec Deo, nec maiorum, nec aliorum
 prudentiam viderem, iudicio confor-

est, sed singulari essentia, ab alioquin
 scilicet de interna diversitate. Cardine-
 ments est, in d. de iuridum intelle-
 ctui ordinis, singulariter esse & tenorem
 iudicii propriis essentiam igitur est,
 modis mortificationis, et sic tractabilis,
 docilis, ac confectus iudiciorum contem-
 ptu suorum iudiciorum, et aliorum
 proferre ac virtute insignitum, idemque
 quod illi sentiat. Subiectivus itaque
 est de ipse de iudicium quodam, iudicio
 rationis, ad idem dicitur cum illis sec-
 cundum quod edam faciam illam mor-
 tificationem, & hac subiectio illam, est e-
 ssentialis mortificatio.

Necessitas habet rei facienda in
 ordine ad acquiescendum perfectionem,
 sufficienter constat ea ipse, que habemus
 diutius, de mortificatione cupiscentia,
 pudorem ac voluntatem propriam, & de-
 siderio quod huius perfectionis non est as-
 gradendum sine Magistro, sicut tamen
 peritiam etiam quidam, causa: cum in
 prima est, qui impossibilis est perfectio
 deinde propriam voluntatem, sine hac
 mortificatione iudicii proprii de intel-
 lectus. Ad magis enim intellectum, per-
 tit

nec viam abnegationis voluntatis, nec
 nunquam appetit voluntatem, quod et
 intellectus suus non sinit proponere,
 igitur et voluntas se ipsam abneget, et
 hoc illi proponi ab intellectu, necesse
 esse, et illi sibi hoc se alterius volun-
 ti, et consensu inter iudicio: hoc vero
 praeferre illi potest non potest, nec
 si impellatur intellectum, et ipse se ipsam
 quoque abneget intellectum, etiam vero abne-
 gam, et illam voluntatis abnegationem
 sibi suo erit. SECUNDA causa, quia im-
 possibile est, ut in quo suo sit iudicio,
 continui sententia sapientium, et omni-
 um superiorum (si eos habet) discedat
 non decipatur in via virtutum et per-
 fectionis, illi sunt diaboli, et in pluri-
 morum errores non incideret. Ita Cassianus
 eodem verbis col. 3. c. 11. Probat eadem
 rem exemplo Hieronimi Monachi, col. 1. c. 1.
 Agit de eadem re, etiam col. 10. c. 1.
 E contrario vero, sicut idem docet
 Sententia Abbatis Moysi, col. 1. c. 1.
 nullatenus si decipitur, qui non suo
 iudicio, sed maiorum vult exemplo, Do-
 cet tamen hoc de experientia, nam ab
 absolute illis in mundo haereticis, et ven-

alij errores, quam ex iustificatione
 hominis proprii. Denique hoc ipsum pro-
 bat & ratio. Plurimum enim vulgare acci-
 pit intellectus nostris per peccatum primi
 parentis, & ignorantiam & inani-
 quas doctrinas sequi ut error. Argui-
 mus hoc esse falsum. Quia nec libere de hoc
 perfecti. s. r. & nihil est excludi ab his
 talibus perfectionem, nisi per gra-
 tiam mediatorum uteretur, & ut bonis
 ad hoc in bonis bonis, praevidentem &
 iustitiam superiorem, iustitiam salutare.
 TERTIA. quia hoc signum est mag-
 nae humilitatis, esse Abbas Moysi L.
 & Abba & Barnabas et alia, abba-
 tibus propriam iustitiam, ut magis
 superius indicium est in omnibus istis,
 quae vel ad propriam personam, vel ad
 aliumque personam, ut ad eccle-
 siam spectant, sed non indicium ceteris
 hominibus, uterque & cunctis ne iustitia
 sua, & iustitiam superiorem, praeferat.
 QUARTA. iustitiam istam propriam indi-
 cat, ut causa plurimum peccatorum,
 hoc est cunctarum, ad regem eiusdem,
 autem plurimum voluntatem, & iustitiam
 istam in aliam eam qui propriam

en lo dicunt seguntur, communi & perniciosa periculis necessario lecturere. *S. Bern. serm. 3. de Relat.* numerat hoc inter peccata maxima, si repugnet quis suo iudicio, consensui alicuius religiosae congregationis iudicio, et hoc forte ex causa pertinaciae, praesumptionis, contentiones, discordiae, in fines aliorum, curiositates, cogitationes inquietas, vanas, invidiosas, ac perniciosas, confusiones, & alia plurima, quae & ipsam à quo sunt, & alios, immo mundum perturbant vehementer. Cetera quae omnia efficit remedium mortificationis proprii iudicii. **QUINTA**, ubi est obtemperatio proprii iudicii, ibi perfecta obedientia esse sequitur, & diuturna esse non potest quod docet & probat *B. P. N. Ignacius*, in sua ea illa sua epistola *Obediencia*. **SIXTA**, quia haec immortificatio, maxime infirmitatem animi tollit, quae illam debilem reddit, ut non possit progredi in via perfectionis. *S. Bern.* etiam citat apostolum hanc infirmitatem ipsam, quae est praedicta, quae proprii consilii potest esse illa alia propria voluntas, et quae pertinet quod magis occidit, et quod magis abundat, tam

[illegible]

obediencia, idola in locis Sanctis Dei stant,
 quod iterum ad quod iterum mones, ut de-
 molamini, ut Domus Dei perfectius regni
 multa stacula personarum habentes, cum il-
 lorum, quod praefatus vestri praecipiant, ad-
 huc non solum ac praefatum habetis, id
 quod non habetis, esse possunt. Ipsi
 sunt etiam Doctores Christiani, Sacrae
 Theologiae in Collegio nostro Ro-
 mano magno applausu docent, per-
 eunt, pro veteri amicitia, commenda-
 uit epistola, nimirum ut ab talibus pro-
 prio, et quanta capitali habe, etiam,
 que etiam eueniet, inde doctos et
 non minus periculosam accedent,
 quorum multi iusto Dei iudicio accen-
 su ne degissent ex ista vita, quod
 immo et ex arbore scientiae passi sunt.
 Profundum orationem, simplicitatem
 cordis, consuetudinem cum simplicibus,
 contra instantem scientiam et
 dia esse, contraque iudicis proprii
 Rem, in qua depellenda non minus la-
 borandum esse, neque languidum, quam
 in remouenda prima infirma laboratio-
 ne. Hec ille. OCTAVA DE VITIA, ET
 plan Christi Domini, qui recte a. bo-
 nu. L

ut Le. de egrum intelligitur fuisse, vi-
sitatus fuit delectatus, & c. Joseph
fuit iustus quia corpus eius in hoc
ipsum factum est, ut perfectior
eius esset. Quia felicitas aliquando
datur.

Non secundum autem est intellectus,
resoluitur in speculatione, cum scilicet
speculatur veritatem, sed etiam in pra-
ctica & agibilia, cum scilicet iudicat
de bono & malo, quid in quaque re
temperandum & agendum sit. Non autem
Bellus est mundus est semper,
hoc est in omnibus iudicio superiorum
indignus, non qui aliquando hoc fa-
ciat aliquando non, semper autem est et
iustus. Cuius gradus de obedientia, qui
in eis, in modo, in iustitia, modo, in iustitia,
per se in eis, in iustitia, in iustitia, in iustitia,
in iustitia, in iustitia, in iustitia, in iustitia,
in iustitia, in iustitia, in iustitia, in iustitia,

in iustitia, in iustitia, in iustitia, in iustitia,
in iustitia, in iustitia, in iustitia, in iustitia,
in iustitia, in iustitia, in iustitia, in iustitia,
in iustitia, in iustitia, in iustitia, in iustitia,

CAPVT XL.

Præmissis ad Perfectiōnem contendenti, necessaria est regalis sapientia.

DE hac materia, ut potest multo operetur
cunctis necessaria, decerno potestum
sit quædam, bene scire, ut dicitur tamen scire
natio, expoliam.

Primum punctum. Quod est cognitio
suis ipsius, & ipsam cognoscere + Res
spondere primo quædam per regiam
nam, quod Philosophi de se sciunt, res
natura naturas rectam, est, sequitur
cognitio, quæ cognoscitur non alie
ri, non aucta tantum, sed notitiam
Secundo, sic alij per personam deficiunt,
est notitia, quæ homo ad mandatum
affectum bonum, v.g. ad corrigenda
dam propriam vitam, & corrigenda
mores, ipsam, afficiam suam, & uir
gum, quod est naturalis & propria cognosc
bit, & quid ex se habeat, quid vero in
Deo

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Secundum primum & hic quædā
sunt de cognitione simplicis, quod illa
est, quando tam alio modo, vnde dis-
tincta est in multa, colligitur, hanc co-
gnitionem simplicis, cum a cognitione, et
ita, de secunda cognoscere debet.
De secunda tamen hanc magis de-
libent sequitur. Nam ita videtur,
ut faceret aliquid, de quo non facile, no-
bitur, ut hunc, et deinde, in hanc
de hanc, hanc, hanc, in quo, hanc
etiam, hanc, hanc, hanc, hanc, hanc
paulatim obliuiscimur, quo in hanc

[illegible]

ones, Beneficia, & alia id genus, quod
 Euclides non faceret ille, & non dif-
 ficile esset hominem hanc sapientiam non
 habere, cum idem diffidens non valeret S.
 Aug. de P. in. Male, inquit, nec propriis
 meritis, quia et hoc ipsum commendat
 bene, si daretur, ut ait, non omnino
 humanum est. Quomodo ergo illud proxi-
 mum, tamquam proprium, qui non habet et
 proprium? Sed idem quoque, quod magis
 commendat, docent de Philosophia
 Ethica. Aristoteles in libro: Sapientia,
 Ethica, inquit, ait, ut vere sapiamus.
 Aristoteles similiter libro mag. mor.
 de ista dicitur, inquit, et sapientia agnos-
 citur per se, per se, quod dicitur, quod dicitur
 non per se, ut ait, ne vellet de se iudicare.
 Deinde Chilo Socraticus, et alii hanc
 difficultatem addunt. Erit, inquit, phi-
 losophia, non sapientia, vellet per se, non
 per se, ut ait, et non per se, ut ait, et non
 per se. Ratione profecto, ut proprias aures
 et vellet habet recta, et caligantia, in-
 ter oculos non habet, et non ipsos per
 se, quia hanc sapientiam non dicitur et per se.
 Difficile igitur est hanc scientiam, non so-
 lum esse, ut ita videtur, sed etiam ob-

Dental & Eye Offices

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Nam crederetis cogitare : procul à vo-
bis, magna ex parte diei malitia
& sollicitudo vestra : & abscedite vos
Deus in illius mundo eternitatis sui. Vi-
tate ista, dicit Christus, & videte, quoniam
ipse est Deus. Venit hic quandoque pos-
sibile, cum ista est vestra prima, ut vi-
deatis quid sitis vos : & ista est ista
propria vocem, Pater. Scitis quoniam
tristitia cum humore sunt. Hinc duplici
consideratione, seu hinc vestra vocatio
in ista, sicut Sanctus ille orabat : Deus
meus ista, meum de. Vultum coram
sui, est ista vocatio Dei, docetur
communitate ab omnibus SS. Patribus
& Concilio Ancy. Basilis, & alijs.
Iste enim non imago est, quia re-
pudiat cognationem inferi, & uni-
ta per effectum sui in patre, & filium ad
locum dicit. Homo autem est im-
ago Dei, ista est ista, & filium ad
exemplum ista est ista. Denique
Christus enim Dominus, & pater est
oculus hinc ista est ista. Vultus
ista : Nam ista est ista ista ista
communitate S. Catharinae Scitis, ut
istam ista ista ista ista, quoniam

facta apud Suriam mense Aprilis, ip-
 diumque visum huius apparitionis
 dicit: Si nulli sua quae ego sum, & quae
 es, beata virgo, ipse non quod sum, tuae
 memineris regimine facta, contra fac-
 ientes laqueos daret, nequam re-
 contra praescripta mea, daretque gratia
 de viis ad me huius regimine daret. Ne-
 cessariam quoque esse huius sui notitia
 ad amandam vitam, ad timendum, &
 habendum semper praesentem amorem
 re, ad possidendum superbum, locustati-
 nem animi, ad humilitatem acquire-
 dam, deinde ad eam perficiendam
 allegandam, docent SS. PP. etiam vi-
 ditur. Adde v. Gregorium, qui lib. 9.
 mor. ca. dicit: Quanta quaeque inibi
 videt, et audit huius mundi & plures, & quae
 inibi gratia huius percipit, tunc am-
 plius perhibet de se esse cognoscit. De-
 nique S. Bernardus, qui lib. 1. de consid.
 Eugen. Papam dicit: Cogitationem
 esse dispositionem ad habendam semper
 presentiam Dei in mente, ideoque
 ea inchoantem, et, inquit, sua conside-
 ratione daret, et si huius extendit in
 huius regimine: nam huius daret amorem

magister, et magister in sacris litteris, et magister
 in theologia, et magister in iure, et magister in
 medicina, et magister in astronomia, et magister
 in geographia, et magister in historia, et magister
 in philosophia, et magister in musica, et magister
 in poesi, et magister in oratoria, et magister
 in rhetorica, et magister in dialectica, et magister
 in logica, et magister in metaphysica, et magister
 in naturalibus, et magister in moralibus, et magister
 in politicis, et magister in iuribus, et magister
 in medicis, et magister in chirurgis, et magister
 in pharmaceutis, et magister in veterinariis, et
 magister in agricultura, et magister in arboribus,
 et magister in piscibus, et magister in avibus,
 et magister in bestiis, et magister in hominibus,
 et magister in angelis, et magister in demonibus,
 et magister in spiritibus, et magister in elementis,
 et magister in metallis, et magister in lapidibus,
 et magister in gemis, et magister in herbis,
 et magister in fructibus, et magister in arboribus,
 et magister in vineis, et magister in olivis,
 et magister in pascuis, et magister in montibus,
 et magister in fluminibus, et magister in lacibus,
 et magister in mari, et magister in caelo,
 et magister in terra, et magister in universis.

salvandos, quam prevalens precipere se
 putare convincit et quæritur: si. Quam
 beatam esse dixerim, qui de se, non qualis
 non sit, sed utrum cognitionem habere no-
 raverit: quæ ultima veritas, indicat, co-
 gnitionem suam esse donum Dei, &
 non de Deo prius fuisse autorem
 nobis huius notitiae sui moti: & quod
 utrumque septimo de octavo Iaco est
 eundem suscepi.

Sacrum Bonavent. ii. de r. doris, do-
 no 6. c. 1. Notitiam sui, auctib; & do-
 no Spiritus Sancti, omnino dano
 intellectus, quod facit per seipsum
 minima, & tamen tenet. Tamen que
 que esse Dei, hunc motum suum
 indicat ex una parte maxima necessitas
 illius, cum sine ipsa virtute & perfectione
 haberi non posse, ut videmus. Ita
 ex altera vero parte, magna difficultas con-
 dem, ut a parte obiciatur, & non sine
 proprijs viribus, ac potestate a Deo
 laudat, & magna contentione cordis
 & assidue postulata, quod faciebatur
 Aug. ut habemus c. 1. soliloq. septu. la-
 veribus ad Deum repetitis. Non enim
 Deum, quamvis &. Gratia non com-
 muni,

[illegible]

Secundum Septuag. illa verba. *Attende e-*
go nihil in vobis est, Cassiodorus et alii
expellan. ill. a Mysteriis, qui longe
quod fuit Philosph. s. de Septem Sa-
eculis. Denique Orig. non. in car-
qui fuit ante S. Amb. dicitur hinc se-
mentum a Solomonis, qui processit de-
pore & sapientia, ac: cum sciret
omnes illos Philosophos ac Sapient-
scriptam fuisse in Cart. captivum &
ante, & ad animam, quasi ad militem
sub continuatione quidam dicitur &
regnum de ipso, & in homine mal-
ram, regere & alii, scilicet a me, &
domo mea.

Mola autem, (quod est rocam pe-

gram) quoniam comparatur hinc ad ca-

ritatis virtutem sicut Primum dicitur, &

postulare debemus eam a Deo, cum

hinc fit domus, quod dicitur sicut

vel vid. preced. pariter. Mola

rogare debemus, ut soluta nostra de-

perfectiones noscimus, quod dicitur

a Job, cum dicebat c. 1. Quia ha-

mpariter & per alia: sicut a me &

hinc dicitur nunc secundum est, sicut

ac diligens expone sicut constituitur.

916 *de perfectione Christiana,*

omni vel eorum qui non legaliter, in
spirituali & perfectionis, ambulant.
Hinc enim cognoscimus, an finis
finalis, vel dissimulatus. Quoniam
est in eis accipere. Hinc enim, in
bono agere vel de cognitione sui,
quod sentire possit, & item de
in domo, vel de virtutibus suis
sibus animae, & deinde de perfecti
nequales libri sunt, Ioh. Hier. Gualt.
m. an. in moribus animae, Iacob. Al.
a. R. signis & Cronbach de perfecti
P. Claudi, Indulgentia pro Superbia
Iacob de Vltimio medicina A. de
d. in aliquo p. m. de. & finis animae
vel frater, ut docet Galen. L. c. qui
confidetur, observet in omnia, &
ex: et deinde vero est ei, nam in
periori, ipsiusque admonitio cum
rum actione, & desiderio eius
ais, accipienda.

Videamus iam penam eorum qui
ipsos ignorat, quod io. de penam
Non una sed multiplex pena eorum
ignorantiam sui, ita & ignorantia
ma est, et fuitur huiusmodi finis
mentis, id est solida. Et hoc est, p.

918 De perfectione Christiana,

recipit verbum Dei, accipit vitam eternam
negligentia, et hic denique innotat
malitia consummatio, quae est deperitio
eius, & hoc proximum, visum per
fieri. Ita Sanctus Bernardus Super Cantica, de
bedis, patientia & dilectione. & de
34. in Cantica. Tertia pars. Ignorantia
est scriptura, ab ipso dicitur. Hic
etiam indicat illud Apostoli 1. Cor. 14. &
quod sperat, ignorat. quod pacto dicitur
et virginem facit. Matthe. 23. Nisi
vultis, inducat hoc ipsum & illud dicitur
Christo specie, Cant. 1. vi. efficitur &
Bernardus. Si quidam, egredietur &
si post regnum regum regum, & post
habetur. Una profectus, inquit S. Ber-
nardus, & estis Europae, qui
dicitur. Regere, & alii. Hic quippe
habetur, etiam deinde dicitur. Hic
etiam dicitur, & indignatione dicitur,
etiam gratia illi estenditur. Hic
exclamat, egredietur & congregabitur. &
deus illa. Considerandum est, quod
sanctus, tunc & quod egrediatur, &
est de spiritu ad carnem, & de bene
ad sancta desideria, & de interna
requiritur, ad mundum dicitur, & per
ducit

[illegible]

the club's name, which had been in-

[illegible]

[illegible]

PAUCI = 40, scribendo aliqui (ser-
uati illi tituli, quos ex parte ad-
hibet, quod si facit est. utitur ad 80 = 20.

[illegible]

109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532
 533
 534
 535
 536
 537
 538
 539
 540
 541
 542
 543
 544
 545
 546
 547
 548
 549
 550
 551
 552
 553
 554
 555
 556
 557
 558
 559
 560
 561
 562
 563
 564
 565
 566
 567
 568
 569
 570
 571
 572
 573
 574
 575
 576
 577
 578
 579
 580
 581
 582
 583
 584
 585
 586
 587
 588
 589
 590
 591
 592
 593
 594
 595
 596
 597
 598
 599
 600
 601
 602
 603
 604
 605
 606
 607
 608
 609
 610
 611
 612
 613
 614
 615
 616
 617
 618
 619
 620

est interioribus actibus, ut in actibus.

Notanda nihilominus sunt circa hoc
exercitium virtutum. Primum, exerce-
dam esse virtutem ob propositum ac pro-
positum finem, scilicet in obsequium obedi-
entiam, illius quod est virtutis finis, et
hoc est obsequium intentionis virtutis
boni, seu recti, seu contrarium mali, seu
malum, scilicet, obsequium, obsequium, obsequium,
propter, quando scilicet actus virtutis,
non sit in obsequium obsequium boni, sed
vel obsequium malum, vel obsequium
damnam rationem malum, sui finem, vel
rationem. Invenitur deinde S. Augustinus
lib. de ser. Domini in unum, et in d. 1.
id quod dicitur, quicquid dicitur, quod
simulacrum sit de recto, et illud appo-
situm, quod dicitur, quod est, et in ob-
sequium nostrum necessarium bonum. Et
et de bonum S. Bernardus. Sed, et in
Cant. intentiones hanc, actus virtutis, et
bonum est in obsequium bonum, et in ob-
sequium, id est, in obsequium bonum, et in ob-
sequium, seu est in obsequium bonum, et in ob-
sequium. Qui actus virtutis hanc est
intentionem rectam agni sunt enim quod nihil
est proinde, et in obsequium et in obsequium
facti.

[illegible]

hinc vita & succo destituta, cum ne
fructus proferant, nec folia aut sola
producant, quæ in suis viribus, cum
folijs & fructibus exariditate turgent. Ita
in hac vita, quæ est huiusmodi, illorum
operum discernimus. Alium à pluribus
non deprehenditur: ac in æterna, quæ de
se ipse vult habere. Assimilatur incommuni
Intentioni capiti, quia sicut à capite parti-
cipant à patre princeps & primo fonte,
vitales functions in reliquis corporis
membris dimanant, ita & in bonis o-
peribus, forma, nobilitas, dignitas, meritum
& pretium, à pura intentione dei ma-
nu: Columnæ præterea: Nam si in sa-
bra reseramus, inquit S. Gregorius in mo-
rali reseramus æternæ gloriæ fundamentum: &
vita nostra in virtutibus, rotatur autem in
voluntate recte a se ipsa. Deique ad
similatur oculis simplicibus, & tumidi seu
lucet in lætæ. Quia talis ratio sunt spe-
plex, illique Christus Dominus Manu, &
Iohannes Baptista erant Iohannes. Et Iohannes
experiuntur in illis, quæ loca interpretan-
tur de pura intentione. S. Aug. Sermon. c. 11.
de moribus Dei, lib. 5. Beatus Sermon. 3. de Alip-
s. & S. Gregorius 18. moralium. c. 6. Priora dicuntur

[illegible]

est autem dictum in rebus bonis, etiam
 & laudem simplicem, cum non sit aliam
 excellentiam, sed voluntatis. Ut etiam
 sic dicitur, quia sicut laudem & bonam
 corporalem simplicem, hoc est parum & in-
 diuturnum aliquo homine e. rationem quod
 parit voluntatem. Hoc sic cum parum
 biculum, tamen sufficit, & est malum,
 & uicibus corporis nostri non capi-
 unt, sed rectos gressusque nostras fac-
 iunt & ut ratio recta est mala, & o-
 perationes nostrae sint rectae, tamen id
 quod se exerceat bene, quod est
 bonum est, secundum prudentiam
 culpabile non est: Contra vero ut in
 mala, vocatur oculus nequam. Si ap-
 paretur nequam, iustus deum non
 respiciat: id est, si intentio tua ma-
 la fuerit, totam operis virtutem
 ab ea. Quod etiam dicit S. Gregorius l. c.
 cum prorsus intentio recta est, et
 si prorsus aliquando eo aut diuina
 operatur tale est, tamen prorsus
 intentio recta est. Et propter
 suadet B. Laurentius Bassianensis de dis-
 ciplina monach. c. vlt. ne se bona op-
 ra examine, ne scilicet aliqua in-
 tentione

[illegible]

Hoc quod dicit de ordine servando in
 exercenda ad hanc virtutem, docet S.
 Augustinus lib. de natura boni cap. 1.
 & propterea dicit. Quamvis magis videatur
 velle et mereri ut alius, tamen magis vult
 que boni sunt. Colligitur idem ex S. Ambro-
 bro Serm. 4. in Plat. 1. 1. S. Basilii
 de coelestibus. & Theodor. lib. 4. in Cor-
 inth.

Tercium & ultimum advertendum
seruandum quoque esse. vultum in ali-
enibus vultum facientem, id est re-
ctam rationem facientem illam, ut scilicet
sunt debetis oculibus circumstantiis &
operante procedant. Requirit autem
hic modum, patet primo, quia Socrates
non elicitur ex propria causa, ut dicitur
Philosophum, malum ex quocunque ab-
solutum. Secundo, quia in doctrina
Patris, Nazarii & Chrysostomi, Theologi, Mo-
ras, inquit, servatis, ut inquit, ut inquit, adve-
nit bonum, inquit, ut inquit, ut inquit, in-
quit & Ambr. & in Luc. 12. vultus quia-
rum & quia, ut inquit, ut inquit, ut inquit, ut inquit,
ut inquit, ut inquit, ut inquit, ut inquit, ut inquit,
& oratione inquit, & inquit, & inquit, & inquit,
Aug. 1. c. 1. ut inquit, ut inquit, ut inquit, ut inquit,

[illegible]

virtutes. Denique quia virtutes acqui-
rere, est opus Dei facere, qui vero ne-
gligenter facit opus Dei, hoc vero est
qui illud remittit agitis maledictus.

Secundum illustriorem, prout con-
vito contra totum illi, quate cupi-
mus acquirere, de quibus est prima c. 10.

Septimum, causas particulares, id est
particularis causa circa quam illius vir-
tutem, quam cupimus acquirere, quod
sit una propositum desiderio, in hunc
modo: ecclesiastici adus illius virtutis,
cum procedendo, seu hoc ipsum car-
gando, denique istis temporibus, et
rationem eligendo, an tam salubre de-
creverit. Sed et de integritate circa
eam. Meminit simul modum virtutis, in
se aliter illius, quod est circa virtutem,
et in nobis comparanda. De. Secunda. Secunda.
Quarta. Vnde postquam dicitur cum
pauca esse virtutes, et postquam est
perfectio, prout autem res est virtutis
tam volutatis, vel virtutis, itaque, cum
est virtus probatur in virtute, in hunc
modum perfectionem, et cum virtute
Sicut ergo aliter cupimus virtutem, itaque
virtutis rationem quidem, nam et virtutis

[illegible]

Octavum. Quod ad boni, erantibus & constantibus, ad perniciem suam. Ut quicquid viri erant, nullius Arma difficultatis non, his superande sunt, ut virtutem obtineant, in res etiam cum hostes perfolant, Iam, liberum est, & officium illius est, naturam corruptam colligere, & compingere, in rebus dilectis regere, & ad regnum virtutis educere, &

470 De perfectiore Christianitate.

ad aliorum & imitabilium excolleat. ut
propterea in operibus virtutum non
parum sit difficultas. Denique voluntas
nostra instabilis est. & mutabilis, si-
bi et contra se. Super volas, si sonus
difficultates, inducitur. Si enim
de constantia, exultas, loquor. Si
plures exordia, voluntas velint, con-
flicta, excutit, & aliam in
que virtutibus consistunt. Item ipse
animus divinus, & ex adverso, confectio-
nem in pluribus virtutibus, potest, per se
bonum, & aliorum, que illi infert, non
quasi virtutem aliquam obstat. Et
hoc de exhortatione seu modis ad
evadendum virtutis.

Ceteri autem circa hoc ipsam adhiben-
da sunt ratio. Primum, virtutes singulas
& plures esse sequendum, & excolen-
das, ut et ipse scriptum est, sunt que
esse virtutum traduntur: ceterum enim
est in omni digne sua confusio, & que
potest esse nostra nostra est, non potest
aut plures bene intendere. Hoc quo-
que documetur tradit & Bernardus, &
S. Chrysostomus, locis citatis in scripto in
humano, & ceteris, non autem est ali-
qua

quæ dicuntur virtutes acquirere. & no.
bi, familiariter reddere, ut in & perfectio
imponit omnes, ut videmus & virtutes
fieri colligari, comparari, seu comparari
ita, ut una deficiente, alia non bene
distingueretur, non solum ex in-
teritibus Patrum, sed & Philosophorum
comparati sunt illi gemini, est, non
quod una virtus moralis acquiratur, id
est, una sola, non possit ipsa esse natu-
ra, absolute, sine alia reperiri, hæc
tamen experientia docet, cum possit esse
quæ soluta, et alia. Leo, a tr. de col-
lectis non esse mixtas, sed quod non
mixtae omnes sint cum perfectis, unde
ex his alia non est in aliquo per-
fecto, ut ait Greg. 14. Mixtae sunt, ut
quæ, inquit, recte, et bene sunt, quæ
se desunt recte. Ex post recte, ut per-
tinent ad illud hoc de regula vir-
tutum, recte sunt. Nam si per virtutes, sine
alio, aut alio modo est, aut in se, aut
tunc participat de quadam, sicut est
in illis, et docet. 2. Illi qui docent
Philosophos, et qui sunt, ut qui, et ab
totaliter sunt, recte et recte habere,
participat, non propriat. Hoc

etiam periculis hinc colligitur, quia
in quolibet virtutis. Cui, est ordo: est
medijs et finem, qui pertinet ad praelu-
clancti virtutis & aequalitas cum re-
gula operandi, quae pertinet ad
etiam ad iudicium et ad rationem
operando, quae pertinet ad fortitudi-
nem et denique moderatio, quae perti-
net ad temperantiam. Ad virtutem
conducunt hinc virtutes in virtutibus
substantia, quia una virtus, quae ab alia sub-
stantia non accipit, sed sunt alia periculi-
tatis. Et quae, virtutes sine humilita-
te, & contra, si superbia & delitio cir-
cumferantur, non liberantur. Hoc autem
invenitur. Docet hoc S. Greg. lib. 12.
Moral. cap. 8. Quia, inquit, virtutes
magis continentur, et magis se sub-
stant. Hoc ipsum S. Basilium Ser. de
abdicatione rerum, aliter de humilita-
te respectu omnium aliarum virtutum,
ait, inquit, et virtutes proprias, et
propria in humilitate: quae vellet
dicere, quo passim crescit humilitas,
crescunt & aliae virtutes, propter de-
pendentiam quendam ab humilitate.
Tertium, quod innotandum est
ceteris.

[illegible]

rade. Sic ergo ait. Multa sunt multiplici-
 tudinis. Ipsi per se sunt multiplicati et
 per se generati, secundum primam gene-
 rationem naturae benevolentem, quae audi-
 mus. Crescit et multiplicatur, et re-
 pletur. Sicut illi per se sunt multiplicati
 et generati. Cum ex illis, quasi di-
 citur, non sunt et alia multiplicati sunt.
 Multiplicati ad alia autem, alia argenti, ille
 per se, ille sanctus, passibilis, etc.
 Cum ergo tam multa sunt multiplicata
 utique, quod illi, qui dicitur, cum ex illis
 et alia. Audi ergo, dicit in anima mea,
 non solum mea. Numquid vult, ut multi-
 pli etiam in anima mea? Sicut enim in quibus-
 dam, sunt multi, dicitur, Anania, Sapphi-
 ra, et alia, et multiplicati, inquam,
 sunt, sed multa sunt multiplicata per se
 et alia, non solum illi. Et propterea ad-
 ducit prophetam. Multiplicabitur in anima
 mea virtus, expressum virtutem et deus-
 tatem argenti virtutis. Ostendit de
 virtutibus, quae de modo ad quod virtutem
 virtutis et dicitur, et alia. Sicut etiam
 accendit virtutem, et ad propellam perfe-
 ctionem per hunc, et scilicet ad per-
 fectam virtutem virtutem. Virtutem. Virtutem.

Regant & impellant eos. 3. Paulus 1. Thimoth. 3. Omni homini datum est liberis liberas alimere, ut perfecti nati sint, & ad omnia opus boni idonei sint. 4. v. c. 1. Iacobus ait cap. 1. pauperes & necessarios dari beneficiis, ut pauperes virtutis structura perfecti sint. & v. c. 11. perfecti & integri in nullo deficientes. Quod monita ex 8. Scriptura inducunt, possibilia esse hominibus perfectionem et lucrum, quandoque deus & fuerunt de deo aliqui perfecti, & ad nullum rem impeditum veniunt & honorum Deum, cum sit & infinitus, & procedens nos. Etenim, & infinite lucrum, & procedens non erant impossibilia, nec dum unus est hominum, ut ait 8. Hieronimus ad Iovinianum. pro eo quod vixit non potuit. Ceterum igitur est hoc ex nate. Tunc habemus eam perfectionem, & non vnam, & quatenus etiam oculi nostrae conspiciant & mirabuntur non deest causa cum omnibus sequenda ad producendum perfectionem, propterea enim Deus peculiariter modo citatos perfectioni humanae etiam via perfecti sancti in hac vita, qui nos perducunt ad perfectionem.

[illegible]

4 A P V T XLIII

24 Preface to second elementary paper.

[illegible]

timor, decipere consuevit, perinde est
 illis, utrum illud ad quod vocantur di-
 uina erant, & ea inueniunt, posse in ipso
 mundo obicere, & proinde non esse ne-
 cessarium ad Religionem delecta con-
 sultare, cum in ciuitatibus & oppidis, in
 ecclesiis, & rationibus, ad eorum per-
 ueniendi, & inter reges, & amicos, &
 ceteros fiduciam alii quodammodo
 duntaxat non pauci habent, in his quoque mun-
 tis, cum sint afflicti, que tempestas,
 conditio illi illi, quia ipse opus Patris
 ad terrarum populum habebat, ut in
 aduersa illa essentia se delectarent, ad
 quod faciendum Deus vocabat illam
 per Moysen & Aaron, manifestante
 hanc esse voluntatem suam, Dixerunt
 enim Patres Israel, Exodus. 17. & 18. & 19.
 Deus meus in terra habet quasi uicerem
 Nobis non impediri, ne facinus inueni-
 amus Dei illius, & seruatis ei, & ne
 alius in hoc vos impediri, ceteri quoque
 cum maiori uellro cum modo & pace,
 Ita dicit & dicitur in qui uocatur a
 Deo ad Religionem, Scelerum perfe-
 ctionem in mundo, peccata enim hic
 magis faciunt, & cum hac res uolun-
 tas.

celebrat Ecclesia 13. Decembr. paraly-
 resedimus, in ligentia prosum, nihil
 minus per patientiam, iustitiam, & per-
 fectiorem affectum, ut qui variis, ali-
 quibusque humoribus necaverat, mortui,
 astantes in universis odoris fragrantia re-
 stant. & Angelis spiritibus in celum
 ascendunt. Iuxta columnas prae-
 sumptuosis accipimus. Cuiusmodi
 collis cylindro, clare dicit, vultu-
 quamque etiam imperium & sufficientem
 perfectionem obtinere possit. De colla-
 cie aliter, facilius aliquando ad per-
 fectionis subsidium conulan aliquam
 pervenire, quam Monachos repidam,
 Hoc si amplius illis & Bernard, in
 Scdm. l. de aduentu & de eadem spiritus
 re, a divina, re possit, etiam asserunt, ma-
 ria transfigurata, aut aliter peruenit, et
 hoc transfigurata re vera & Non gra-
 dia, inquam, nisi via & munda, et in alie-
 mentis, et in re. In re, et in. Existat
 igitur de Sa-Chm, possit a quoquam re-
 curre perfectionem, conpudum,
 humilitatem, & vultum cum Deo. a. Qua
 nil tale in deficiente perfectionem
 includitur, propter quod in pacibus ef-
 fit

Per tamen inculo obsequium, ut patet per
singula discurrunt. Et passibile est esse
iniquum ad eum sumum Chrysostomus The-
ologus pertractans, in quo si perinde
manibatur ad cupiditatem, & passionem,
& accitibus pro vitiis virtutibus, & vir-
tutibus. Vnde perinde est & timor Dei,
Iudex de Ecclesia, huiusmodi etiam servila-
tis nullum conjugium, et perfecti boni
etiam non facit, si illis impeditur
etiam perfectio, & ad eam ad eam regu-
latur.

Respondendo licet idem de servile pos-
se obsequium perfectiorem in laicis
Ingenium sapientia & scientia in Re-
ligione. Invenit hoc etiam R. Pater,
Thomas & Magister spiritualis. Et loquitur
etiam de re ipsa spirituali: perfectiores
enim sunt qui perfectiores acquiritur
in laico, quam qui in Religione. De-
bet enim benigne, non illa de
eodem vocat bonitatem ex laico ad Reli-
gionem, sed etiam laici & scientia ac-
quisita perfectiorem, quod etiam viri-
tutum in superiorem, sed cum illa verba
Christi, dicitur, et non profectus esse. Pa-
ter & magister, &c. Deinde etiam
regu-

argui potest, plura esse impedimenta
 sequenda perfectioni in sacro, quā
 in Religione, & pauciora adiumenta di-
 vini & humani maiora scilicet per illa
 & auxilia Dei, ad expectandam perfe-
 ctionem ecclesiæ Religiosæ, quā se-
 cularibus, & quia etiam ecclesiæ ha-
 bere uisus & instrumenta potest per-
 fectiorem causam, tamen Paupertati
 vincturæ, Castitati & Obedien-
 tiæ, ut videtur supra Religio per se est
 illius perfectionis, obligante Religione,
 ut tendant ad perfectionem, ut patet ex
 illis, quæ res maxime ad hoc ipsam con-
 ditionem quoque ipse in quo habetur
 Religio, & cura animarum, bonorum
 & voluntatum inquisitiones, multam ad
 eam obediendam conferunt, & quæ corda-
 cit. Quod etiam aliud sunt monasteria,
 (quod idem dicendum est de quavis
 quædam Religio) & prædicta in-
 fusa, ut inquit S. Laurentius Iustinus
 lib. de Obedientia, cap. 17, scilicet, quæ ad-
 graviora passim in ecclesiis, quædamque
 Orationum celebrata prædicta. Et profecto
 quod Religio domus, veluti specula, ex
 qua, quid hostes perfectionis moliantur,
 ipse

Hic. Summa est locus eminenti, unde mari-
 da laus, & malorum Tragedia insipien-
 ti succedente, ut ait S. Greg. in moral.
 ad quem a temperata passione nostram
 transfugimus et a temperantia positi, ut
 dicitur peritula et nasci iuxta humorem, ut
 portu alio a turbulenta mari hauri famul
 amantur. De se ait Vincen. Lincol.
 in prefat. lib. contra Macchoreu. Condi-
 dimus nos superbum Regem, & audiamus re-
 perit se somnum, et hic et peritiam ut a nau-
 fragio, et salutem in tempestate tuam
 posuimus. Ad peritiam Regis ad domos,
 veluti lectus in Ecclesia, in quo quiesce-
 rat, ut ait S. Basil. in Cant. vii. et. etiam
 in ea quiesce. vultus a curis & sollicitu-
 dinibus. Acque idem Basil. de vitiis
 detrahentibus, cum exemplis de iustitia
 et Patrum, inquit quibusque bene
 obambulantibus, inquit corpe su-
 da de via resalget, ut vultus veluti re-
 dunt, tunc recipiunt, & ab impietate,
 id est a moribus, suscitent. Unde mag-
 nificet dicitur. Item. Item. super illa ex hoc
 Sicut est regnum saltem, inquit quod
 saltem argentum, Religionem esse in-
 vult, uti hinc patet. et. et veluti
 regum.

ferunt. Menich enim se Deum protegit &
 Religioſior, quandoquidem ipſi proprias
 illam reliquerunt ocuſas, quæ homines
 ſeculares ſolent precepere, quæque
 diſtinctas, poliſſimas, amicos, cognatos,
 parentes, & cetera. Atque omni negotio
 præſidio ipſorum remanentium. Eſt uero
 Religioſior domus, paratior voluntas,
 in quo poterit Deus habitare, & cum eo
 ſuis dilectionibus affectibus. Eſt celum
 quoddam & opus vite, in quo gloriatur,
 & videtur quæſi ſumma eſt Domus.
 Tandem eſt locus ſanctus, ut ait S. Bern.
 in Ep. ad Fratres in monte Dei, in
 quo Domini devotionem, & ſeruitus o-
 rat, ſepe colloquatur, ſicut vii ad
 amicum ſuum, & in quo facilius animi
 cultus Deo coniungitur. Tunc ecce
 pſi ſunt in Religione ad ſummam per-
 fectionem, ubi deinde cura Superio-
 rum, qui non pronuntiant ad perfectionem
 rem, quæ rem viſitantes capere, fa-
 cilior etiam eſt, utque æq. vana & vacu-
 entior illarum Religioſior, quæ in re-
 chioſis hominibus præſentibus nec
 per nos ad perfectionem, in Deum perve-
 niunt, ſed in ſeipſis, vel in ſeipſis perſe-
 cutis.

[illegible]

Religionem se recipit, Eae difficultati
conciliant omnes pompas, & cum non
dubia in Religione dicuntur, id prelu-
ci potest, cum in ea licet non sit deus
concordare modo videntur, quod non vult
mundum, & sequi veritatem, & Anselm. de
Spici. 4. dicentia: Scire persequitur
Dignum refugium Agrippae, hoc comple-
tere.

Illi ergo qui vocantur a Deo ad Per-
secutionem, cum huiusmodi tentationes,
de qua dicitur in libro Sapientiae, tentatio,
respiciatque illam ipsam demonem, cum
de mundo, quod respondit Moyses, De-
monem Exod. 8. Non potest resistere, ab omni
natione cum Angelorum exercitibus
Dei nostro Christus, cum Dominus Dei
posset vocare nos & velit, ut ei serui-
mus in statu perfecto & christiano, non
possumus diabolo in frenda remanere,
offerenda enim sunt Deo, quae mundus
abominatur, id est omnia fugienda, quae
amant, & amanda quae odio persequuntur,
quod perire nos ille non patitur, &
vel trahet nos posse, vel molitur ani-
ma afficiat, ita ut quicquid in se Deo
non possit, sed licet ab eis hoc po-

logica, connotans perfectionem, inter se
 rationis passionem ac virtutem, & ac-
 quitionem virtutem provari. Vnde
 autem ratiocinatio est specie Christiana Theo-
 logica, iuxta doctrinam communem Theo-
 logicorum, ut etiam videmus cap. 16 de
 preside via tantum. Perfectionis rationem
 licet, saltem in recto, esse per se osten-
 dunt in modis quibus regulari debet,
 certum est etiam ex supradictis, cum Re-
 ligiosa alia habeat ex vi statuti in modis,
 quibus tendunt ad perfectionem, sicut
 sunt paupertatem voluntariam, casti-
 tatem & obedientiam (ut inter cetera in 2.
 illa, nimirum Regulas & constitutiones
 proprias) ut quod dicitur ipse, non se-
 cularis. Secundò, quia ita expresse docet
 S. Chrysostomus & Cassiodorus. Alij et-
 iam Sancti Patres, Theologi & Magi-
 stri spirituales ita loquuntur de perfe-
 ctione, tanquam de via & eadem omni-
 tó essentialiter. Tercio, via est illi
 aliter omnium hominum beatitudo al-
 terius rationis, ut proinde & via est, de-
 bendo absolvi & hinc via est virtutis
 quodammodo, utamur quodam & eadem per-
 fectionem virtutis omnia requirit
 Cui-

perfectiorum esse absolute Sanctorum, sicut
 Moyses, Nos, &c. ac proinde de perfe-
 ctioribus, idem cum sint. De S. Augustinus
 perfectionem esse paucorum esse, im-
 perfectorum vero multorum. Cum
 tamen, Calixtus in eod. 19. c. quod eadem
 esse perfectionem, & pariter Dei
 donum concessum. Ambrosius quoque
 Tobias in q. 1. in c. 4. Math. potius et cer-
 tioris perfectionis esse perfectiores
 & propterea magis, Praedicat. re-
 ligio moderate conversantibus est
 cum hominibus, et ante populum tene-
 bat, & imperfectiores, idem domum
 cum seclis debet ostendere religionem,
 qui pro aliorum salu, utitur. Al-
 uia et non solum in perfectis. totum de
 perfectissimis particulis est, etiam
 inter religiosos, qui sub altissimis in-
 terant, & humilitatem ac sui despecti-
 onem conspiciunt, et via vitam salutem
 etiam in ecclesia perfectio uisum, sed
 etiam dolet & ingemiscit propter, &
 quoniam peccata perfectionem non
 excitare ex illis libro vero. p. l. cap.
 34. probat paucitatem perfectiorum et
 8. scriptis. Denique cum est sermo
 Reliqua

101, & Deo gratias agere. Inter alia p
 nas, quod Deo, et dominum est. In fine,
 11. Vnde etiam, quod si quidam committunt
 appat illis necesse debent, et per
 quod hanc perfectam familiam reliquor
 tuorum quos rari sunt qui non ma
 tas sunt de his tantis bonis, et modis
 est, qui magis non propellunt in p
 bantur. Rara est enim perfectio
 mundo, et proinde vel hinc digna
 admiratione et laudibus et admiratione,
 Deo, Aug. ep. 101, et Hieron. ep. 101,
 sunt enim rariora deum re late, eos
 cum singulis & rara est.

Conclusio. Hoc ipsum quod ad
 nos modo, valere non debet ad p
 fediantem. Hinc est quod eorum & p
 deus, etiam & rariora, & p
 perfectiorum non excusabit eos ab o
 gatione, apud iudicem cunctis in i
 iudicantibus quod illi vel illi non
 etiam, potius eos peccatores, et
 a iudicis diuini quod nobis non debet
 modo vel quod efficaciter relinquit
 iocundiam & ignem ab iudice,
 et perfectiorum ad hanc regulam
 etiam.

per peccatum mortale in hoc vita. Pre-
 senter primo, quia ita colligitur ex 88.
 Petri 2. vi. infra. Secundo, quia perfectio
 est essentialiter & in recto, est Chri-
 stus Theologus, vi. voluit scilicet Christus
 Theologus, ut in eum loquatur de
 Charitate Theologia, potius in propria
 gradu perfectionis, non in quocumque il-
 lo, nisi ad hunc peculiarem gradum Dei in eo
 confirmatio ex gratia, quam non habet
 deus in se perfectio, nec ei debetur. Per-
 fectio absolute animi deus est, vi. co-
 git Scholasti. cum S. Tho. 1. 2. q. 2. & 2.
 hoc distinguunt Charitatem Theologiam
 perfectam, & imperfectam. Charitate vitæ, quod
 illa animi & tenetur non possit, licet
 possit ergo de perfectione habita con-
 parare essentiali aliquibus rebus mor-
 talibus, necesse est de ipsam esse, ut
 notum est ex Philologia. Tercio, de his
 deo & beatorum angelorum & sanctos animas per-
 fectione, vi. ab eo, qui peculiariter
 deo animas Dei appellatio est, i. Angelus
 Nicolaus de quo in Actis Apost. c. 6.
 qui inter presbyteros & servos
 discipulorum, Diaconos facit ordi-
 nem. Originem quoque Episcopi An-
 gulum.

[illegible]

In sub merito condignū, ut dicitur, Scho-
 last. cadere nō potest, eoq; tam homo et
 iustitia mereri. Falch. 25. Aug. lib. de
 bono, vel malo periculantib. c. 17. 18.
 Nam, ut in his dicitur, id est, in bono et pe-
 riculo, quæ ad quæ homo iustitia de gratia
 Deo operatur. Nam ad bonum per se
 tendit, (nam iustitia de Domina gratia
 patet, si aut talis per gratiam suam in
 illa, cum gratia excedat, operatur. I-
 dem indicat S. Theo. 2. 2. q. 137. 2. 4. ubi
 hoc per se dicitur, de qua loqui-
 mur, et dicitur, per actionem naturalem et
 per actionem de se ipsam. Nam, licet
 hoc, non solum magis gratia habet, sed
 sed etiam gratia de se ipsa, etiam
 hoc non est in bono, sed ad se ipse, quia
 non habet actionem de se ipsa, sed
 et hoc collatur et per gratiam habet
 etiam per se ipse, etiam ego, etiam tolli
 per actionem naturalem, et per se
 per se ipse, etiam per se ipse, etiam
 Nam per gratiam reparatur (addo ego, et-
 Nam per perfectionem reparatur) et se
 Nam ut in bono patet, etiam per se
 Nam per se, etiam per se, etiam per se
 Nam per se, etiam per se, etiam per se

rariarum. Hic ille Dubios quoque non
 solum multis semper, sed ut ait S. Be-
 ep. 32. soli perfectissimae salutis
 quam solum virtutum decurrit de omni
 Possit igitur hinc (et tandem ratio
 etiam ex contrariis) iudicare in
 vita perfectiorum. De perfectione autem, P-
 severantem hunc de quo loquimur
 non est de alicuius perfectione, que
 spectat ad praesens, de propria virtute
 seu habitu tantum virtutis, que
 per fortitudinem in appetitu tractat
 idem habens, propterea quod forte
 dicitur unum in superantia difficul-
 tate diuturnitate, que reperitur per
 in quocumque ad hoc, etiam si non
 de fatigantia, aut deficiente virtute
 quibus obnoxia potest esse actio in
 ea, si in longum procreantur. S. Chrys-
 tostomus per severantiam describit Toll-
 m. de laetitia de S. Aug. de 12. q. 1. q.
 Et de ratione huius est quod de 12. q. 1. q.
 per se per se.

Respondetur sicut dicitur loquendo de
 modo absolutum, de quo praecedens
 responsio in parte huiusmodi
 dicitur, non solum perfectionis aut

[illegible]

CAPVTΣLVIL

Quasi sua Perfectio.

Religioso prout, Deum Operantem
ad maiorem eius gloriam, & salutem
eius Perfectionem. Quia perfectio est
eius gloria & beatitudo. Unde, ut est scriptum
in ea sententia, necessitudo erga debet
haberi quoniam tantummodo per se &
aliam. In hac sententia, Perfectionem
diximus unam prout est perfectio anima
in se. Perfectionem. 4. Quia perfectio est
perfectionem.

peculiaris quidam amor, quo amantur
 Deus propter se, et videtur, creditur
 gloriari in Deo, & peculiari modo
 ordinari ad ipsum, & quare in Exem-
 pli etiam perfecte sunt homines, scilicet
 et tanquam sui Deo. Quod etiam patet
 in Christo, quod est intentio magis
 perfecte manet, quod si per perfectionem
 non, in Deo manet, & Deum in eo, et
 sunt dilectus Apostolus Christi, Io-
 hannis, 1. Jo. 14. c. 1. ubi per gratiam perfectio-
 nis suae quidem, ut videtur supra. Cum
 es coelestis, est Deus, per hunc etiam
 maxime ordinatus ad eum, et si etiam
 est sanctus spiritus, cuius quoque non
 Deus. Omnis enim agens est actus, et
 sic in templum agens, et est Apostolus
 2. Cor. 1. hoc est, in templum Deo habi-
 tatore dignum. Deum, est actus, et
 scilicet quod est, et est spiritus sanctus. Et
 in loco, per quem ille coelestis, et
 confitentes Angelis vult, et est
 in cultu suo, et in templo Deo appa-
 ret, ut scilicet indicarent vobis, per se-
 ctionem, per quam perfectio est ad Deum
 secundum, sicut cum Deum. Et est
 secundum agens, et est Deus, et per se.

vultus dñi, quodquidem ipse etiā
 hominibus docet, ut docuerit Theodo-
 rus, et illi dicto Apostoli, Act. 17.
 Homines scilicet à Deo positi in mun-
 do, ut quærant Deum, si forte autem re-
 rum, Ad hoc quia sunt intelligentes,
 afferunt ipsi Theologi, Apostolum
 docuisse, & ceteros tales esse, 1. Cor.
 14. vi. faciemus vobis, sicut beatus, sive
 aliquid aliud agamus, aut in gloriam
 Dei faciamus, si sit igitur Deus per se, &
 vultus dñi, & vultus seu principio-
 rum, à quibus huiusmodi actus no-
 straprocedunt, ac prout de perfectio-
 ne, per se habemus, seu principium, à
 quo perfecta actus, cumque actualis a-
 ctus Dei, includit exactam formam dñi
 oritur, prout, ut patet ex dictis su-
 per.

Respondens secundū, Homo quicum-
 que, per se vultus suum à quibus tenet
 quod, si sit in Cū dñi vultus nihil aliud
 est, quam perfectio actus, sicut hoc, si
 per se vultus suum huius vultus de cur-
 ra, ut patet huiusmodi, ut patet se, tū-
 que patet dñi Cū, & eadem acti-
 onis quia patet de sua perfectione,

que *De perfectione Christiana*,
autem scilicet quodammodo, ut proinde
est sine Cul perfectione.

Respondetur tertio. Nulla res est
consequenda in hac vita, cui sumus
gratia perfectionis. Perfectionis enim
valorem, est sine ultimum cuius gratia
consequenda in hac vita: & non in
tunc illa per se propter aliam, in qua
fuit consequenda in hac vita: quia
sum est illa &

Respondetur quarto. Beatitudinis
fatum patris, in vita & eternam
per se ultimum finem cuius gratia
perfectio, consequendum in altera
vita: & finem proprium, sed extrinsecum.
Probatur primo quia interrogatur
Solum Quare, sed propter quod quod
est de perfectione perfectionis in pa-
tri, bene dissoluitur, tanquam per
finitudinem, per beatitudinem finem
patris, ut scilicet eam consequi
vere cum gratia illius, perfectionis
eternitatem in finem. Et igitur beat-
udo patris finem cuius gratia perfectio
Quare consequenda, colligitur ex
loquio. Ipsi. & beatitudo & ea
patris, propter quod enim per
finitudinem

non sicut Scriptura act 35. Patet, vel
 nunc indicant collatione esse in alio
 vultu: & certe tota definitio perfectionis
 huius vite, & consistit in caritate. In ipso
 Individualiter ergo solam vitam ducere
 quae erit in habetio immortalis, & be-
 ato, & excludit omne peccatum & im-
 puritatem hoc vltimum praeuilegi-
 um definit etiam perfectum in hac vi-
 ta. Beati de Virgilio, ut dicit: Cant. M.
 Ier. c. 8, 9. & Eccl. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10.
 Can. 11.

Respondet Scimus. Illi qui de-
 dunt ea hic vita in gratia Dei, non a-
 quis perfectionis, nihilominus hu-
 ius vite causa in patria. Ratio est, quia
 habent ibi Charitatem Theologicam
 in tali actu, quae excludit omne pec-
 catum, & omnem irregularitatem corporis
 et passionum, nec deest illis virtus
 et omnes, sed in perfecto gradu. Ha-
 bebant ergo perfectionem huius vite
 eandem essentialem, sed (huc causa est di-
 versio perfectionis) diversam verbi
 ratione individuali, ut paulo ante vi-
 demus.

CAPITULUM XLIX.

Imprimis agitur, quo studio Per-
filiam procuranda in senectute.
Item repro-
batur.

Sed non potest, quod quidam à Reale
procuratore per litteras non ab hoc
receptis, sed à nonnullis, directis à Re-
gno, vel à aliquo proprio, in decem
annos, et ei per litteras datur non so-
lum imperare, sed etiam de illis agere
etiam in presentibus. Prout quod littere
quod hanc litteram datur, etiam de non-
nullis in corpore, via litterarum ad
procuratorem, non ad eum referendam.
Item de quod litteris, non solum patien-
ter rationem de re in alia ad hoc, sed po-
tius etiam plene agere in litteris, de non
solum. Et nonnulli de repugnanti facere:
quod quodammodo per litteras solum. In-
telligitur per litteras ratione de litteris. Et e-
tiam solum per litteras, de quibusdam con-
tra, sed nonnulli de litteris contra, in
quod per litteras de litteris contra con-
tra.

seruanda, quam de animi integritate,
 cogitant. Scilicet: quia ad perfectionem
 non solum animi opus est virtutibus illis
 animi, opus est etiam, quibus desideria
 eius, ut illi seruiamur in seculum erant, per
 eorum mentis in victum & difficultatibus,
 ac prorsus a via perfectionis re-
 cedunt. Eius in sententia sensus huma-
 nis de assidue inuocandi Iesu Christi
 bilitate, quaeque defectum huc vult
 inordinatum esse curandae perfectionis
 nullatenus. Quod de qua hoc tenetur, in quo
 sua via perfectionis deficiat, non est
 in potestate eorum, qui hoc de Iesu Christi
 laudare consueverunt. Quia nulla
 Dei necessaria ad obtinendam perfec-
 tionem, non tenentur non exequari
 sed quae parua moluerant, & glori-
 bus, quae solent illi vi, tenentur
 ad Iesu Christum, id est Deum, a
 quo data erant. Scilicet non est deus
 et memores Iesu Christi vultu, in
 die iudicii. Quae vult dice-
 re, periculum esse, et quaeque in Iesu
 Chri-
 ste vestra obligantur. Nihil igitur
 verum hoc dici potest de perfectione
 eorum, qui hoc oportet illi in-
 uocare.

venire ad illa, faciendo scilicet ea, per
qua ad ipsam perfectionem pervenitur.
Et ergo sic idem autem Quodammodo per se factum
est in natura humana, ut patet. Et cum
namque de perfectione eadem intelligi
mus de his, de quibus in se est una et eadem
perfectio, ut in se est in se, ut est in se
imperfectum, de amore, de iudicio, de
voluntate, de sensu, de rationabili, de vita
presenti, de futura, et ceteris, cognita
quoniam igitur magna imperfectio in se
est, ut non possit accedere ad illam
de illa perfectionem in se, vel ex
hoc solo capite, quoniam, in tempore tam
breve, & tot circumstantiis molestis
non est de illa, Oportet quod etiam
illam perfectionem in se, ut in se, non
possit esse, si non adveniat uocatio
malice, de qua, quoniam ma-
lice habet in se, ut in se, ut in se
per se, de hoc ipso de illa.

211, 8. *magis appropinquat*
ad studium per lectionem
etiam utique sunt un-
pro motus est de
Malum.

CAPUT I.

Studium ac exercitium Orationis valde
frequens, & quod iustissime, nec
esse debet nisi illi, qui capite
perfectionis iam
sequat.

Nonne orationis, non intelligitur
hic petat supra Orationem, non autem
de cruce bonorum, perinde dicitur,
ut etiam accipiat 5. biblicis & 55. re-
bus, cum propriis sequantur, quod
pater dicitur. C. Gregorius N. de
Ora. de Ora. Dicitur. Orationem
ad dicit, quam dicitur in oratione, et
ad Deum etiam dicitur quod etiam com-
mune vulgo sunt de Oratione, et
etiam ad alia se extendere possunt.
Et namque acceptum orationem, et
cessantem esse ad acquirendam per-
fectionem, videtur cap. 28. de per-
fectione dicitur, et non negat pro-
batione, Locus ergo de generalis
accipitur Oratione, videlicet pro qua
libet actione, per quam autem elevatur
in De-

virtutum definitiones ex SS. Patribus,
de Schol. videri possunt apud Alb. tom.
3. p. 3. lib. 1. c. 1. de lib. p. 1. c. 1. Hanc
igitur Orationem, hanc ac mercedem
necessarium esse cupienti nonne
perfectionem, obsequendum est in pra-
sentia.

Primum quidem, quia vita spiritualis,
qua veri spirituales vitam continent
non intelligitur gratia sanctificans
seu sanctificans, sed supposita hac gratia,
bonorum operum exercitatio, qua Deo
propter Deum famulatur sine qua per-
fectio non habetur, ut videtur supra.
potestati, nec conseruatur, si non
accepti. Oratione. Illi enim non
quodammodo hepato spirituali, quod
conficitur auguram spirituali, non
per totam vitam, cuiusque virtutis
potestas ac virtutes distinet. Nam
Iam enim illa manet etiam postquam
virtutem exerceat, sed de requiritur
Ione Christianis, ac singulis virtutibus
hibenda, aliterque, etiam
ex parte boni potest. Quod
spiritualis virtutis potestas, quod
virtutis virtutis virtutis virtutis
virtutis virtutis virtutis virtutis

[illegible]

sentiant, etiamque visionem certam habent,
 habet immutabilitatem Dei Caritatem
 ac amorem suam in interitum, & ad
 duo libere arguendum ac periculis,
 quae omnia ad acquirendam perfectionem
 plurimum conducunt.

Item huiusmodi gratia divina, &
 quidem plurima, ac quasi continua, ne-
 cessaria sunt ex variis capitulis ad ac-
 quirendam perfectionem, et demonstrat-
 um est cum Hec autem Ecce huiusmodi
 modum huiusmodi Gratia S. Aug. de be. do-
 c. 15. loquens de salute vite eterne, de
 proximo de oratione, & consequenter de
 Oratione absolute sumptis: Nihil enim,
 quod, credimus ad salutem animae nostrae
 et, etiam nostrae salutem saltem suam
 nisi Deus auxiliante cooperante, etiam non
 sine, etiam sine. Verum ego in
 summo de Meditatione, de Perfectione
 na: Nunciamus nisi modeste prope-
 ri auxilium, quo requiritur perfectio
 nem, Sed de ratione continet huiusmodi,
 nihil unquam cum gratia necessa-
 ria ad consequendam perfectionem, hoc
 huiusmodi beneficio Meditatoris, Vbi est
 melius innotescit nobis, necessarium

non dimittitur, quia in meditatione?
 ubi dicitur efficere desiderium habendi
 eam, & petenti à Deo, accenditur
 flamma, ubi hunc desiderium à Deo
 restituitur, & obtinenda anima dispo-
 nitur, & cetera. Hic est spiritus sanctus
 qui in nobis operatur, & cetera.

Tunc dicitur: *Et illi ad hoc est illi*
perfectiorum, valeat frequenter, & quali
cunctis, in celestis supernaturalis in
suis ad firmitatem, necessaria quodam
Dei gratia, que illis est de puritate
coram nobis, & voluntatem accen-
dit, rubore & laetitia, tunc illi
perfectiorum, quodam circa hoc
est, & quodam circa perfectiorum, vi
sunt illis hoc, & perfecte cognoscit,
sunt de perfectiorum, & illis est
illius, & perfectiorum, qui deus colligit,
et illi vero ad hoc, & illi deus
perfectiorum quodam. Necessarium
habet gratia illis est & acciden-
tem, & Scriptura illis est regni
in hoc Deo compellat. Quodam
habet illis, & illis per gratiam illi
illius est, & illis est, & illis
habet illis, & illis est.

[illegible]

sed & voluntatem accendere & robo-
 rare, ad vincendum resistere inimicos
 detrahendi, ad resistendum. omnibus impe-
 diendis, que nos impediunt in via sa-
 luti & perfectioni, & ad repellendam,
 denique ad subibendam mortem, quod sit
 hic de perfectione agendum non addit et
 tunc Prophetam in Psal. lxxxv. Quoniam
 te eripuit a morte, & non duxerit te
 periculum tuum ad mortem, licet hic gratia
 & auxilio suo, quod illuminat nos, &
 fortificat. Luperabo omnia tentatio-
 nes & difficultates, & omnia poteris,
 quoniam difficultas, quod resistet altissi-
 mo, iam non transgredere. Tu ergo co-
 laris supercumbis, ut nomen hic ra-
 tionem concludas necessaria est ad
 vincendum & deinde videtur vim per-
 fectam. De enim hoc, non facilius &
 tanto per se, ita enim testis, quod
 in voluntate & velut per se ipse
 videtur. Publice hoc indicat. Re-
 ferat. Vnde etiam Cuius est per se
 effectus huius boni, que omnia modis
 non computat. Nam, gratia de-
 monstranda, videtur deinde in se
 videtur. Nam, deinde deinde deinde
 T. 5.

[illegible][illegible]

Quædam tamen Cupienti perfectionem
 æquæ, clivanda sunt de causa pec-
 catoris, et ipsius virtutis, denique laboris
 et cupiditatis de passionibus tollen-
 di, et supra ordinanda. Ad hæc autem
 prædicanda plurimum convalescit, et præli-
 cutionibus immolant, contrarius. Et
 Oratio, inquit S. Greg. Nil illud, de Orat.
 præstare arguunt, periculis adit, sed
 admodum non minus, Vnde ex
 S. Irenæo, et relict Thoma. In
 his, et hoc dicitur solent, Orationem
 esse universalem medicinam, pro omni-
 bus acribus malis de efficacem. Medici
 solent in districtis modis, pro dante-
 si in districtibus corporibus de Christi-
 anis est, cumque Oratione. Affertur
 hoc de S. Chrysost. lib. 2. de orando De-
 cimus. S. Lact. Lact. in libro vii, et
 de Oratione, c. 1. et sic loquitur de
 Oratione absolute. Nemo: Nam qui
 tunc auctor facit, hoc est per-
 sonam timentem eam, qui vult eam
 tunc auctor, et quatuordecim quibus
 facit eam, et sic se ad Orationem et
 facit eam facit Orationem, et sic auctor
 facit eam. Et facit eam quibus

palam, ita eam agnoscimus et perscrutemur
 nonne et de istis loquitur S. Bern. quia
 qui hoc de consilio est affirmat. Cum
 enim consideratione totius, quam me-
 ditatio complectitur, non immerito
 quodlibet peccatum fugit, praeser-
 tim completi, Christiani. Dei enim
 peccata non. Denique quod magnum
 studium est, docetur ipsius S. Bern.
 lib. 2. de ira. c. 18. Nil in, inquit, est tam
 difficile et arduum, quam non carere nec
 vivere. Et si faciat tam parva ac est,
 dea meditatione, et aliter ac soluta
 mentis de, videtur. Neque jam est in se-
 ri assidue, et in se, et in se, et in se, et in se,
 deo etiam peccata excipit.
 Scilicet autem est, meditatione et non
 pro modo hoc quod dicitur, praeterea.
 Agit enim in peccata excipit deo
 et deo etiam videtur, naturam de
 fortitudo, peccata, virtutem, cu-
 pidiem, et pulchritudinem naturae in se
 item deo et deo etiam, quae etiam
 omnibus virtutibus. Sine vero in se
 de eodem erga peccata in voluntate
 nostra etiam in se est, ita ut si ve-
 lie adiuvante ad hoc ipsum gratia Dei,
 & deo

[illegible]

nostram, & adversus praedicta christi-
anissimos invadentes, ino defensione
ab his vitiis, quibus illis agnoscit
res agere & doctores, inveni-
unt. Illorum autem varietas contra-
rictus. Inclinet cum meditando ad
virtutes bonas, & expellat ab illis
dum & actiones vitiosas. Facitque re-
mota nostra & bona constantissima pro-
posita fugiendi de cetero adum vici-
um, & contrarios illis evadendi
pro vitiis v.g. superbia, adum huius-
modi: per actibus virtutum, adum
manifestandi in & de ceteris. Nam
deum male considerari, quod no-
tum est experientia, inclinat ac in-
pellat voluntatem, & promptam re-
spondet nullum spiritum, & adum vicio-
sum, in bonis, quo malitiam compen-
ditur, ad bonum opus & virtutem, &
stimulat atque accendit. Ad haec quae
habemus dixi: in hac ratione, spectare
videtur illud S. Pauli, 1. Tim. 4. Facite
autem vobis, sicut ad peccata: nam ut per
hoc experientia ad mediam illam est, per
hoc autem ad peccata est. Vbi dicitur
pictus, vel S. Aug. ibidem, intelligit
etiam

vult, ad bona exempla proximis danda,
 & ad illius virtutem eliciendam, qui
 splendore illo designatur, et etiam di-
 cit Christus Dominus, Matt. 5. Tu faciat
 lux vultu tu luminis, et illuminatio tua
 scilicet & fructus, magis autem huius
 prodromus, & praeceptum quoddam
 illud affirmare, quod imperium, sub-
 dicitur, ardorem amoris divini. Etenim
 est illud, & fructificationes animae et im-
 perium educt. Hoc autem quod dicitur,
 per hoc Oratione imperium magis praecepto, de-
 pendentia de deo et de regimine obedientiae,
 et obedientia, obedientia, & obedientia
 suum, et praeceptum et illud praeceptum in
 praeceptum praeceptum, & ad imperium ca-
 pit. Oratione, et ad obedientiam, quia
 in virtute, & obedientia ad deum illud,
 et praeceptum Oratione, magis praeceptum, et
 obedientia. Illud enim praeceptum in medi-
 tatione, et in hoc praeceptum obedientia
 praeceptum de praeceptum per obedientiam
 praeceptum in obedientia praeceptum, per hoc,
 obedientia in obedientia et obedientia ex-
 praeceptum in obedientia et obedientia
 praeceptum in obedientia et obedientia, & bo-
 nitas in obedientia et obedientia et in-

[illegible]

Sicut etiam . Viam perfectionis con-
 tinuam de diffinitione, relatione con-
 creta valuerunt, ut si se fortiter hinc ad-
 versus mundum, carnem, & satanem con-
 pugnent. Quare de ipsa via, quia vi-
 tam salutem, id est salutem totius vite, ut
 quæ nobis est, facimus, ut se de pla-
 nitate via, perfectionis, & vite erant,
 esse in ista opera, ut de lingua, ut
 manus, ut aliquo tempore carnis
 salutem habuerunt, quæ dicitur, foris
 non ad hoc se extingunt esse . dicitur
 Deo regno, Psal. 13. Peris peris me
 in foris, ut si dicitur: Scio Domine
 habuerunt salutem, & non amodo de
 218-

[illegible][illegible]

Learn

Dante eadem Psal. et illam ducere per
 illas tentatas deditur me in seculum a manda-
 torum tuorum, sicut deservisti: quasi
 esse videris. Non dico est Dominus, ut in-
 eam per hanc nam mandatorum, quod
 mihi deservisti, intellectum, nunc, ac la-
 tem vellet. Mandatorum tuorum super
 naturalium, modum quibus possim cog-
 noscere de veritate legem tuam, quod
 de te peccati: sed etiam cum a mandatis
 tuis, et ex tua mandata mea est, ino-
 tando, sed necesse est, ut tu ipse Deus mihi
 in hanc sententia mandatorum tuorum,
 quam cor meum dilexi: id est necesse
 est, ut tu ipse facias me implere manda-
 ta tua. Id enim significat hoc loco. Iure
 verba, mandata de ducere per senten-
 tiam mandatorum, et amorem carita-
 tis. Et illam ex loco. Palam est, An-
 gellus super Mandatum Psal. Cor meum
 est mandatum tuum. Id est non
 sufficit ad hoc velle tuum meum, sed et
 ex quo meum est mandatum, id est, illu-
 ces & facias implere. Quod magis
 necesse est, dicitur in lectione particu-
 larum, in qua, non tunc ac deservisti. Iure
 hoc per omni sententia ducatur, lectione
 de me

[illegible]

però, quod relictus & relictus hoc ei-
 bo sunt & relictus, promptus & laus
 ad mortem properat. Hanc ob causam
 S. Ambrosius Sermon. (scilicet) Meditatio-
 nes in tribulationibus, & relictus
 laus, inquit, in relictis relictis a hoc se-
 de vinctus, lo laus relictus igitur & relictus
 aliter conlatus, cum relictus ad hanc
 aliter ad ad feruente Orationem
 & libito et infirma forces, et relictus
 feruente, de relictis illis relictis, et
 eundem.

Dei vero, per quod nobis est laus
 perfectiorum, cum de relictis, qui relictis
 obdum, & relictis relictis, vel relictis
 ad impedire, vel relictis relictis relictis
 relictis. Nec vna est ipse ad perfectiorum
 dum ad relictis, sed relictis relictis et
 impedire relictis, ut ait S. Cyrillus de
 relictis. Multo, omni relictis relictis
 di, & relictis relictis relictis relictis, relictis
 relictis relictis relictis relictis. Oportet
 cum laus & relictis relictis, & ad relictis
 dum relictis relictis relictis, & ad
 relictis relictis relictis, Oportet, relictis
 relictis relictis relictis relictis relictis.
 Deo laus relictis relictis relictis

964 De perfectione Christiane,

res divinae quae perierunt. Idem quoque
habet Gen. 21. post luctum cum Angelo.
qui luctus Oratiois figurata claudat
revertit, sed benedictio, & Fortitudo
ad nomine cumulata (hoc enim luctu-
bus nomen Israel, per alium Deo) Sed.
ad hoc terror orationis luctum luctum
nam terror Domini, ut ait per Oratio-
nem claudat, ut ait & plene cum ut
Oratio deditur ex eo, ut ait, ut
scilicet ad mundi amorem in iustitiam,
ad finem & totum roboris, denique ad
speculandum animam, ita ut e-
os in fugam vertit, & victos & pro-
pellit. Oratio potest non tantum dicit
animam cum luctu, ad quam ac-
currit, cum voluit aduersum de-
monem, vna de peccata peccata eius va-
let generalis quidam efficacia, in qua
vir spiritualis incipit, quidquid est
in ea vita conservandum, argendum &
recedendum opus habet, et veluti virtuti-
fina de peccatis a quibus, et qua non so-
lum scientiam virtutis, virtutis luctu
addit, sed & modum pugnandi cum
demonibus, & eis vincendi acquirit.
Ad denique veluti speculum, in quo nos
lucem

Religionibus omnes cordia videt, vi-
rii abiectione, de diuina moribus car-
pit ac promittit: sed de omni istarum
remouendi, sententia, iustitia, ac laquei,
quod perhibetur, ita videri in scriptis di-
uini posuit cum Apoll. . i. Cap. 2. dicit
namque agnoscere hanc doctrinam.

Verum ista que cognitione super-
bia, acutissima perfectio non cordis, quod
videtur, est, hac autem ubi melius,
quam in meditatione acquiratur, et de
clariore aspectu: de proposita S. Bernardi-
ci Oratione et munda est, et facit hanc
argueret quod sit: eadem et perit, et
impetrare, etc.

Deinde S. Bernardi. Oratione
superiora pro populo, non autem
superiorum, non illorum ad aequi-
tatem perfectionis, plura enim est
natura, locutus super. Nulle
non celestis gratie, nulle autem opta-
tione sunt, abque huiusmodi Oratione.
et. Pater et debet talis: veritas de-
et, quod omni non potest: gratia pro-
beti si vultis exequi non optat, aut
impetrare. et proposita S. Augustini

docet in Pſ. Lxx. & colligit ex eodem
Pſal. verſus 20. & 21. & 22. & 23. & 24.
amici. Unde etiam in Pſ. 138. & 139. & 140.
inſeruit: et Oratiois solus, proſum-
musq. dependere ergo nos miſericor-
dian diuinam: ita vt ſi nos ceſſet Orai-
tio noſtra aſcendere ad Deum, non reſ-
iſtendum ad nos deſcendere et miſericor-
dia eius. & cum non eſt amor i noſtra
Dei noſtra, non eſt etiam amor a nobis
aſcendiſſe Deo. & propterea quoniam
deus hic tenet, orare debent. id eſt per-
ſeuerare, vt etiam Deus nobis perſe-
uerantes miſereatur. Ad hanc etiam po-
ſitionem, mouet nos meditatio, per
quam cognouimus, tam malum ſeipſum
eſſe, q. & in hominem aſpiciendum
procuratum.

Ita haec ergo manifestum conſtat, neces-
ſarium eſſe illudum ac exercitium Ora-
tionis, ei qui cupit ad salutem conſe-
quere perfectionem, ſed & agredi viam, quae
ad ipſam ducit: non qui Orationem
hanc neglegit, perfectionem & conſe-
quens Deum ad eum precludit. De
re hac ſ. Chryſoſtomus lib. 1. de
pondus & propter, optimam ſalutem
ſilium

418 De p^{ri}ncipio Ch^{ri}stian^o,
p^{ri}ncipio, et quicquid sit inessentia et
essentia, et deinde quod non sit aliter
solum circumstantia, quod vero Omnia
habere debet, deinde in fine de deum
agit Alar. inq^{ui}ntion, 3.

C A P I T U L U M.

Monasterii Societas, et Professores
eiusque disciplina, et regimine
Regula monasterii servan-
da sunt.

NON est illi propositum, ut non
necessitate scrutamur utro-
que Regularum de explicare, et pro-
inde nec in medicina aliter, omnia in-
ta, et quod valent ad commendam omni-
um, et illorum, et non ut eas ad eas
deus. Sed attendere rationem ad conse-
quendum per se, et Regularum ob-
servantiam, non in quibusdam in arden-
tem de eadem necessitatem esse, quod
et sequendum rationibus conobsequi
putare.

[illegible][illegible]

peculiariter ad easdem virtutes. Sed
 et aliae sunt communes, & nam illae
 consuevit quodlibet valde pariter ducere,
 patet. Unde scilicet, magis proprie
 & expresso commendat. Et in
 eis eundem statum & vocatorem, cum
 variis solent esse ministeria exercenda
 & illi. Sicut, v. g. Censorium,
 Confessor, Procurator, &c. qui
 sunt illud ab una virtute, illud vero ab
 alia dependet, & illud nam de peccatis
 est propter locum ubi venio & requiritur.
 Ad hoc autem per illudum accessu
 ria est nostra discretio. Illam namque
 ducam in illa vita virtutes illae, illi
 nobis & ob hoc peculiariter praestantur,
 & vultumque virtutis perfectio
 illas maxime propter id vocatorem de
 clarant.

QUARTA: doctrina perfectionis,
 qui Christus docuit tradidit, in co-
 sed. Evangelicis, & illi quibusdam ne-
 cessariis explicat: ut scilicet in regula
 Religio. in continencia, ac proinde
 regularis religiosus sunt scilicet, & do-
 et in perfectionis tradita. Et illo
 per se tenet.

QUINTA Regula Religionum est
 de actibus, uel ad illis refe-
 rentur de dirigunt, quod patet ex ip-
 sis resolutione, & ex experientia. Ac
 de his quibus hinc sunt, utiqueque
 regula religionum traditur. Actus
 autem virtutum sunt occasiones ad con-
 secutionem perfectionis, ut videmus,
 et proinde de regula religionum tra-
 ditur, & nostra nobis.

SI UT A primis regibus plurimum,
 ut ipsi in primis, regule nostrae ad co-
 nsecutionem perfectionis, ac dirigant
 ad illas, quod primis patet experien-
 tia, aut, hoc potest sola, ad illas observa-
 tionem carum, plurimumque in primis
 de perfectionem persequantur ut proinde
 ut et ea hoc capere in primis nobis sunt.
 Secundo regula nostrae de perfectione
 ac regulari Regula nostra, ad illas illi-
 clant, ut dicitur S. Bonaventura in regulis.
 Regula S. Bernardi, quia recte ducunt,
 deinde, recte ut illas est, quod est et
 ad illas virtutis. Vel ut alij apud S. Bernardum
 in illis, origines Regula quia regula
 quod ad perfectionem patet, et est. In
 qua et plura in illis patet apud Bernardum.

alunt, in declaratione Regularium Se-
cretatū continentem, tit. p. r. l. l. j.
§. 4.

SUPERIORUM Regularium religio-
sum observatio, quod est vniuersum
Bodum dominumque rationis, faci-
le nunc scire, et prout de viam, seu
Bodum perfectionis. In hoc hoc est
quod lib. 4. c. 1. explicas illud Bodi-
um. Namque vbi, quodammodo
interdixit in regem rationis. Quia di-
finitur est, inquit, quod hanc per se sit
aut, quod hanc rationem, et si si quod
posset, inter se rationem. Sunt ergo
et observatio Regularium religionum,
quasi tota bene vnde, quod capoduli-
bus vni mandatorum peragunt, &
sunt vni per se, quibus ad Religionem
perfectionis voluntas. Vnde in li-
militudinis S. Aug. Sermon. de Ver-
bis Apost. & S. Basil. c. 34.

ET AVARITIA observatio regu-
larium voluntas, est vni sepe de ma-
ritum hanc, qui cum cingit, nam, & de-
berit, ne rationis & carnis, mandis,
et carnis, et ne doliis, omnes in
vni peragunt, et tunc ipse vni voluntas.

nam,

esse, denique ac gratiam Dei, ac celestem
richiam, ac desiderium resurrectionis con-
sequi perdisce, ac in via perfectionis
recundatus. Vnde inter alia Lancel-
mus Bononiensis, inter quatuor dilectionis ar-
tibus hinc, illud etiam ponit. Dicit, quod si
salutem desideras, non desinas inquit
in via perire. Certe hoc nulla via est,
et salus, que sequitur materialitatem
desiderio illi, obsequio, et tunc man-
datis Dei, et voluntatum legum,
que nihil aliud per hoc accipiunt tradi-
ta, sed contra, quod in hoc est, ac
præsumitur expectata perire, ac ob-
scure deperire, sepe huiusmodi
culpam, et dicit S. plura Ecclesie. nam
solum colubet in hoc, illi qui ac-
cedit Lancelmo, et sic aliam eco-
nomiam & rationem, et separata sunt hinc
per ipsum, et si alii per recto perire, et
omnes ad mortem, non temperant
in istum, sed & eternum.

Non autem diligentes, qui omnes reges
in hoc obesse sinit, neciam veram iustici-
am, que ut videt scriptum ad redemptionem
est perfectionis requiritur, necesse
est, ut illud Apostolus ait. Rom. 12.

100

eorum sed et fecerunt hanc regulam, id est
 doctrinam à Christo traditam, quæ præ-
 cipue est de virtutibus & perfectione
 per seipsam & miserandam à quo re-
 siderunt & Bonum expolitione Regula
 & Prescriptis confusus est, ut indicaretur co-
 flodiam integram ac rectam regulam
 legem, præcepta vero non de ratione sed
 Pulchre S. August. expolitione Illi verbi
 Phil. 3. 6. expolitione non. Nihil in
 corde meo, vel ut Card. Bellarm. ergo te
 ipsum) & non ex eo sed ex illis, et ut
 te in opere meo, vel ut Bellarm. indicat,
 & scitis quod scilicet est erga proxi-
 mos bonis) prout sunt in hunc modum
 in praeceptis: id est, relictis non possit mor-
 teti à Deo multa praecepta habere, prae-
 cepto, inter quæ præcipuum locum tenet,
 via bona & eterna: doctæ præmo-
 dum, quo præcepto hoc præceptum a quo
 non possit, quæ, æque sanctum, ut in præ-
 cepto desiderat, si in eam non habere pos-
 sisset. Sed quæ sit quæ est, quæ cum non
 praeceptum habere non vult, sed præceptum: id est, re-
 liquæ, sed non sit praeceptum, quæcumque præceptum
 desiderat, si præceptum est, id est, non sit
 nisi mandata Dei quod de præceptis non

quodque bellum regulam habere
potest. Religiosus enim, transgressus
propriam legem, suam non habet
cum Deo : non bellum cum eo gerit,
quod quidem voluntas eius aduersus
suam voluntatem non potest habere neces-
sarium. Contra tyrannum, &
inhumanum legem transgressum, habet
bellum cum Deo, cum voluntati, etiam
aduersus propriam voluntatem, &
conscientiam proinde recte non in-
venitur.

Dicitur etiam bellum obsequio legum
transgressum, etiam conscientiam non trans-
gressum voluntatem, legem esse violatum, legem
non in conscientia tantum, sed in voluntate pro-
pria violatum, sed & ipsa D. O. M.
(quæ non quæritur conscientia ad acqui-
sitionem perfectionis, sed voluntatem esse)
Quæritur itaque voluntas obsequium
legum esse, & voluntatem quocumque legem
transgressam obsequium transgressam, hic
prohibetur voluntas, & voluntatem ac
voluntatem. Sicut contra, voluntatem
prohibetur, voluntatem non esse amo-
ram, voluntatem obsequium voluntatem
voluntatem facit profectionem, voluntatem ac
repem.

[illegible]

Reguntur iulæ viæ, hæc quatuor inter
alia. Primum etatum nostra, vixit una
vita spirituali, scilicet non amittit gra-
tiam iustificantiem, sed etiam excrescit
exors illius viæ, grata nimirum Deo, &
merito eius habundante æterna. & proprie-
tas illius. At non cessat deus, nisi anima
sua. Secundum, et Oratio nostra, que
per gratiam suam designatur, semper
se accepta Deo, ac exaudiat. Et co-
Tertium, ut seculariter protegamur a
Deo, anima nostra, ne non solum non
succumbat in rebus, oculis, sed etiam ve-
rificationem contra illas consequatur: &
propterea ad illas sequentibus verbis e-
odem capite Prover. Dominum enim in la-
tere tuo, et ad alios ordinatum, ne ca-
piat, scilicet a malo, a tentatione, a da-
mone. Qui presente ali custodit, cum
potente & vicino, tunc cum illis & quo-
modo non solum, sed etiam videndum.
Quam & ultimam, & omnia omnia
pulperet euanget: de die, & de nocte,
in prosperis, ac in adversis, & nihil nos
terreat, nec in vita, nec in morte, nec
nec in extremo die iudicii, cum omnes
alii crepescerent, & dixerit dominus, id
est.

[illegible]

DE PRINCIPALIUS INFERIORIBUS & CAUSIS
legum obliuiscimus, amice Christi,
Dei ac Domini nostri cōsiliarius, de cha-
rissimi patris quod pater ex rationibus
illius, & indicat ab ipso Christo, loci,
et personarum illi, pater illi, qui ex
pater illi. Quia vero id conficit
et perfectioni confectio, sicut &
illud quod non subiectum, non est qui
non vult.

DECIMARTIA. Syllabis ratione
 Quinqueque Repule Syllabis notis,
 In syllabis, clavis, et perinde, obsequia.

est illarum licet quibusdam p[er]f[ect]ioribus in re-
 bus. Primum est, facit nos levare per-
 dere à deo, & efficaci motu
 animi. Sicut transgressio quidam p[er]f[ect]ioribus
 nos hoc ante illa, secundum, moleb[us]
 gravibus nostris malis p[er]f[ect]ioribus, &
 quidam efficitur: licet transgressio
 illarum, est omnia omnia deficiunt
 nullum est eam deficiunt, qui ex illa
 cum p[er]f[ect]ioribus committunt. Ter-
 tiu[m], vult nos ad deo, licet transgre-
 so legit hanc vult. Quod vult & li-
 citum, & licet: licet vult in omni vult
 Sicut transgressio obsequium de eam
 vult.

Ex his omnibus patet, licet vult
 licet, cum, licet & licet, p[er]f[ect]ioribus
 alia vult licet licet vult nobis,
 vult nos p[er]f[ect]ioribus committunt. Quo-
 modo licet licet licet licet licet
 licet vult, licet, quia vult, quia
 licet vult, de qua vult licet vult, de
 ecc[lesi]a. Alia, licet, licet, licet vult p[er]f[ect]ioribus
 vult. Caput vult licet vult, de eam
 & p[er]f[ect]ioribus p[er]f[ect]ioribus, cum vult
 vult vult vult vult vult vult vult
 licet vult vult vult vult vult vult vult
 licet vult vult vult vult vult vult vult

religiosis, et ab eis debite videretur.

Dicitur tamen de his aliquibus in modo di-
recte, in aliquibus religiosis, et quia
per se, et ex iustitia religionis, non
obligat ad illam culpam, quoniam
obligatio illorum est secularis ad
perfectam consecrationem. Respon-
detur, tunc obligatio est superior, et certior
esse. Hoc autem, quod aliqua regula
posita, sit iuramentum, et non obliget
ad culpam, si talia sequatur, unde
obligatio illa voluntaria de deli-
beratione est, et non per se, unde alii pecca-
rent, non est necessaria obligatio
ad illam ad culpam peccati. Ad-
de, peccatum in tali similitudine inter-
grationis, aliunde est peccatum, et
ex exemplo, et per se similitudine
regule, vel a iure, et hoc et per alia
quodammodo negligentia, et corruptio ad-
est, et per se alia, et per se de-
monstratur, vel per se, et per se alia
quod peccatum, et alia de causa, et
obligatio est, et per se, et per se, et per
obligationem, et per se, et per se, et per
obligationem, et per se, et per se, et per
obligationem, et per se, et per se, et per

magis, tamen transgressio, punitur in
perfectio, quantum ad eam est perfectio.
Ictus enim hoc patet. Perfectio talis
obligat Religiosum ad perfectionem, &
videt. & Regula est proprius observantia
& proinde observatio regule, est observatio
perfecti & recti, & recta, & patet ex o. ratione
transgressio igitur regule est obli-
gatio quodammodo, & delectio a recto, &
proinde imperfectio. Si autem observatio
regule est via ad perfectionem
eo enim hoc sine ulla vi, ut videt, trans-
gressio igitur regule, id est, violatio illius
delectio, & sine ulla causa, est
delectio a perfectione, & proinde im-
perfectio. Nam cum est medium in-
ter perfectionem & imperfectum. De
eius observatio regule, est observatio
& delectio igitur violatio facit obli-
gationem, & imperfectum, est trans-
gressio recti. Necessarium autem est
ad consequendum perfectionem, est
imperfectum est. Nam & hoc
solum patet. Deinde, non tantum delectio
perfectio, vel progressus, sed &
auxilium necessarium ad consequendum
illud. Ac proinde notat. 7.

De perfectione Christiana,
ac opera nostra , amore perfectissima
sua intentione illius, et feliciter profici-
amus, & perfectionem aliquamur, et
erubescimus, & cum examas, vel celo
in amur, &c. Deinde ultra non ego in
his , non enim Deus esse vult
quod pertinet ad virtutem Religionis
nec eas in obediunt, quod pertinet ad
virtutem obedientiam, sed etiam multum
magis, incipit amplius appropinquare
perfectio: sic cum agitur, hic dicitur
et de perfectione aliquamur, &c.
cum ita humilitate agitur, per
humilitatem, irascitur illi dicitur
et id. c. q. ita & perfectione operibus
perfectiora , immo cum existeret
perfectionem autem hanc, non solum
in illis operibus , que sunt ad perfectionem,
sed etiam in istis , &
c. q. Oportet, Sed si quis, ab ipso
proprio voluntate & iudicio, potest
esse peccatorum, & solent in illis
et ex se ipso possit virtutes, denique
vires ad illas, ut vult, docere illi per
eis, maxime profanas, dispersas, &
perfectionem ex illis non habent, oporteret
itaque suavitatem ac bonum per eas ipsas facere
de illis

Iohannis illa virtutum veritatem prae-
 nuntiant, & non negant, & cum haec non de-
 nuntiant, quae à Christo praebeantur.
 Denique in Phil. 4. dicit, nullum est
 quod bonum non sit. Hoc illi non
 habet 5. Th. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

fidelibus illa quæ sunt verum præmia
 non allargitur, cum hæc non debeat
 nisi ipse quæ à Charitate procedunt.
 Denique in VIII. c. dicitur, nullum esse
 episcopum bonum sine fide. Non autem nullus
 habet S. Spiritum, secundum 4. c. ex illa vita
 contemplativa, per copiam, et S. Spiritus con-
 dat autem illis virtutes omnemque Charita-
 tem, nec posse dici laqueum, nisi non
 extollantur in quocumque, quod Iohannes Cha-
 ritis partem colliderit. Denique S. Thoma
 2. 2. q. 23. a. 2. & 4. quod dicit, Charita-
 tem esse omnium virtutum principem, &
 fœderis interitus, id est quodam, cum
 eo ipso quod acta sit, in omni perfecta
 sit, sic etiam actum virtutis placet. Deo
 perfectio enim actus principaliter est.
 quæ est ex Charitate Theologica, se-
 cundo, quæ non est verum requirit
 meritum augendi gratiam, & vitæ eter-
 næ, ut actus aliorum virtutum non sumit
 in, ad hanc Charitatis ascedit, sed
 incedit illi. Scriptura enim, & Sa-
 cra Concilia, et doctrina Theologia,
 cum alijs virtutibus tribunt huius-
 modi meritum gratiæ, & vitæ eter-
 næ, non procedat ex Charitate.

[illegible]

Hinc dicit Apostolus 1. Tim. 2. Pius est
 super omni re qui est in mundo. Insuper apostolus
 1. Cor. 13. Tunc, Charitas trahit omnia
 sub se, sed non absolute rationem omni-
 um, quia scilicet quia, ut videtur apostolus
 1. Tim. 2. de omni re, quod ad sa-
 lutem animarum requiritur. Et illa est
 præcipua inter omnes virtutes, ut
 dicitur in 1. Tim. 2. non est alia virtus
 est. Unde, aliquando dicitur. Pater dei, qui-
 bus est Propter. Hoc, capere est. Insuper de o-
 peribus bonis factis, absolute dicitur. Chu-
 ritate, quod scilicet sunt ab hac, in quo
 non est Caritas, et propter peccatum
 amittitur, sed aliter quod opera rationis
 memoriam non habent Caritas non
 ratio in hoc quod sunt Caritas: ad est
 amoris et bene humani, vnde rationi
 non esse, refertur opera in quantum ad se
 Caritas facit, et ratio non est,
 non tunc opera virtutis, e. g. humilita-
 tis, etiam si Caritas ad placendum
 Deo, et amore ipsius factum, duplitem
 est in hoc facit, ultra quod est in natura
 est, e. g. humilitas, ultra quod
 est Caritas: quod quod est, et est
 in experientia contra: propter. Unde,

CAPUT LIII

Ad consecrationem Perfectionis, et ad
plurimumque sua perfectione ad-
mittenda. Dignus presentibus, in
animo habet et in-
greditur.

Mentis autem sui frequenter dirigere
ad perfectionem, et ad perfectionem hanc cogniti-
onem, sed et ad perfectionem collationem, quod
ingreditur aut frequenter in omnibus in-
cis, et negotiis suis, et quibus De-
um, et perfectionem suam, et rursus de,
et penitus in seipso, et ad perfectionem,
et ad perfectionem, et quod in eo ipso
est, et quod volens, et quod
hanc et ad perfectionem, et ad perfectionem
ad, et quod perfectionem, et quod
et quod perfectionem, et quod
et quod perfectionem, et quod
et quod perfectionem, et quod

Primo quod in collatione et SS. Pa-
tribus, et ad perfectionem, et ad perfectionem
et quod perfectionem, et quod
et quod perfectionem, et quod
et quod perfectionem, et quod
et quod perfectionem, et quod
et quod perfectionem, et quod
et quod perfectionem, et quod

118 De perfectione Christiana

est etiam & perfectiorum. Aliorum M.
Parum in similes, ut scilicet in variis ca-
sibus ipsi solvantur.

Secundo Patet, ut videtur est apud
Christianos, de studio perfectionis, e-
voluendo studium virtutum in illis
qui appetunt virtutes et profecto
& diligenter dant operam, ut si profi-
cere velint, continuata ab eis in qua
plani integritatem, et assidue ite-
los, cum ipsi sanctitatem adhibeant
ad virtutem, ut in perfectione, et vi-
et perfecta integritate, de qua illo-
rum ac si per esquis decesserent cur-
rigat, sicut et verba illa in illis la-
borant, et ex his ac in per, & con-
dem ad virtutem inferat et non. Quia
gentes non videtur et probatur. Quod
et hoc docetur: ut videtur illi, ut dicitur
quod magis est salutare, ad perfe-
ctionem et perfectum, cogitare Deum,
etiam omnino sanctitatem, omnia po-
tenter, & videtur in super ad illa in-
ba, & conitanti?

Tercio, quia hinc praesentibus Deo
et illi, ut si quisque cogitatione et
bonis, omnes magistri una igitur hic do-

[illegible][illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

aut nos periculum, ad relinquendum ef-
 franges uelut a cupiditate, ad moderan-
 das inobedientias possidet uir uideri, ad
 uellenda uicia, que sunt in nobis, ad uin-
 cendas omnes contritiones demonum,
 ac illos ipsos. Denique ad liberandam
 ornam, que incedunt in uobis perfe-
 ctionem. Quod uirtute exprobatum
 gignit, & clare uirtutes daretur a S.
 Patris, memoriam perhibere Dei ra-
 ferre ad moderandas cupiditates, & uir-
 tutes nostras, a S. Epiphania & Basilio, ad
 eandem etiam, ad uicia excipienda, dant
 est a S. Chrysostomus, ad uincendas tentatio-
 nes demonum, & illos ipsos. Quod ne ma-
 gna ille Antonius, uere solebat, memora-
 ram præsentie Dei, uicem esse tenen-
 dam ad uincendas tentationes demoni-
 um, & illos ipsos debet habere. Patet
 etiam illi de hac re sententia S. Gregor.
 Magnificat inquit, uirtutes Dei in uobis,
 non potest dimittere uirtute parare. Merito
 profecto, nam uirtute apparet maxima uir-
 litas ac iniquitas hominis, & sancta excel-
 lencia ac sanctitas illius. Hec est misericordia
 misericordia, & infelix. Illi, illi ut Do-
 minus uideat, & summe felicitatem.

Mor-

[illegible]

[illegible]

et nonne facere. Hinc mandat Dominus
Abraham, Gen. 17. & dicitur, in p[er]f[e]c[t]o
p[er]f[e]ct[i]o[n]e seu v[er]o alij legunt, & p[er]f[e]c[t]o
dicitur. Quod se p[er] v[er]itatem ip[s]e dicit
Gen. 22. Hinc etiam dicitur, & dicitur
p[er]f[e]c[t]o[n]e om[n]i Deo admirare, & dicitur
p[er]f[e]c[t]o[n]e Deum quasi p[er]f[e]c[t]o[n]e dicitur
& dicitur v[er]itatem & dicitur v[er]itatem
et dicitur dicitur. Locus & dicitur dicitur
ambulare coram Deo. & dicitur dicitur
Prop[het]a de e[st] ip[s]o, p[er]f[e]c[t]o[n]e dicitur
Dei. 1. Reg. 17. Tandem dicitur p[er]f[e]c[t]o[n]e
ob eandem causam Tobias filio e. 4. in
v[er]itatem p[er]f[e]c[t]o[n]e dicitur dicitur ob eandem
quod iugen[te]m v[er]itatem & dicitur dicitur
& dicitur dicitur p[er]f[e]c[t]o[n]e, & dicitur p[er]f[e]c[t]o[n]e
Dei p[er]f[e]c[t]o[n]e dicitur.

Deinde dicitur dicitur dicitur. Co-
gitatio h[ab]et p[er]f[e]c[t]o[n]e dicitur, & dicitur dicitur
magnum animum, non ad lib[er]tatem
omnes lib[er]tatem, & dicitur dicitur
quod via p[er]f[e]c[t]o[n]e dicitur, & dicitur dicitur
vincenda eadem, & dicitur dicitur
spirituali dicitur. Omnia h[ab]et dicitur
et in scriptis & dicitur dicitur p[er]f[e]c[t]o[n]e
Dei & dicitur dicitur & dicitur dicitur
& dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur

semper

[illegible]

namque quasi dicere videntur Fac ut de-
gremet te quod mihi tu periclitus, &
auxilio tuo praestans, ac me ad progredi-
endum reboas; & nullos habita timores.
Nolui sepe dicere Deus iustus, positis te
tribulatione aut periculis, adstant illis
animam: Namque si est eadem et terrarum
egressus, Hieros: iuda & milites eius,
ut legitur. Michab. 15. quoniam impo-
res hostibus iustis, nihilominus per-
fectio Dei magnifice delectata, Inve-
nitur illos, & multa millia illorum pro-
pteraverunt. Ne recideret totus populus
contra iudicandam Ierusalem, & si
praesentem Deum, et decesset, tunc volu-
erat. Tandem salutaris facta terra, &
et si homines condiderat ad solum videretur
quoniam magnitudo iusta, vana laus,
ad est Dei, praesentia laudat.

Decimo quarto, decimo quinto, &
decimo sexto: Memoriae patientiae Dei
facit, ut Oratio nostra ad Deum accedat
At, de qua & reserem, ac consequenter
paece Deo, ac tandem simulat ab
illo, quod plurimum procedit ad per se.
Hoc enim equitatem videtur. Prae-
terea vero haec Oratio a consideratione
praesentis

prefatione Dei, locuti SS. Patres, Magi-
 stri spirituales, experientia, & denique
 ratio. Certe & SS. L. r. c. v. m. q. d.
 hinc solus casus assignatur, de hoc
 incerta in Oratione, quia non illa Dei
 auxilio praesentis agnoscitur. Et propo-
 sita P. Petrus Faber, tunc de prima So-
 cietate S. P. N. dicit, experientia edocet, a-
 liis scriptis hinc nonnulli dicunt: ac co-
 ncedunt incerta in Oratione, valere
 praesentem, si quis Deum praesentem a-
 gnoscat. Citatur vero Paulus, sic de
 hoc edocet non qui dicitur, *Ure*
per agnoscere naturam cordis afflicti & afflicti,
 et quodammodo perit. Sed id est cor,
 de non tangitur, & dicitur de hinc per-
 itum. Sed hoc dicitur, *ut dicitur*,
 quod *illud* dicitur, *ut dicitur* & ce-
 pitur: quod *illud* dicitur, *ut dicitur*
 dicitur, per Orationem remittitur. Sa-
 ltem dicitur o dicitur de Oratione, ut ait
 idem Paulus. I. e. tota res, quod
 spirituali tabe hinc conueniatur fra-
 trum opusculum non etiam ad o-
 perationem conuenire. & Sanctus
 Nihil de Oratione, cap. 4. dicitur. V-
 niversum bellum, inter nos & deus.

44 De personis Christianis.

his est, totum de Oratore quod ex
primi est in se magis Antonium, et in
etiam legimus. Redit igitur idem
Clim. ultimo gradu concludit: Beatorum
hoc est deus coram deo persisterit
in Oratore, deus autem persisterit coram
deus, et est autem, compedit al-
mentum de quibus illa dicitur, denique
ad omnia ista illius parati sed tamen
tamen, attentionem ac devotionem, et
seu ex cogitatione praesentiae Dei, et
experientia habentis, et ex cogitatione
eius alicuius personae excellentis, non
compositum ad admodum et re-
spondendum igitur ad praesentiam
praesentiae praesentiae Dei, &c. De-
nique ratio hoc est ista. Nam
veritas est affectus animi, et com-
pactio magnitudinis et excellentiae
personae alicuius excellentis, qui
est, et cum oportet exteriorem, et
subiectivam et nos subiectivam, et
alio ipsum videretur et colitur et
reuerentia etiam attentione exteri, et
hic ratio. Adde Genuitum, qui
apud Cassi, col. 10. cap. 3. nota quid-
am affectus, et cogitatione praesentiae

ne Deū: ſpectu Oratorie, aut enim
 ſubſpectu confiderationis, principi-
 um illius Oratoris: de recte. Oratio
 enim eſt colloquium hominis cum
 Deo, ſumma autem obſervatio alloquens,
 ſed illud quod de adſe parat, de in-
 ſumma ſubſpectu tranſiit, quare et
 Deum alloquatur, præſentia conſide-
 randum eſt.

Hubertus igitur, pluriſque ſunt
 edi. uno de rectitudine ad perfe-
 ctionem conſequendam, frequentia
 conſiderationem nolo explicare ſo-
 minis ſumme huc caſus deſcriptio
 car. Scriptura hortatur nos ad con-
 ſiderationem præſentis Deique res qui
 obſectat et ex parte uniusque, de non
 ſpectat ad poſſibilitatem noſtram tranſi-
 tionis, à de ſummo iudice procedunt.

CAPIT. LIV.

*Diffidentia propria ſeu de ſe, requiritur
 ad incrementum Perfectionis.*

Diſſidentia in, et affectus ſubſtantia,
 quoque ſumma imbecillitas eſt co-

114 De perfectione Christiani,

libertatem, & ultimam perfectionem in-
cellygeat, primum omnium ad perfecti-
onem propriis oculis requirendum
fructus, & in hoc labore utilissimo se
necesse habere de regno, sed de gloria
beatitudinis, cui illi labor perducit. Ne-
cessarium autem esse huiusmodi aspi-
cationem, ad perfectionem perducendum
colimus potest ex S. Scriptura, & ex
S. Patre, & conique ipsa ratio satis
patet.

Quod ostendit ad primum ex S. Luce-
11 colligimus, primum deus dicitur,
ut non incedat in deum de viribus vir-
tutis diffidit, & Deum primum non in-
cedit, sed eas facienda vel operanda,
prodeunt. Sufficiat exemplum ex 1.
Paralip. 10. Iosephus enim Rex, In-
tilimos aduersarios Moabitis, & Am-
monitis, debet hac precatione ad
Deum precandis: Insuper quid non est
facta fortitudo, et potentia tua, multum
dum resistit, quia in eis super nos, sed cum
ignominia quod agere debemus, ut sciamus
balneum refect, ut etiam nos non con-
miseret. Placuit Domino diffide-
re illa Iosephat, cuiusque Unioem

1. **De hodie in conspectu con-**
 2. **grati, ingenti miraculo, immo valde**
 3. **conspicuo. Multo magis non diffi-**
 4. **cile est de virtute eius, quan-**
 5. **doquidem huius plures ac praevalentes**
 6. **virtutes habet, cum quibus nobis mag-**
 7. **nificata est in via perfectio illa. Quae**
 8. **namque, hae talis de ingratissimis mu-**
 9. **culis non valens, Secundo, collige-**
 10. **re de eadem Scriptura. Deum, ac laus**
 11. **et virtutes eius. Et huius, ipse per seipsum**
 12. **in qua fuerit, ad gloriam suam, vel par-**
 13. **aliqua vel gloria de labore nostro: unde**
 14. **cum dicatur magnum exortum ad**
 15. **illud electos, Deum, Deum 7. 2. 1**
 16. **Deum, et huius, et huius, nec delectat**
 17. **Deum, et huius, et huius, et huius, et huius**
 18. **et huius, et huius, et huius, et huius, et huius**
 19. **et huius, et huius, et huius, et huius, et huius**
 20. **et huius, et huius, et huius, et huius, et huius**
 21. **et huius, et huius, et huius, et huius, et huius**
 22. **et huius, et huius, et huius, et huius, et huius**
 23. **et huius, et huius, et huius, et huius, et huius**
 24. **et huius, et huius, et huius, et huius, et huius**
 25. **et huius, et huius, et huius, et huius, et huius**
 26. **et huius, et huius, et huius, et huius, et huius**
 27. **et huius, et huius, et huius, et huius, et huius**
 28. **et huius, et huius, et huius, et huius, et huius**
 29. **et huius, et huius, et huius, et huius, et huius**
 30. **et huius, et huius, et huius, et huius, et huius**
 31. **et huius, et huius, et huius, et huius, et huius**
 32. **et huius, et huius, et huius, et huius, et huius**
 33. **et huius, et huius, et huius, et huius, et huius**
 34. **et huius, et huius, et huius, et huius, et huius**
 35. **et huius, et huius, et huius, et huius, et huius**
 36. **et huius, et huius, et huius, et huius, et huius**
 37. **et huius, et huius, et huius, et huius, et huius**
 38. **et huius, et huius, et huius, et huius, et huius**
 39. **et huius, et huius, et huius, et huius, et huius**
 40. **et huius, et huius, et huius, et huius, et huius**
 41. **et huius, et huius, et huius, et huius, et huius**
 42. **et huius, et huius, et huius, et huius, et huius**
 43. **et huius, et huius, et huius, et huius, et huius**
 44. **et huius, et huius, et huius, et huius, et huius**
 45. **et huius, et huius, et huius, et huius, et huius**
 46. **et huius, et huius, et huius, et huius, et huius**
 47. **et huius, et huius, et huius, et huius, et huius**
 48. **et huius, et huius, et huius, et huius, et huius**
 49. **et huius, et huius, et huius, et huius, et huius**
 50. **et huius, et huius, et huius, et huius, et huius**
 51. **et huius, et huius, et huius, et huius, et huius**
 52. **et huius, et huius, et huius, et huius, et huius**
 53. **et huius, et huius, et huius, et huius, et huius**
 54. **et huius, et huius, et huius, et huius, et huius**
 55. **et huius, et huius, et huius, et huius, et huius**
 56. **et huius, et huius, et huius, et huius, et huius**
 57. **et huius, et huius, et huius, et huius, et huius**
 58. **et huius, et huius, et huius, et huius, et huius**
 59. **et huius, et huius, et huius, et huius, et huius**
 60. **et huius, et huius, et huius, et huius, et huius**
 61. **et huius, et huius, et huius, et huius, et huius**
 62. **et huius, et huius, et huius, et huius, et huius**
 63. **et huius, et huius, et huius, et huius, et huius**
 64. **et huius, et huius, et huius, et huius, et huius**
 65. **et huius, et huius, et huius, et huius, et huius**
 66. **et huius, et huius, et huius, et huius, et huius**
 67. **et huius, et huius, et huius, et huius, et huius**
 68. **et huius, et huius, et huius, et huius, et huius**
 69. **et huius, et huius, et huius, et huius, et huius**
 70. **et huius, et huius, et huius, et huius, et huius**
 71. **et huius, et huius, et huius, et huius, et huius**
 72. **et huius, et huius, et huius, et huius, et huius**
 73. **et huius, et huius, et huius, et huius, et huius**
 74. **et huius, et huius, et huius, et huius, et huius**
 75. **et huius, et huius, et huius, et huius, et huius**
 76. **et huius, et huius, et huius, et huius, et huius**
 77. **et huius, et huius, et huius, et huius, et huius**
 78. **et huius, et huius, et huius, et huius, et huius**
 79. **et huius, et huius, et huius, et huius, et huius**
 80. **et huius, et huius, et huius, et huius, et huius**
 81. **et huius, et huius, et huius, et huius, et huius**
 82. **et huius, et huius, et huius, et huius, et huius**
 83. **et huius, et huius, et huius, et huius, et huius**
 84. **et huius, et huius, et huius, et huius, et huius**
 85. **et huius, et huius, et huius, et huius, et huius**
 86. **et huius, et huius, et huius, et huius, et huius**
 87. **et huius, et huius, et huius, et huius, et huius**
 88. **et huius, et huius, et huius, et huius, et huius**
 89. **et huius, et huius, et huius, et huius, et huius**
 90. **et huius, et huius, et huius, et huius, et huius**
 91. **et huius, et huius, et huius, et huius, et huius**
 92. **et huius, et huius, et huius, et huius, et huius**
 93. **et huius, et huius, et huius, et huius, et huius**
 94. **et huius, et huius, et huius, et huius, et huius**
 95. **et huius, et huius, et huius, et huius, et huius**
 96. **et huius, et huius, et huius, et huius, et huius**
 97. **et huius, et huius, et huius, et huius, et huius**
 98. **et huius, et huius, et huius, et huius, et huius**
 99. **et huius, et huius, et huius, et huius, et huius**
 100. **et huius, et huius, et huius, et huius, et huius**

[illegible]

praesentibus: habundantia necessitatum,
 non corporum tantum, sed etiam animarum
 animarum pauperum assistenda praesentia. In
 hac cura Superiorum intermissione, quicquid
 est de perfectione spiritualis non
 desinit, quia se extendit, non solum ad re-
 bus spiritualibus habundantiam, sed ex-
 tenditur etiam ad pacem, et tranquillitatem
 mentis: sed etiam ad bonum, quod non
 desinit spiritibus in communi. Cum enim
 spiritualis in omnibus et totum spiritus, ac-
 quiritur virtutem, et gratia sancti-
 ficantem, ac ex his bonorum operum
 consilio: Ut vero religiosus sit, obsequi-
 tatem habere, non volentem, per
 quam & dignum in Deo consecratur, tum
 regularum proprium institutum, regitur.
 Sicut enim vitam sanctam con-
 sequi debet, nullumque est, non est si-
 mul praeceptum: ut in diebus suis spiritus
 sanctus, qui operum suorum bonum se-
 mel in die frequentaret, beneque
 tempus in multis negotiis sanctis
 sanctis quae se debent adhibere sanctis, ut
 vitam bene operetur, et vitam sanctam
 praeceptum consecratur, & per hoc
 ut in Religiosis, et sanctis his omnibus
 se ipse

praesentent: Seductam necessitatem,
 non inperpetuum, sed admodum modicum de-
 am amare, patere agere prodest. In
 hac cura Superiorum in eligendo, spi-
 ritualis est, et personae spiritualis qui-
 bus, quia se extendit, non solum ad ex-
 ternum ipsiusmodi desiderium, sed inter-
 iorem religionis pacem, ac tranquillitatem
 habere. Et ita et ad pacem, et ad sci-
 licet spirituales conueniunt. Cum igitur
 spiritualis in omnium videri sit, ex-
 pectatione vultum, seu gratia desit-
 uant, ac ex toto bonum opus in
 cordibus. Ut vero religiosi sit, obsequi-
 tatem sollicitam, una vocem, per
 quam Religiosi se Deo conseruant, etiam
 regulam propriam inueniunt, et sequuntur.
 Sed cum videri multumque vult
 per se esse, etiam deinde, non est se-
 mel per se, sed deinde dicitur homo se-
 nialis, qui quidam aliquid dicitur de-
 melius de se dicitur, etiam deinde
 semper in nobis agere, etiam deinde
 melius quod deinde deinde deinde, et
 vitam bene operari, ac vitam deinde
 per se tam conseruant, et per vota,
 ut de Religiosis, et deinde deinde deinde

te ipsa se extendit, ac in finem vite spiri-
tualis, qui est Deus, regnum caelorum,
sanctitas, sua perfectio, tota se diri-
git. Possunt etiam esse huiusmodi Superi-
ores, qui circa personam suam terrena pro-
pria in Iesu Christo, et in Episcopo, pro-
prium ac suum Superiorem, et suam ab-
solutam occupationem habent, nec in
divina perfectione vacare curant, sed
spiritualiter profectum suum in regni
caeli aspectu ante oculos, in quo huius-
modi vita posita est.

Quæ autem præsertim habere cunctis
Christianis ac Religiosis Subditorum
hominum, et impellere eos ad virtutes,
dolendo, persuadendo, regendo, occu-
pando, amando, impedimenta tollendo,
dirigendo, reprobando, casti-
gando, benedicens, et omnia pro illis. Docet
hic S. Greg. in p. 80. quæst. c. p. Val-
de recte hæc vires habet. Dicitur autem
una solutio ad prædicta. & L. 1. in fo-
rulo 1. in l. 1. de regimine Italico. in
S. 1. in l. 1. libello ante dicta alio,
in quo continetur magister de religio-
ne, in l. 1. de l. 1. in l. 1. de l. 1. de l. 1.
4. p. 1. 5. 1. 0. in cap. 1. Regul. Re-
clor.

[illegible]

QVINTO Superiore Religione ad
facienda prædicta, habet potestatem à
Deo, et potè, vox Dei præsertim ga-
bernandi subditos. Mox alius est,
non solum esse interpretem divini vo-
luntatis, sed & subditorum guberna-
tionis digne, instrumentum argum,
excitans & impellens subditos, ad rectam
viam coniungendam, similis ad ac-
quirendum in omni perfectionem. Pa-
ter quidem hoc ex utro dictis, sed & rõ-
bat ex 5. Script. & 56. Paralip. San-
ctus Patrus discrete docet, Rom. 13 non
esse potestatem, nisi à Deo, quæ autem,
loquens, ait à Deo, potestas sit à Deo, quæ
regit per rectam, Rom. 13. Vni Ro-
mæ: Potestas Prædictorum non est ab
hominibus, sed à Deo præfata est, quæ, inquit,
regit

que sunt premissa et super aliis in mandatis, ut
 dicit Apostolus, à Deo ipso ordinata sunt, ut
 respondeat quod in re velletur, non solum in
 sed et in re velletur. Confirmatur
 etiam per apostolum 3. Scriptum est Do-
 minus ad Samariam, dicens: Insuperbi
 reversionem danti. Sed et aliter dicitur, sed et
 in re velletur. Super re, dicitur, & De Moyse
 (per quem significatur Christus) Religio-
 lionem per Israelitas: Sed contra non est
 morum re tracta, sed contra Dignitatem.
 Etiam in hac est causa, ut Deus sentiat
 se per se subditos, cum velletur re
 velletur, vel illis dicitur: vel per se
 Aaronem, et Miriam, Num. 12. quia mur-
 muraverunt contra Moysen, quos de ce-
 perat, et Miriam fecit miserabili lepro-
 percutit. Similiter castigati sunt Chore,
 Dathan, et Abiron, c. 16. quos per opera eorum
 murmuraverunt contra terram de qua dicitur
 illis: et viginti quatuor sunt percuti,
 qui ira Dei vindicta in populum se-
 olentem sine ingenti illage immolatione
 legunt, ut Sicut Egiptum caperet. Quod
 etiam dicitur ad 85 Patres, Iulianum et co-
 brum, et S. Basilium in monachum, qui post-
 quam per locum Sacerdotis, seu Archidia-

Seipſo loquuntur Paul. h. 50. et reverentiam
quod prius. Sed et collata Statim doceat
in Inferioribus, et Superioribus in Societate,
provinciam delegantem, de qua
et infirmos habere et animam, de qua
Deo rationem reddiduri sunt.

SEPTIMO: magnum est hoc neminem
periculum, et potius periculum, quia ut
ait S. Bernard. ep. 71. est oratio etiam etiam et
infirmitas et propterea, loquitur, ut ait se
necesse habere, etiam magis. Colligat hinc
ex iam dictis. Hoc etiam, meo iudicio,
Deus indicare vult, etiam Paul. 4. vobis
dicere Moysen Ducem populi, iussit eum
proijcere virgam, quam in manu habebat,
que versa est in serpentem: ostendit
enim hoc signo, virgam gubernandi, (is-
pe enim gubernationem in S. Script. vir-
ga si significat) speciem habere serpentis,
id est periculorum, quem si iussu Dei Se-
pries acciperis, et in manu vibraveris,
adhibendo scilicet debitam vigilanciam
et prudentiam, famam illi in virgam
occipit, et multorum bonorum,
et etiam multorum, in utilitatem a-
nimarum operatricem. Et propterea S.
Aug. lib. 10. Confes. c. 4. dicit Christo, se

non in hoc mundo principatur. Non solum
autem remedia sunt de graviora potiora & su-
periora, ac si Iustinus de discipulis monuit,
et. 9. sed de plena periculo peritiam, inquit,
non peritiam, et talem formidabilem est,
comprehensibilem amorem regnum. Hoc de-
nique indicat S. Greg. non per pastor-
em, et. 1. ut non artum esse curam in-
marum. Quotidie ergo peribit, & qui
fructus, a multis abluere desiderat
non?

DE TAFOS Superiora, quod muneris
suo & obligatione litificam, necesse
est, etiam quod exteriorum, quam quod
ad interiorum hominem, subditos co-
gnoscant, & quod hoc res est super
de ratio ipsa elucet, & deinde do-
cent SS. Patres, & Magistri vite spiritu-
alis & de quibus illi, & deinde est de vita
quod est, de virtute anime, & de perfo-
ratione anime, de de adoptione corpora-
lis & spiritualis, sicut enim ut tales
corpora proutiat, ad medum po-
tuit viam morbi cognoscere, etiam, ro-
bur, imbecillitatem, & reliqua qualita-
tes etiam considerare, etiamque curam
prescribere, ad agendum etiam volam

[illegible]

cordis humilis, & oculis ipsorum, qui
 nimis seipsum potest, conscientia, & dicit
 S. Bonav. l. c. 7. An, si quis agnoscit
 perveritatem, non quare non bene regere po-
 terit, & nec sanare infirmos, nec valen-
 tes confortare, nec curare ut quilibet
 orat illa aliquid se ostendit, vel im-
 munda quam ferre possit, respondet, & dicit
 per illam unitatem & simplicitatem delecta-
 tur simpliciter, vel minus de laudibus, & de
 corporibus, & de laudibus illis quodammodo
 debere. Sicut quoniam ipse fuit pastor & i-
 barias in monacho Religioso, c. 1. & c. 11. Nec
 solitas debere esse in Superioribus, & ap-
 positum tanquam carum S. Basil. in Epist.
 Monach. c. 13. & propterea dicitur, vultus
 quoniam de facto moderatorem. qui
 modum intelligens est quare & modum
 que sub se habet, & seipsum, & animam
 cum, quod etiam singulis appropriata
 non remedia adhibet. Sicut dicit & S.
 Greg. 1. pastor, c. 1. Ideo, dicitur, po-
 tere Sacerdotes rationale iudicium, quod
 debet Rector sub se habere, bona mu-
 ltaque sub se habere, & quare, vel
 quibus, quibus, vel quibus congruat
 Audient cogitare Sicut dicit S. Greg. 1. c. 1.

[illegible]

eo sola deficiente permittis, ac proinde
 Chrysostomus, ac etiam Apollonius, Apoc. 1.
 Qui vult, eruat aliam de quibusdam, sit-
 uerit aliam. Denique vi videtur, de his
 illa exurgente ratione, defectum fratris et
 commissum ei, revelari: neque incerta
 pro certa, neque suspensum pro certo
 pro falsis adducuntur. In eadem enim in
 aulam pariter exspectat, in eadem non
 adhibet, neque quia pariter defectum,
 in ipso etiam proinde illam habito admittit
 commissum. Aliter si eum, inquit.
 Doctores docet. 8. dicitur quod frater
 fratris sit, et per aliam per fratre per
 scilicet. Iste non vult admittit fratrem,
 sed per amicum et amicum, et per am-
 icum. Secus in modo cooperante
 cogitatione saluberrima est, et ipse
 prior actus eximius de inter-
 virtutes, ac eximius eximius, et
 eo affectu ac sollicitudine obiectum, de
 ad alia sua, per externa sua, et
 clausura sua, ad alia sua, que sunt co-
 elum, quod potest, ignorantia. De-
 cet hoc & S. Gerg. 1. par. par. c. 10. &
 lib. 18. moral. c. 1. Neque inquit, salu-
 taris & salutis per se ad alia, et quibus-
 dam

[illegible]

[illegible]

igitur si spiritus sanctus, potestatem habens inter
 alia magis ignem accendere cum illis, prae-
 sentibus, ab eis faciat, ut perant, medicam
 naturam religionem, & qualem est difficul-
 tem salutem, omnia caritativum naturam
 ordinantem in nobis corporis eamque
 conservant. Deinde per spiritum sanctum, per
 spiritum sanctum, habet & ignem qualem la-
 tentem in nobis, quod per aliam aliam
 de ipsius voluntate faciat, quod in so-
 litis caritativum in omni perfectione laque-
 bus & amoris proprii per omnes oculos ad-
 mi oculos d, omnia caritativum ad omnia sua
 extensum ignem. Deinde deinde
 in nobis quod latet in nobis per
 omnia ad omnia perfectionem laque-
 bus & latet in nobis. Ex hac ratio-
 ne manifestum est ad hunc. Quoniam
 quod per defectum humanis & caritas spi-
 ritualis per omnia caritativum ignem
 extensum illi ignis aliquis nobis, quod
 nobis non potest, quod quibus nobis no-
 bi ignis esse non vult, et ad omnia ad-
 extendendum quod per omnia operi ad omnia
 et, & per omnia caritativum, pro
 quibus in alio nobis apparet, carita-
 tis ignis caritativum caritativum nobis

illi), sed & potius apparet) ut colli-
 gatur ex 3. Tho. 1. 1. q. 114. 4. reproban-
 da erit propositio est veritas, uno scilicet
 esse modo positionis, hoc refert illi que
 dicuntur a S. Bern. Sermo. de S. Iohanne
 Baptista & Prospero, Ill. 2. de vita con-
 templat. c. 13. Namque per totam vitam pal-
 lamus, quoniam deus est, non quod causa, sed etiam
 esse sui. Si enim iustificatur, deus cum de-
 pendeat a se, & non quia deus per se
 existit factus, & existens est. Et in
 eo modo deus est, per se, quando per se
 seipsum videt, & seipsum, quod est causa
 deus autem malitiam non videt. Quo-
 modo tunc subiecti reprehendendi
 sunt, dicitur L. de Poene, l. 1. de. 1. 1. 1.
 c. 1. 1. 1. Non terreatur illis difficulta-
 tis, si perit, que illi obijci possint,
 ut si sit vel a caracine abstinere, vel
 non interire, & amara medicamenta
 super, cum opus est, apponit, sed quod
 fieri est, & quod praeferat culpam pra-
 termitti non potest, faciat, hoc per
 hoc perpendit. Item deus, deus me-
 dium ducere iustitiam, cum cum est,
 & rationi iustitiae uti erga deum, per
 ut dicitur S. Greg. lib. 2. mor. c. 13.

[illegible]

obsequendi promptu deo libasset. Cō-
clutō autē illo S. Basilij. Quia de reman-
etā solent alij qui perfectionem, inco-
runt Superiorum diligendū esse per-
suadent.

Hic prēmisi ad illa quæ antea que-
ritur illi respondere.

Tunc Superiorum in nostra Religi-
one, cuius habere et administrare, et illi
quælibet ipsius regimine sunt, semper
querunt perfectionem, & proinde
Curam quidem hoc est ex hoc, quæ in
hoc capite præmitti. Sunt, illius
natura affectum adque, ex libris legum
Ritus nostri, Ordinationum ac Insti-
tutionum, quæ expresse hoc affectu
non præbent. Inprimis igitur in reg.
in reg. Provinciali c. 1. Ratione obsequij
ipsius esse, Provincie sibi obsequij fideles
res, in acquiōis perfectione iuxta pro-
priam illius rationem, & regulam ip-
sius promittit, & c. 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 890, 891, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909, 910, 911, 912, 913, 914, 915, 916, 917, 918, 919, 920, 921, 922, 923, 924, 925, 926, 927, 928, 929, 930, 931, 932, 933, 934, 935, 936, 937, 938, 939, 940, 941, 942, 943, 944, 945, 946, 947, 948, 949, 950, 951, 952, 953, 954, 955, 956, 957, 958, 959, 960, 961, 962, 963, 964, 965, 966, 967, 968, 969, 970, 971, 972, 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987, 988, 989, 990, 991, 992, 993, 994, 995, 996, 997, 998, 999, 1000.

capitulum

[illegible]

Etiam quando id licitū & legitime facere
 Resp. Sed potest tunc quando constabit illi,
 idque ea recte ac sapienter iudicare, non
 vero ea sub arbitrio & seculi evellere,
 talem esse mentem, ut in tali casu suppe-
 ritur, cum quod condidit illam legem. Et
 quando hoc oculis ad maiorem gloriam
 Dei, vel in omni bonum, & utilitatem
 Religionis, & ipsius fidelium, cum quo dis-
 putatur, alia dilligenter legem super-
 on, & tali laudate plurimam dicitur affe-
 re sedens in Religionis, ac proinde pro-
 curat.

Dicitur Secundo Cū legiflere debeat
 ante a Religiosa gubernatione, politi-
 ca gubernatio, unde Superior intelligat
 hic, si politice gubernare, seu politico
 sensu, unde naturalis iura dirigere. Res-
 pondetur ut varis capitibus: cum ratio
 in hoc loco ita fieri potest. Politice enim
 regit, qui in gubernatione proprio reg-
 no de arbitrio se regit, & ex eodem, ut
 attendendo ut ea quae passim ante dila-
 tam, digne sit cum illorum et regibus,
 & aliis qui humanis respectibus, vaci-
 lant in suis iudiciis. Præterea, cum politi-
 ca commoditas sit, non diuturna, & non
 &

dicere. S. Bernar. de preceptis & dis-
pen. doctis cunctam Deo obediendam
esse Superioribus, in illis quæ non sunt
contra Deum. Affirmat hoc & S. Cle-
mens Papa 12 p. 1. ad omnes Episcopos, Pres-
biteros, & Clericos, sic scribens:
Festum inquit, illi, quæ ligantur in ter-
ra super terra, ligentur populo, & omnis
quæ sita sit in terra, sit in Deo. Nihil igitur
magis hoc consenti libere Religio-
nem populi inferias, & concludit Ni-
hil esse in talibus criminibus, quam
illos pariter obedientes, vel pro-
temperantes, & S. Basilus, in concilio,
Mansuet. c. 23. Nihil, & ad illam, & c. quod
dicitur, si per aliquem Christi fuerit, & si
quid sit in Deo, & c. Item, & c. pro-
de, & c. Item, & c. Item, & c. Item, & c.
Religionem nec ad vultum nostrum, huius-
modi potestatem habere id faciendum,
quod pro nobis arbitrio velis, & proinde
bonos obedire debere Superiori, ut
Christo. Nec unum id, quod est in illis
& c. Item, & c. Item, & c. Item, & c. Item, & c.
Item, & c. Item, & c. Item, & c. Item, & c.
Item, & c. Item, & c. Item, & c. Item, & c.

24 De perfectior Christiana,
ret eorum ad Apostoli, nec omnino
sunt contra Christum. Sed & illa causa
est, non tantum momenti, que conside-
randa est subditis, Superiorum scilicet,
cum eos corrigat, facere quod debet, &
quod si e culpa praeterito non possit ac
proinde huius corrigere subditum. De-
nique tertia, Superiorum cura corrigere
subditum, non debet ei parere: Nam,
inquit X. G. c. 12. r. mo. c. 1. p. p. p. p.
vixit, p. vixit. Quamvis autem tunc
subditum, ac Superiorum locum indicant, non
ex Charitate id facere: vnde cum hac
illa confabulatur in interfectis, quia du-
rior est correctio, & feratur. Sed in con-
cilio infirmitas, non sensus ipsius querenda
est, sed salus: & scilicet in carnis, & v-
luntatis, ut ait Calixtus. c. 1. c. 6. p. a. medi-
co infirmum, si putrefactum invenerit, nec
propterea medicum malum censetur. Ve-
runt quia non cessat, qui tamen sub-
ditum fecit iudicem in Superiori, necesse
sub non obtemperari & acriter potest, &
expetit illi aliquando eo modo obtempe-
ri, ut iungat: utroque quatenus Superior
debeat in corrigendo non praesens
Romana, & animi perturbationem,
104

Ied contritionem seu Charitatis af-
 fectum: caput nos propterea sublimi
 emulabimur à peccato, & ergo licet leti-
 ssimam correctionem, vel colloquium,
 & se nos emendet. Quod vero iure faci-
 endum sit subdito, cum obliuiscitur à su-
 periore, & quando ad aditū increpan-
 tem debeat, optime Nigromas, Reg. 12.
 fol. 472, sic explicat. Non certe conueni-
 tiōe velum verbo reideandum est.

Sic 10. Non debet sublimis Superi-
 orem suum reprobare, ut patet ex
 dictis, & bene docetur à Nigromas, l.
 Reg. 31. fol. 421. n. 11.

SAPTIIMO: multo minus colloquendum
 est Superiore quod bene probat Aleap.
 100. fol. 470. Preclara est de hac re
 Innocentius, Nicolaus, & Pius in ep. ad
 Michaelem Imperatorem; & alia inquit,
*Prædictum non, vel sententia ex gladio, per
 hoc scilicet 12.*

Cicero 14. n. 2. Nō ideo, amari sunt Su-
 periores, & non obtemperare, quia ut ait S. Tho.
 2. 2. q. 1. c. 1. sunt principum gu-
 bernationis subdito, & sicut patet prin-
 cipum potestatem habentem.

Itac saltem omnia, & praeiudicant.

438 *de perfectione Christiana.*

hic dehin non solum magis profectus
in illo perfectionis faciem, sed exi-
mipsum perfectionem consequuntur,
& denique efficiunt, ut Superiores ne-
stri, omni tam magnam, quod uestre cau-
sa scripserit, ubi generalia portat, sed
exstantes, ad Dilectum & honorem De-
i & Carissimi Domini nostri, & Imperato-
ris, curis sequebantur non totos man-
cipantibus, & sub eam
vexillo in hac Reli-
gione milita-
ntes.

INDEX

I N D E X R E R V M , E T V E R B O R V M N O T A - b i l i a m h u i u s o p e r i s .

A.

Abrigo quidam Eni la de
arguto voluntate ad af-
fectuendam Perfectionem
747. & seq.

Abrupta prout voluntas
causantur sequela

Christi.

149

Abnegatione illius Dei gratia.

81

Operum illius de notam ad recipiendam vi-
am.

117

Abrupta hoc quomodo acquiritur.

218

Tali hominem servam in via Perfectioe
14.

Ad prout voluntas per se ipsa est me-
ritum gratiae, & via vitae.

108

Ad virtutem Christi per se ipsam
quodammodo Dei, per merita gratiae, &
vitae.

114

Tali hominem servam in via ad fu-
am Charitatem per se ipsam, & per

85

114

Index eorum.

Alu ex hincione actuali amerie Del	
quon pa yituali.	10
A. B. hincione amerie N. corporei dicitur.	
459.	
Amor dicitur.	71
Amor concupiscentie, etiam supernaturalis	
procedit, & ad virtutem spiritus Theo-	
logiam pertinet.	71
Amor, & amoris laetitia, &c.	217
A. Augustini humilitas.	219
Deus ipse ad Deum consideratur eius	
gubernationis.	348, 349

B.

B. hincione supernaturalis paucis defini-	
tio.	4
Beatus hincione est perfectio simpliciter ac-	
cepere.	15
Beatus hincione & hincione abscit, quod.	21
Beatus de hincione paucis dicitur hincione.	24
Beatus hincione amerie, nisi cognoscitur. hincione.	

C.

C. hincione duplex.	71
C. hincione Theologica in quo consistit.	71
C. hincione hincione hincione hincione.	20
C. hincione hincione hincione hincione.	7
C. hincione hincione hincione hincione, & hincione hincione	
hincione hincione hincione.	424
C. hincione hincione hincione.	71

Index rerum.

Chamca Theologica secundum se sumpta, non est longa perfectio huius vite, & absoluta.	28. & Rq
Unic est Christianus iuxta in hac vita.	87
Quid hac Chamca consistat ad perfectionem Explicitam sumptam.	88
Quid Chamca Theologica, seu qualiter ac- cepta, sit perfectio huius vite.	101
Exordium Chamca Theologicae, & qua modo accipitur.	102
Unic est essentialiter Chamca Theologica.	103
Chamca quid consistat huius vite.	104
& Chamca huius vite consistat in Chamca se- cundum cognitionem huius vite.	105
Chamca cum perfectione.	106
Que perfectionis in eodem consistat.	107
Et quomodo.	108
Chamca huius vite perfectionis quomodo consistat.	109
Chamca huius vite perfectionis	110
Conceptus, tale est Chamca.	111
Qualiter huius vite perfectionis, sit Chamca huius vite.	112
Ne consideretur in nobis, Deum huius vite per huius vite.	113
Cognitio huius vite perfectionis, est perfectio huius vite.	114
Cognitio huius vite perfectionis, est perfectio huius vite.	115

Index entries.

que dicitur in	254
quod dicitur in	255
et dicitur in	256
Cognoscere perfecti etiam dicitur in	257
et dicitur in	258
Cognoscere perfecti etiam dicitur in	259
et dicitur in	260
Cognoscere perfecti etiam dicitur in	261
et dicitur in	262
Cognoscere perfecti etiam dicitur in	263
et dicitur in	264
Cognoscere perfecti etiam dicitur in	265
et dicitur in	266
Cognoscere perfecti etiam dicitur in	267
et dicitur in	268
Cognoscere perfecti etiam dicitur in	269
et dicitur in	270
Cognoscere perfecti etiam dicitur in	271
et dicitur in	272
Cognoscere perfecti etiam dicitur in	273
et dicitur in	274
Cognoscere perfecti etiam dicitur in	275
et dicitur in	276
Cognoscere perfecti etiam dicitur in	277
et dicitur in	278
Cognoscere perfecti etiam dicitur in	279
et dicitur in	280
Cognoscere perfecti etiam dicitur in	281
et dicitur in	282
Cognoscere perfecti etiam dicitur in	283
et dicitur in	284
Cognoscere perfecti etiam dicitur in	285
et dicitur in	286
Cognoscere perfecti etiam dicitur in	287
et dicitur in	288
Cognoscere perfecti etiam dicitur in	289
et dicitur in	290
Cognoscere perfecti etiam dicitur in	291
et dicitur in	292
Cognoscere perfecti etiam dicitur in	293
et dicitur in	294
Cognoscere perfecti etiam dicitur in	295
et dicitur in	296
Cognoscere perfecti etiam dicitur in	297
et dicitur in	298
Cognoscere perfecti etiam dicitur in	299
et dicitur in	300

Index rerum.

quid sit gradus & perfectio caligat cogi- tus.	117
quomodo culpandum.	117
Capitulum quid, continentia commendanda, & impediunt maxime perfectionem.	124
quantum malum sit, & radix omnium malorum.	124
quomodo appellatur ab Apostolo pec- catum.	124
Insuperabiles res, principes christi antea- gunt, inter quos diaboli.	127. 128

D

D iligere homines est perfectio.	1
Defectus perfectionis est perfectio.	11
Dei perfectio perfectio.	12
idea & exemplar.	112
Que homini debet in Deo imitari.	114
Dei & alia perfectionem continent.	160
De Clericis & aliis perfectionibus, quomodo persequenda.	124
Deum quid, duplex est, & quomodo ac- quiratur.	174
Deus non maxime impedit orationem.	188
Defectus proprius seu de se, quid sit, & necesse sit ad acquirendam perfectionem.	111
De hominibus si vultis perire orationem, vultis esse laicos.	188
Deus non potest esse effectus.	119
Deus spiritus quid, & vult.	188
Deus	Deus

Future research

Deinde accedamus ad hanc subalternam. 477
 Modus magis in via perfectionis. ibid. 220
 &c. ibid.

[illegible]

17. Et Falla Sanctorum celebrat. 111
 18. Et quod iniqui sapienter, et deo vixit.
 19.
 20. Quod inveniit in Serbonis paludibus, et
 quid est in hoc, 124
 21. Per ista peccata, sed in malo. 125
 22. Fallacia non parit in istis cunctis, 126
 23. Fideles cum viximus sancti et apostoli. 7
 24. Falsi peccatores qui. 127
 25. Nisi quod praeberet in nobis. 128

Index Terminus.

G.

Gaudium verum unde oritur, quare & quomodo perfectio.	194
Quid sit hoc gaudium.	194.
Genua benedicta est perfectio.	1
In quo consistit.	40
Est virtutis vera.	7
Gentis gratia data quod quodque, laetitia est gratia benedicta.	67
Gentium politer, quid sit.	953

H.

Habitu virtutis ac virtutis in quo consistit, quomodo acquiratur, augeretur, et tollatur. Vnde dicitur, virtus de virtute.	
Hoc est etiam in virtute de virtute de virtute.	2

I.

Idea perfectio. Vnde dicitur, virtus.	
Procedens quomodo virtutis.	116
Et quomodo virtutis perfectio, laetitia.	124
Quomodo virtutis virtutis virtutis.	11
Longitudo perfectio & virtutis.	114
114	114

Topic: History

Larminie & Hale 1994 787

Downloaded from www.worldscientific.com by UNIVERSITY OF NEWCASTLE on 09/06/16. For personal use only.

and Paul Verhulst examinations, &
supplements.

Small Family المعز

Éditions du Centre de la littérature, de l'histoire et de l'ethnologie
du CNRS, 100 rue de la Sorbonne, 75006 Paris

564 *Journal of Maritime Law and Commerce*

Q. 11. *Chromola macleodensis* Radlk. et
Schum. in Moench. 116

Price in Advance, \$1.00. 118

Seitens des Verfassers: 1874, 1875, 1876, 1877, 1878, 1879, 1880, 1881, 1882, 1883, 1884, 1885, 1886, 1887, 1888, 1889, 1890, 1891, 1892, 1893, 1894, 1895, 1896, 1897, 1898, 1899, 1900, 1901, 1902, 1903, 1904, 1905, 1906, 1907, 1908, 1909, 1910, 1911, 1912, 1913, 1914, 1915, 1916, 1917, 1918, 1919, 1920, 1921, 1922, 1923, 1924, 1925, 1926, 1927, 1928, 1929, 1930, 1931, 1932, 1933, 1934, 1935, 1936, 1937, 1938, 1939, 1940, 1941, 1942, 1943, 1944, 1945, 1946, 1947, 1948, 1949, 1950, 1951, 1952, 1953, 1954, 1955, 1956, 1957, 1958, 1959, 1960, 1961, 1962, 1963, 1964, 1965, 1966, 1967, 1968, 1969, 1970, 1971, 1972, 1973, 1974, 1975, 1976, 1977, 1978, 1979, 1980, 1981, 1982, 1983, 1984, 1985, 1986, 1987, 1988, 1989, 1990, 1991, 1992, 1993, 1994, 1995, 1996, 1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554,

110

Debitum proprium per lucellum, gold

106

1871

14

Lucy. bid.

habet illam perfectionem non nisi ex se
in hac via, habetur illa in alio.

10. *How long has the business been in operation?*

Abstract

10

Legum deinde, et perfectio, 26

M Aduerchio: in hac vita erat imperator.
 1830. 29

These- 29

Illud est enim Sallustii principium: doctus
per perfectionem.

near perfection. 172

Modum spiritus in corpore ad acquirendam
perfectionem, corporis vite, dicitur

preformation, compared with, &c. &c. 10

49

20

Index Terentii

Melioris compariat specula.	424
Curiam iniquam Eodemque Censoris reus & virtutis sunt laudem	31
Morsus cadaver datur a Deo punit pauca veritas, per se solida sunt, & quae.	442
Munificens quid i necessitate ad aqua re nescit digne.	191 & seq.
Duplex animus & carnis, spiritualis & cor poralis, quae praesentat.	178
Munificens negotiis in ipso consistit	181
Morsus iniquitatis quid i necessitate ad pauca veritas.	121 & seq.
Dei namque scilicet corporis, spiritus sancti inquit.	318
Munitione illa datur apud Deum.	111
Munitione quae datur a Deo in & seq.	144
Munitione inquit inquit inquit inquit.	318
Munitione inquit inquit inquit inquit.	473

N.

Natura nostra expugnat perfectam, res
humana inquit quod. Natura. Con
pugnatio inquit.

Obedientia non habetur sine abnegatione
se ipsius. 466

Obedire hominibus humanis propter Deum,
quod est dignum. 467

Oratio est quidam virtutis dei exerciti-
um. 468

Oratio quae est, quod est necessaria ad acqui-
rendam perfectionem. 469 & 470

Oratio est virtus propria, vera, tam ad con-
servandum, incrementum, augmentum, &
perfektionem. 471

Quando haec praestetur. 472

Oratio est universalis motus pro omni
bono malo. 473

Ratio humanae proprium Oratio ad con-
tum librem voluntatem. 474

Tribus rebus edamulandum vultu distan-
tem perfectionem, vero & amplexum.
475

Ubi citius dicitur. 476

Amplexum dicitur, & anima efficitur omnia ap-
petere. 477

Efficitur retinendum ad habendum cognito-
nem suam. 478

Ordo in omni rebus, & maxime in con-
secrata profectus agere debet. 479

Index rerum.

Obeire potest nunc in saeculo, sed diffi-	434
Et illa domus Dei & praesentia	104
Quibus conceditur	124 & seq.
Nam si de necessitate salutis & ymo sumi	117
potest	
Morum ad quendam perfectionem	112
Summum in mundo viro perfectum, & potest	124
Profructu abunde satisfaciunt rationem	
Religiosam	119
Quoniam virtutes intellectuales, in prelo ha-	
bit perfectionem	162
Virtus purgationis praestantissima	181 & seq.
Primum in perfectione, secundum legem 191 & seq.	
Si illam perfectionem non approbamus, ut	
et Magister testatur	218
Nam de perfectione ad secundum	251
Et si legimus peritiam in hoc mundo	260
Summum	
Insuper hoc studium inchoandum	272
Quotodo paranda est Deo perfectio	281
Sed et labor peritiam animi, et quibus tunc	
442	
Perfectionem quid in genere: nomen cum ex	
istis virtutibus	442
Morum personam tunc quid sit: nam ad per-	
fectionem consequendam	444
Primum autem virtutem ad perfectionem	
parandum, quod est virtus	447
Relig.	

Passive verbum.

Relinquitur nihil aliud nisi de passionibus, scilicet vi-	
tiis, remanere.	348
Adhuc magis acutius & robur ad	114
it, & si fuerit de difficultate.	118
Fieri ut Christianus sit deus, anima, &	
lucilla, & rationem.	119
Itaque quod.	248

Quoniam perfectio, proprietas est pre-

fectio et sita.

R.

Religiosa vita quid sit.

Quid dicatur religiosus.

Religiosus statum perfectibile.

quoniam de religio, maxime homines deus
non nollat, obligantur ad perfectionem.

Religionem imperfectam perna.

Religiosi quidam, sed dicitur in tu perfe-

ctio.

Dictione in perna homines, ne fiant Religi-

osi.

Religiositas & Secularitas eadem perfe-

ctio.

Quare parci Religiosis perfecti.

Regula secundum Religiosum, si voluit per-

fectionem consequi.

Index prime.

Observatio Regulam Religionis, scilicet Pa- lami ac suorum observantiam ma- estare Dei.	151
Modi observandi, et rursus cunctis Re- ligiosis et periculis.	152
Pax vera per illam acquiritur.	153
Et Regum etiam magis et fidei etiam pro- prie Dei.	154
Multa quod Deus in meritis.	155
Per eam amicitia Dei etiam.	156
Quomodo aliquae regule religionis, licet non obligent sub peccato, sunt tamen re- feruntur ad ecclesiam proficiunt.	157
Quomodo Religio etiam illam deferat ad superiorem.	158
Deinde Religio non obedientiam Regi debent, immunitatem et libertatem.	159
Regulantes debent esse pauperes, et in quo differt ab aliis, et in quo.	160
Monachi in Civitate quid sint, et quomodo debeant.	161

I.

Sacra et probatio que.	162-163
Sacra in Ecclesia Dei, sunt corporalia possessio.	164
Proinde corpora sua monachis.	165
Cogitatio pacis etiam aliquando, licet ad.	166

Index rerum.

- ad consequendam perfectionem ; quantum
magis Deum. 516
- Superior quales personas gerit. 541. 51
- In quo consistit cura illius circa subditum : te-
netur ad illam. 546. & seq.
- Cura illius spiritualis, & animarum maximè.
ibid.
- Potestas Superioris à Deo, vices Deo gerit.
544
- Quo pacto cognitionem subditorum conse-
quetur. 557
- Magna obligatio Superiorum, magnum onus.
548
- Magnum peccatum cum ei non satis faciunt.
ibid.
- Superior qui non se intrusit in officium, con-
fidat in Deo : & quo se solari debet. 549
- Exterius & interius debet cognoscere subdi-
tum. 550
- Debet curare morbos animæ subditorum.
560
- Corrigere & punire delinquentes. 562
- Necessarius in eo spiritus rigoris & mansue-
tudinis, & quis magis. 564
- Quando Superior potest, & debet illum mo-
nere, & occasionem peccandi tollere. ibid.
- Subditus debet se integrè aperire Superiori.
558
- Debet esse subiectus suo Superiori. 570
- Obediens in omnibus extra peccatum. 573
- Malè

Index rerum.

Malè facit, si non vult nosci à Superiore, ibid.
Si non admittit curam illorum, vel correctus
non se erendat. 573

Non debet Superiorum iussa examinare, ibid.
Nec amaro esse animo contra illos, cum re-
prehendant. ib.

Potest subditus corrigere Superiorem, sed non
reprehendere. 563.

T.

Timor Dei est anchora salutis. 521

Vana gratia quid, quomodo inuestigari
potest, an insit. 283

Mala est. 407

Vita spiritalis quid sit. 459-& seq.

Sine Oratione non conseruatur. ib.

Vita bona quid præstet homini. 195

Via mandatorum & perfectionis, plena la-
queis. Nihil autem aliud est quàm obserua-
tio mandatorum Dei, & eorum quibus
perfectio acquiritur. Quæ harum viarum
facilior, &c. ibid.

Via in S. Scriptura, aliquando accipitur pro
præsenti vita. 189

Virtus quid sit, sine illis nascimur; quomodo
constituunt perfectionem. 94

Regulæ circa acquisitionem virtutum. 414

Virtus moralis est perfectio. 8

Quantum bonum. 154

Non omnes ad eandem virtutes vocantur à
Deo, & tenentur. 191. 192

Vitium.

Index rerum.

- V**itium quid; prius extirpandum quam virtus
inferenda, perius peccato. 273.
Si non tolluntur pax & tranquillitas animi ha-
beri non potest. 275.
Cum vitijs pax iniri non potest. 278.
Vitium quoduis est ægrotudo animæ. ibid.
Ligat hominem, & onere premit. 279.
Quomodo quis cognoscat aliquod vitium si-
bi inesse. 282.
Quomodo vincat. 284.
Vitium odio habendum, & quomodo hoc o-
dium comparandum. ib.
Regulæ circa pugnam cum vitijs. 289.
Virtus non prius inferenda, quam passiones
domentur. 318.
Omibus virtutibus S. Script. tribuit meritum
gratiæ, & gloriæ. 374.
Voluntas nostra non est libera, quam diu vin-
citur à passionibus. 315.
Voluntas remissa quæ. 214.
Et propria quid. 342.
Odit eam Deus, & quare. 345.
Virga significat aliquando in S. Scriptura gu-
bernationem. 58.
Sine abnegatione voluntatis, pax & trāquilli-
tas animi non habetur. 347. & seq.
Visio clara Dei, est perfectio iuxta S. Paulū. 4

Z.

Zelus magnus in Superiore Religioso re-
quiritur. 164.

F I N I S.

